

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 168 E

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

56 tomas
2013 m. birželio 14 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	<u>Turinys</u>	<u>Puslapis</u>
I	<i>Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės</i>	
	REZOLIUCIJOS	
	Europos Parlamentas	
	2011–2012 m. SESIJA	
	2011 m. spalio 13–15 d. posėdžiai	
	Posėdžiu protokolai paskelbti OL C 110 E, 2012 4 17.	
	PRIIMTI TEKSTAI	
	2011 m. gruodžio 13 d., antradienis	
2013/C 168 E/01	Kliūtys prekybai ir investicijoms 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl kliūčių prekybai ir investicijoms (2011/2115(INI))	1
	2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis	
2013/C 168 E/02	Būsimas protokolas, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Maroko Karalystės žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas 2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl būsimo protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Maroko Karalystės žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas (2011/2949(RSP))	8
2013/C 168 E/03	Finansų krizės poveikis ES valstybių narių gynybos sektoriams 2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl finansų krizės poveikio ES valstybių narių gynybos sektoriams (2011/2177(INI))	9
2013/C 168 E/04	ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimas 2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2011 m. gruodžio 15 d. ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimo ir 2011 m. gruodžio 4 d. rinkimų į Dūmą rezultatų	21

LT

2013/C 168 E/05	Europos kaimynystės politika 2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos kaimynystės politikos persvarstymo (2011/2157(INI))	26
2013/C 168 E/06	ES kovos su terorizmu politika. Svarbiausi laimėjimai ir ateities uždaviniai 2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES kovos su terorizmu politikos: svarbiausi laimėjimai ir ateities uždaviniai (2010/2311(INI))	45
2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis		
2013/C 168 E/07	Biudžetinė ES finansinės paramos Afganistanui kontrolė 2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl biudžetinės ES finansinės pagalbos Afganistanui kontrolės (2011/2014(INI))	55
2013/C 168 E/08	Padėtis Sirijoje 2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Sirijoje	65
2013/C 168 E/09	Rezultatų suvestinės projektas dėl makroekonominio disbalanso priežiūros 2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl dokumento „Rezultatų suvestinė makroekonominio disbalanso priežiūrai. Numatomas pradinis formatas“	70
2013/C 168 E/10	Bendra Europos transporto erdvė 2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendros Europos transporto erdvės kūrimo plano. Konkurencingos efektyviu išteklių naudojimu grindžiamos transporto sistemos kūrimas (2011/2096(INI))	72
2013/C 168 E/11	Kalinimo sąlygos ES 2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl kalnimo sąlygų ES (2011/2897(RSP))	82
2013/C 168 E/12	Laisvas darbuotojų judėjimas Europos Sąjungoje 2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl laisvo darbuotojų judėjimo Europos Sąjungoje	88
2013/C 168 E/13	ES strategija dėl Centrinės Azijos 2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES strategijos dėl Centrinės Azijos įgyvendinimo eigos (2011/2008(INI))	91
2013/C 168 E/14	Darbuotojų sveikata ir sauga 2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2007–2012 m. Europos Sąjungos darbuotojų sveikatos ir saugos strategijos vidurio laikotarpio peržiūros (2011/2147(INI))	102
2013/C 168 E/15	Azerbaidžanas, visų pirma Rafigo Tagi atvejis 2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Azerbaidžano, ypač Rafigo Tagi atvejo	117
2013/C 168 E/16	Moterų padėtis Afganistane ir Pakistane 2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl moterų padėties Afganistane ir Pakistane	119
2013/C 168 E/17	Tunisas: Zakarios Bouguiros atvejis 2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tuniso. Zakarios Bouguiros atvejis	126
2013/C 168 E/18	Parama Tarptautinei mergaičių dienai 2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento pareiškimas dėl paramos Tarptautinei mergaičių dienai	129

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

Kliūtys prekybai ir investicijoms

P7_TA(2011)0565

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl kliūčių prekybai ir investicijoms (2011/2115(INI))

(2013/C 168 E/01)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Susitarimą dėl techninių kliūčių prekybai (TKP susitarimą), kuris priimtas 1994 m. kaip PPO derybų Urugvajaus raundo dalis ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3286/94, nustatantį Bendrijos procedūras bendros prekybos politikos srityje siekiant užtikrinti tarptautinėmis prekybos taisyklėmis, ypač sudarytomis globojant Pasaulio prekybos organizacijai (PPO), suteiktų Bendrijos teisių įgyvendinimą ⁽²⁾ (Prekybos kliūčių reglamentą (PKR)),
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas, ypač į 2005 m. spalio 13 d. rezoliuciją dėl ES ir Kinijos prekybos santykių perspektyvų ⁽³⁾, į 2006 m. birželio 1 d. rezoliuciją dėl ES ir Jungtinių Amerikos Valstijų transatlantinių ekonominių santykių ⁽⁴⁾, į 2006 m. rugsėjo 28 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos ir Indijos ekonominių ir prekybinių ryšių ⁽⁵⁾, į 2006 m. spalio 12 d. rezoliuciją dėl ekonominių ir prekybinių ES ir Mercosur santykių, siekiant sudaryti tarpregioninę asociacijos susitarimą ⁽⁶⁾, į 2007 m. gegužės 22 d. rezoliuciją dėl pasaulinės Europos. Išoriniai konkurencingumo aspektai ⁽⁷⁾, į 2007 m. birželio 19 d. rezoliuciją dėl ES ekonominių ir prekybinių santykių su Rusija ⁽⁸⁾, į 2008 m. vasario 19 d. rezoliuciją dėl ES strategijos siekiant užtikrinti Europos įmonių patekimą į rinkas ⁽⁹⁾, į 2008 m. balandžio 24 d. rezoliuciją dėl siekio reformuoti Pasaulio prekybos organizaciją ⁽¹⁰⁾, į 2009 m. vasario 5 d. rezoliuciją dėl prekybos ir ekonominių santykių su Kinija ⁽¹¹⁾, į 2009 m. kovo 26 d. rezoliuciją dėl ES ir Indijos laisvosios prekybos susitarimo ⁽¹²⁾, į 2010 m. spalio 21 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos ir Lotynų Amerikos prekybos ryšių ⁽¹³⁾, į 2011 m. vasario 17 d. rezoliuciją dėl Tarybos sprendimo dėl

⁽¹⁾ http://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/17-tbt.pdf

⁽²⁾ OL L 349, 1994 12 31, p. 71.

⁽³⁾ OL C 233 E, 2006 9 28, p. 103.

⁽⁴⁾ OL C 298 E, 2006 12 8, p. 235.

⁽⁵⁾ OL C 306 E, 2006 12 15, p. 400.

⁽⁶⁾ OL C 308 E, 2006 12 16, p. 182.

⁽⁷⁾ OL C 102 E, 2008 4 24, p. 128.

⁽⁸⁾ OL C 146 E, 2008 6 12, p. 95.

⁽⁹⁾ OL C 184 E, 2009 8 6, p. 16.

⁽¹⁰⁾ OL C 259 E, 2009 10 29, p. 77.

⁽¹¹⁾ OL C 67 E, 2010 3 18, p. 132.

⁽¹²⁾ OL C 117 E, 2010 5 6, p. 166.

⁽¹³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0387.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Korėjos Respublikos laisvosios prekybos susitarimo projekto ⁽¹⁾, į 2011 m. balandžio 6 d. rezoliuciją dėl būsimosios Europos tarptautinės investicijų politikos ⁽²⁾, į 2011 m. gegužės 10 d. poziciją dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma valstybių narių ir trečiųjų šalių dvišaliams investicijų susitarimams skirta pereinamojo laikotarpio tvarka ⁽³⁾, į 2011 m. gegužės 11 d. rezoliuciją dėl derybų dėl ES ir Indijos laisvosios prekybos susitarimo padėties ⁽⁴⁾, į 2011 m. gegužės 11 d. rezoliuciją dėl ES ir Japonijos prekybos santykių ⁽⁵⁾, į 2011 m. birželio 8 d. rezoliuciją dėl ES ir Kanados prekybos santykių ⁽⁶⁾, į 2011 m. rugsėjo 13 d. rezoliuciją dėl veiksmingos Europos žaliavų strategijos ⁽⁷⁾, į 2011 m. rugsėjo 27 d. rezoliuciją dėl naujos Europos prekybos politikos strategijos pagal strategiją „Europa 2020“ ⁽⁸⁾ ir į 2011 m. spalio 25 d. rezoliuciją dėl viešųjų pirkimų modernizavimo ⁽⁹⁾,

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Globalioji Europa: konkuravimas pasaulyje. ES augimo ir darbo vietų kūrimo strategijos dalis“ (COM(2006)0567),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Regionų komitetui „Prekyba, augimas ir tarptautinė arena. Prekybos politika – svarbiausia ES 2020 m. strategijos sudėtinė dalis“ (COM(2010)0612),
 - atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą Europos Vadovų Tarybai „2011 m. prekybos ir investavimo kliūčių ataskaita. Bendradarbiavimas su strateginiais ekonominiais partneriais siekiant geresnių patekimo į rinką sąlygų. Prekybos kliūčių šalinimo veiksmų prioritetai“ (COM(2011)0114),
 - atsižvelgdamas į įmonės „Copenhagen Economics“ 2009 m. lapkričio 30 d. paskelbtą pranešimą „Kliūčių prekybai ir investicijoms tarp ES ir Japonijos vertinimas“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą ir Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomonę (A7-0365/2011),
- A. kadangi taisyklėmis grindžiama daugiašalė prekybos sistema, sukurta pasitelkus Pasaulio prekybos organizaciją (PPO), yra pati tinkamiausia sistema siekiant reguliuoti ir skatinti atvirą ir sąžiningą prekybą bei siekiant parengti sąžiningas ir nešališkas pasaulio prekybos taisykles; kadangi vis dar reikalingos pastangos pertvarkyti PPO, siekiant jos didesnio demokratiškumo ir efektyvumo bei norint paaiškinti jos santykius su kitomis pagrindinėmis tarptautinėmis organizacijomis;
- B. kadangi ES turėtų toliau prioritetą teikti Dohos vystymosi darbotvarkės (DVD) subalansuotų rezultatų siekimui, kurie padėtų besivystančioms šalims, visų pirma mažiausiai išsivysčiusioms šalims (MIŠ), integruotis į tarptautinę prekybos sistemą ir padėtų nustatyti ir įgyvendinti sąžiningesnes ir nešališkesnes daugiašalės prekybos taisykles visose šalyse narėse;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0063.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0141.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0206.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0224.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0225.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0257.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0364.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0412.

⁽⁹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0454.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

- C. kadangi PPO tarptautinės prekybos 2000–2009 m. statistikos duomenys rodo didelį prekybos padidėjimą tuose regionuose, kurie savo rinkas atvėrė panaikindami arba gerokai sumažindami prekybai trukdančias kliūtis ⁽¹⁾; tačiau tuo pat metu bendra Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) ir PPO ataskaita parodė, kad vykstant finansinei krizei kai kurios šalys (tiek pramoninės, tiek besivystančios), kurios vykdė atviresnę prekybai politiką, patyrė daugiau išorinių prekybos sukrėtimų, o tai lėmė didelių darbo vietų praradimus šiose šalyse ⁽²⁾;
- D. kadangi Komisijos 2011 m. Prekybos ir investicijų kliūčių ataskaitoje pateikiami pavyzdžiai tų atvejų, kai ES galimybės patekti į įvairių pasaulio šalių rinką, įskaitant pramonines šalis ir pagrindines sparčiai besivystančios ekonomikos šalis bei PPO nares, įvairiomis netarifinėmis kliūtimis (NTK) ribojamas labiau negu prekybos tarifais, kurie daugeliu atveju panaikinami dėl globalizacijos pažangos;
- E. kadangi ES strateginių partnerių viešųjų pirkimų procedūros dažniausiai neprieinamos užsienio dalyviams ir joms vis dar galioja palyginti mažai tarptautinių išpareigojimų, o ES šioje srityje yra daug atviresnė negu kitos šalys;
- F. kadangi ES gamintojai patiria ilgai trunkančių sunkumų JAV registruodami ir gindami savo geografines nuorodas (GN); kadangi JAV kai kuriuos Europos vyno pavadinimus laiko pusiau bendriniais (pvz., „šampanas“), nepaisydamos galimos žalos atitinkamų ES geografinių nuorodų reputacijai ir rinkos daliai;
- G. kadangi Europos gamintojams sunku patekti į Japonijos rinką, ypač į automobilių, aviacijos ir aeronautikos sektorius, visų pirma – viešųjų pirkimų atvejais; kadangi šie sunkumai Japonijos automobilių rinkoje daugiausia yra susiję su tuo, kad Japonija lėtai įgyvendina atitinkamus tarptautinius standartus (deja, Japonija priėmė tik 40 iš 127 Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos (JT EEK) reglamentų, kuriems taikomas 1958 m. susitarimas); vis dėlto pripažįsta, kad jie apima 30 iš 47 reglamentų, susijusių su keleiviniais automobiliais (M1 sektorius), t.y. su tuo Japonijos rinkos sektoriumi, kuris svarbiausias Europos automobilių gamintojams, o dėl to, kad Japonija tarptautinius standartus įgyvendina lėtai, ribojami 1958 m. JT EEK susitarimo abipusio pripažinimo nuostatų privalumai; kadangi 1994 m. pradėtu ES ir Japonijos dialogu dėl reguliavimo reformos (RRD) dar nepasiekta jokios reikšmingos pažangos taisyklių suderinimo arba abipusio pripažinimo srityje, o tai rodo, kad, ypač atsižvelgiant į dabartinę ekonomikos padėtį, svarbu spręsti nereikalingų netarifinių kliūčių klausimą ir jas šalinti, galbūt pradedant derybas dėl ES ir Japonijos ekonominės integracijos arba laisvosios prekybos susitarimo, jei pirminė apžvalga parodys, kad tenkinamos būtinos sąlygos (tokios, kaip pirmiau nurodytos, tačiau ne vien jos), įskaitant 17 M1 sektoriaus klausimų, taip pat pastebi, kad dėl Japonijos testų ciklo, kuriuo apskaičiuojamas lengvųjų automobilių išmetamų teršalų kiekis ir kuro naudojimo efektyvumas, Europos lengviesiems automobiliams sunkiau gauti teisę naudotis Japonijos mokesčių paskatomis, grindžiamomis poveikiu aplinkai;
- H. kadangi dėl to, kad Rusija nuo 2010 m. gruodžio mėnesio nuo 0 % iki 10 % padidino variui taikomus ir nuo 5 % iki 10 % – nikeliumi taikomus eksporto mokesčius, ir dėl didelių medienai taikomų eksporto mokesčių padidėjo Europos pramonei svarbių žaliavų eksporto apribojimai, ypač plieno ⁽³⁾ ir miškininkystės sektoriuje;
- I. kadangi Gavybos pramonės šakų skaidrumo iniciatyva turėtų būti veiksminga skaidrumo užtikrinimo ir kovos su spekuliacija biržos prekių rinkose priemonė;

⁽¹⁾ Taip pat žr. http://www.wto.org/english/res_e/statis_e/statis_e.htm.

⁽²⁾ Bendra PPO ir TDO ataskaita „Globalization and informal jobs in developing countries“, 2009.

⁽³⁾ Žr. Rusijos vyriausybės Išorės prekybos apsaugos priemonių komisijos sprendimą, priimtą 2010 m. lapkričio 12 d. Rusijos vyriausybės dekretais Nr. 892 ir Nr. 893.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

- J. kadangi pastaraisiais metais Kinijoje atsiranda vis daugiau netarifinių kliūčių ir jos gali stabdyti įmonių, ypač Kinijos teritorijoje įsisteigusių mažųjų ir vidutinių įmonių, plėtrą;
- K. kadangi daugiau kaip metus Kinijoje buvo beveik neįmanoma registruoti Europos kosmetikos produktų, ypač tų, kuriuose yra naujų sudedamųjų dalių, nes Kinija nebuvo parengusi tinkamo jų teisinio apibrėžimo ir aiškių pačios procedūros gairių ⁽¹⁾;
- L. kadangi nuo 2010 m. pabaigos iškilo rūpesčių dėl Indijos telekomunikacijų reguliavimo institucijos (angl. TRAI) rekomendacijų dėl telekomunikacijų įrangos gamybos politikos, pagal kurią pirmenybė patekti į rinką būtų suteikiama šalies viduje pagamintiems produktams ar telekomunikacijų įrangai, daugiausia taikant subsidijas ir specialias su mokesčiais bei vyriausybės viešaisiais pirkimais susijusias priemones ⁽²⁾;
- M. kadangi Brazilija ir Argentina reguliariai priima tarifines ir netarifines priemones, turinčias nepalankų poveikį Europos įmonėms, nors abi šios šalys dalyvauja derybose dėl laisvosios prekybos susitarimo su ES kaip MERCOSUR narės; be to, kadangi ES įmonės praneša apie patenkantį į Brazilijos rinką sutinkamus intelektinės nuosavybės teisių apsaugos ir įgyvendinimo trūkumus ir apie didelį vėlavimą registruojant patentus ir prekės ženklus, darantį poveikį įvairioms prekėms, taip pat apie papildomus diskriminacinius reikalavimus, taikomus farmacijos produktams; kadangi Brazilijos vėlavimas ratifikuoti Madrido protokolą ir tai, kad ji neprisijungia prie Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos (PINO) sutarčių, susijusių su internetu, trukdo šalyje veiksmingai veikti intelektinės nuosavybės teisių apsaugai; kadangi sankcijos nepakankamai atgraso kovojant su intelektinės nuosavybės teisių pažeidimais;
- N. kadangi ES eksportuotojai susiduria su įvairių pobūdžių apribojimais kitose rinkose, pavyzdžiui, su Vietnamo ribotais prekių įvežimo punktais ir reikalavimu pateikti papildomus dokumentus importuojant vyną, stipriuosius alkoholinius gėrimus, kosmetiką ir judriojo ryšio telefonus ⁽³⁾, taip pat su Ukrainos sunkia muitų vertinimo sistema, savavališku produktų perklasifikavimu ir padidėjusiu PVM mokesčiu, taikomu žemės ūkio ir maisto produktams, vynui, stipriesiems alkoholiniams gėrimams, drabužiams ir mechanizmams;
- O. kadangi švarių ir atsinaujinančios energijos technologijų sričiai Kinijoje, Indijoje, Ukrainoje, Brazilijoje ir Nigerijoje bei panašiose šalyse vis dažniau taikomos netarifinės kliūtys, kaip antai reikalavimai dėl vietinio turinio, diskriminacija viešųjų pirkimų srityje, favoritizmas valstybės valdomų bendrovių atžvilgiu, atitinkamos valstybės pilietybės neturinčių darbuotojų judėjimo apribojimai, reikalavimai dėl vietos išteklių ir nuosavybės ir t. t.;
- P. kadangi ES turėtų, kai tik reikia, aktyviai ginti savo pramonę nuo susitartų taisyklių, PPO standartų ir principų pažeidimų, kuriuos daro jos prekybos partnerės, naudodama visas turimas priemones, įskaitant daugiašales ir dvišales ginčų sprendimo sistemas ir su PPO suderinamas prekybos apsaugos priemones;
- Q. kadangi pagal ES teisę Europos ir užsienio įmonės gali dalyvauti konkursuose dėl Europos viešojo pirkimo sutarčių be diskriminacijos ir kadangi Sąjungos partneriai turėtų padaryti viską, kas įmanoma, kad ir Europos įmonėms būtų leista sąžiningomis ir nešališkomis sąlygomis dalyvauti konkursuose dėl viešojo pirkimo sutarčių trečiojoje šalyse;

⁽¹⁾ 2010 m. balandžio mėnesį įsigaliojus Kinijos Valstybinės maisto ir vaistų tarnybos 2009 m. gruodžio mėnesį priimtam Dekretui Nr. 856, reikalaujama registruoti kosmetikos produktus. Sveikatos ir vartotojų reikalų GD ir Valstybinės maisto ir vaistų tarnybos dialogo kosmetikos reguliavimo klausimais metu iškeltos su tuo susijusios ES įmonių problemos.

⁽²⁾ Indijos telekomunikacijų reguliavimo institucijos 2011 m. balandžio 12 d. rekomendacijos dėl telekomunikacijų įrangos gamybos politikos (http://www.trai.gov.in/WriteReadData/trai/upload/Recommendations/133/Recommondation%20_telecom.pdf)

⁽³⁾ 2011 m. gegužės 6 d. išleistas Vietnamo Pranešimas Nr. 197, kuriame nustatomi šie dviejų tipų reikalavimai vyno ir stipriųjų alkoholinių gėrimų, kosmetikos ir judriojo ryšio telefonų importui, pradėjęs galioti 2011 m. birželio 1 d.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

1. mano, kad vienas iš naujos ES prekybos politikos pagal strategiją „Europa 2020“ reguliavimo prioritetų turėtų būti šalių, kurios yra ES pagrindinės strateginės partnerės, taikomų nepateisinamų netarifinių kliūčių ir kitų reguliavimo kliūčių pašalinimas arba sumažinimas vykdant dialogą reguliavimo klausimais; mano, kad jokios kliūtys, kylančios dėl nenuoseklaus dvišalės ir daugiašalės prekybos taisyklių taikymo, nėra pateisinamos; tačiau pabrėžia, kad vykdant dialogą reguliavimo klausimais derėtų atsižvelgti į visų valstybių teisę stiprinti žmogaus teises, aplinkos apsaugos taisykles, socialines taisykles ir visuomenės sveikatą;
2. ragina Komisiją taikant sistemingai atkreipti dėmesį į netarifinių kliūčių didelę įvairovę, techninį sudėtingumą ir politinį jautrumą, taikant holistinę strategiją, įskaitant sustiprintą dialogą reguliavimo klausimais su visomis ES prekybos partnerėmis, ypač su tomis, kurios yra strategiškai svarbios; mano, kad ypač komitetai, kurie atlieka dvišalių laisvosios prekybos susitarimų (LPS) įgyvendinimo peržiūrą, atitinkami PPO komitetai ir JT standartų nustatymo agentūros yra tinkami forumai šiems reguliavimo klausimams aptarti;
3. ragina Komisiją aiškiai atskirti netarifines kliūtis, kurios lemia nesąžiningus konkurencijos iškraipymus, nuo tų, kurios atspindi teisėtus viešosios politikos tikslus, ypač susijusius su visuomenės sveikata ir aplinkosauga; pabrėžia, kad, pavyzdžiui, Europos teisės aktai dėl genetiškai modifikuotų organizmų ir sanitarijos bei fitosanitarijos taisyklės žemės ūkio srityje negali būti laikomos nesąžiningomis netarifinėmis kliūtimis, bet, priešingai, turėtų būti ginami tarptautinės prekybos arenoje;
4. pabrėžia, kad vykdant dvišaliuose laisvosios prekybos susitarimuose numatytus oficialius dialogus reguliavimo klausimais turi būti visapusiškai paisoma demokratinio standartų priėmimo proceso tiek ES, tiek šalyse, kurios yra jos prekybos partnerės;
5. primygtinai nurodo, kad netarifinės kliūtys yra kelių tarnybų uždavinys, kurį sprendžiant turėtų dalyvauti įvairūs Komisijos generaliniai direktoratai, ir turėtų būti laikomos Komisijos reguliavimo paramos darbotvarkės prioritetu, ypač derinant technines taisykles pagal tarptautinius standartus;
6. prašo Komisijos sistemingai naudotis atitinkamais bendradarbiavimo su bendraminčiais partneriais kanalais siekiant spręsti netarifinių ir kitų reglamentavimo kliūčių trečiojoje šalyse klausimus ir parengti bendras šių kliūčių šalinimo strategijas;
7. laikosi nuomonės, kad reikalavimas taikyti patekimo į rinką abipusiškumo principą pramoninėms ir sparčiai besivystančioms valstybėms turėtų sudaryti neatskiriamą ES prekybos strategijos dalį – lygiai tokią pat, kaip ir netarifinių kliūčių šalinimas arba mažinimas;
8. ragina Komisiją spręsti šiuos daugeliu atvejų svarbius ir nuolat iškilančius klausimus sudarant visus daugiašalius ir dvišalius prekybos susitarimus, ypač laisvosios prekybos susitarimus, ir užtikrinti, kad netarifinėms kliūtims būtų skiriama bent jau tiek dėmesio, kiek atitinkamuose forumuose reguliavimo klausimais šiuo metu jo skiriama tarifų panaikinimui, ypač Komisijai derantis su pramoninėmis ir sparčiai besivystančios ekonomikos šalimis; pabrėžia, kad bendradarbiavimo su besivystančiomis šalimis, ypač MIŠ ir mažų salų besivystančiomis šalimis (MSBŠ), srityje pirmenybė turi būti teikiama pagalbai prekybos srityje ir techninei bei finansinei paramai siekiant padėti tokioms šalims pagerinti jų reguliavimo aplinką, kartu atsižvelgiant į specialius jų poreikius plėtojant vidaus rinkas ir apsaugant naujas pramonės šakas ir žemės ūkio struktūras, kurios dažnai yra pažeidžiamos;
9. mano, kad ateityje Europos Parlamentas, vertindamas prekybos susitarimus, kuriais užtikrinama Europos eksportuotojų ir investuotojų, ypač MVI, prieiga prie trečiųjų šalių rinkų, turėtų daugiau dėmesio skirti būdai, kuriuo sprendžiamas netarifinių, ypač nepateisinamų, kliūčių klausimas, kartu atsižvelgdamas į poreikį taikyti specialų ir diferencijuotą režimą besivystančioms šalims, kaip numatyta PPO nuostatose;

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

10. ragina Komisiją ir toliau tvarkyti nuolat atnaujinamą pagrindinių kliūčių, su kuriomis susiduria ES eksportuotojai arba investuotojai svarbiose trečiųjų šalių, ypač laisvosios prekybos susitarimų partnerių, rinkose, sąrašą, įskaitant valstybių narių ir bendrovių pateiktų nusiskundimų skaičių ir pobūdį, kad būtų galima įvertinti padėtį trečiojoje šalyse;

11. primena Komisijai, kad Europos intelektinės nuosavybės teisių (INT) politika besivystančių šalių atžvilgiu turėtų atitikti TRIPS sutartyje numatytus išipareigojimus ir ją vykdančios turi būti laikomasi visų 2001 m. Dohos deklaracijos dėl TRIPS sutarties ir visuomenės sveikatos, ypač generinių vaistų ir visuomenės sveikatos srityje, nuostatų, kad besivystančioms šalims būtų duota daugiau politinių veiksmų laisvės spręsti visuomenei svarbias problemas;

12. mano, kad, nors šiuo metu negalima nustatyti jokio konkrečių netarifinių kliūčių ir kitų reguliavimo kliūčių, su kuriomis ES bendrovės susiduria bandydamos patekti į užsienio rinkas, tiesioginio ryšio su dabar ES valstybėse narėse prarandamomis darbo vietomis, kad Komisija turėtų konsultuodamasi su kitomis susijusiomis tarptautinėmis organizacijomis iširti, ar konkrečios netarifinės kliūtys ES ir trečiojoje šalyse yra susijusios su šiuo metu ES sukuriama ar prarandamomis darbo vietomis;

13. pabrėžia, kad Komisija turėtų iširti, ar būtų galima sukurti ir įdiegti išankstinio įspėjimo sistemą, pagal kurią būtų galima nustatyti netarifines kliūtis, ir turėtų stiprinti savo turimas analitines šių kliūčių kokybinio vertinimo priemones bei aiškiau apibrėžti nepagrįstas netarifines kliūtis; siūlo šią sistemą taikyti pasitelkiant trečiojoje šalyse veikiančias ES delegacijas, joms bendradarbiaujant su valstybių narių jau įsteigtomis tarnybomis;

14. ragina Komisiją gerinti tarptautinį bendradarbiavimą reguliavimo srityje, taip pat ir daugiašaliuose forumuose, ir labiau suvienodinti reguliavimo reikalavimus remiantis tarptautiniais standartais, taip pat, kai galima, pradėti dialogą reguliavimo klausimais siekiant kovoti su esamomis ir ateityje galinčiomis atsirasti prekybos kliūtimis, kad būtų galima sumažinti ginčus ir susijusias prekybos sąnaudas;

15. ragina Komisiją tarp Viešųjų pirkimų susitarimo (VPS) šalių propaguoti viešųjų pirkimų nuostatas, grindžiamas tarptautiniais standartais, kaip numatyta VPS, ir naudoti ar plėsti esamus dialogus reguliavimo klausimais siekiant stiprinti bendradarbiavimą reguliavimo sistemos srityje, taip pat keisti ir, jei reikia, šalinti tiesiogines ir netiesiogines diskriminacijos praktiką ES santykiuose su pramoninėmis valstybėmis, kurios yra jos partnerės;

16. mano, kad vienas iš netarifinių prekybos ir investavimo kliūčių mažinimo būdų yra persvarstyti Viešųjų pirkimų susitarimą PPO, deramai atsižvelgiant į daugiafunkcinį viešųjų pirkimų politikos pobūdį; ragina didžiąsias sparčiai besivystančios ekonomikos šalis dalyvauti šiame procese ir nedelsiant pasirašyti bei ratifikuoti būsimąjį susitarimą;

17. prašo Komisijos išlaikyti pozityvią ir tvirtą poziciją derybose dėl Kinijos Viešųjų pirkimų susitarimo (VPS) pasirašymo siekiant, kad Kinija atvertų savo viešuosius pirkimus tiek pat, kiek ir ES, ir vienodai traktuotų savo ir Europos įmones ir nustatytų joms nuspėjamas sąlygas;

18. rekomenduoja apsvarstyti galimybę imtis reguliavimo priemonių, skirtų užtikrinti, kad viešųjų pirkimų sutartys dėl projektų, finansuojamų ES subsidijomis, nebūtų sudaromos su trečiųjų šalių, kurios nepasirašė nei Viešųjų pirkimų susitarimo (VPS), nei dvišalių abipusio rinkos atvėrimo susitarimų, valstybinėmis įmonėmis arba kad tokiais atvejais ES galėtų pareikalauti subsidijas grąžinti;

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

19. primena tiesioginių užsienio investicijų svarbą Europos ekonomikai ir tai, kad Europoje investuojantiems užsienio investuotojams reikia sukurti stabilią ir patrauklią aplinką bei visoje Europoje skatinti atvirą investicijų aplinką; tačiau mano, kad siekiant abipusės naudos reikėtų Europos lygmeniu apsvarstyti galimybę įvertinti šių investicijų poveikį vidaus rinkai, kad būtų užkirstas kelias bet kokiam galimam neigiamam poveikiui Europos inovacijai ir praktinėms žinioms kai kuriuose strateginiuose sektoriuose;
20. ragina ES įmones ir eksportuotojus naudotis esamais būdais, įskaitant skundus pagal Prekybos kliūčių reglamentą ar Patekimo į rinką duomenų bazės skundų registrą, siekiant Komisijai pranešti apie esminę žalą, patiriamą dėl įvairių prekybos kliūčių, o Komisija turėtų ją įvertinti ir imtis visų būtinų priemonių kovojant su nepateisinamomis prekybos kliūtėmis;
21. mano, kad, kalbant apie žaliavas, Komisija turėtų laikytis tvarios, išsamios ir įvairias politikos sritis apimančios strategijos, kartu pripažindama, kad MIŠ, MSBŠ ir kitose besivystančiose šalyse, išskyrus BRIC šalis, eksporto apribojimai ir eksporto mokesčiai gali būti laikomi svarbiomis priemonėmis remiant vystymosi uždavinius, aplinkos apsaugą arba tvarų gamtos išteklių naudojimą; pastebi, kad dauguma PPO valstybių narių, kurios taiko eksporto mokesčius, yra besivystančios ir mažiausiai išsivysčiusios šalys; ragina ES nesistengti PPO ir sudarant dvišalius prekybos ir ekonominės partnerystės susitarimus uždrausti MIŠ, MSBŠ ir kitoms besivystančioms šalims, išskyrus BRIC šalis, taikyti eksporto mokesčius, kadangi tai apribotų jų politines laisvę taikyti šią priemonę sprendžiant pridėtinės vertės, įvairinimo, naujų pramonės šakų apsaugos, aprūpinimo maistu saugumo, įplaukų ir aplinkosaugos klausimus, kol jos nepasiekė aukštesnio išsivystymo lygio;
22. daro išvadą, kad siekdamas visapusiškai naudotis visais prekybos liberalizavimo tose šalyse, kurios atveria savo rinkas ir panaikina tarifus ir netarifines kliūtis, privalumais, prekybos partnerės turi tarpusavyje susitarti dėl laipsniško perėjimo prie naujos sistemos laikotarpių, numatytų prieigai prie rinkos tam tikruose jautriuose sektoriuose ir prie investavimo į juos, arba, išskirtiniais atvejais, visiškai juos išskirti;
23. remdamasis ES ir JAV prekybos informacijos ir ryšių technologijų (IRT) paslaugomis principais (pasirašytais su JAV Transatlantinės ekonomikos tarybos (TET) susitikime), ragina Komisiją peržiūrėti ir keisti visas prieš IRT tinklus ir paslaugas nukreiptas diskriminuojančias arba neproporcingas taisykles, įsipareigojimus ir kitus teisėkūros metodus, kuriais apribojamas atviras informacijos srautas, galimybės patekti į paslaugų rinką ir didinamas skaitmeninis atotrūkis;
24. mano, kad derėtų teikti pirmenybę prekybos ir investicijų kliūtims, su kuriomis susiduria Europos paslaugų sektoriai, be kita ko, IRT ir telekomunikacijų, profesinių ir verslo paslaugų, finansinių paslaugų, statybos, mažmeninės prekybos bei platinimo sektoriai; šios netarifinės priemonės, įskaitant nacionalines taisykles, nuosavybės apribojimus ir įvairias krizės priemones (taip pat diskriminacines nuostatas viešųjų pirkimų srityje), yra itin svarbios atsižvelgiant į didesnę paslaugų sektoriaus pridėtinę vertę ir ES, kaip didžiausios paslaugų eksportuotojos, padėtį;
25. laikosi nuomonės, kad PPO derėtų sukurti tarpininkavimo mechanizmą, kuris padėtų konstruktyviai, veiksmingai, greitai ir nekonfrontuojant šalinti netarifines kliūtis, kaip pavyzdį panaudojant SOLVIT sistemą, remiantis ankstesniais panašiais ES ir Indijos siūlymais;
26. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

Būsimas protokolas, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Maroko Karalystės žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas

P7_TA(2011)0573

2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl būsimo protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Maroko Karalystės žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas (2011/2949(RSP))

(2013/C 168 E/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos bendrijos ir Maroko Karalystės partnerystės susitarimą žuvininkystės sektoriuje (2006 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 764/2006 ⁽¹⁾),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Maroko Karalystės protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Maroko žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, projektą (11225/2011);
 - atsižvelgdamas į pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 43 straipsnio 2 dalį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą taikomą pritarimo procedūrą (C7-0201/2011),
 - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto ir Biudžeto komiteto nuomones, pridėtas prie Žuvininkystės komiteto rekomendacijos (A7-0394/2011),
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto rekomendacijos (A7-0394/2011) aiškinamąją dalį, kurioje nurodomi esamo vienerių metų trukmės protokolo trūkumai,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi, atsižvelgus į Komisijos užsakytą išorės *ex post* vertinimą, esamas protokolas yra aiškiai nenaudingas ekonominiu požiūriu dėl mažo numatytų žvejybos galimybių panaudojimo lygio, žuvų pergaudymo ir nepasisekimo išspręsti ekologinius ir socialinius klausimus;
- B. kadangi Komisija, derėdamasi dėl kiekvieno būsimo protokolo, turi išspręsti rimtas problemas, susijusias su ankstesniais ir esamais protokolais;
- C. kadangi žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarimu turi būti pasiekti ekonominiai ir socialiniai tikslai, remiantis glaudžiu moksliniu ir techniniu bendradarbiavimu, kad būtų užtikrintas žuvininkystės išteklių tvarus panaudojimas;
1. ragina Komisiją siekti pažangos derybose dėl naujo protokolo siekiant išvengti tokios padėties, kai protokolas turėtų būti taikomas laikinai, nes Parlamentas dar nesuteikė savo pritarimo;
 2. ragina Komisiją užtikrinti, kad kiekvienas būsimas protokolas būtų tvarus ekonominiu, ekologiniu ir socialiniu požiūriu ir būtų abipusiai naudingas;
 3. ragina Komisiją užtikrinti, kad visuose būsimuose protokoluose būtų laikomasi principo, pagal kurį ES laivams galėtų būti suteikiama prieiga tik prie perteklinių išteklių; ypač pabrėžia, kad turėtų būti atliktas kruopštus visų išteklių vertinimas;

⁽¹⁾ OL L 141, 2006 5 29, p. 1.

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

4. ragina Komisiją užtikrinti, kad, pagal būsimą protokolą, nustatant žvejybos galimybes yra atsižvelgiama į mokslines konsultacijas, išteklių vertinimą bei žvejybos sektoriaus poreikius ir prie jų prisiderinama; be to, pabrėžia, kad techninės priemonės ir žvejybos galybės privalo būti priimanamos atsižvelgiant į mokslines konsultacijas, konsultuojantis su žvejais;
5. ragina Komisiją užtikrinti, kad pagal kiekvieną būsimą protokolą būtų prisidedama plėtojant Maroko žvejybos valdymo sistemą, įskaitant kontrolę ir priežiūrą, mokslinius tyrimus, vietos laivyno vystymą, mokymus, t. t.;
6. ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų veiksmingiau pasinaudojama sektorine parama ir pabrėžia, kad stebėseną privalo būti efektyvesnė; mano, kad į Žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarimą būtina įtraukti efektyvius priežiūros mechanizmus siekiant užtikrinti tinkamą tikslinės paskirties vystymuisi skirtų lėšų panaudojimą, ypač žuvininkystės sektoriaus infrastruktūrai vystyti;
7. ragina Komisiją imtis veiksmų, kurių reikia siekiant gauti reikiamos informacijos apie protokolo įgyvendinimą, taigi užtikrinti, kad teisėkūros procedūra būtų skaidresnė;
8. ragina Komisiją į žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarimą įtraukti sąlygą dėl žmogaus teisių laikymosi, kaip buvo raginama jo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliucijoje dėl žmogaus teisių, socialinių ir aplinkos apsaugos standartų tarptautiniuose prekybos susitarimuose ⁽¹⁾;
9. ragina Komisiją užtikrinti, kad būsimu protokolu būtų visapusiškai laikomasi tarptautinės teisės normų ir teikiama nauda visoms poveikį patiriančioms vietos gyventojų grupėms;
10. ragina, kad Komisija pateiktų Europos Parlamentui išsamią ataskaitą raštu, kurioje pabrėžiama, kaip turi būti atsižvelgiama į Parlamento pageidavimus būsimajame protokole;
11. be to, ragina Komisiją, laikantis Lisabonos sutarties nuostatų, gerbti tarpinstitucinio pagrindo susitarimą ir Europos Parlamento vaidmenį;
12. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai, valstybėms narėms ir Maroko vyriausybei.

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0434.

Finansų krizės poveikis ES valstybių narių gynybos sektoriams

P7_TA(2011)0574

2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl finansų krizės poveikio ES valstybių narių gynybos sektoriams (2011/2177(INI))

(2013/C 168 E/03)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties V antraštinę dalį, ypač į jos 21, 42, 45 ir 46 straipsnius, taip pat į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo ir jos protokolą Nr. 10,
- atsižvelgdamas į Europos saugumo strategiją (ESS) „Saugi Europa geresniame pasaulyje“, kurią Europos Vadovų Taryba patvirtino 2003 m. gruodžio 12 d., taip pat į 2008 m. gruodžio 11–12 d. Europos Vadovų Tarybos patvirtintą Europos saugumo strategijos įgyvendinimo ataskaitą „Saugumo užtikrinimas besikeičiančiame pasaulyje“, parengtą pavedus ES vyriausybei įgaliotinei,

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio mėn. Europos Vadovų Tarybos nustatytus tikslus, siekiant didinti Europos karinius pajėgumus,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 1 d., 2011 m. gegužės 23 d., 2011 m. sausio 31 d. ir 2010 m. gruodžio 9 d. Tarybos išvadas dėl Bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP), dėl karinių pajėgumų telkimo ir dalijimosi jais, dėl BSGP ir dėl karinių pajėgumų plėtojimo,
- atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 12 d. Tarybos sprendimą Nr. 2011/411/BUSP, kuriuo apibrėžiamas Europos gynybos agentūros statusas, būstinė ir veiklos nuostatai, ir kuriuo panaikinami Bendrieji veiksmai 2004/551/BUSP ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į vyriausiosios įgaliotinės ataskaitą dėl BSGP, pateiktą per 2011 m. liepos 18 d. Užsienio reikalų tarybos posėdį,
- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/43/EB dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo Bendrijoje sąlygų supaprastinimo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/81/EB dėl darbų, prekių ir paslaugų pirkimo tam tikrų sutarčių, kurias sudaro perkančiosios organizacijos ar subjektai gynybos ir saugumo srityse, sudarymo tvarkos derinimo ir iš dalies keičiančią direktyvas 2004/17/EB ir 2004/18/EB ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. gegužės 11 d. rezoliuciją dėl bendros saugumo ir gynybos politikos plėtojimo įsigaliojus Lisabonos sutarčiai ⁽⁴⁾, 2010 m. lapkričio 23 d. rezoliuciją dėl civilinio ir karinio bendradarbiavimo bei civilinių ir karinių pajėgumų tobulinimo ⁽⁵⁾ ir 2010 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl Europos saugumo strategijos ir Bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo ⁽⁶⁾, taip pat į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Europos saugumo ir gynybos politikos,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nuomonę (A7-0428/2011),

Bendrosios pastabos

1. su susirūpinimu atkreipia dėmesį į itin sustiprėjusią tendenciją, pagal kurią dėl finansų, ekonomikos ir skolų krizės apkarpomai daugumos ES valstybių narių gynybos biudžetai, ir į galimą neigiamą šių priemonių poveikį šalių kariniams pajėgumams, taigi ir ES gebėjimui veiksmingai vykdyti išpareigojimus, susijusius su taikos palaikymu, konfliktų prevencija ir tarptautinio saugumo stiprinimu, remiantis Jungtinių Tautų chartijos principais, jei valstybės narės nesugebės kompensuoti to neigiamo poveikio didesniu Europos bendradarbiavimu ir koordinavimu; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad gynyba yra viešoji gėrybė, susijusi su visų Europos piliečių saugumu, ir kad visos valstybės narės turi prisidėti prie jos, vadovaudamosi bendradarbiavimo, naštos pasidalinimo ir ekonomiško principais;

2. įspėja, jog, nekoordinuojant gynybos biudžeto mažinimo, Europa gali visiškai prarasti tam tikrus karinius pajėgumus; todėl palankiai vertina ir remia Tarybos raginimą valstybėms narėms keistis, kai reikia, informacija ir padidinti dabartinio ir būsimo gynybos biudžeto mažinimo skaidrumą, ir ragina įvertinti šio biudžeto mažinimo poveikį pajėgumų, kuriais remiama BSGP, plėtojimui; primena, jog intervencija į Libiją aiškiai parodė, kad netgi Europos šalių koalicija negali atlikti tokios operacijos be JAV pagalbos;

⁽¹⁾ OL L 183, 2011 7 13, p. 16.

⁽²⁾ OL L 146, 2009 6 10, p. 1.

⁽³⁾ OL L 216, 2009 8 20, p. 76.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0228.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0419.

⁽⁶⁾ OL C 349 E, 2010 12 22, p. 63.

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

3. pažymi, kad gynybos klausimais ir toliau neproporcingai pasikliaujama Jungtinėmis Valstijomis, atsižvelgiant į tai, kad visų Šiaurės Atlanto aljanso gynybos išlaidų JAV dalis padidėjo iki 75 %, todėl reikia, kad gynybos išlaidų Europos sąjungininkių dalis padidėtų; susirūpinęs pažymi, kad, be pastaruoju metu mažinančių biudžetų, valstybės narės jau daugiau kaip dešimtmetį nepakankamai investuoja į saugumo ir gynybos kritis ir skiria joms per mažai lėšų;
4. kadangi saugumo padėtis vis sudėtingesnė ir sunkiau nuspėjama, primygtinai ragina visas ES valstybes nares glaudžiau bendradarbiauti ir koordinuoti veiksmus, kuriais siekiama kovoti su bendromis grėsmėmis, nustatytomis Europos saugumo strategijoje (ESS), visapusiškai prisiimant savo įsipareigojimų dėl taikos ir saugumo Europoje, kaimyninėse jos šalyse ir platesniame pasaulyje dalį; pripažindamas, kad ne visos grėsmės yra karinio pobūdžio ir kad ES turi įvairių krizės prevencijos ir valdymo priemonių, kuriomis gali pasinaudoti, pvz., civilinius pajėgumus ir techninės pagalbos priemones, primena valstybėms narėms jų ne kartą prisiimtus įsipareigojimus, įskaitant Sutartį ir Europos Vadovų Tarybos išvadas, gerinti karinius pajėgumus ir ragina jas užtikrinti, kad šių įsipareigojimų būtų laikomasi;
5. pakartoja savo nuomonę, kad sustiprintas Europos gynybos pajėgumas padidins ES strateginę autonomiją ir labai prisidės prie kolektyvinio saugumo, kurio siekiama NATO ir kitomis partnerystėmis; pabrėžia, kad Lisabonos sutarties nuostatos suteikia šiuo požiūriu daug galimybių ir primygtinai ragina valstybes nares įgyvendinti nuolatinį struktūruotą bendradarbiavimą, apibrėžti solidarumo ir tarpusavio gynybos nuostatų taikymo sąlygas ir visapusiškai panaudoti Europos gynybos agentūrą;
6. neignoruodamas to, kad užmojai skirtingo masto, pažymi, kad valstybės narės iš viso gynybai išleidžia apie 200 mlrd. EUR per metus, o tai sudaro tik maždaug vieną trečdalį JAV gynybos biudžeto, tačiau vis tiek tai – ženkli suma, rodanti, kokie galėtų būti nuostoliai dėl Europos masto veiksmų gynybos srityje nebuvimo;
7. apgailestauja dėl to, kaip panaudojama didelė dalis šių lėšų, nes remiamasi nekoordinuotais nacionalinės gynybos planavimo sprendimais, dėl to atsiranda ne tik pastovių pajėgumų trūkumų, bet ir dažnai nereikalingų pernelyg didelių pajėgumų ir dubliavimosi, nevientisa pramonė ir rinkos, taigi ES tampa nematoma, neturi išteklių ir veltui išleidžia 200 mlrd. EUR;
8. mano, kad ekonomikos ir finansų krize gali būti pasinaudota kaip galimybe suvienyti ES gynybos politiką, nes tai gali suteikti paskatą pagaliau parengti ir įgyvendinti ilgai lauktas plataus užmojo reformas;
9. atsižvelgdamas į tai, ragina valstybes nares pripažinti, kad sustiprintas bendradarbiavimas yra geriausias būdas žengti į priekį ir kad, visų pirma: A. geresnis gynybos planavimo koordinavimas, į kurį įeitų karinių reikalavimų suderinimas ir sąveikos didinimo priemonės, B. tam tikrų pajėgumų ir paramos priemonių sutelkimas ir dalijimasis jais, C. sustiprintas bendradarbiavimas mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros srityje, D. sąlygų pramonės bendradarbiavimui ir konsolidavimui sudarymas ir E. viešojo pirkimo optimizavimas ir rinkos kliūčių pašalinimas padėtų valstybėms narėms plėtoti pajėgumus ekonomiškiau būdu, kuris neturėtų neigiamo poveikio jų suverenitetui;
10. pabrėžia, kad ES disponuoja priemonėmis ir mechanizmais, kurie gali padėti valstybėms narėms pasiekti toliau nurodytų tikslų, įskaitant sričių, kuriose galėtų būti teikiamas didesnis Europos lygio finansavimas, nustatymą (F);
11. vis dėlto pripažįsta, kad tinkamos pramoninės ir technologinės bazės išlaikymas ir tiekimo patikimumo užtikrinimas yra svarbiausi nacionalinės gynybos klausimai, kuriuos sprendžiant neturėtų būti vadovaujama vien ekonominiais tikslais;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

12. mano, kad visos ES priemonės gynybos srityje reaguojant į finansų krizę iš esmės turėtų vykdyti Europos gynybos agentūra (EGA), kurios veikla gali apimti plačią politikos peržiūros ir planavimo sritį, tačiau vis dar negalima to padaryti dėl dabartinės jos struktūros; ragina atnaujinti EGA struktūrą, turint mintyje, kad jos biudžeto, personalo, atsakomybės ir visų įgaliojimų padidinimas būtų ekonomiškai efektyvus atsižvelgiant į ilgalaikę perspektyvą, nes būtų sudarytos sąlygos jai geriau siekti ES gynybos sektoriaus optimizavimo ir vykdyti specialų uždavinį išvengti brangiai kainuojančio dubliavimosi ir finansiniu požiūriu netvarios gynybos politikos;

A. Geresnis gynybos planavimo koordinavimas

13. pakartoja savo raginimą valstybėms narėms atlikti sistemingas saugumo ir gynybos peržiūras, laikantis bendrų kriterijų ir suderinto tvarkaraščio; siūlo, kad ši veikla taptų reguliari ir būtų susieta su biudžeto procedūromis – būtų tarsi saugumo ir gynybos peržiūrų „Europos semestras“;

14. pabrėžia, kad tokiomis koordinuotomis peržiūromis būtų siekiama panaikinti nacionalinės gynybos planavimo su niekuo nesitariant praktiką ir sukurti struktūruotą diskusijų platformą, kuri sudarytų valstybėms narėms sąlygas atsižvelgti į bendrą padėtį – Europos perspektyvą, prieš priimant svarbiausius strateginius sprendimus dėl savo gynybos pajėgumų; pabrėžia, kad iniciatyva turėtų papildyti atitinkamų valstybių narių veiklos koordinavimą NATO gynybos planavimo proceso metu;

15. dar kartą ragina priimti ES baltąją knygą dėl saugumo ir gynybos, kurioje, atsižvelgiant į turimas priemones ir išteklius, taip pat į netradicinius saugumo aspektus, būtų aiškiau apibrėžti ES saugumo ir gynybos tikslai, interesai ir poreikiai, plėtojant ir įgyvendinant Europos saugumo strategiją; pabrėžia, kad knyga turėtų būti parengta ir reguliariai atnaujinama, remiantis nacionalinėmis peržiūromis, joje turėtų būti pateikta peržiūroms reikalinga informacija, susiejant nacionalinės gynybos planavimą su bendra saugumo apžvalga ir grėsmės įvertinimu; pabrėžia, kad tokia baltoji knyga, kurioje bus apibrėžta bendra su iššūkiais ir sprendimais susijusi vizija, padės stiprinti pasitikėjimą ir pateiks kryptingas gaires, kaip turėtų būti formuojamos ES pajėgos;

16. primena, kad Lisabonos sutartis sustiprino Europos gynybos agentūros (EGA) vaidmenį remiant valstybių narių pastangas tobulinti karinius pajėgumus bendros saugumo ir gynybos politikos srityje; todėl siūlo, kad valstybės narės paprašytų agentūros išnagrinėti, kaip būtų galima pagerinti gynybos planavimo koordinavimą Europoje; be to, primena, kad Sutartyje nustatyti EGA uždaviniai – įvertinti įsipareigojimų dėl pajėgumų laikymąsi ir skatinti veiklos reikmių suderinimą, ir ragina geriau vykdyti šiuos uždavinius; rekomenduoja, kad žengdamos pirmąjį „Europos semestro“ žingsnį, valstybės narės pateiktų savo nacionalinio saugumo ir gynybos peržiūrų projektus EGA konsultacijai, kad agentūra įvertintų juos, ypač atsižvelgdama į pajėgumų prioritetus, nustatytus EGA valdančiosios tarybos Pajėgumų plėtojimo plane, ir kitų valstybių narių planus bei NATO gynybos planavimą; mano, kad per labai trumpą laiką EGA galėtų taip pat atlikti svarbų vaidmenį nustatant Europos pajėgumus ir ginkluotės politiką;

17. mano, kad kitas valstybių narių žingsnis galėtų būti abipusių konsultacijų procesas, siekiant suderinti karinius reikalavimus ir išnagrinėti visas galimybes padidinti ekonomiškumą, sudarant ES lygio, regioninius, dvišalius ar kitokius susitarimus;

18. ragina valstybes nares šiame procese taip pat spręsti klausimus, susijusius su esamu pajėgumų pertekliumi, ypač kalbant apie įrangą ir personalą, kuriems neteikiama pirmenybė vykdant operacijas;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

B. Pajėgumų telkimas ir dalijimasis jais

19. yra tvirtai įsitikinęs, kad pajėgumų telkimas ir dalijimasis jais nebėra tik galimybė – tai būtinybė; remia valstybių narių pastangas nustatyti perspektyviausius projektus, vykdant procesą, inicijuotą 2010 m. rugsėjo mėn. Gente vykusiame ministrų susitikime, ir pagal 2010 m. lapkričio mėn. Vokietijos ir Švedijos iniciatyvą, kartu pripažindamas, kad telkimas ir dalijimasis negali pakeisti realaus pajėgumų plėtojimo, tačiau gali jį paspartinti ir pagerinti; atkreipia dėmesį į pirmą projektą, kuriuos rėmė EGA ir kuriuos 2011 m. gruodžio 1 d. patvirtino Taryba, rinkinį ir ragina valstybes nares ir EGA pateikti išsamią informaciją apie siekiant konkrečių rezultatų padarytą pažangą ir vėliausiai iki 2012 m. pavasario apibrėžti tolesnes galimybes; ragina valstybes nares, ypač vadinamojo Veimaro trikampio šalis, taip pat prie Veimaro trikampio prisidėjusias šalis, tapti politine varomąja jėga ir taip užtikrinti pajėgumų telkimo ir dalijimosi jais sėkmę;

20. pabrėžia, kad ypač tokiose srityse, kaip strateginis ir taktinis transportavimas, logistinė pagalba, priežiūra, kosmoso pajėgumai, kibernetinė gynyba, medicininė pagalba, švietimas ir mokymas, taip pat tam tikri specifiniai pajėgumai, valstybės narės gali gauti daug naudos, jei kai kurios funkcijos ir išteklių būtų telkiami arba dalijamasi jais, nesukuriant didelės priklausomybės, kuri apribotų jų suverenų sprendimų priėmimą; labai skatina iniciatyvas, kuriomis būtų siekiama panaikinti pajėgumų trūkumus tokiose srityse, kaip transportiniai sraigtasparniai, degalų atsargų papildymas ore, jūros stebėjimas, nepilotuojamos mašinos, apsauga nuo cheminės, biologinės, radiologinės ir branduolinės grėsmės, kova su savadarbių sprogstamųjų užtaisų gamyba, palydovinė komunikacija, žvalgyba, komandų ir kontrolės sistemos, žvalgybos, sekimo ir atpažinimo davikliai ir sistemos, įskaitant alternatyvas palydovinėms sistemoms, pvz., autonominius dideliame aukštyje ilgą laiką skraidančius (angl. *High Altitude Long Endurance, HALE*) orlaivius, ir būtinas žaliąsias technologijas, kurių reikia norint užtikrinti plačią veikimo laisvę ir ekonomiškumą;

21. pabrėžia, jog išteklių telkimo priemonės turi būti glaudžiai susietos su specializacijos didinimo priemonėmis, kad valstybės narės, atsakančios tam tikrų pajėgumų, galėtų būti tikros, kad jų gaus iš kitų veikėjų, ir pripažįsta, kad, norint tai įgyvendinti, reikės rimtų nacionalinių vyriausybių politinių išpaieigijimų;

22. ragina valstybes nares kūrybiškai panaudoti įvairius pajėgumų telkimo ir dalijimosi jais modelius, kuriuos galima apibrėžti, pvz.: 1. telkimą, kai nustatoma bendra pajėgumų nuosavybė, 2. telkimą, kai išteklių nuosavybė nacionalinė, 3. viešojo pirkimo telkimą arba 4. vaidmenų ir uždavinių pasidalijimą, arba, jei tikslinga, naudoti kelių modelių kombinaciją, ir ragina daryti sparčią pažangą, ypač minėtose srityse;

23. pirmiausia, kalbant apie atvejus, kai nustatoma bendra nuosavybė, ragina valstybes nares išnagrinėti, ar būtų galima tam tikrą įrangą įsigyti bendrai, sudarant dalyvaujančių šalių konsorciumą, arba pačiai ES, kaip pavyzdį imant tokias iniciatyvas, kaip NATO įgyvendinta Strateginio oro transporto pajėgumų iniciatyva, NATO programa AWACS ar ES programa „Galileo“, arba surasti valstybių narių konsorciumų įsigyjamos įrangos ES finansavimo ar bendro finansavimo galimybių; pabrėžia, kad bendra nuosavybė gali sudaryti sąlygas įsigyti pačią brangiausią įrangą, pvz., kosminius pajėgumus, nepilotuojamus orlaivius arba strateginio oro transporto pajėgumus;

24. antra, kalbant apie telkimą, kai išteklių nuosavybė nacionalinė, mano, kad keturių valstybių narių iniciatyva dėl Europos oro transporto vadovavimo struktūros (angl. EATC) yra ypač naudingas pavyzdys, kaip esami pajėgumai gali būti optimizuojami perkeltiant kai kurias kompetencijas į bendrą struktūrą ir sykiu išlaikant visišką išteklių nacionalinę nuosavybę; mano, kad šis modelis, kai sutelkiami atskiri pajėgumai, gali būti nesunkiai pritaikytas ir kitoms veiklos palaikymo sritims, pvz., transportinių sraigtasparnių, jūrų patrulių orlaivių ir karinio transportavimo jūra ištekliams; mano, kad bet koks kompetencijos perdavimas integruotai struktūrai turi būti lankstus ir neturi būti reikalaujama, kad visi dalyviai perduotų tokias pačias kompetencijas, siekiant išvengti pavojaus, kad bus nustatytas žemiausias bendravardiklis; mano, kad visgi pageidautina, jog valstybės narės pateiktų nacionalinius pajėgumus pagal visą EATC uždavinių spektrą;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

25. trečia, kalbant apie viešojo pirkimo telkimą, pvz., A400M programą, pabrėžia galimus bendro viešojo pirkimo privalumus, atsižvelgiant į masto ekonomiją, perspektyvios pramoninės bazės kūrimą, sąveikumą ir tolesnes galimybes telkti vidaus tarnybų teikiamo aptarnavimo, priežiūros ir mokymo pajėgumus ir jais dalintis; apgailestauja, kad šie privalumai dažnai prarandami dėl reikalavimų ir darbo pasidalijimo susitarimų skirtumų, kaip tai buvo programos „Eurofighter“ atveju; siekiant išnaudoti visas taupymo galimybes, pabrėžia bendrai viešojo pirkimo procedūra įsigytos įrangos bendros konfigūracijos palaikymo viso jos gyvavimo ciklo metu svarbą, siekiant palengvinti vidaus tarnybų teikiamą aptarnavimą; ragina valstybes nares taip pat nagrinėti išorinių subjektų teikiamų paslaugų telkimo galimybę;

26. ketvirta, kalbant apie vaidmenų ir uždavinių pasidalijimą, mano, kad geri pavyzdžiai yra tokios iniciatyvos, kaip Prancūzijos ir Belgijos bendradarbiavimas naikintuvų pilotų mokymo srityje, JK ir Prancūzijos susitarimas dėl dalijimosi lėktuvnešiais, Prancūzijos ir Vokietijos iniciatyva sraigtasparnių pilotų mokymo srityje arba Belgijos ir Nyderlandų laivynų bendradarbiavimas, pagal kurias tam tikromis nacionalinėmis tarnybinėmis struktūromis dalijamasi su partneriu; ypač pabrėžia, kad yra daug galimybių švietimo, mokymų ir pratybų srityje, visų pirma, galima dalintis karinėmis akademijomis, testavimo ir vertinimo įstaigomis ir pilotų mokymo įstaigomis; kalbant apie tam tikrus specifinius pajėgumus, mano, kad vaidmenų ir uždavinių pasidalijimas yra vienintelis perspektyvus būdas daugeliui valstybių narių užtikrinti prieigą prie kai kurių retų pajėgumų, pvz., apsaugos nuo cheminio, biologinio, radiologinio ir branduolinio ginklo grupės arba medicininės pagalbos orlaiviu;

27. primena EGA vaidmens, kaip apibrėžta Sutartyje, svarbą siūlant daugiašalius projektus, koordinuojant valstybių narių programas ir valdant bendradarbiavimo mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros srityje programas; pabrėžia, kad EGA vykdomi projektai jau įgyvendinti, pvz., Sraigtasparnių pilotų mokymo programa ir kilnojama kriminalistikos laboratorija, skirta kovai su savadarbių sprogstamųjų užtaisų gamyba ir taikoma Afganistane, ir ragina siekti didesnės pažangos vykdant kitas iniciatyvas, pvz., Europos oro transporto laivyno iniciatyvą; ragina valstybes nares panaudoti galimybes, kurias agentūra suteikia administravimo ir teisinės pagalbos klausimais, ir patikėti jai bendradarbiavimo iniciatyvų valdymą ir pabrėžia, kad EGA turi būti suteiktos priemonės padidintiems įpareigojimams vykdyti;

28. pripažįsta dvišales ir regionines iniciatyvas, pvz., 2010 m. JK ir Prancūzijos gynybos susitarimus, Šiaurės gynybos bendradarbiavimo ir Baltijos šalių gynybos bendradarbiavimo susitarimą, kaip svarbias pastangas racionaliai panaudoti išteklius ir panaikinti trumpalaikių pajėgumų trūkumus; atkreipia dėmesį į panašius pasiūlymus dėl bendradarbiavimo kituose regionuose, pvz., projektus su Vyšegrado grupės šalimis; vis dėlto mano, kad išlieka ženklūs struktūriniai trūkumai, kuriuos reikia panaikinti koordinuotu būdu ES lygiu, ir kad todėl tam tikru metu tuos dvišalius ir regioninius susitarimus reikia integruoti į platesnę Europos perspektyvą, užtikrinant, kad jie prisidėtų prie BSGP plėtojimo ir jokių būdu su ja nesikirstų; šiuo atžvilgiu mano, kad EGA turėtų būti suteikta funkcija užtikrinti bendrą BSGP veiksmų nuoseklumą, ir primygtinai ragina toliau svarstyti, kaip būtų galima panaudoti Sutarties nuostatas dėl nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo, kad būtų sukurta bendro koordinavimo sistema;

29. mano, kad ES civilinių ir karinių operacijų štabas, kurį įsteigti Parlamentas ne kartą ragino, ne tik iš esmės pagerintų ES pajėgumą palaikyti tarptautinę taiką ir saugumą, bet ir per ilgą laikotarpį sudarytų galimybes sutaupyti nacionalinių biudžetų lėšų, remiantis telkimo ir dalijimosi principu; pabrėžia, kad reikia politinio Komisijos pirmininko pavaduotojos-vyriausiosios įgaliotinės vadovavimo ir ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę toliau tęsti darbą, grindžiamą Veimaro iniciatyva, ir išnagrinėti teisinės galimybes kuo greičiau įsteigti autonominių operacijų planavimo ir vykdymo pajėgumų organą, kurį sudarytų dvi atskiros (civilinė ir karinė) subordinacijos struktūros pagal 2011 m. liepos mėn. Tarybos pateiktą modelį;

30. palankiai vertina NATO vykdomą išmaniosios gynybos iniciatyvą ir dar kartą patvirtina ES ir NATO tęstinio koordinavimo ir nekonfliktavimo svarbą visais lygiais, siekiant išvengti nereikalingo dubliavimosi; pabrėžia, kad būtinas intensyvesnis ES ir NATO praktinis bendradarbiavimas, visų pirma tam, kad būtų galima įveikti dėl finansų krizės kilusius sunkumus; ypač ragina glaudžiai bendradarbiauti EGA ir Sąjungininkų pajėgų pertvarkos vadovietę, siekiant užtikrinti, kad abiejų organizacijų pajėgumų telkimui ir dalijimuisi jais skirti projektai papildytų vieni kitus ir būtų visada sistemingai įgyvendinami, užtikrinant didžiausią pridėtinę vertę;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

31. atkreipia dėmesį į kibernetinės gynybos išteklių telkimo galimybes, atsižvelgiant į Europos kibernetinių sistemų integraciją, ir į tai, kad reikia užtikrinti didesnę šios srities koordinavimą ES lygmeniu;

C. Mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros gynybos srityje rėmimas

32. primena, kad svarbų vaidmenį saugumo ir gynybos sektoriuje atlieka moksliniai tyrimai ir naujovės, nes jie – Europos gynybos pramonės konkurencingumo ir atsparumo pagrindas, ir kad jie yra labai svarbūs norint pasiekti strategijos „Europa 2020 m.“ tvaraus augimo tikslų; pažymi, kad dabartinių mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros pastangos nulems, kaip bus įvaldyti ateities technologiniai pasiekimai; apgailestauja, kad tik apie 1 % ES šalių bendrų išlaidų gynybai tenka moksliniams tyrimams ir technologijų plėtrai, o daugiau kaip 50 % vis dar skiriama personalui, ir ypač apgailestauja dėl to, kad dauguma valstybių narių skiria gerokai mažiau nei 1 %; ragina valstybes nares neįtraukti mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros į išlaidų apkaupimo planus, nes tai prioritetas klausimas;

33. apgailestauja, kad dažniausiai nepasinaudojama galima masto ekonomija, kurią teikia bendradarbiavimo projektai, nes apie 85 % išlaidų moksliniams tyrimams ir technologijų plėtrai vis dar išleidžiama šalių viduje, o didžioji likusių išlaidų dalis išleidžiama dvišaliams, o ne daugiašaliams projektams – tai lemia valstybių narių susiskaldymą; primena, kad 2007 m. lapkričio mėn. Europos gynybos ministrai susitarė dėl kolektyvinių gairių, pagal kurias gynybai skirtos mokslinių tyrimų ir technologijų vystymo išlaidos būtų padidintos iki 2 % visų gynybai skirtų išlaidų, o bendras gynybai skirtų Europos mokslinių tyrimų ir technologijų vystymo išlaidų lygis pasiektų 20 %;

34. pabrėžia, kad EGA tenka pagrindinis vaidmuo koordinuojant ir planuojant bendrą mokslinių tyrimų gynybos srityje veiklą; pabrėžia bendradarbiavimo mokslinių tyrimų srityje privalumus, t. y. geresnę nacionalinių ginkluotųjų pajėgų įrangos ir pajėgumų sąveikumą, žymiai geresnę homogeniškumą, nes moksliniai tyrimai yra pirmasis bet kokios įrangos programos etapas;

35. primena, kad atsiranda vis daugiau dvejojo panaudojimo technologijų, todėl svarbu didinti Europos gynybos ir civilinių saugumo mokslinių tyrimų programų sąveiką, kad jos viena kitą papildytų, ir sinergiją; ragina EGA ir Komisiją koordinuoti pagal Europos bendradarbiavimo sistemą, siekiant kuo didesnės pagal bendrąją mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros programą atliekamų tyrimų saugumo tema sinergijos, visų pirma tokiose srityse, kaip apsauga nuo cheminio, biologinio, radiologinio ir branduolinio ginklo, kova su savadarbių sprogstamųjų užtaisų gamyba, nepilotuojamos oro sistemos, jūros stebėjimas, informacijos valdymas ir apdorojimas ir kibernetinė gynyba;

36. pabrėžia, kad moksliniai tyrimai saugumo srityje turi išlikti nepriklausoma tyrimų tema kitoje „Horizontas 2020“ programoje; mano, kad mokslinių tyrimų saugumo tema sritis turėtų būti išplėsta, kad tyrimuose atsispindėtų būtinybė civilinei ir karinei pramonei dalintis naujovėmis ir technologijomis, tačiau, tinkamai atsižvelgiant į visus atitinkamus su gynyba susijusių programų ir projektų reikalavimus, tema turėtų išlikti civilinės pakraipos;

37. pažymi, kad kaip civilinių mokslinių tyrimų rezultatai dažnai pritaikomi gynyboje, taip ir moksliniai tyrimai gynybos srityje dažnai naudingi visai visuomenei; ypač primena interneto ir GPS pavyzdžius; mano, kad ilginiui kitose bendrosiose programose reikėtų numatyti aiškiau apibrėžtą tyrimų gynybos srityje temą, siekiant paskatinti bendradarbiavimą Europos mokslinių tyrimų srityje ir padėti sutelkti išsklaidytas nacionalines lėšas;

38. tačiau pažymi, kad civilinės srities moksliniams tyrimams skiriamos lėšos negali būti perskiriamos karinės srities tyrimams, kad bet kokia ES finansuojama gynybos srities mokslinių tyrimų veikla pirmiausia turėtų būti siekiama plėtoti ES krizių valdymo pajėgumus ir kad daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama dvejojo panaudojimo technologijų moksliniams tyrimams;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

39. primena, kad, kaip pažymima remiantis Septintosios bendrosios programos teisiniu pagrindu, šios programos lėšomis remiama mokslinių tyrimų veikla turėtų atitikti pagrindinius etikos principus, įskaitant Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje išdėstytus principus; ragina Komisiją gerinti etikos principų laikymąsi, kai atliekamas tinkamumo dalyvauti Septintosios bendrosios programos saugumo mokslinių tyrimų programose kriterijų vertinimas; taip pat ragina Komisiją užtikrinti, kad poveikio etikai ir visuomenei vertinimas būtų standartinis kiekvieno projekto, kurį ketinama finansuoti Septintosios bendrosios programos ir būsimųjų mokslinių tyrimų programų lėšomis, dalis;

40. atkreipia dėmesį į SESV 185 straipsnio nuostatą, pagal kurią ES leidžiama prisidėti prie grupės valstybių narių vykdomų mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros programų; mano, kad būtų galima apsvarstyti galimybę pasinaudoti tuo straipsniu siekiant paspartinti BSGP misijoms ir operacijoms reikalingų pajėgumų kūrimą;

41. taip pat primena, kad ne mažiau svarbu siekti Europos kosmoso programų sinergijos, ir ragina toliau koordinuoti EGA, Komisijos ir Europos kosmoso agentūros veiklą pagal Europos bendradarbiavimo sistemą, ypač Žemės stebėjimo iš kosmoso ir informacijos apie padėtį kosmose srityse; ragina glaudžiau koordinuoti programas MUSIS, GMES ir EDRS, siekiant stebėti Žemę ir suderinti civilinės ir karinės kosmoso duomenų infrastruktūros standartus; prašo, kad projektas GMES būtų ir toliau finansuojamas iš ES biudžeto pagal kitą daugiametę finansinę programą (2014–2020 m.);

D. Europos gynybos pramoninės ir technologinės bazės kūrimas

42. primena, kad reikia pažangos konsoliduojant Europos gynybos pramoninę ir technologinę bazę; kadangi technologijos darosi vis sudėtingesnės, auga tarptautinė konkurencija, o gynybos biudžetai mažėja, jokiaje ES valstybėje narėje gynybos pramonė nebegali išlikti tvari, jei taikomos vien tik nacionalinės priemonės; apgailestauja, kad nors ir pasiekta tam tikro lygio koncentracija Europos kosmoso pramonės srityje, antžeminės ir jūrų laivyno įrangos sektoriai vis dar nepaprastai susiskaidę pagal nacionalines programas; įspėja valstybes nares, jog dėl investicijų mažinimo gali kilti grėsmė, kad Europos gynybos pramonės šakų ir technologinių naujovių srities kontrolę perims trečiosios jėgos, turinčios kitokių strateginių interesų;

43. mano, kad karinių reikalavimų suderinimas, vykdamas koordinuojamų saugumo ir gynybos peržiūrų procesą, kaip nurodyta A punkte, turėtų padėti suderinti ES valstybių narių įrangos įsigijimą, o tai yra pirmoji išankstinė sąlyga norint paklauskos sektoriuje sukurti sąlygas sėkmingai tarpvalstybinei gynybos pramonės restruktūrizacijai Europoje;

44. nors ir pripažįsta, kad tikėtina restruktūrizacijos pasekmė bus kai kurių neperspektyvių nacionalinių pramonės pajėgumų atsisakymas, pabrėžia, jog, rengiant bet kokius vidutinės trukmės ir ilgalaikius restruktūrizavimo planus, turėtų būti siekiama kuo mažesnio jų poveikio užimtumui; todėl rekomenduoja užtikrinti geresnį persiorientavimą ir didesnę sinergiją, remiantis didesnės specializacijos, sąveikumo ir papildomumo principais; ragina geriau panaudoti ES finansavimą, pvz., Europos socialinį fondą ir Europos prisitaikymo prie globalizacijos fondą, siekiant padėti pasirengti pokyčiams ir prie jų prisitaikyti;

45. pabrėžia, kad, skatinant kurti Europos gynybos pramoninę ir technologinę bazę, galima Europos piliečiams sukurti tvarių darbo vietų ES gynybos pramonėje;

46. atsižvelgdamas į pramonės restruktūrizaciją, taip pat pabrėžia, kad labai svarbu užtikrinti, jog nekiltų grėsmė tiekimo patikimumui; ragina valstybes nares ir Komisiją sparčiai parengti išsamią ir plačių užmojų tiekimo patikimumo visoje ES sistemą, grindžiamą abipusių garantijų sistema; ragina valstybes nares žengti pirmą žingsnį siekiant šio tikslo ir visapusiškai pasinaudoti direktyvos dėl siuntimo teikiamomis galimybėmis bei paspartinti veiklą, kad imtų veikti 2006 m. bendrasis susitarimas dėl tiekimo patikimumo operatyvinės skubos aplinkybėmis;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

47. ragina EGA toliau plėtoti bendrą Europos požiūrį į svarbiausius pramonės pajėgumus, kuriuos reikėtų išsaugoti ar plėtoti Europoje; dedant šias pastangas, ragina agentūrą analizuoti priklausomybę nuo ne europietišκών technologijų ir tiekimo šaltinių, siekiant Europos strateginės nepriklausomybės, ir pateikti valstybėms narėms konkrečių rekomendacijų, atitinkančių Europos Komisijos priemones, kuri taip pat turi parengusi tam tikrų programų, kuriomis siekia sumažinti Europos priklausomybę nuo tiekimo ir energetinę priklausomybę;

48. mano, kad bendradarbiavimo ginkluotės srityje programos, pvz., EGA inicijuotos ir Bendradarbiavimo ginkluotės srityje jungtinės organizacijos (angl. OCCAR) valdomos programos, yra svarbiausios priemonės siekiant sumažinti plėtros išlaidas, remti pramonės konsolidavimą, skatinti standartizaciją ir sąveikumą ir didinti pasaulinį konkurencingumą; pabrėžia EGA vaidmenį skatinant pajėgumų poreikių tenkinimą bendradarbiavimo programomis ir nustatant galimybes bendradarbiauti ankstyvuose gyvavimo ciklo etapuose; ragina EGA tęsti veiklą, susijusią su bendradarbiavimo duomenų baze, kuri padeda surasti atitinkančius nacionalinius projektus ir atverti bendradarbiavimo galimybes, ir ragina valstybes nares populiarinti šią duomenų bazę; ragina EGA pateikti bendradarbiavimo ginkluotės srityje geriausios praktikos vadovą, kaip numatyta jos Europos bendradarbiavimo ginkluotės srityje strategijoje;

49. ragina valstybes nares vengti vykdamas bendras programas ginkluotės srityje taikomų nelanksčių veiklos pasidalijimo susitarimų, atkreipdamas dėmesį į neigiamas atsipirkimo principo (pranc. *juste retour*) pasekmes, t. y. neveiksmingą veiklos pasidalijimą, dėl kurio įgyvendinimas sulėtėja, o išlaidos išauga; ragina atsipirkimo principą pakeisti žymiai lankstesne visuotinio balanso koncepcija, kuri sudarytų sąlygas veiksmingai konkurencijai visoje ES atrenkant subjektus, su kuriais bus sudaromos sutartys, jei tik pasiekiamas atitinkamas pusiausvyros lygis siekiant užtikrinti, kad vidutinės įmonės galėtų vienodomis sąlygomis konkuruoti su didžiosiomis įmonėmis; palankiai vertina tai, kad visuotinio balanso principas taikomas EGA vykdomoje bendroje investicijų į pajėgų apsaugą programoje, ir ragina agentūrą įgyvendinti šį principą visų rūšių veikloje, siekiant galutinio tikslo sukurti vienodas veiklos sąlygas Europos gynybos įrangos rinkoje ir atsižvelgti į mažų ir vidutinių įmonių interesus;

50. ragina valstybes nares pasinaudoti OCCAR valdymo patirtimi įgyvendinant bendras programas, kurias parengė EGA, ir primygtinai ragina EGA ir OCCAR sudaryti administracinį susitarimą dėl bendradarbiavimo; primena, kad bet kuri ES valstybė narė gali prisijungti prie OCCAR, jei norėtų ir jei atitinka narystės kriterijus;

51. ragina Komisiją ir valstybes nares bendradarbiauti ir užtikrinti kibernetinį saugumą, kuris yra neatsiejamas gynybos sektoriaus veiklos aspektas;

52. pažymi, kad Europos gynybos pramoninė ir technologinė bazė (GTPB) dar nėra teisiškai apibrėžta Europos mastu, ir ragina Komisiją ir EGA išnagrinėti galimus apibrėžimo kriterijus ir jų poveikį; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad vienas iš svarbių kriterijų galėtų būti technologijų pridėtinė vertė, sukuriama steigiant dizaino biurus ES valstybių narių teritorijoje; ragina valstybes nares svarstyti, ar nustatyti gynybos pramonės siektiną tikslą, kad būtų aiški ilgalaikė GTPB plėtojimo vizija;

53. pažymi, kad siekiant konkurencingos Europos gynybos pramonės svarbu transatlantinis pramonės bendradarbiavimas, kuris gali suteikti lengvesnę prieigą prie naujų technologijų, paskatinti pažangių produktų kūrimą ir užtikrinti paskatą ieškoti veiksmingų priemonių sąnaudoms sumažinti ir gamybos ciklui sutrumpinti; atkreipia dėmesį į bendradarbiavimo su išorės partneriais galimybes;

E. Europos gynybos įrangos rinkos sukūrimas

54. primena, kad siekiant padidinti Europos gynybos pramonės konkurencingumą, taip pat užtikrinti, kad būtų tinkamai apsaugoti mokesčių mokėtojų interesai, valstybės narės turi skubiai gerinti savo gynybos rinkų skaidrumą ir atvirumą; primena, kad Direktyva 2009/81/EB dėl darbų, prekių ir paslaugų pirkimo gynybos ir saugumo srityse stiprinama bendroji rinka, nes mažinama gynybos sektoriaus viešojo pirkimo

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

taisyklių įvairovė ir nacionalinės rinkos atveriamos didesnei konkurencijai, ir primena, kad tos direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas – 2011 m. rugpjūčio 21 d.; ragina Komisiją tinkamu laiku pateikti ataskaitą dėl perkėlimo priemonių, kurių ėmėsi valstybės narės, ir imtis visų reikalingų veiksmų siekiant užtikrinti, kad direktyva būtų laiku ir nuosekliai perkelta ir teisingai įgyvendinta;

55. pabrėžia, kad direktyva parengta atsižvelgus į gynybos ir saugumo srities viešojo pirkimo sutarčių specifika ir kad todėl bet kokia sutartims taikoma ES teisės išimtis pagal SESV 346 straipsnį gali būti laikoma teisėta tik išimtiniais ir tinkamai pagrįstais atvejais, siekiant užtikrinti esminius valstybės saugumo interesus; ragina Komisiją užtikrinti, kad direktyva ir leidžianti nukrypti nuostata pagal SESV 346 straipsnį būtų teisingai taikomos; pabrėžia, kad būtų naudingas Komisijos įvertinimas, kuriame būtų pateikiama geroji praktika ir neteisingo naujų taisyklių taikymo pavyzdžiai;

56. pabrėžia, kad, atsižvelgiant į dedamas pastangas modernizuoti ir suvienodinti visą Europos viešojo pirkimo sistemą, taikant direktyvą turėtų atsispindėti administravimo supaprastinimo ir naštos mažinimo tikslai ir kad, siekiant sudaryti sąlygas tarpvalstybiniam konkursams, reikia persvarstyti nesuderinamus ar neproporcingus techninius reikalavimus, kurie sudaro kliūčių vidaus rinkoje; be to, primena, kad potencialūs subrangovai neturėtų būti diskriminuojami dėl priklausymo vienai ar kitai valstybei;

57. primena, kad EGA Pirkimo gynybos srityje elgesio kodeksu ir Geriausios praktikos tiekimo grandinėje kodeksu nustatyta tvarka taikytina tik sutartims, kurioms taikoma leidžianti nukrypti nuostata pagal SESV 346 straipsnį; ragina EGA ir Komisiją iš naujo įvertinti šios tvarkos tinkamumą įsigaliojus direktyvai dėl pirkimo gynybos srityje;

58. ragina valstybes nares suteikti aukščiausią prioritetą kovai su korupcija, kai vykdomas pirkimas gynybos srityje, t. y. siekti tinkamai įgyvendinti direktyvą, apgailėstaudamas dėl itin neigiamų korupcijos padarinių – išpūstų kainų, nereikalingos, netinkamos ar neoptimalios įrangos įsigijimo, trukdymo bendram pirkimui ir bendradarbiavimo programoms ir kliudymo rinkos atvėrimui, nes dėl to nacionaliniams biudžetams tenka sunki našta; be visuotinio skaidrių ir konkurencingų viešojo pirkimo procedūrų taikymo, labai rekomenduoja laikytis NATO ir Ženevos ginkluotųjų pajėgų demokratinės kontrolės centro (DCAF) parengtame Moralumo kūrimo ir korupcijos mažinimo gynybos srityje geriausios praktikos kompendiume pateiktamų rekomendacijų; pabrėžia teigiamus pavyzdžius, pvz., „gynybos moralumo paktų“, sudaromų tarp vyriausybės ir konkurso dalyvių dalyvaujant nepriklausomiems stebėtojams, principą arba sistemingą parlamentinę priežiūrą visais pirkimo procedūros etapais, kai pirkimo suma viršija nustatytą ribą, kaip praktikuojama keliose valstybėse narėse;

59. pabrėžia, kad kompensacijų reikalavimus galima pateisinti tik tada, kai kompensacijos būtinos siekiant apsaugoti svarbiausius saugumo interesus pagal SESV 346 straipsnį, kad jos turėtų atitikti skaidrumo principus ir ypač – kad jos negali sudaryti sąlygų korupcijai ar trikdyti Europos gynybos įrangos rinkos veikimo;

60. ragina EGA ir Komisijos veikti kartu siekiant palaipsniui panaikinti kompensacijas ir sykiu siekiant paskatinti mažesnių valstybių narių pramonės integraciją į Europos gynybos pramoninę ir technologinę bazę kitais būdais nei kompensacijos;

61. ragina Komisiją ir EGA taip pat nagrinėti būdus, kaip spręsti kitų rinką iškraipančių praktikų, pvz., valstybės pagalbos ir eksporto pagalbos, problemą, remiantis EGA vienodų veiklos sąlygų iniciatyva;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

62. mano, kad, atsižvelgiant į dabartinę biudžeto padėtį, pirmenybės Europoje pagamintai gynybos įrangai teikimas gynybos įrangos viešuosiuose pirkimuose gali būti laikomas Europos solidarumo forma; ragina Komisiją ir EGA pateikti pirmenybės tam tikrų rūšių Europoje pagamintai gynybos įrangai teikimo išlaidų ir naudos analizę, atsižvelgiant į tai, kad svarbu išsaugoti strateginę nepriklausomybę ir į tai, kad nėra lygiavertės prieigos prie trečiųjų šalių rinkos; pabrėžia, kad svarbu užtikrinti didesnę Europos gynybos įrangos gamintojų prieigą prie trečiųjų šalių rinkų;

63. primena, kad ES vidaus prekybos gynybos produktais licencijavimo prievolių administracinė našta kliudo pramonės konsolidavimui ir yra didelė kliūtis tarpvalstybinėms bendradarbiavimo ginkluotės srityje programoms; primena, kad Direktyvos 2009/43/EB dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo Bendrijoje perkėlimo terminas – 2011 m. birželio 30 d. ir kad reikalaujama, jog valstybės narės taikytų naujas taisykles nuo 2012 m. birželio 30 d.; ragina Komisiją tinkamu laiku pateikti atskaitą dėl perkėlimo priemonių, kurių ėmėsi valstybės narės, ir imtis visų reikalingų veiksmų siekiant užtikrinti teisingą įgyvendinimą;

64. primygtinai ragina valstybes nares kuo geriau panaudoti naujas bendras licencijas, išduodamas produktams, kurie siunčiami kitų valstybių narių ginkluotosioms pajėgoms, nes tai svarbi priemonė, siekiant pagerinti tiekimo patikimumą visoje ES;

65. pabrėžia, kad direktyvos sėkmė, ypač vienos bendrovės produktų siuntimo kitai bendrovei licencijos, labai priklauso nuo valstybių narių pasitikėjimo viena kitos eksporto kontrole; primygtinai ragina valstybes nares griežtai laikytis įpareigojimų, nustatytų Tarybos bendrojoje pozicijoje 2008/944/BUSP, nustatančioje bendrąsias taisykles, reglamentuojančias karinių technologijų ir įrangos eksporto kontrolę, ir užtikrinti, kad jos nuodugniai vertintų visas licencijų paraiškas pagal visus aštuonis kriterijus, kaip reikalaujama; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę įvertinti tai, kaip valstybės narės laikosi įsipareigojimų, atsižvelgiant į bendrosios pozicijos peržiūrą ir į tiek prekybos, tiek užsienio politikos interesus, įskaitant pagarbą žmogaus teisėms ir demokratijos principams importuojančiose valstybėse;

66. dar kartą pakartoja, kad nepaprastai svarbu standartizuoti gynybos įrangą siekiant sukurti bendrą Europos gynybos rinką, taip pat užtikrinti sąveikumą ir sudaryti sąlygas bendradarbiavimo ginkluotės srityje programoms, projektų telkimui ir dalijimuisi jais bei panašioms operacijoms; ragina EGA, Komisiją ir Europos standartizacijos organizacijas (CEN, CENELEC ir ETSI), kad jos, bendradarbiaudamos su pramone ir ypač NATO standartizacijos agentūra, paspartintų veiklą, kuria siekiama sumažinti gynybos ir saugumo pramonės standartų bei civilinės ir karinės įrangos skirtumus; skatina naudoti ir toliau plėtoti Europos standartų gynybos srityje informacinę sistemą ir Europos pirkimo gynybos srityje vadovą;

67. ragina valstybes nares ir Komisiją įdiegti visos Europos sertifikataus saugumo ir gynybos produktams, kad nebesitęstų neracionali tvarka, kai kiekvienoje valstybėje narėje reikalaujama atskirų testavimų; pažymi, kad šis daug laiko atimantis ir biurokratinis procesas ženkliai padidina gamintojo išlaidas ir taip kenkia jo konkurencingumui, kad ypač mažesnėms bendrovėms veikla tampa neįmanoma; remia EGA veiklą karinio tinkamumo skraidyti srityje ir ragina valstybes nares paspartinti Europos jungtinės tinkamumo skraidyti organizacijos, kuri būtų Europos aviacijos saugos agentūros karinis atitiktumo, suformavimą;

68. pabrėžia, kad minėtas standartizavimas ir konsolidavimas turėtų būti ES lygmeniu, o ne pramonės vykdomas procesas, kuris atitiktų Europos interesus bei realius visuomenės poreikius, ir kad dalyvavimas bendrose ES programose ir sąveikos kūrimas iš esmės turėtų būti atviras visoms valstybėms narėms;

F. Naujų ES lygio finansavimo formų paieška

69. yra įsitikinęs, kad, ypač atsižvelgiant į naujos daugiametės finansinės programos priėmimą, reikia apsarstyti galimybes, kaip ES biudžetas galėtų padėti valstybėms narėms pasiekti bendros saugumo ir gynybos politikos tikslų ekonomiškiau būdu;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

70. kaip išdėstyta C. punkte, ragina sustiprinti ir išplėsti mokslinius tyrimus saugumo srityje pagal mokslinių tyrimų bendrąją programą, panaudoti SESV 185 straipsnį bendram esamų mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros programų finansavimui ir parengti naują temą gynybos moksliniams tyrimams, kurie būtų pritaikomi civilinėje ir karinėje srityje, siekiant skatinti bendradarbiavimą gynybos mokslinių tyrimų srityje;

71. mano, kad ES lėšos turėtų būti naudojamos siekiant sustiprinti bendradarbiavimą švietimo ir mokymo srityje ir paskatinti gynybos pramonės, mokslinių tyrimų institutų ir mokymo įstaigų tinklų kūrimą; ragina sudaryti reikiamus susitarimus, kad būtų galima skirti stipendijas kadetams, dalyvaujantiems karinėje Erasmus programoje, iš ES biudžeto, siekiant vienodo požiūrio į juos ir į studentus, kurie mokosi civilinėse aukštosiose įstaigose ir taip sudaryti palankesnes sąlygas bendros saugumo kultūros ir požiūrio vystymui;

72. rekomenduoja Stabilumo priemonės lėšomis finansuoti Europos saugumo ir gynybos koledžo veiklą, kurios tikslas – mokyti civilinius ir karinius ekspertus krizių valdymo ir BSGP klausimais, ir skatinti bendrą saugumo kultūrą ES;

73. skatina toliau plėtoti koledžo, kaip nacionalinių gynybos akademijų ir civilinių saugumo mokymo institucijų bendradarbiavimo platformos, vaidmenį, taip pat siekiant nustatyti ir plėtoti lėšas taupantį institucijų projektų telkimą ir dalijimąsi jais; ragina valstybes nares pertvarkyti koledžą į tikrą akademinę instituciją ir, atsižvelgdamas į tvirtą jo civilinę ir karinę pakraipą, siūlo, kad jis būtų ES finansuojamas pagal kitą daugiametę finansinę programą;

74. ragina visus atitinkamus subjektus įvertinti, ar ištekliai, kurie būtų ES nuosavybė pagal „Galileo“ modelį, kaip išdėstyta B. punkte, galėtų būti perspektyvi ir ekonomiškai galimybė, ypač tokiose srityse, kaip strateginis ir taktinis transportas arba stebėjimas;

75. ragina valstybes nares padidinti EGA biudžetą kaip prioritetinį, pripažįstant agentūros pridėtinę vertę kompensuojant bendradarbiavimu apkarpytus, dėl kurių nuspręsta nacionaliniu lygiu; apgailestauja, kad Tarybos sprendime dėl EGA agentūrai nenumatyta daugiametė biudžeto programa, panaši į ES bendrąjį biudžetą;

76. atkreipia dėmesį į tai, kad ES palydovų centras, turėdamas kuklų biudžetą, įrodė savo efektyvumą ir pridėtinę vertę įvairių saugumo ir gynybos operacijų metu; primena didėjančią palydovinių vaizdų, įskaitant pastarojo meto įvykius Šiaurės Afrikoje, paklausą; ragina valstybes nares skirti šiam centrui didesnę biudžetą ir, visų pirma atsižvelgdamas į jo naudojamą civilinėms ir karinėms reikmėms, laikosi nuomonės, kad jis turėtų būti finansuojamas iš ES biudžeto;

77. palankiai vertina Tarybai pirmininkaujančios Lenkijos pastangas persvarstyti ATHENA mechanizmą; ragina valstybes nares dėti daugiau pastangų, siekiant sutarti dėl bendro finansavimo; ragina valstybes nares mechanizmo ATHENA persvarstymo metu apsvarstyti galimybę išplėsti mechanizmą, siekiant taip pat teikti bendrą finansavimą veiksams ar įsigijimui, kuriais remiamas didesnio Europos gynybos išlaidų ekonomiško tikslas, tačiau kurie negali būti finansuojami iš ES biudžeto, t. y. visų pirma užtikrinti siūlomos įrangos bendrą finansavimą;

*

* *

78. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją vyriausiajai įgaliotinei-Komisijos pirmininko pavaduotojai, Tarybai, Komisijai, ES valstybių narių parlamentams, NATO parlamentinei asamblėjai ir NATO generaliniam sekretoriui.

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimas

P7_TA(2011)0575

2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2011 m. gruodžio 15 d. ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimo ir 2011 m. gruodžio 4 d. rinkimų į Dūmą rezultatų

(2013/C 168 E/04)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Rusijos, ypač į savo 2011 m. birželio 9 d. rezoliuciją dėl 2011 m. birželio 9–10 d. ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimo ⁽¹⁾ ir 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl ES ir Rusijos santykių, įskaitant 2011 m. liepos 7 d. rezoliuciją dėl pasirengimo Rusijos Valstybės Dūmos rinkimams, kurie vyks 2011 m. gruodžio mėnesį ⁽³⁾, taip pat savo 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl 2009 m. metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių padėties pasaulyje ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į ES ir Rusijos Federacijos partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą ⁽⁵⁾ ir į 2008 m. prasidėjusias derybas dėl naujo ES ir Rusijos susitarimo, taip pat į 2010 m. inicijuotą Partnerystę siekiant modernizavimo,
- atsižvelgdamas į bendrą pareiškimą, paskelbtame pasibaigus 2003 m. gegužės 31 d. Sankt Peterburge vykusiam 11-ajam ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimui, nurodytą bendrą ES ir Rusijos tikslą sukurti bendrą ekonominę erdvę, bendrą laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, bendrą bendradarbiavimo išorės saugumo klausimais erdvę ir bendrą mokslinių tyrimų ir švietimo, įskaitant kultūrinius aspektus, erdvę (keturios bendros erdvės),
- atsižvelgdamas į ES ir Rusijos parlamentinio bendradarbiavimo komiteto 2011 m. rugsėjo 19–20 d. Varšuvoje vykusio posėdžio galutinį pareiškimą ir rekomendacijas,
- atsižvelgdamas į ES ir Rusijos nuolatinės partnerystės tarybos posėdyje laisvės, saugumo ir teisingumo klausimais 2011 m. spalio 11 d. Varšuvoje priimtą bendrą pareiškimą,
- atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos-vyriausiosios įgaliotinės Catherine Ashton pastabas, pateiktas per 8-ąją ES ir Rusijos nuolatinės partnerystės tarybos susitikimą, vykusį Maskvoje 2011 m. lapkričio 17 d.,
- atsižvelgdamas į naujausią ES ir Rusijos dialogą žmogaus teisių klausimais, vykusį 2011 m. lapkričio 29 d.,
- atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos-vyriausiosios įgaliotinės Catherine Ashton 2011 m. gruodžio 6–7 d. pareiškimą dėl Rusijos Federacijoje vykusių rinkimų į Dūmą,
- atsižvelgdamas į Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos Demokratinių institucijų ir žmogaus teisių biuro (ESBO/ODIHR), ESBO parlamentinės asamblėjos ir Europos Tarybos parlamentinės asamblėjos gruodžio 5 d. pateiktas preliminaras išvadas po tarptautinės 2011 m. gruodžio 4 d. vykusių rinkimų į Valstybės Dūmą stebėjimo misijos,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0268.

⁽²⁾ OL C 236 E, 2011 8 12, p. 101.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0335.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0489.

⁽⁵⁾ OL L 327, 1997 11 28, p. 1.

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 15 d. ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimo darbotvarkę,

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,

- A. kadangi ES ir Rusija priklauso viena nuo kitos tiek ekonominiu, tiek politiniu požiūriu; kadangi dėl to glaudesnis ES ir Rusijos bendradarbiavimas ir geri kaimynystės ryšiai yra labai svarbūs siekiant užtikrinti stabilumą, saugumą ir gerovę Europoje ir už jos ribų; kadangi Europos Sąjunga ir toliau laikosi įsipareigojimo dar labiau stiprinti ir plėtoti ES ir Rusijos santykius, grindžiamus tvirtu įsipareigojimu laikytis demokratinių principų; kadangi ES ir Rusijos Federacijos strateginės partnerystės susitarimo sudarymas tebėra itin svarbus siekiant kurti tikrą strateginę partnerystę;

- B. kadangi energijos tiekimo patikimumas yra vienas iš svarbiausių ES uždavinių ir viena iš pagrindinių bendradarbiavimo su Rusija sričių; kadangi nepaprastai svarbu, kad ES kalbėtų vienu balsu ir parodytų tvirtą vidaus solidarumą;

- C. kadangi Rusija, kaip nuolatinė JT Saugumo Tarybos narė, kartu su kitomis narėmis yra atsakinga už stabilumo palaikymą pasaulyje; kadangi daugelio tarptautinio lygmens problemų, visų pirma susijusių su tomis pačiomis kaimyninėmis šalimis (Pietų Kaukazu ir Moldovos Respublika), Šiaurės Afrika, Sirija, Artimaisiais Rytai, Iranu, terorizmu, energijos tiekimo patikimumu, klimato kaita ir finansų krizėmis, gali būti išspręstos tik laikantis suderinto požiūrio, kurio laikytųsi ir Rusija;

- D. kadangi Rusijos Federacija yra visateisė Europos Tarybos ir Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos narė ir todėl yra įsipareigojusi laikytis demokratijos principų ir gerbti pagrindines teises, kadangi žmogaus teisių padėties, teisinės valstybės, teisminių institucijų nepriklausomybės ir represinių priemonių, kurių imamasi prieš žurnalistus ir opoziciją, klausimai vis dar kelia susirūpinimą;

- E. kadangi 2011-ieji žymi vieno svarbiausių Europos istorijos įvykių – SSSR iširimo 20-ąsias metines; kadangi turėtų būti pripažintas prie šių įvykių prisidėjusių, aktyviai totalitariniam režimui pasipriešinskių asmenų, kurie padėjo iš jo išsilaisvinti, indėlis;

- F. kadangi 2011 m. balandžio 12 d. Europos Žmogaus Teisių Teismas kritiškai įvertino pernelyg sudėtingą politinių partijų registravimo tvarką Rusijoje, kuri neatitinka Europos Tarybos ir ESBO nustatytų rinkimų standartų; kadangi politinių partijų, norinčių dalyvauti rinkimuose, patiriami sunkumai, kurie iš tikrųjų riboja politinę konkurenciją ir pliuralizmą Rusijoje ir sumenkina rinkimų teisėtumą, kelia didelį susirūpinimą;

- G. kadangi rinkimų dieną pranešta apie gausius pažeidimus, įskaitant balsavimą kelis kartus (vadinamąją karuselę autobusu), trukdymą partijų stebėtojams ir rinkimų biuletenių klastojimą; kadangi policijos pareigūnai sulaukė šimtus opozicijos aktyvistų, kurie mėgino mitinguoti Maskvoje, Sankt Peterburge ir kituose Rusijos miestuose 2011 m. gruodžio 4 d. ir kelias kitas dienas, protestuodami prieš tai, kaip buvo organizuoti rinkimai;

- H. kadangi 2011 m. gruodžio 10 d. bent 50 000 žmonių mitingavo Bolotnajos aikštėje, Maskvoje, ragino panaikinti 2011 m. gruodžio 4 d. rinkimų rezultatus, surengti naujus rinkimus, reikalavo, kad atsistatydintų rinkimų komisijos pirmininkas, kad būtų tiriamas įtariamas biuletenių klastojimas ir nedelsiant paleisti suimti protestuotojai; kadangi panašios demonstracijos vyko ir kituose Rusijos miestuose;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

I. kadangi praėjo vieni metai nuo to laiko, kai Europos Parlamentas paragino Tarybą tuo atveju, „jei Rusijos institucijos nesiims teigiamų veiksmų siekdamos bendradarbiauti ir tirti Sergejaus Magnickio atvejį, primygtinai raginti, kad Rusijos institucijos patrauktų atsakomybėn kaltus asmenis, ir apsvarstyti galimybę taikyti draudimą atvykti į ES“ ir ragino, kad „ES teisėsaugos institucijos bendradarbiautų siekiant išaldyti šių Rusijos pareigūnų bankų sąskaitas ir kitą turtą visose ES valstybėse narėse“⁽¹⁾;

1. dar kartą patvirtina savo įsitikinimą, kad kuriant strateginį bendradarbiavimą, Rusija tebėra viena svarbiausių Europos Sąjungos partnerių, su kuria sieja ne tik bendri ekonominiai ir prekybos interesai, bet ir tikslas veikti kartu glaudžiai bendradarbiaujant pasauliniu lygmeniu;

2. ragina ES ir Rusiją pasinaudoti būsimo aukščiausio lygio susitikimo teikiama galimybe ir paspartinti derybas dėl naujojo partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo; pakartoja pritariąs išsamiam, teisiškai privalomam susitarimui, kuriame būtų aptarti politiniai, ekonominiai ir socialiniai klausimai ir ištrauktos visos sritys, susijusios su demokratija, teisine valstybe ir pagarba žmogaus teisėms; pakartoja savo nuomonę, kad demokratija ir žmogaus teisės turi būti neatskiriama šio susitarimo dalis, visų pirma turi būti apibrėžta ir įtraukta veiksminga ir realiai taikoma žmogaus teisių užtikrinimo sąlyga;

3. ragina dėti didesnes pastangas siekiant padaryti pažangą ES ir Rusijos partnerystės siekiant modernizavimo srityje; pabrėžia, jog tiki, kad Partnerystė siekiant modernizavimo paskatins reformas, suteiks naują impulsą ES ir Rusijos santykiams, padės plėtoti abiem šalims naudingą bendradarbiavimą prekybos, ekonomikos ir energetinio saugumo srityse ir padės atgaivinti pasaulio ekonomiką; mano, kad Partnerystė siekiant modernizavimo turi būti įgyvendinama kartu su plačių užmojų vidinių reformų procesu, į kurį įeina demokratiškos institucijų ir patikimos teisinės sistemos įtvirtinimas; į tai atsižvelgdamas, ragina ES ir Rusijos vyriausybę nustatyti veiksmus, kurių reikia imtis norint pasiekti šių tikslų;

4. džiaugiasi, kad užbaigtos derybos dėl Rusijos įstojimo į PPO, nes tai padės sudaryti vienodas veiklos sąlygas abiejų šalių verslo bendruomenei ir palengvins bei liberalizuos prekybą pasaulinėje ekonomikoje; pabrėžia, kad, įstodama į PPO, Rusija teisiškai įsipareigoja laikytis visų PPO taisyklių, įskaitant protekcionistinių priemonių atsisakymą; taigi išreiškia susirūpinimą dėl Rusijos, Kazachstano ir Baltarusijos muitų sąjungos, dėl kurios padidėjo konsoliduoti tarifai; išreiškia įsitikinimą, kad Rusijos narystė PPO taip pat bus svarbus pagrindas didinti dvišalę ekonominę integraciją ir kad ši integracija taip pat padidės užbaigus vykstančias derybas dėl naujojo susitarimo;

5. pabrėžia, kad svarbu stiprinti partnerystę su Rusija energetikos srityje; dar kartą pabrėžia, kad gamtinių išteklių tiekimas negali būti naudojamas kaip politinė priemonė; pabrėžia, kad abiem pusėms svarbu bendradarbiauti energetikos srityje, nes tai galimybė tęsti bendradarbiavimą prekybos ir ekonomikos srityje, atviroje ir skaidrioje rinkoje, visapusiškai atsižvelgiant į ES poreikį užsitikrinti energijos tiekėjų ir tiekimo kanalų įvairovę; pabrėžia, kad tokio bendradarbiavimo pagrindą turėtų sudaryti tarpusavio priklausomybės ir skaidrumo principai bei lygios galimybės patekti į rinką, naudotis infrastruktūra, investicijomis ir teisiškai privaloma energetikos sistema, kuri užtikrintų patikimą energijos tiekimą, grindžiamą vienodais visoms ES valstybėms narėms taikomais standartais;

6. ragina Tarybą ir Komisiją užtikrinti, kad Energetikos chartija ir prie jos pridėto Tranzito protokolo principai būtų įtraukti į naująjį ES ir Rusijos partnerystės susitarimą; palankiai vertina 2011 m. vasario mėn. atnaujinto išankstinio įspėjimo mechanizmo susitarimo pasirašymą, siekiant toliau gerinti koordinavimą tiekimo ar paklausos sutrikimų atvejais;

⁽¹⁾ Žr. anksčiau minėtas 2010 m. gruodžio 16 d. rezolucijas.

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

7. pabrėžia, kad ES turėtų plėsti savo bendradarbiavimą su Rusija energetikos srityje ir taikyti jį tokiose srityse, kaip energijos vartojimo efektyvumas arba atsinaujinančių šaltinių energijos technologijų moksliniai tyrimai; pakartoja, kad energetikos srities tarpvyriausybinių susitarimų ir komerciniai Rusijos ir Europos įmonių susitarimai turi atitikti abiejų šalių teisinius įsipareigojimus;

8. ragina Rusijos Federaciją padidinti savo įnašą, siekiant spręsti klimato kaitos problemą, ir mažinti šalyje išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, dalyvauti tarptautinėse derybose dėl visapusiškos klimato politikos po 2012 m. programos pagal JT BKKK ir Kioto protokolą; į tai atsižvelgdamas, pabrėžia, kad norėdamos iki 2020 m. pasiekti reikiamus sumažinto palyginus su 1990 m. išmetu kiekiu į I priedą įtrauktų šalių išmetamo kiekio rodiklius, visos pramoninės šalys turi išsipareigoti siekti rodiklių, kurie rodytų ženklų dabartinio išmetamo kiekio sumažinimą ir didėjančių miškų įsisavinamą anglies dioksido kiekį;

9. ragina Rusiją nedelsiant ratifikuoti Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos (JTEEK) konvenciją (ESPOO) ir jos laikytis ir primena Rusijai išsipareigojimą plėtoti bendrus poveikio aplinkai vertinimo standartus, taikomus tarpvalstybiniam projektams;

10. pritaria 2011 m. spalio 11 d. bendroms išvadoms, kuriose skelbiamas galutinis bendrų veiksmų siekiant bevizio režimo sąrašas, ir tam, kad jis būtų oficialiai patvirtintas ir įgyvendintas; primena, kad labai svarbu, jog patvirtintas požiūris į vizų liberalizavimą Rusijai ir Rytų partnerystės šalims užtikrintų regionų darną; palankiai vertina derybų dėl esamo 2006 m. Rusijos ir ES vizų režimo supaprastinimo susitarimo pakeitimų užbaigimą ir ES ir Rusijos dialogo migracijos klausimais užmezgimą; pabrėžia, kad svarbu veiksmingai įgyvendinti Rusijos ir ES readmisijos susitarimą; ragina toliau bendradarbiauti neteisėtose imigracijos, pasienio kontrolės punktų veiklos gerinimo ir keitimosi informacija, susijusia su terorizmu ir organizuotu nusikalstamumu, klausimais;

11. palankiai vertina pasiūlymą supaprastinti vietinį eismą per sieną Kaliningrado srities regione ir pabrėžia, kad tai padės toliau skatinti strateginę ES ir Rusijos partnerystę pagal Bendros laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės gairėse nustatytus prioritetus;

12. atkreipia dėmesį į 2011 m. gruodžio 4 d. rinkimų į Dūmą rezultatus; pabrėžia, kad rinkimų organizavimas parodė, kad Rusija nesilaiko ESBO nustatytų rinkimų standartų; išreiškia didelį susirūpinimą dėl pranešimų apie klastojimą ir dėl preliminarių išvadų, pateikiamų ESBO Demokratiškos institucijų ir žmogaus teisių biuro ataskaitoje dėl procedūrinių pažeidimų, žiniasklaidos nešališkumo trūkumo, trukdymų nepriklausomiems stebėtojams ir dėl nepakankamo partijos ir valstybės atskyrimo;

13. dar kartą teigia, kad dėl sudėtingo registracijos proceso rinkimuose negalėjo dalyvauti kelios opozicijos partijos ir tai nuo pat rinkimų pradžios pažeidė asociacijų laisvę, politinės konkurencijos ir pliuralizmo principus;

14. smerkia veiksmus, kurių Rusijos valdžios institucijos ėmėsi prieš Rusijos stebėjimo grupę „Golos“ po to, kai ji sukūrė specialią interneto svetainę, kurioje buvo galima registruoti rinkimų klastojimo ir pažeidimų atvejus;

15. palankiai vertina Rusijoje vykstančias demonstracijas kaip Rusijos gyventojų siekią, kad šalyje būtų daugiau demokratijos, išraišką; smerkia policijos susidorojimą su taikiomis demonstracijomis, protestavusiomis prieš rinkimų pažeidimus ir klastojimą, apie kuriuos pranešė tarptautiniai stebėtojai; ragina Rusijos valdžios institucijas gerbti susirinkimų ir žodžio laisvę, nedaryti žalos taikiems protestuotojams ir nedelsiant bei besąlygiškai paleisti visus dėl rinkimų areštuotus taikius demonstracijų dalyvius; ragina nedelsiant visapusiškai išnagrinėti visus pranešimus apie klastojimą ir grasinimus ir nubausti už tai atsakingus asmenis, taip pat tikisi, kad Prezidento D. Medvedevo įsakymas ištirti šį klausimą bus svarus ir skaidrus;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

16. atkreipia dėmesį į naujausius raginimus panaikinti 2011 m. gruodžio 4 d. Valstybės Dūmos rinkimų rezultatus; ragina Rusijos valdžios institucijas nuodugniai ištirti visus rinkimų klastojimo atvejus, siekiant nubausti su tuo susijusius pareigūnus, ir iš naujo surengti balsavimą ten, kur buvo pažeidimų;
17. ragina įregistravus visas opozicines partijas, iš naujo surengti laisvus ir sąžiningus rinkimus;
18. ragina Europos Vadovų Tarybos pirmininką, Komisijos pirmininką ir Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę iškelti 2011 m. gruodžio 4 d. rinkimų klausimą aukščiausio lygio susitikime ir primygtinai paraginti Rusiją laikytis savo tarptautinių įsipareigojimų, susijusių, visų pirma, su Rusijos naryste Europos Taryboje ir ESBO; ragina Europos Tarybą ir ESBO įvertinti, kaip Rusija laikosi įsipareigojimų, susijusių su jos naryste šiose organizacijose;
19. ragina Rusijos valdžios institucijas atsižvelgti ESBO Demokratinėms institucijoms ir žmogaus teisių biuro rinkimų stebėjimo ataskaitoje pateiktas išvadas ir bendradarbiaujant su Venecijos komisija reformuoti rinkimų įstatymus, kad jie atitiktų ESBO ir Europos Tarybos standartus, ir šių standartų laikytis praktikoje siekiant užtikrinti laisvus ir demokratinius prezidento rinkimus 2012 m., opozicijos kandidatams suteikiant lygias galimybes; ragina Rusiją sudaryti galimybes pakankamai ir veiksmingai stebėti rinkimus pagal ESBO Demokratinėms institucijoms ir žmogaus teisių biuro ir Europos Tarybos standartus;
20. dar kartą reiškia susirūpinimą dėl žmogaus teisių padėties Rusijoje ir teisinės valstybės bei nepriklausomų teismų stokos; išreiškia didelį susirūpinimą ypač dėl Sergejaus Magnickio bylos, taip pat dėl to, kad nebaudžiami už jo mirtį atsakingi asmenys; atsižvelgia į Prezidento D. Medvedevo Žmogaus teisių tarybos 2011 m. liepos mėnesį paskelbtą pranešimą, kuriame pateikiami įrodymai, kad Sergejaus Magnickio areštas buvo neteisėtas ir kad kalėjime jis buvo mušamas ir kankinamas siekiant išgauti kaltės prisipažinimą; pažymi, kad, Rusijos valdžios institucijoms nesiėmus veiksmų, JAV Valstybės departamentas, JK Užsienio reikalų ministerija ir Nyderlandų parlamentas 2011 m. nusprendė uždrausti išduoti vizas 60 Rusijos pareigūnų, kurie, kaip manoma, yra susiję su Sergejaus Magnickio mirtimi;
21. ragina Tiriamąjį komitetą atlikti išsamų ir kruopštų tyrimą, nepaisant jokių tabu, greitai pateikti konkrečias išvadas ir imtis visų reikalingų veiksmų, kad atsakingi asmenys būtų patraukti atsakomybėn; ragina Tarybą tuo atveju, jei Rusijos valdžios institucijos ir toliau nesiims veiksmų, svarstyti galimybę imtis tokių veiksmų kaip draudimas keliauti ES ar finansinio turto užšaldymas, taikomi tiems asmenims, kurie kalti dėl Sergejaus Magnickio kankinimų ir mirties bei dėl jo bylos nuslėpimo;
22. pabrėžia, kad rengiant ES ir Rusijos žmogaus teisių konsultacijas svarbu nuolat keistis nuomonėmis su Rusija žmogaus teisių klausimais ir taip stiprinti šalių sąveiką visose bendradarbiavimo srityse, ir prašo pagerinti šių susitikimų pobūdį siekiant, kad jie būtų veiksmingesni, ir ypatingą dėmesį skiriant bendriems kovos su rasizmu ir su ksenofobija veiksams bei į šį procesą įtraukti veiksmingą Europos Parlamento, Valstybės Dūmos ir žmogaus teisių nevyriausybinį organizacijų (NVO) darbą, nesvarbu, ar dialogas vyktų Rusijoje ar ES valstybėje narėje;
23. smerkia naujausius pasiūlymus nusikaltimu laikyti viešą informaciją apie seksualinę orientaciją ir lytinę tapatybę įvairiuose Rusijos regionuose ir federaliniuose lygmeniuose;
24. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę ir Komisiją kartu su Rusijos vyriausybe tęsti bendras iniciatyvas, kuriomis siekiama stiprinti saugumą ir stabilumą bendros kaimynystės šalyse; ragina Rusiją aktyviai prisidėti sprendžiant išaldytus konfliktus jos kaimynystėje ir gerbti visų į išaldytus konfliktus įsitraukusių valstybių suverenumą ir teritorinį vientisumą;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

25. pakartoja, kad Rusija yra įsipareigojusi visapusiškai įgyvendinti šešių punktų paliaubų susitarimą, taip pat gerbti Gruzijos suverenumą ir teritorinį vientisumą; palankiai vertina Rusijos pasirengimą siekti pažangos sudarant bendrąjį susitarimą krizių valdymo operacijų srityje; taigi ragina Rusijos valdžios institucijas elgtis nuosekliai ir leisti ES stebėjimo misijai Gruzijoje patekti į okupuotas Abchazijos ir Pietų Osetijos teritorijas pagal 2008 m. paliaubų susitarimą;
26. palaiko ESBO Minsko grupės ir jos pirmininkų pastangas išspręsti Kalnų Karabacho konfliktą;
27. palankiai vertina derybų dėl Padniestrės konflikto atnaujinimą dalyvaujant 5 derybų šalims ir 2 šalims stebėtojoms ir atkreipia dėmesį į 2011 m. gruodžio 1 d. įvykusį pirmą oficialų susitikimą, kuris, kaip tikimasi, paskatins pradėti spręsti konfliktą;
28. mano, kad veto teisę JT Saugumo Taryboje turinti Rusija turi vykdyti savo įsipareigojimus tarptautinių krizių metu; pabrėžia, kad tarptautinio lygmens problemos, ypač susijusios su Sirija ir Iranu, negali būti išspręstos, jei nebus laikomasi suderinto požiūrio, kurio laikytusi ir Rusija; ragina Rusiją laikytis konstruktyvesnio požiūrio, ypač susijusio su JT Saugumo Tarybos rezoliucijomis; ragina Rusiją prisidėti prie pasaulio lygmens pastangų sutrukdyti Irano bandymams sodrinti uraną ir vykdyti kitokią branduolinę veiklą siekiant gaminti branduolinius ginklus; ragina Rusijos valdžios institucijas patvirtinti tarptautines sankcijas Irano subjektams, nustatytas reaguojant į JK ambasados užpuolimą;
29. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Rusijos Federacijos vyriausybei ir parlamentui, Europos Tarybai ir Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijai.

Europos kaimynystės politika

P7_TA(2011)0576

2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos kaimynystės politikos persvarstymo (2011/2157(INI))

(2013/C 168 E/05)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 25 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“ (COM(2011)0303) ir 2011 m. kovo 8 d. bendrą komunikatą „ES ir Pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė siekiant demokratijos ir bendros gerovės“ (COM(2011)0200),
- atsižvelgdamas į 2003 m. kovo 11 d. Komisijos komunikatą „Platesnė Europos kaimynystė: naujos ribos ES santykiuose su rytinėmis ir pietinėmis kaimynėmis“ (COM(2003)0104), 2004 m. gegužės 12 d. komunikatą „Europos kaimynystės politika – strategijos dokumentas“ (COM(2004)0373), 2006 m. gruodžio 4 d. komunikatą dėl Europos kaimynystės politikos stiprinimo (COM(2006)0726), 2007 m. gruodžio 5 d. komunikatą „Ryžtinga Europos kaimynystės politika“ (COM(2007)0774), 2008 m. gruodžio 3 d. komunikatą dėl Rytų partnerystės (COM(2008)0823), 2008 m. gegužės 20 d. komunikatą „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ (COM(2008)0319) ir 2010 m. gegužės 12 d. komunikatą „Europos kaimynystės politikos apžvalga“ (COM(2010)0207), ir 2011 m. gegužės 24 d. komunikatą „Migracijos, judumo ir saugumo dialogas su pietinėmis Viduržemio jūros regiono valstybėmis“ (COM(2011)0292),
- atsižvelgdamas į Europos kaimynystės politikos (EKP) plėtrą nuo 2004 m. ir ypač į Komisijos pažangos ataskaitas dėl EKP įgyvendinimo,

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į bendrai patvirtintus veiksmų planus su Egiptu, Izraeliu, Jordanija, Libanu, Maroku, Palestinos savivalda ir Tunisu, taip pat su Armėnija, Azerbaidžanu, Gruzija ir Moldova priimtus veiksmų planus ir į kartu su Ukraina sudarytą asociacijos darbotvarkę,
- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 26 d. ir 2011 m. birželio 20 d. Užsienio reikalų tarybos išvadas dėl EKP ir į 2011 m. rugsėjo 26 d. Užsienio reikalų tarybos išvadas dėl prekybos,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 13 d. Rytų partnerystės užsienio reikalų ministrų susitikimo išvadas,
- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 7 d. įvykusiame Prahos Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime ir 2011 m. rugsėjo 29–30 d. įvykusiame Varšuvos Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime priimtas bendras deklaracijas,
- atsižvelgdamas į 1995 m. lapkričio 27–28 d. vykusioje Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių užsienio reikalų ministrų konferencijoje patvirtintą Barselonos deklaraciją, kuria sukuriama Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystė,
- atsižvelgdamas į 2008 m. kovo 13–14 d. Briuselyje vykusiame Europos Vadovų Tarybos susitikime išreikštą pritarimą iniciatyvai „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“,
- atsižvelgdamas į Paryžiuje 2008 m. liepos 13 d. vykusio Paryžiaus aukščiausiojo lygio susitikimo Viduržemio jūros regiono tema deklaraciją,
- atsižvelgdamas į ES ir Maroko asociacijos tarybos 2008 m. spalio 13 d. išvadas, kuriose Marokui suteiktas aukštesnio lygio statusas,
- atsižvelgdamas į ES ir Jordanijos asociacijos tarybos 2010 m. spalio 26 d. išvadas, kuriose Jordanijai su teiktas aukštesnio lygio statusas,
- atsižvelgdamas į 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1638/2006, išdėstantį bendrąsias nuostatas, kurios nustato Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę (EKPP) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 27 d. pareiškimą dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono programų „Erasmus“ ir „Leonardo da Vinci“ parengimo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialųjį pranešimą Nr. 13/2010 „Ar naujoji Europos kaimynystės politikos priemonė pradėta taikyti sėkmingai ir ar pasiekiami rezultatų Pietų Kaukaze (Armėnijoje, Azerbaidžane ir Gruzijoje)?“,
- atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 18 d. Tarybos sprendimą 2011/424/BUSP, kuriuo skiriamas Europos Sąjungos specialusis įgaliotinis pietinėms Viduržemio jūros regiono šalims ⁽³⁾ ir į 2011 m. rugpjūčio 25 d. Tarybos sprendimą 2011/518/BUSP, kuriuo skiriamas Europos Sąjungos specialusis įgaliotinis Pietų Kaukaze ir krizės Gruzijoje klausimais ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. balandžio 7 d. rezoliucijas dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros rytų aspekto ⁽⁵⁾ ir dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros pietų aspekto ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ OL L 310, 2006 11 9, p. 1.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0413.

⁽³⁾ OL L 188, 2011 7 19, p. 24.

⁽⁴⁾ OL L 221, 2011 8 27, p. 5.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0153.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0154.

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į savo 2006 m. sausio 19 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos ⁽¹⁾, 2007 m. lapkričio 15 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos stiprinimo ⁽²⁾, 2006 m. liepos 6 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės ⁽³⁾, 2008 m. birželio 5 d. rezoliuciją dėl metinio Europos Parlamentui teikiamo Tarybos pranešimo dėl pagrindinių BUSP aspektų ir pasirinkimų ⁽⁴⁾, 2009 m. vasario 19 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės persvarsavimo ⁽⁵⁾, 2009 m. vasario 19 d. rezoliuciją dėl iniciatyvos „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ ⁽⁶⁾, 2008 m. sausio 17 d. rezoliuciją dėl požiūrio į Juodosios jūros regioninę politiką ⁽⁷⁾, 2011 m. sausio 20 d. rezoliuciją dėl ES Juodosios jūros strategijos ⁽⁸⁾, 2010 m. gegužės 20 d. rezoliuciją dėl Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos ⁽⁹⁾, 2010 m. gegužės 20 d. rezoliuciją dėl Pietų Kaukazui skirtos ES strategijos būtinybės ⁽¹⁰⁾, 2010 m. rugsėjo 9 d. rezoliuciją dėl Jordano upės, ypač Jordano žemupio, padėties ⁽¹¹⁾, 2011 m. vasario 3 d. rezoliuciją dėl padėties Tunise ⁽¹²⁾, 2011 m. vasario 17 d. rezoliuciją dėl padėties Egipte ⁽¹³⁾, 2011 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl kaimyninių pietų šalių, ypač Libijos, įskaitant humanitarinius aspektus ⁽¹⁴⁾ ir 2011 m. liepos 7 d. rezoliuciją dėl Sirijos, Jemeno ir Bahreino, atsižvelgiant į padėtį arabų šalyse ir Šiaurės Afrikoje, 2011 m. sausio 20 d. ir 2011 m. rugsėjo 15 d. rezoliucijas dėl padėties Baltarusijoje ir savo ankstesnes rezoliucijas dėl Baltarusijos ir į 2011 m. rugsėjo 15 d. rezoliuciją dėl padėties Libijoje ⁽¹⁵⁾ ir į rezoliuciją dėl padėties Sirijoje ⁽¹⁶⁾,
- atsižvelgdamas į Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos parlamentinės asamblėjos rekomendacijas, priimtas 7-ojoje plenarinėje sesijoje, vykusioje Romoje 2011 m. kovo 3–14 d.,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 3 d. ES ir Rytų kaimyninių šalių parlamentinės asamblėjos (EURO-NEST) steigiamąjį aktą,
- atsižvelgdamas į Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių vietos ir regionų valdžios institucijų asamblėjos (ARLEM) steigiamosios sesijos, įvykusios Barselonoje 2010 m. sausio 21 d., išvadas,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. gegužės 12 d. rezoliuciją dėl ES išorės veiksmų kultūrinių aspektų ⁽¹⁷⁾,
- atsižvelgdamas į Europos kultūros globalizuotame pasaulyje darbotvarkę (COM(2007)0242),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 8 ir 21 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto, Biudžeto komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto, Regioninės plėtros komiteto, Kultūros ir švietimo komiteto, Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto ir Konstitucinių reikalų komiteto nuomones (A7–0400/2011),

⁽¹⁾ OL C 287 E, 2006 11 24, p. 312.

⁽²⁾ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 443.

⁽³⁾ OL C 303 E, 2006 12 13, p. 760.

⁽⁴⁾ OL C 285 E, 2009 11 26, p. 11.

⁽⁵⁾ OL C 76 E, 2010 3 25, p. 83.

⁽⁶⁾ OL C 76 E, 2010 3 25, p. 76.

⁽⁷⁾ OL C 41 E, 2009 2 19, p. 64.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0025.

⁽⁹⁾ OL C 161 E, 2011 5 31, p. 126.

⁽¹⁰⁾ OL C 161 E, 2011 5 31, p. 136.

⁽¹¹⁾ OL C 308 E, 2011 10 20, p. 81.

⁽¹²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0038.

⁽¹³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0064.

⁽¹⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0095.

⁽¹⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0386.

⁽¹⁶⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0387.

⁽¹⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0239.

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

- A. kadangi pagarba demokratijai ir žmogaus teisių, ypač moterų, vaikų ir mažumų teisių, teisingumo, teisinės valstybės principu ir pagrindinių laisvių, įskaitant žodžio, sąžinės, religijos ar įsitikinimų, lytinės orientacijos, susirinkimų ir žiniasklaidos laisvę, įskaitant neribotas galimybes susipažinti su informacija, naudotis ryšiais ir internetu, paisymas ir jų skatinimas, pilietinės visuomenės, saugumo stiprinimas, įskaitant taikų konfliktų sprendimą ir gerus kaimynystės santykius, demokratinis stabilumas, gerovė, sąžiningas pajamų, visuomenės turto ir galimybių paskirstymas, socialinė sanglauda, kova su korupcija ir gero valdymo bei tvaraus vystymosi skatinimas yra pagrindiniai ES principai ir tikslai, kurie turi būti pripažinti pagrindinėmis bendromis vertybėmis persvarstant EKP;
- B. kadangi ES ypač svarbu siekti ambicingų tikslų ekonominio bendradarbiavimo srityje bei vykdyti atsakingą ir lanksčią, abiem pusėms naudingą strategiją, paremtą pagalbos teikimu pereinant prie demokratinio valdymo, įsisavinant ES ir valstybių narių patirtį iš ankstesnių nesėkmingai įgyvendintų politikos krypčių ir padarytų klaidų, ypač atsižvelgiant į pernelyg nuolaidų požiūrį į autoritarinius pietinių kaimyninių šalių režimus, o minėtoji patirtis parodo, jog bendra Europos Sąjungos kaimynystės politika turėtų būti grindžiama vertybėmis;
- C. kadangi šiame naujame scenarijuje santykiams su tomis šalimis turėtų būti duotas naujas postūmis, didžiausią dėmesį skiriant bendradarbiavimui, kai pirmenybė teikiama demokratijai ir klestėjimui abiejose Viduržemio jūros pusėse, o ne vien saugumui ir migracijos kontrolei;
- D. kadangi Viduržemio jūros šalių sąjunga buvo sukurta siekiant plataus užmojo tikslo kaip nuolatinė priemonė, skirta stiprinti santykiams su pietinėmis kaimyninėmis šalimis, pakeičiant seną Barcelonos procesą, siekiant jį sustiprinti ir padidinti jo žinomumą;
- E. kadangi bendradarbiaujant pagal EURONEST parlamentinės asamblėjos programą siekiama teigiamo poveikio keičiantis požiūriais, surandant bendrą poziciją dėl tokių mūsų laikų pasaulinių iššūkių, kurie susiję su demokratija, politika, ekonomika, energetiniu saugumu ir socialiniais reikalais, taip pat stiprinant šio regiono šalių ryšius su ES;
- F. kadangi ES Sutarties 49 straipsnyje nustatyta, kad kiekviena Europos valstybė, gerbianči vertybes, kuriomis grindžiama Europos Sąjunga, t. y. demokratija, teisinės valstybės principas, žmogaus teisės bei pagrindinės laisvės, ir įsipareigojusi jas remti, gali pareikšti norą tapti Europos Sąjungos nare;
- G. kadangi stiprinant ryšius reikia aiškaus ir tvirto įsipareigojimo reformų srityje, siekiant realios pažangos įgyvendinant iš anksto nustatytus kriterijus;
- H. kadangi ES turėtų numatyti lanksčias ir tinkamai finansuojamas priemones, reikalingas jos tikslams pasiekti atsižvelgiant į padėtį regionuose, pirmenybę suteikiant optimaliam esamų priemonių naudojimui;
- I. kadangi dėl ekonomikos ir finansų krizės poveikio dar labiau sustiprėjo šalyse partnerėse esami politiniai ir socialiniai iššūkiai, visų pirma susiję su nedarbo problema; kadangi šios šalys ir ES kartu siekia sumažinti nedarbo lygį regione ir suteikti viltį dėl ateities šiems žmonėms, ypač moterims, jauniems asmenims ir kaimo vietovių gyventojams;
- J. kadangi Europos Parlamentas 2011 m. rugšėjo 27 d. savo pareiškimu išreiškė paramą rengiant Europos ir Viduržemio jūros regiono programas „Erasmus“ ir „Leonardo da Vinci“;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

1. palankiai vertina Komisijos ir Europos Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrus komunikatus „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“ bei „ES ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė siekiant demokratijos ir bendros gerovės“ ir juose pateikiamą požiūrį, visų pirma dėl tarpusavio atskaitomybės principo ir bendro išsipareigojimo puoselėti visuotines žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės vertybes, taip pat sąlygotumo ir specializuoto požiūrio į šalis partneres, kartu stiprinant daugiašalį ir subregioninį bendradarbiavimą bei visuomenių įtraukimo į EKP principą;

2. pripažįsta kai kurių partnerių europinius siekius ir pasirinkimą bei išsipareigojimą kurti tikrą ir tvarią demokratiją, taip pat pabrėžia, kad būtina apibrėžti naujus ir aiškius ES ir Rytų partnerystės šalių santykius ir remti šių šalių pastangas įtvirtinant tvarią demokratiją ir rinkos ekonomiką;

3. vis dėlto primygtinai ragina teikti juntamas ir patikimas paskatas kaimyninėms šalims, kad jos įsitrauktų į bendrą tikslą kurti tvirtą demokratiją, taip pat kiekvienos šalies politinėmis, ekonominėmis ir socialinėmis realijomis ir rezultatais bei pasiekimais grindžiamą diferenciaciją pagrįsti aiškiai apibrėžtais kriterijais ir įvertinamais reguliariai stebimais rodikliais, nustatytais kiekvienai atskirai šaliai partneriui; šiuo atžvilgiu ragina Komisiją ir Europos išorės veikslių tarnybą (EIVT) atsižvelgti į bendrame komunikate pateiktus rodiklius kaip į siekiamus tikslus, o vertinant pasiektą pažangą įgyvendinant šiuos tikslus reikia naudoti konkretesnius, išmatuojamus, įgyvendinamus ir tam tikro laikotarpio rodiklius, kurių pradinis taškas skiriamas Pietų ir Rytų kaimynystės šalims; laikosi nuomonės, kad įgyvendinant į rezultatus sutelktas politikos sritis būtina taikyti aiškesnę lyginamosios analizės metodologiją ir šiomis aplinkybėmis pabrėžia, kad labai svarbu įdiegti tinkamas pažangos stebėjimo priemones, kad būtų galima įvertinti EKP šalių pasiektą pažangą; pabrėžia, kad toks požiūris turi atsispindėti EKP veiksmų planuose ir atitinkamose metinėse pažangos ataskaitose;

4. mano, kad persvarstant Europos kaimynystės politiką ES sukuriama galimybė veiksmingai siekti savo tikslų ir gerbti vertybes, kaip nustatyta ES sutarties 2, 3, 6, 8 ir 21 straipsniuose;

5. pabrėžia, kad ES politika vystomojo bendradarbiavimo srityje turi būti vykdoma atsižvelgiant į Sąjungos išorės veiksmų, šiuo atveju, Europos kaimynystės politikos, principus ir tikslus, taigi ES turi konstitucinę pareigą, įtvirtintą Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 208 straipsnio 1 dalies antros pastraipos nuostatoje, atsižvelgti į vystomojo bendradarbiavimo tikslus savo įgyvendinamos politikos srityse, kurios gali turėti įtakos besivystančioms šalims; taigi ragina Komisiją ir EIVT įgyvendinant Europos kaimynystės politiką tiek Rytų, tiek Pietų kaimynystės šalyse partnerėse visada laikytis šių tikslų, kurie apima skurdo sumažinimą ir ilgainiui jo panaikinimą;

6. remia tai, kad Europos kaimynystės politikoje (toliau – EKP) sujungtos užsienio politikos ir paramos politikos sritys, kurios anksčiau buvo atskirtos; tikisi, kad bus stiprinamas stabilus institucinių susitarimų tinklas, kuris ekonomiškai ir atsižvelgiant į rezultatus būtų skirtas vystyti artimesnei visų suinteresuotų subjektų ekonominei integracijai ir politiniam bendradarbiavimui, taip pat visuose tarptautiniuose forumuose, ypač Jungtinėse Tautose, siekiant vertybes suderinti su Europos Sąjungos vertybėmis;

Tvirta demokratija ir partnerystė su visuomene

7. nors ES nesiekia primesti politinės reformos modelio ar išankstinio scenarijaus, pabrėžia, kad EKP grindžiama bendromis vertybėmis, bendra atsakomybe, tarpusavio atskaitomybe ir pagarba bei išsipareigojimu siekti demokratijos, gerbti žmogaus teises, teisinės valstybės, kovos su korupcija, rinkos ekonomikos ir gero valdymo principus;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

8. pabrėžia, kad aktyvios ir nepriklausomos pilietinės visuomenės organizacijos, įskaitant socialinius partnerius, yra labai svarbios demokratijai; pabrėžia dialogo su pilietinės visuomenės organizacijomis ir tinkamo pagal Europos kaimynystės priemonę (EKP) teikiamo finansavimo šioms organizacijoms svarbą, pabrėžia, kad ES ir EKP šalių bei jų pilietinių visuomenių partnerystė turėtų būti sustiprinta siekiant padėti kurti veikiančią demokratiją, skatinti reformas ir tvarų ekonomikos augimą; pabrėžia, kad ši partnerystė su pilietine visuomene turi būti integracinė, visų pirma įtraukiant moterų organizacijų ir mažumų grupių atstovus; ragina EIVT ir Komisiją remti parlamentus, vietinės ir regioninės valdžios institucijas ir pilietinę visuomenę padedant joms tinkamai atlikti savo vaidmenį apibrėžiant EKP strategijas, siekiant vyriausybių atskaitomybės, stebint ir vertinant atliktą veiklą ir pasiektus rezultatus;

9. pabrėžia, jog svarbu kurti partnerystę su pilietine visuomene kaip priemonę, kuria skatinami pokyčiai ir demokratizacija; šiame kontekste atkreipia dėmesį į 22 mln. EUR, skirtų pilietinės visuomenės priemonei (PVP) 2011–2013 m. laikotarpiu, ir tikisi, kad priemonė bus geriau finansuojama kitoje daugiametėje finansinėje programoje; ragina EIVT ir Komisiją išsamiau paaiškinti galimos PVP tikslus ir taikymo sritį ir ragina užtikrinti didesnę PVP aiškumą, atsižvelgiant į jos papildomumą su Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemone (EIDHR) ir Europos kaimynystės ir partnerystės priemone (EKPP); pažymi, kad taip pat turėtų būti sukurtos priemonės, kuriomis būtų konkrečiai remiamos religinės ir etninės mažumos tose srityse, kuriose taikoma iniciatyva; rekomenduoja panaudoti šią priemonę siekiant pagerinti Rytų partnerystės Pilietinės visuomenės forumo veiklą ir galbūt sukurti tokį forumą Pietų partneriams;

10. palankiai vertina pasiūlymą sukurti Europos demokratijos fondą (EDF), kuris pateiktas tinkamu laiku reaguojant į mūsų kaimyninių šalių gyventojų protestus reikalaujant demokratijos; pabrėžia, kad tai turėtų būti lankstus, greitas ir tikslinės paskirties paramos mechanizmas ir papildyti jau egzistuojančias ES priemones bei ilgalaikę Europos politinių ir nepolitinių fondų ir pilietinės visuomenės organizacijų pavyzdinę veiklą, atsižvelgiant į tai, kad apčiuopiami rezultatai turėtų būti šios iniciatyvos tikslas; ragina, kad šis fondas nesidubliuotų su veiksmis, kurių jau imtasi šiuo klausimu ar su šioje srityje įgyvendinamomis Europos programomis, pavyzdžiui, Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemone; pabrėžia, kad reikėtų aiškiai apibrėžti jo kompetencijas ir organizacinę struktūrą ir kad jo institucijos ir procedūros turėtų būti lengvos ir nesudėtingos; ragina EIVT, Komisiją ir Tarybai pirmininkaujančią valstybę (Lenkiją) aiškiai atskirti busimo EDF kompetencijos sritį nuo šių priemonių ir sistemų; reikalauja, kad Europos Parlamentui būtų suteikta teisė tikrinti ir dalyvauti jo valdymo struktūroje, padėti apibrėžti metinius tikslus, prioritetus, laukiamus rezultatus ir finansinių išteklių paskirstymą plačiaja prasme, taip pat atlikti vaidmenį stebėsenos veikloje; reiškia tam tikrą susirūpinimą dėl to, kad šis būsimasis fondas galėtų būti visiškai arba iš dalies finansuojamas ne iš ES biudžeto, ir dar kartą pabrėžia, kad biudžeto valdymo institucija turi teisę stebėti ir tikrinti, kaip šis fondas panaudojamas; todėl prašo Komisijos ir Tarybos išaiškinti šį klausimą.

11. ragina Europos išorės veiksnių tarnybą (EIVT) ir Komisiją pagal jų naują paskatomis grindžiamą strategiją „daugiau už daugiau“ (angl. „more for more“) toliau skatinti visų rūšių politines reformas, atsižvelgiant į kiekvienos šalies partnerės ekonomikos augimo poreikius ir socialinį vystymąsi; ragina Europos išorės veiksnių tarnybą (EIVT) ir Komisiją nustatyti aiškią metodologiją ir aiškius kriterijus EKP šalių pasiekimams, susijusiems su demokratijos skatinimu ir pagarba žmogaus teisėms (ypač žodžio, sąžinės, religijos, asociacijų ir žiniasklaidos laisvėms), įvertinti ir reguliariai rengti pakankamai išsamias ataskaitas, kuriomis remiantis fondų lėšos būtų skiriamos pagal naują rezultatais grindžiamą požiūrį „daugiau už daugiau“; prašo įtraukti šiuos vertinimus į EKP pažangos ataskaitas ir kasmet pateikti šias ataskaitas Parlamento Užsienio reikalų komitetui; pabrėžia, jog būtina užtikrinti, kad pilietinės visuomenės organizacijos sistemingai dalyvautų visuose persvarstymo proceso etapuose; laikosi nuomonės, kad šis rezultatais grindžiamas požiūris reiškia ir „mažiau už mažiau“, ir pakartoja raginimą veiksmingai įgyvendinti žmogaus teisių ir demokratijos išlygą, įtrauktą į ES susitarimus su trečiosiomis šalimis;

12. ragina EIVT ir Komisiją suteikti daugiau informacijos apie tai, kaip bus įgyvendintas tarpusavio atskaitomybės principas;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

13. mano, kad reikėtų nuolat stebėti žmogaus teisių padėtį, ypatingą dėmesį skiriant vaikų, moterų ir mažumų teisėms, ir dialogus žmogaus teisių klausimais su šalimis partnerėmis ir kad kiekvienos šalies partnerės metinės pažangos ataskaitos priede turėtų būti pateikiamas metų padėties įvertinimas ir dialogų rezultatai, taip pat numatytas aiškus mechanizmas, pagal kurį dvišalis bendradarbiavimas būtų persvarstomas ir palaipsniui apribojamas, kai nustatomi žmogaus teisių pažeidimai; pabrėžia, kad požiūris į įvairias šalis partneres dėl žmogaus teisių padėties turi būti patikimas;

14. ragina Europos Komisiją ir valstybes nares bendradarbiaujant su EKP šalimis sutelkti dėmesį į tokių ES demokratinių veikėjų tarpusavio ryšius kaip profesinės sąjungos, NVO, atitinkamos darbdavių, ūkininkų, moterų, religinio dialogo dalyvių, vartotojų, jaunimo, žurnalistų, mokytojų organizacijos, vietos valdžios institucijos, universitetai, studentų organizacijos, klimato kaitos srityje veikiančios organizacijos ir jų naujieji partneriai EKP šalyse;

15. pabrėžia, kad žodžio laisvė ir žiniasklaidos nepriklausomumas bei pliuralizmas – tvirtos ir tvarios demokratijos ir bendrų vertybių ramsčiai; pabrėžia nepriklausomų, tvarių ir atsakingų visuomeninės žiniasklaidos paslaugų svarbą teikiant kokybišką, pliuralistinę ir įvairiapusę informaciją, ir primena, kad laisva ir nepriklausoma visuomeninė žiniasklaida visada atlieka labai svarbų vaidmenį stiprinant demokratiją, kuo aktyviau į visuomeninius reikalus įtraukiant pilietinę visuomenę, o piliečiams suteikiant galios žengti demokratijos keliu;

16. tvirtai remia ir ragina užtikrinti laisvą informacijos srautą, sudaryti sąlygas žurnalistams veiksmingai ir laisvai dirbti, nedarant jiems politinio, ekonominio ar kito spaudimo, taip pat sukurti infrastruktūrą, kurioje būtų įmanoma plėtoti šiuolaikiškas elektronines technologijas; pritaria 2011 m. birželio 6 d. JT deklaracijai dėl interneto prieigos kaip vienos iš žmogaus teisių; šiuo atžvilgiu ragina EIVT ir Komisiją sukurti specialias priemones, skirtas padėti EKP šalių pilietinės visuomenės organizacijoms ir asmenims turėti nevaržomą galimybę naudotis internetu bei kitomis elektroninių komunikacinių technologijų formomis;

17. pabrėžia, kad vadinamąjį Arabų pavasarį išgyvenančiose šalyse vykstant perėjimo prie demokratijos procesui moterų, jaunų žmonių ir pilietinės visuomenės dalyvavimas bei laisva ir nepriklausoma žiniasklaida bus labai svarbios, ir ragina ES padidinti paramą rengiant mokymus šiems dalyviams ir juos sutelkiant, taip pat kviečiant juos stebėti, kaip vykdomi rinkimai ir kaip veikia demokratinės institucijos ES;

18. mano, kad visapusė ir veiksminga pagarba teisei į religijos laisvę (jos individualiajam, kolektyviniam, viešajam, privačiajam ir instituciniam aspektui) turi būti prioritetas, ypač kalbant apie regione esančias religines mažumas, kurių grupėms reikia suteikti konkrečią pagalbą;

19. ypač pabrėžia vaikų teisių rėmimo ir vaikų apsaugos užtikrinimo svarbą, kaip įtvirtinta Lisabonos sutartyje;

20. ragina remti demokratiškų partijų plėtrą tose kaimyninėse šalyse, kuriose vis dar siekiama demokratijos, taip pat NVO ir pilietinės visuomenės organizacijų steigimą;

21. pabrėžia, kad svarbus tinkamas moterų atstovavimas parlamente, ministerijose, aukščiausiose valdžios institucijose, viešojo administravimo ir vietos valdžios institucijose priimant sprendimus ir akcinių bendrovių valdymo organuose; skatina EKP šalis partneres parengti ir integruoti lyčių lygybės politikos sritis bei patvirtinti veiksmų planus lyčių lygybės srityje;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

22. palankiai vertina aukšto lygio ES patariamiosios grupės vykdomą darbą Armėnijoje ir tai, kad panaši grupė pradėjo veiklą Moldovoje; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisiją teikti tokią paramą visiems Rytų partneriams užtikrinant, kad būtų įtrauktas parlamentinis aspektas, kaip ir Armėnijos atveju; prašo patobulinti šią ES priemonę ir rekomenduoja EIVT būti tiesiogiai atsakingai už patarėjų samdą ir vadovavimą šiems patarėjams siekiant užtikrinti tinkamiausią ES žinių perdavimą Rytų partnerystės šalims;

23. ragina Europos Komisiją padidinti Rytų partnerystės ir Viduržemio jūros šalių sąjungos projektų matomumą šalyse partnerėse ir pasistengti, kad šie projektai taptų suprantamesni tų šalių piliečiams, atskleidžiant bendradarbiavimo su ES teikiamą papildomą naudą;

24. primena, kad ES turėtų bendradarbiauti su kaimynais su sąlyga, kad šiose šalyse bus užtikrinta demokratinė pažanga ir žmogaus teisių paisymas; todėl ragina tarptautinę bendruomenę išsaldyti savo ir tarptautinių finansų institucijų, kurioms priklauso jos narės, finansinę paramą Baltarusijos režimui, kol nebus išlaisvinti visi sulaikyti ir suimti opozicijos lyderiai, žurnalistai, kandidatai į prezidentus ir jų rėmėjai ir kol jiems nebus panaikinti kaltinimai bei grąžintos jų teisės;

25. pritaria dabartinei oficialiai ES pozicijai dėl sankcijų Baltarusijos valdžios institucijoms, kartu stengiantis sustiprinti ryšius su Baltarusijos pilietine visuomene ir žmonėmis; šiuo atžvilgiu ragina Europos Sąjungą nukreipti savo dėmesį į visuomenę, padidinti paramą Baltarusijai, kad būtų atsižvelgta į gyventojų poreikius, taip pat sustiprinti finansinę ir techninę paramą demokratinei opozicijai, žmogaus teisių gynėjams ir pilietinės visuomenės organizacijoms, įskaitant neįregistruotas organizacijas, taip pat studentams ir laisvajai žiniasklaidai;

Tviri ekonominė ir socialinė plėtra

26. pabrėžia, kad tviri demokratija, veikiančios ir nebiurokratinės institucijos, teisinė valstybė ir kokybiškas švietimas ne tik padeda užtikrinti stabilumą, socialinę gerovę ir sanglaudą, bet ir skatina ekonomikos augimą, nes gerėja verslo aplinka ir pritraukiamos investicijos, steigiamos naujos MVĮ ir skatinama prekyba, ekologiška ekonomika ir turizmas, o visa tai padeda kurti naujas darbo vietas ir suteikia naujų galimybių; primena, kad būtina sukurti investicijoms palankią sistemą, kurioje svarbiausia būtų teisinis stabilumas ir saugumas, taip pat kova su korupcija; šiuo tikslu ragina Europos Sąjungą skatinti, padedant pereiti prie demokratinio valdymo, įgyvendinti struktūrines reformas ekonomikos, socialinėje ir teisinėje srityse, aiškiai nurodydamas, kad demokratijos plėtra glaudžiai susijusi su socialinės ekonomikos plėtra; palankiai vertina Komisijos pavyzdines iniciatyvas, susijusias su MVĮ, regioninėmis energetikos rinkomis ir energijos vartojimo efektyvumu; mano, kad šias pastangas reikėtų perteikti daugiametėje finansinėje programoje;

27. pabrėžia, kad siekiant palengvinti padėtį tų šalių, kurios dabar išgyvena rimtą socialinę ir ekonominę krizę, būtina nedelsiant imtis skubių priemonių, pavyzdžiui, bendrai finansuoti jau pripažintus pavyzdinius ar bandomuosius projektus arba kitus konkrečius strateginės svarbos ekonominius projektus, kuriuos galima greitai įgyvendinti vietoje ir kurie neabejotinai duotų apčiuopiamų rezultatų, ypač atsižvelgiant į šalis partneres, kuriose vykstant perėjimui prie demokratijos padidėja ekonominiai sunkumai; pabrėžia, kad tokių ES finansuojamų priemonių galima imtis tik jei visos suinteresuotosios šalys konkrečiu atveju įsipareigos laikytis tarptautinių ir ES taikomų socialinių, ekologinių ir darbo teisės standartų ir bus galima patikrinti, kaip jos jų laikosi, ir jei šiomis priemonėmis bus tiesiogiai pagerinama socialinė EKP valstybių piliečių padėtis;

28. tvirtai pritaria subregioninio bendradarbiavimo ir tarpvalstybinių projektų skatinimui ir pabrėžia, jog būtina vystyti partnerystės principu grindžiamą papildomą dvišalį ir daugiašalį ekonominį bendradarbiavimą, kuris duotų realios naudos piliečiams ir pagerintų regiono politinį klimatą; pabrėžia, kad šis subregioninis ekonominis bendradarbiavimas turi būti didesnio integracijos projekto, skatinančio subregioninių projektų įgyvendinimą judumo, socialinės apsaugos ir aplinkos apsaugos, kultūros ir švietimo aspektais, dalis; teigia,

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

kad ypač svarbu skatinti Pietų šalių ir atitinkamai Rytų šalių tarpusavio prekybos mainus ir jų ekonominę integraciją; mano, kad toks pagerintas partnerių bendradarbiavimas reikštų išipareigojimą siekti Europos vertybių sukuriant gerus kaimyninius santykius ir užmezgant abiem pusėms naudingą partnerystę;

29. ragina Komisiją remti administracinių pajėgumų didinimą užimtumo ir socialinių reikalų srityse, ypatingą dėmesį atkreipiant į teisės tarnybas, kurios padės užtikrins geresnį pasirengimą šių reformų vykdymui, pajėgumus;

30. pabrėžia profesinių sąjungų ir socialinio dialogo svarbą kaip EKP šalių partnerių demokratijos plėtros dalį; skatina stiprinti profesinių sąjungų teises šiose šalyse; pažymi, kad socialinis dialogas gali atlikti labai svarbų vaidmenį kovojant su socialiniais ir ekonominiais regionų iššūkiais;

31. primena, kad reikia užtikrinti, jog minimalus atlyginimas, nustatomas pagal nacionalinę praktiką, suteiktų pakankamą pragyvenimo lygį darbuotojams ir jų šeimoms, ir kad atskaitymai iš atlyginimų neturėtų atimti darbuotojų ir jų išlaikomų asmenų pragyvenimo šaltinio;

32. pažymi, kad reikėtų numatyti tinkamą darbo sutarties nutraukimo terminą, atsižvelgiant į darbuotojo tarnybos trukmę;

33. pažymi, kad Europos Sąjunga turi teikti ypatingą svarbą decentralizuotam bendradarbiavimui vietos lygmeniu, sudarytam iš mažų projektų, kurie nedelsiant ir akivaizdžiai pagerintų kaimyninių šalių gyventojų gyvenimo kokybę, taip užtikrinant demokratinės pažangos stiprinimą visoje tų šalių teritorijoje;

34. ragina Komisiją vadovautis Skurdo mažinimo strategijos dokumentais kaip pagrindinėmis neturtingų šalių augimo ir sąžiningo turto padalijimo pagal šalies poreikius politikos gairėmis vidutiniu laikotarpiu;

Asociacijos susitarimai

35. pabrėžia, kad derybos dėl asociacijos susitarimų suteikia galimybę skatinti reformas; pabrėžia, kad reikėtų susieti visus tokių susitarimų komponentus, kad ES galėtų plėtoti savo ryšius visa apimančiu ir suderintu būdu; mano, kad juose reikėtų numatyti konkrečias sąlygas, tvarkaraščius ir rezultatyvumo rodiklius, kurie turėtų būti reguliariai stebimi; pabrėžia, kad į šiuos susitarimus reikia įtraukti realias ir apčiuopiamas paskatas partneriams, kad reformų procesas taptų patrauklesnis;

36. pažymi, kad prekių ir paslaugų prekybai turėtų būti taikoma diferenciacija ir ragina EKP šalis partneres siekti sudaryti tokias sąlygas, kurios leistų įsteigti išsamias ir visapusiškas laisvosios prekybos erdves (IVLPE), ir ragina ES padėti joms įgyvendinti reformas ir atverti savo vidaus rinką, atsižvelgiant į būtiną saugos ir kokybės sąlygų suderinimą su Europos standartais, kartu laipsniškai ir proporcingai atverti savo rinkas dėl abipusės naudos; pabrėžia, kad ES taip pat turėtų įvertinti kiekvienos šalies politines, socialines ir aplinkos apsaugos sąlygas ryšium su jų dalyvavimu būsimoje IVLPE ir galiausiai apibrėžti laipsniškus jos įgyvendinimo veiksmus, užtikrinant tarptautinių darbo konvencijų ir konvencijų dėl vaikų darbo įgyvendinimo stebėseną; pabrėžia, kad prekybiniai ryšiai, visų pirma IVLPE, atsižvelgiant į jiems keliamus reikalavimus, turėtų būti suvokiami kaip priemonė, kuria stiprinamas EKP šalių išipareigojimas siekti demokratinės vertybių, ir kaip sąlygotumo principo dalis; kartu remia visų Rytų partnerystės programos valstybių siekį tapti tikrosiomis PPO narėmis;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

37. pabrėžia, kad europiniai siekiai, įskaitant Europos Sąjungos sutarties 8 straipsnį bei Rytų partnerystės programos šalių narystės siekimas pagal ES sutarties 49 straipsnį, galėtų būti paskata reformoms įgyvendinti šiose šalyse ir toliau stiprinti jų išpareigojimą siekti bendrų vertybių ir principų, pvz., demokratijos, teisinės valstybės, pagarbos žmogaus teisėms ir gero valdymo; mano, kad asociacijos susitarimų sudarymas gali būti svarbus žingsnis tolesniame politiniame procese ir sustiprintu ryšius su Europa, keičiantis geriausia patirtimi ir vedant bendrą politinį ir ekonominį dialogą;

38. dar kartą patvirtina, kad Pietų partnerystės tikslas yra suartinti dviejų Viduržemio jūros regiono pusių šalis, siekiant, kad šis regionas taptų taikos, demokratijos, saugumo ir gerovės erdve 800 mln. regiono gyventojų, ir siekti ES ir jos partnerėms pasiūlyti veiksmingą dvišalę ir daugiašalę sistemą, kuri atremtų demokratijos, socialinius ir ekonominius iššūkius, skatintų regioninę integraciją, ypač prekybos srityje, ir užtikrintų bendrą ir visiems naudingą vystimąsi, bei padėti šalims partnerėms kurti demokratines, pliuralistines ir pasaulietines valstybes, būtent įgyvendinant institucinių pajėgumų stiprinimo programas, taip pat sudarant abiem pusėms naudingus, suderintus ir ambicingus prekių ir paslaugų prekybos susitarimus, prieš tai atlikus atitinkamus poveikio tyrimus, kurių pagrindu būtų galima sukurti IVLPE, kurios neabejotinai taps pirmuoju žingsniu kuriant didelę Europos ir Viduržemio jūros regiono ekonominę erdvę, kuri taip pat padėtų spręsti mūsų pietinių kaimyninių šalių ekonomines problemas ir palengvintų Pietų šalių tarpusavio integraciją; prašo Komisijos ir Tarybos palengvinti šešių priemonių paketą, pateiktą 2011 m. kovo 30 d. Komisijos dokumente dėl prekybos ir investicijų iniciatyvų, skirtų pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerėms, įgyvendinimą;

39. skatina nustatyti objektyvius ir privalomus kriterijus, pagal kuriuos suteikiamas „aukštesnio lygio statusas“; pabrėžia, kad reikia patikslinti teises ir pareigas, susijusias su šiuo dvišaliu išpareigojimu šalims partnerėms ir Europos Sąjungai;

40. pabrėžia, kad į sutartinius santykius su visomis EKP šalimis turi būti įtrauktos nuostatos dėl žmogaus teisių pakomitečio formos reguliaraus forumo, siekiant spręsti žmogaus teisių klausimus; ragina EIVT kuo labiau pasinaudoti šiomis nuostatomis ir įtraukti esamus pakomitečius į visas derybas;

Sektorių bendradarbiavimas

41. pabrėžia, kad ES turėtų skatinti Europos išorės ir vidaus politikos sąveiką, ypač derindama teisės aktus, kuriais siekiama kurti darbo vietas, mažinti skurdą, modernizuoti darbo politiką, didinti energetinį saugumą, energijos vartojimo efektyvumą, atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimą ir aplinkos apsaugą, gerinti socialinę apsaugą, kurti gerovę, stiprinti teisingumą ir palengvinti prekybą, atsižvelgiant į įvairinimo principą;

42. mano, kad padalijus bendras erdves reikia tinkamai padalyti ir atsakomybę ir ragina labiau bendradarbiauti, ypač kalbant apie tarpvalstybinius politikos ir problemų aspektus; šiuo tikslu ragina stiprinti regioninius ir tarpvalstybinius sektorių bendradarbiavimo aspektus;

43. palankiai vertina didesnę šalių partnerių sąveiką įvairiose srityse ES agentūrose; ragina Komisiją pateikti aiškų ir išsamų atitinkamų agentūrų, su kuriomis gali bendradarbiauti kaimyninės šalys, ir programų, kuriose jos gali dalyvauti, sąrašą bei šio diferencijuoto dalyvavimo pobūdžio, finansinio indėlio ir jam taikytinų metodų apžvalgą;

44. reiškia paramą tolesniam bendradarbiavimui tokiuose sektoriuose, kaip, pvz., MVI, moksliniai tyrimai, technologinė plėtra ir inovacijos, IT sistemų saugumas, kosmosas ir turizmas, ir pabrėžia naudą, kurią ES ir kaimyninėms šalims teikia bendro mokslinių tyrimų programavimo iniciatyvos; palankiai vertina Komisijos

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

pasiūlymus dėl bendros žinių ir inovacijų erdvės ir IRT paremtos skaitmeninės ekonomikos plėtojimo ir ragina valstybes nares ir kaimynines šalis patvirtinti savo išsipareigojimą siekti šio plėtojimo; pakartoja, kad svarbūs ES ir jos kaimyninių šalių veiksmingi prekybos ir investavimo palengvinimo mechanizmai, siekiant stiprinti prekybos partnerystes ir sudaryti sąlygas ekonominės veiklos vykdytojams, visų pirma MVĮ, susipažinti su tinkama ir patikima informacija apie šalyse partnerėse esančias prekybos ir investavimo sąlygas;

45. palankiai vertina Europos kaimynystės politikos bendradarbiavimo energetikos klausimais aspekto sustiprinimą; pabrėžia, jog svarbu, kad ES dalytųsi patirtimi, susijusia su energetikos sektoriaus reformomis, su kaimyninėmis šalimis; mano, kad būtina didinti energijos vartojimo efektyvumą ir skatinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimą; reikalauja energijos tiekimo saugumo įvairinant šaltinius ir valdant paklausą, užmezgant glaudesnius ryšius su pagrindiniais tiekėjais ir tranzito valstybėmis ir derinimo su branduolinės saugos priemonėmis, visų pirma regionuose, kuriems būdingas didelis seisminis aktyvumas, kartu didinant skaidrumą, siekiant užtikrinti, jog visiškas suderinamumas su tarptautiniais susitarimais dėl aplinkos apsaugos ir branduolinės saugos lieka ES energetikos politikos prioritetu ir kad suderintos ES išorės energetikos politikos pagrindinis prioritetas vis dar teikiamas ir rytinėms, ir pietinėms kaimynėms; ragina imtis veiksmingų priemonių, skirtų užtikrinti, kad energetikos srityje būtų laikomasi solidarumo principo;

46. palankiai vertina pasiūlymą sukurti Europos energijos bendriją ir mano, kad ji galėtų būti svarbus žingsnis siekiant bendradarbiauti su mūsų kaimynėmis; pabrėžia svarbų pietinių kaimyninių valstybių vaidmenį tiekiant energiją įvairioms valstybėms narėms; pažymi, kad būtina skatinti Europos ir Viduržemio jūros regiono tinklų sujungimą dujų ir elektros sektoriuose; pabrėžia „Nabucco“ projekto ir spartaus jo įgyvendinimo, taip pat suskystintų gamtinių dujų transportavimo įgyvendinant AGRI projektą strateginę svarbą; ragina Komisiją skatinti, taip pat investicijomis, modernių energetikos tinklų ir infrastruktūros tarpusavio jungčių su ES kaimynėmis tiesimą, modernizavimą ir vystymą;

47. pabrėžia ES paramos svarbą sprendžiant aplinkos problemas kaimo vietovėse, ypač tvarkant didžiuosius kiekius sandėliuojamų naudoti nebetinkamų pesticidų, kurie kelia didelio masto cheminės taršos pavojų;

48. remia tolesnį bendradarbiavimą transporto srityje, įskaitant tvirtesnę ES ir šalių partnerių infrastruktūros tinklo susiejimą, siekiant palengvinti žmonių ir prekių mainus, kurio galima pasiekti glaudesne rinkos integracija ir geresniais infrastruktūros ryšiais;

49. mano, kad tarptautinis, regioninio lygmens ir tarpregioninis kultūrinis bendradarbiavimas, pagrįstas tikru kultūrų dialogu, ir įtraukiantis visus visuomenės dalyvius (kultūros valdžios institucijas, institucijas, kultūros organizacijas ir asociacijas) yra svarbus; ragina Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT) ir Komisiją koordinuoti išorės politikos kultūrinių aspektų strateginį išdėstymą, siekiant papildomumo su valstybių narių išorės kultūros politika;

50. primygtinai pabrėžia ryšį tarp Sąjungos ir EKP šalių mainų ir bendradarbiavimo kultūros, švietimo ir sporto srityse ir atviros pilietinės visuomenės, demokratijos ir teisinės valstybės kūrimo ir sustiprinimo bei pagrindinių laisvių ir žmogaus teisių skatinimo; pabrėžia, kad abipusis bendradarbiavimas šiose srityse suteikia pridėtinę naudą tiek Sąjungai, tiek ir EKP šalims;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

51. mano, kad skatinimas dalyvauti ES kultūros programose prisideda prie materialios ir nematerialios plėtros EKP šalyse, todėl pabrėžia programų, pavyzdžiui, MEDIA MUNDUS, ir projektų, vykdomų pagal Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungą ir Rytų partnerystės kultūros programą, svarbą; todėl atkreipia dėmesį, kad į kultūros ir judumo programas taip pat reikėtų įtraukti menininkus ir bestudijuojančius šią profesiją; pritaria kultūros vizų, skirtų EKP šalių menininkams ir kitiems kultūros srities profesijos atstovams, sukūrimui; taip pat prašo Komisijos pateikti iniciatyvą dėl trumpalaikių vizų siekiant kultūros sektoriuje panaikinti kliūtis ir trukdžius judumui;

52. pabrėžia būtinybę pagal EKP sustiprinti bendradarbiavimą, skirtą sporto vystymuisi minėtose šalyse, atsižvelgiant į mokomąją sportinės veiklos vertę; ragina valstybes nares ir Europos institucijas siekti laisvo sportininkų judėjimo pasauliniu mastu, pradėdant tai įgyvendinti EKP šalyse;

53. ragina atlikti esamų programų įvertinimą, siekiant užtikrinti veiksmingą išteklių panaudojimą įgyvendinant ES tikslus ir siekius; remia Komisijos vidaus išteklių suvienodinimą dėl skirtingų naudojamų programų ir projektų, susijusių su kultūra ir švietimu;

54. pabrėžia TEMPUS IV programos pridėtinę vertę skatinant bendradarbiavimą ir siekiant modernizuoti Sąjungos kaimyninių šalių švietimo sistemas ir ragina Komisiją remti šią programą kitoje daugiametėje finansinėje programoje;

55. siekia glaudaus šalių partnerių bendradarbiavimo vykdant Europos mokymo fondo ir Švietimo, garso ir vaizdo bei kultūros vykdomosios įstaigos veiklą;

56. pažymi, kad Rytų partnerystės ir Viduržemio jūros šalių sąjungos jaunimo aspekto stiprinimas – tai svarbi investicija į būsimus ES ir EKP santykius, nes sudaromos didelės galimybės ateičiai, šalių partnerių demokratizacijos procesui ir jų teisės aktų derinimui su Europos standartais; pakartoja, kad 2012 m. skiriant papildomą finansavimą programoms „Erasmus Mundus“ ir „Veiklus jaunimas“ iš 2012 m. ES biudžeto turėtų būti paskatintas aukštojo mokslo institucijų bendradarbiavimas, pagerinti akademinį darbuotojų ir studentų mainai ir sukurti tinklai, kuriais bus stiprinami NVO pajėgumai Europos ir Europos kaimynystės politikos šalių jaunimo srityje;

57. mano, kad Europos ir Viduržemio jūros regiono universitetas (EMUNI) sudaro unikalias sąlygas ir galimybę didinti bendradarbiavimą su Pietų kaimyninėmis šalimis aukštojo mokslo ir studentų judumo srityje, būtent šiuo metu, kai itin svarbu sustiprinti santykius su Pietų partnerystės šalimis, visų pirma jų jaunąja karta; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad EMUNI galimybės turėtų būti kuo labiau plečiamos;

58. ragina Europos Komisiją priimti Europos Parlamento pasiūlymą, pateiktą reaguojant į Arabų pavasario įvykius, siekiant sukurti Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių „Erasmus“ programą, kuri, jei būtų įgyvendinama sėkmingai, galėtų būti įgyvendinama ir kaimyninėse šalyse; šiuo tikslu apgailestauja, kad Europos Komisijos pasiūlymai yra silpni ir jais numatoma, nepaisant 2011 m. rugsėjo 27 d. pranešimų, labai mažas programos „Erasmus Mundus“ stipendijų didinimas;

59. ragina Europos Komisiją priimti Europos Parlamento pasiūlymą, pateiktą reaguojant į Arabų pavasario įvykius, siekiant sukurti Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių programą „Leonardo da Vinci“, skirtą skatinti jaunimo judumui, kad jaunimas galėtų įgyti profesinės patirties užsienyje, taip prisidedant prie kovos su jaunimo nedarbu, kuris yra labai paplitęs Europos ir Viduržemio jūros regiono šalyse;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

60. dar kartą patvirtina, kad itin remia ES finansuojamą EKP stipendijų universitetų absolventams iš EKP ir ES šalių projektą Europos kolegijoje; mano, kad tai padės parengti būsimus Europos ir kaimyninių šalių veikėjus, kurie būtų visapusiškai susipažinę su ES politikos esme ir dvasia, teise ir institucijomis, ir profesionaliai pasirenę atlikti darbą, susijusį su ES ir EKP; ragina šalis partneres, kurių piliečiams skiriamos tokios stipendijos, pasinaudoti šių žmonių žiniomis ir patirtimi, įdarbinant juos nacionalinėje administracijoje ir pasiūlant atitinkamas darbo sąlygas;

61. pabrėžia, kad vietos valdžios institucijos atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant demokratinį mūsų šalių partnerių vystymąsi; taigi ragina Komisiją stiprinti ir plėtoti TAIEX (Techninės pagalbos ir informacijos mainų programa) ir porinius projektus su ES ir šalių partnerių vietos valdžios institucijomis;

Judumas

62. primena, kad ES turėtų gerinti migracijos valdymą ir gauti iš jos didžiausią abipusę naudą vystymosi tikslais, *inter alia* užtikrindama geresnes sąlygas teisėtiems migrantams įsitvirtinti ES ir spręsdama pagrindines neteisėtos migracijos priežastis šalyse partnerėse; mano, kad ES turi remti teisėtą darbo jėgos migraciją sudarydama judumo partnerystes, atsižvelgiant į demografinę, sociologinę ir profesijų pusiausvyrą, ir skatinti ES ir trečiųjų šalių mainus specialistais; ragina valstybes nares vertinti diskusijas judumo klausimais kaip svarbų kaimynystės politikos aspektą, kad jose dėmesys nebūtų sutelkiamas visų pirma į saugumo problemas; pabrėžia, kad svarbu užkirsti kelią nelegaliai imigracijai ir patraukti už prekybą žmonėmis atsakingas organizacijas baudžiamojon atsakomybėn;

63. mano, kad ES turėtų toliau paraleliai ir itin skaidriai rengti susitarimus dėl vizų išdavimo supaprastinimo ir readmisijos, siekiant laipsniškai kiekvienu atveju pereiti prie bevizio režimo, kai tik bus įvykdytos visos sąlygos; taip pat prašo sudaryti materialias sąlygas, kad būtų galima geriau atsižvelgiant į žmogaus teises suteikti ir atnaujinti vizas; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad jaunimo ir studentų judumui reikėtų teikti pirmenybę; pabrėžia, kad Rytų partnerystės šalis reikėtų parengti privilegijuotą ES pasiūlymą dėl vizų režimo liberalizavimo, atsižvelgiant į jo įvedimo tvarkaraštį ir šio pasiūlymo turinį; pabrėžia, kad suteikiant prieglobstį, būtina visapusiškai laikytis tarptautinių įpareigojimų ir pareigų bei ES standartų, ypač susijusių su žmogaus teisėmis;

64. todėl primena, kad valstybės narės privalo laikytis negražinimo principo ir dėti visas pastangas, kad būtų sudarytos sąlygos prieinamos, teisingos ir saugančios Europos prieglobsčio sistemos sukūrimui;

65. ragina valstybes nares ir ES ratifikuoti Protokolą dėl migrantų kontrabandos sausuma, jūra ir oro transportu, papildantį Jungtinių Tautų konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą; mano, kad persvarstant Europos kaimynystės politiką turėtų būti supaprastintas specialių priemonių šiose srityse priėmimas; pritaria Komisijos pastaboms apie migracijos dėl šeiminių priežasčių padėtį ir palankiai vertina būsimą žaliąją knygą šia tema;

66. pabrėžia, kad ypatingą dėmesį reikia skirti jaunimui ir pažymi, jog būtina stiprinti „Judaus jaunimo“ programas ir EKP sąveiką; pabrėžia, kad ES turėtų stiprinti bendradarbiavimą akademinio švietimo ir profesinio mokymo srityse, nedelsiant plėtoti ir didinti stipendijų programas ir studentų, absolventų, mokytojų ir akademikų judumą, skatindama aukštojo mokslo ir profesinio mokymo įstaigų mainus ir viešojo bei privataus sektoriaus partnerystę mokslinių tyrimų ir įmonių srityje; mano, kad itin svarbu sukurti lankstesnes, spartesnes vizų išdavimo tokių programų dalyviams procedūras; pabrėžia, kad būtina tęsti veiklą abipusio kvalifikacijos pripažinimo ir švietimo sistemų srityje su EKP šalimis partnerėmis, ypač siekiant, kad aukštojo mokslo diplomai ir standartai būtų pritaikyti prie Europos aukštojo mokslo erdvės; pabrėžia, kad labai reikalinga struktūrinė informacijos politika, siekiant informuoti EKP šalių partnerių piliečius apie galimybes dalyvauti ES programose;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

67. ragina Tarybą ir Komisiją sukurti struktūrinį dialogą su trečiųjų šalių valdžios institucijomis siekiant suformuoti visuotinės naudos požiūrį, susijusį su judumu, supaprastinti vizų išdavimo formalumus, labiau pasinaudoti ES vizų kodekso teikiamomis galimybėmis, kartu gerinant ir harmonizuojant paraiškų teikimo procesą, kad būtų užtikrintos lygios ir teisingos sąlygos pareiškėjams visose valstybėse narėse, ypač dėmesį sutelkiant į paramos vystymuisi, saugumo, teisėtos migracijos ir neteisėtos migracijos tarpusavio priklausomybės poveikį, kaip apibrėžta pagal visuotinį požiūrį į migraciją; ragina ypač stengtis užtikrinti, kad šalys partnerės nepatirtų neigiamo protų nutekėjimo poveikio;

68. ragina ES didinti prieinamumą prie ES lėšų ir jų skyrimą projektams, kuriais siekiama informuoti migrantus apie jų teises ir pareigas ir apsaugoti jų teises, ypač atkreipiant dėmesį į nelydimų nepilnamečių, moterų ir kitų pažeidžiamų grupių teises; taigi prašo Komisijos pateikti Europos Parlamentui išsamią ataskaitą dėl ES lėšų, skirtų kaimyninėms šalims, panaudojimo, taip pat ir dėl lėšų panaudojimo pagal Komisijos teminę programą „Bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis migracijos ir prieglobsčio srityse“;

Regioninis aspektas

69. primena savo įsitikinimą, kad Europos kaimynystės politika gali būti veiksminga tik tokiu atveju, jei bus sukurta sąveika tarp dvišalio ir daugiašalio lygmens; taigi teigia, kad būtina stiprinti daugiašalį EKP aspektą ir jam skirti daugiau Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės lėšų;

70. pritaria pasiūlymui strategiškiau išnaudoti daugiašalę programą siekiant pagerinti dvišalius partnerių santykius ir tikisi, kad bus imtasi konkrečių priemonių įgyvendinant šį pasiūlymą; šiuo atžvilgiu labai viliasi, kad iki metų pabaigos Komisijos pirmininko pavaduotoja-Sąjungos vyriausioji įgaliojtinė ir Komisija pateiks gaires, kuriose bus nurodyti tikslai, priemonės ir veiksmai;

71. mano, kad reikėtų toliau stiprinti ir plėtoti daugiašalį Rytų partnerystės aspektą, įskaitant Pilietinės visuomenės forumą; atkreipia dėmesį į tai, kad svarbu užmegzti naudingą dialogą su Turkija ir Rusija bendrų interesų regioniniais klausimais ir, visų pirma, saugumo klausimais;

72. atkreipia dėmesį, kad regionų vaidmuo yra lemiamas siekiant užtikrinti ilgalaikių socialinių ir ekonominių reformų sėkmę ir tvarų vystymąsi; pabrėžia, kad EKP turėtų būti suvokiama plačiai, siekiant skatinti ekonomikos vystymąsi pasienio teritorijose; mano, kad teritorinio bendradarbiavimo principai taip pat turi būti taikomi išorės sienoms ir yra labai svarbi ES ekonomikos augimo didinimo ir bendrų ES EKP politinių tikslų siekimo priemonė; laikosi nuomonės, kad įgyvendinant naująją EKP politiką reikia atsižvelgti į makroregionines ES strategijas ir kad reikėtų visapusiškai išnaudoti ES kaimynines šalis apimančių ES makroregionų teikiamas galimybes siekiant užtikrinti geresnį prioritetų ir ES bei EKP šalims skirtų bendro intereso projektų koordinavimą, siekiant pasiekti rezultatų, kurie būtų naudingi abiem šalims, ir kuo geriau panaudoti investuotas lėšas;

73. pabrėžia puikų euroregionų vaidmenį siekiant sanglaudos politikos tikslų ir ragina Komisiją skatinti ir padėti juos plėtojant, ypač pasienio regionuose, siekiant padidinti euroregionų vaidmenį EKP politikoje;

74. pabrėžia didelį Europos teritorinio bendradarbiavimo grupių (ETBG), kuriose dalyvauja už ES išorės sienų esančių regionų atstovai, potencialą; skatina su kaimyninėmis trečiosiomis šalimis sudaryti konkrečius susitarimus dėl nacionalinės teisės aktų, pagal kuriuos šių šalių nacionalinės teisės aktais būtų leidžiama įtvirtinti ETBG struktūras, priėmimo ir sudaryti tarpvalstybinius susitarimus, kuriais remdamosi trečiųjų šalių vietos ir regioninės valdžios institucijos galėtų dalyvauti ETBG veikloje;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

75. mano, kad ateityje pagal EKP turėtų būti atsižvelgiama į atokiausių regionų vaidmenį ES išorės santykių politikoje; pažymi, kad jie suteikia realią galimybę paveikti ES išorės politiką, nes sudaro sąlygas ES palaikyti glaudesnius santykius su dideliu skaičiumi trečiųjų šalių ir spręsti sudėtingas problemas, kaip antai neteisėta migracija; ragina Komisiją siekti didesnio lankstumo atrinktų sanglaudos politikos projektų inovacinių finansavimo sistemų srityje, kad projektai galėtų būti įgyvendinami Europos regionuose ir trečio-siose šalyse ir duotų joms naudos;

76. pabrėžia, kad svarbus platesnis geografinis ir strateginis požiūris aptariant EKP ateitį, ir primena, kad, atsižvelgdama į 2006 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos, 2007 m. lapkričio mėn. ES sukūrė konkrečias politikos kryptis dėl Atlanto vandenyno salų valstybių, kurios ribojasi su ES atokiausiais regionais prie Europos žemyno ir kuriose aktualūs ypatingi geografinio artumo, kultūrinio ir istorinio bendrumo bei abipusio saugumo klausimai; palankiai vertina aukštą pasiektų rezultatų lygį ir jau įgyvendintų konkrečių politikos kryptių dinamiškumą, būtent ES ir Žaliojo Kyšulio ypatingą partnerystę; ir ragina ES toliau stiprinti dialogą ir politinę konvergenciją su šiomis šalimis, taip pat remti šių šalių pastangas įtvirtinant politines, socialines ir ekonomines reformas;

77. supranta, kad Komisijos Regioninės politikos generalinis direktoratas yra sukaupęs didžiulę ERPF valdymo patirtį, ir yra įsitikinęs, kad siekiant EKPP tikslų būtų naudinga remtis Regioninės politikos generalinio direktorato patarimais dėl lėšų valdymo; todėl mano, kad šių finansinių priemonių, susijusių su tarpvalstybinio bendradarbiavimo programomis, valdymas turėtų būti grąžintas Regioninės politikos generaliniam direktoratui, kuris anksčiau už jį buvo atsakingas;

78. palankiai vertina 2011 m. rugsėjo 30 d. įvykusiame Varšuvos Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime priimtą bendrą deklaraciją, taip pat deklaraciją dėl padėties Baltarusijoje, visų pirma atsižvelgiant į demokratijos, žmogaus teisių ir teisinės valstybės principus, išsipareigojimą stiprinti ekonominius ir politinius dvišalius santykius, įskaitant pasiryžimą siekti pažangos derybose dėl asociacijos susitarimų, daugiašalio partnerių bendradarbiavimo stiprinimą ir judumo palengvinimą bei išsipareigojimą paspartinti įgyvendinimo procesą, kad šalių partnerių visuomenė pajustų akivaizdžią naudą;

79. mano, kad Rytų partnerystės stiprinimas bus svarbiausias ES pasienio regionų vystymosi veiksnys; pabrėžia, kad Rytų partnerystė ir regioninė plėtra turi būti neatsiejamos ir padėti skatinti dvišalį ir daugiašalį bendradarbiavimą, pvz., sudaryti laisvosios prekybos susitarimus, taip pat įgyvendinti tinkamai finansuojamus bendrus projektus, pvz., kultūros ir pilietinės visuomenės mainų projektus;

80. pabrėžia, kad svarbu ir toliau remti regioninį bendradarbiavimą Juodosios jūros srityje ir toliau plėtoti Juodosios jūros regionui skirtą ES strategiją; pabrėžia ES Juodosios jūros politikos sričių ir Rytų partnerystės tarpusavio papildomumą; ragina Komisiją ir EIVT teigiamai išnaudoti skirtingus dviejų iniciatyvų aspektus ir visais lygmenimis išaiškinti, kaip šis aukštas tarpusavio papildomumas gali būti geriausiai panaudotas;

81. pabrėžia Viduržemio jūros šalių sąjungos kaip nuolatinio dialogo ir bendradarbiavimo forumo ir demokratijos skatinimo priemonės svarbą; ragina, kad (busimoji) Viduržemio jūros regionų sąjunga pirminkaujanti šalis pasiryžtų siekti pradžioje nustatytų plataus užmojo tikslų ir prisidėtų prie veiksmingos Europos kaimynystės politikos plėtros Viduržemio jūros baseine; mano, kad Viduržemio jūros šalių sąjunga turi skatinti sveiką ekonominę, socialinę ir demokratinę plėtrą ir sukurti tvirtą bendrą pagrindą glaudžiam ES ir jos pietinių kaimynių regioniniam bendradarbiavimui; palankiai vertina tai, kad Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga suteikia galimybę stiprinti dvišalės ir regioninės politikos papildomumą, siekiant veiksmingiau įgyvendinti Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių bendradarbiavimo tikslus, grindžiamus abipusiu bendrų vertybių pripažinimu taikios, saugios ir klestinčios erdvės kūrimu; ypač palankiai vertina naujojo ES Tarybos generalinio sekretoriaus išsipareigojimą dirbti ir pateikti Viduržemio jūros šalių sąjungos projektus demokratijos ir pilietinės visuomenės srityse; atsižvelgiant į dabartinę padėtį, palankiai vertina Kaimynystės investicinei priemonei skiriamo bendro biudžeto didinimą;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

82. primena, kad svarbu, kad EKP daugiašaliu aspektu remtų veiksmingą ir greitą konkrečių Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos projektų, duodančių apčiuopiamos naudos ir skirtų bendram vystymosi ir integracijos procesui, įgyvendinimą, būtent bendrai finansuojant galimybių studijas ir remiant platesnį lengvatinių paskolų naudojimą;

83. ragina Komisiją ir EIVT išnagrinėti EKP ir pagrindinių regiono veikėjų, visų pirma Turkijos, kaimynystės politikos sričių institucinės sąveikos galimybes; primena Ankaros siekius įkvėpti ir padėti įvykti perėjimui prie demokratijos ir socialinėms bei ekonominėms reformoms pietinėse kaimyninėse šalyse; pažymi, kad Turkijos institucijų ir nevyriausybinių organizacijų dalyvavimu įgyvendinant EKP priemones būtų sukurta unikali sąveika ir jos nauda, ypač tokiose srityse kaip institucijų kūrimas ir pilietinės visuomenės plėtra; mano, kad praktinį bendradarbiavimą būtų galima papildyti struktūriniu ES ir Turkijos dialogu siekiant suderinti atitinkamas kaimynystės politikos sritis; siūlo, kad panašus pasiūlymas dėl bendradarbiavimo remiantis EKP programa iš esmės turėtų būti išplėstas Rusijai ir kitoms suinteresuotosioms šalims;

ES ir konfliktų sprendimas

84. primena, kad taikus regioninių karinių konfliktų, įskaitant vadinamuosius išaldytus konfliktus, sprendimas yra būtina demokratijos įtvirtinimo, pagarbos žmogaus teisėms, klestėjimo ir ekonominio augimo sąlyga, o todėl turėtų būti svarbiausiu ES interesu;

85. primena, kad ES turėtų aktyviau, nuosekliau bei konstruktyviau dalyvauti sprendžiant regioninius konfliktus, inter alia, ištraukiant EIVT, ir parengti daugiau pasitikėjimą didinančių priemonių, taikyti susitaikymo ir tarpininkavimo priemones, svarstyti naujus pragmatinius ir novatoriškus metodus, įskaitant visuomenės informavimo strategijas šalyse partnerėse, skatinti Europos pilietinės taikos korpuso ir vietinio tarpininkavimo veiklą, remti pilietinę kultūrą, ypač vaikų ir jaunimo mokymą, švietimą ir jų dalyvavimą, dialogą tarp bendruomenių ir jų viduje, įtraukti pilietinės visuomenės organizacijas, kurti tarpvalstybinius projektus, stiprinti gerus kaimyninius santykius; primena, kad strategškai svarbu stiprinti politinį bendradarbiavimą saugumo ir kovos su terorizmu ir ekstremizmu srityse;

86. mano, kad būtinas tarpkultūrinis ir įvairių religijų dialogas siekiant padidinti tarpusavio supratimą, pagarbą, solidarumą ir toleranciją su kaimyninėmis šalimis partnerėmis ir tarp jų; ragina, kad įgyvendinant pasiūlytas naujas EKP priemones ypač daug dėmesio būtų skiriama jų rėmimui;

87. atsižvelgdamas į Šiaurės Afrikos revoliucijų rezultatus, pabrėžia, kad svarbu teikti paramą pereinamojo laikotarpio teisingumui ir ragina visas šalis partneres bendradarbiauti tarptautinio teisingumo srityse, visų pirma su Tarptautiniu baudžiamuoju teismu (TBT);

88. primygtinai ragina išsaugoti regioninį požiūrį ir palankiai vertina sprendimą paskirti ES specialųjį įgaliotinį ir Pietų Kaukaze, ir pietiniame Viduržemio jūros regione, ir įsteigti pietinių Viduržemio jūros regiono šalių darbo grupę; mano, kad reikėtų apsvarstyti panašios darbo grupės įsteigimą Pietų Kaukazo šalims; pabrėžia, kad būtina užtikrinti, jog būtų skiriami pakankami išteklių ES atliekant proaktyvų vaidmenį „5+2“ derybose Padnestreje, ypač pasibaigus ES specialiojo įgaliotinio įgaliojimams;

89. pabrėžia, kad regioniniai konfliktai negali būti svarstomi neatsižvelgiant į kultūrinį aspektą; ragina įgyvendinti suderintą strategiją remiantis „Bouclier bleu“ strategija, pagal kurią kultūra atlieka svarbų vaidmenį konfliktų prevencijos ir taikos atkūrimo srityse;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

90. palankiai vertina darbą, kurį tarptautinės organizacijos, ypač ESBO ir JT agentūros, atlieka vietoje konfliktinių situacijų metu ir po konflikto, taip pat skatindamos tvarų vystymąsi visose kaimyninėse šalyse, ypač ilgalaikę JT paramos ir darbo agentūros (UNRWA) paramą Palestinos pabėgėliams;

91. remia Sąjungos humanitarinės ir vystymosi pagalbos, taip pat taikos palaikymo Rytų partnerystės šalyse veiksmus, ypač remia svarbų ES indėlį į Jungtinių Tautų Paramos ir darbo agentūros Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose (angl. UNRWA) veiklą; tačiau apgailestauja, kad šie veiksmai dar nesustiprino ES, kaip pagrindinės politinės veikėjos Artimuosiuose Rytuose, vaidmens; ragina EIVT ir Komisiją dėti visas pastangas, kad Sąjungos buvimas ir veiksmai šiame regione įgytų tokią politinę svarbą, kuri atitiktų lemiamus ES įsipareigojimus teikti humanitarinę ir vystymosi pagalbą;

Parlamentinis aspektas

92. pabrėžia, kad Europos Parlamentas per savo parlamentines delegacijas ir delegacijas į parlamentines asamblėjas atlieka svarbų vaidmenį stiprinant politinį dialogą ir skatinant visapusišką laisvę, demokratines reformas ir teisinės valstybės principo taikymą kaimyninėse šalyse partnerėse ir pabrėžia, kad šie ryšiai taip pat galėtų būti panaudoti vertinant, kaip laikomasi naujų kriterijų ir pritaikant dvišalį ir daugiašalį bendradarbiavimą remiantis įvykiais ir pažanga;

93. dar kartą patvirtina, kad daugiašalės parlamentinės asamblėjos, kaip antai EURONEST ir Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos parlamentinė asamblėja, yra ypač svarbios didinant ES ir šalių partnerių, taip pat atskirų šalių partnerių tarpusavio pasitikėjimą ir stiprinant jų ryšius, taigi ir labai padeda siekti Rytų partnerystės ir Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos tikslų; ragina EIVT ir Komisiją kiek galima labiau įtraukti EURONEST narius į daugiašalės Rytų partnerystės programos struktūras ir platformas; primygtinai ragina Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos parlamentinę asamblėją pripažinti teisėta VJRVS parlamentine institucija; pabrėžia, kad nepriklausomas sekretoriatas leis geriau derinti EURONEST ir Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos parlamentinių asamblėjų darbą ir užtikrins, kad jis derėtų su EKP programomis, kurios numatytos įgyvendinant rytų ir pietų regioninį aspektą;

94. ragina Europos Komisiją teikti didesnę finansinę ir techninę pagalbą bei specialistų paramą Rytų partnerystės šalių nacionalinių parlamentų administracijoms, įgyvendinant išsamią institucijų stiprinimo programą, kad būtų padidintas jų veiksmingumas, skaidrumas ir atskaitomybė, kurie itin svarbūs, jei parlamentai ketina tinkamai atlikti savo vaidmenį demokratiškuose sprendimų priėmimo procesuose;

95. patvirtina pasirengimą priimti Baltarusijos parlamento atstovus EURONEST parlamentinėje asamblėjoje, kai tik parlamento rinkimus Baltarusijoje pripažins demokratiškais tarptautinė bendruomenė, įskaitant Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizaciją (ESBO);

Finansavimas

96. palankiai vertina pasiūlymą sukurti naują Europos kaimynystės priemonę ir skirti EKP didesnę finansavimą, kaip buvo raginama ankstesnėse Parlamento rezoliucijose; mano, kad lėšos abiem regionams turėtų būti paskirstomos lanksčiai ir adekvačiai, išlaikant regioninę pusiausvyrą ir laikantis požiūrio, grindžiamo šalių partnerių rezultatais, įsipareigojimais ir pažanga reformų srityje, taip pat jų poreikiais ir pajėgumu; pažymi, kad didesnio lankstumo ir supaprastinimo turėtų būti siekiama užtikrinant teisę į demokratinę kontrolę ir numatant griežtesnę išlaidų priežiūrą;

97. mano, kad svarbu užtikrinti tinkamą dėmesio Rytų ir Pietų valstybėms pusiausvyrą, visų pirma todėl, kad Rytų kaimynystės šalis įgyvendina su Rytų partnerystės politika susijusias programas bei reformas ir siekia narystės ES; vis dėlto mano, kad tokia pusiausvyrą negali būti nustatoma visam laikui; visiškai palaiko diferencijuotas, teikiamas atsižvelgiant į rezultatus ir lanksčios finansinės paramos, pagrįstos realiomis reikmėmis, įsisavinimo galimybėmis ir pasiektais tikslais, principą;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

98. mano, kad EKP persvarstymas turi būti derinamas su šiuo metu atliekamu 2007–2013 m. DFP vertinimu ir derybomis dėl laikotarpio po 2013 m. ir vykdomas į tai atsižvelgiant, kad 2012 ir 2013 m. neberekėtų atnaujinti derybų dėl kaimynystės politikos finansavimo;

99. reikalauja gerokai padidinti ES biudžeto 4 išlaidų kategorijos viršutinę ribą Europos kaimynystės ir partnerystės priemonei, atsižvelgiant į tai, kad nepaisant tam tikros pažangos per pastaruosius metus skatinant didesnę Europos Sąjungos ir šalių partnerių bendradarbiavimą ir laipsnišką ekonominę integraciją, dar reikia daug pasiekti, nes atsiranda nauji iššūkiai ir naujos bendradarbiavimo sritys;

100. pabrėžia, kad asignavimų, reikalingų didesniai EKP finansavimui, perskirstymas turėtų būti grindžiamas aiškiais prioritetais, todėl neturėtų pakenkti Europos Sąjungos vieninteliai reagavimo į krizę ir taikos kūrimo priemonei, Stabilumo priemonei, kaip siūlo Komisija; pažymi, kad dabartinės valstybių skolos krizės neturėtų daryti poveikio EKP finansavimui;

101. apgailestauja, kad didelė turimų EKP lėšų dalis išleidžiama konsultacijoms, o ne projektams ir programoms vykdyti, todėl ragina sparčiai pertvarkyti šių lėšų panaudojimą įgyvendinant naująją priemonę;

102. pabrėžia, kad tais atvejais, kai ES teikia humanitarinę pagalbą, svarbu rūpintis tinkamu perėjimu nuo atkūrimo prie atstatymo ir plėtros procesų, siekiant pataisyti kai kurias griaunamąsias revoliucijų pasekmes;

103. mano, kad Piliietinės visuomenės forumas turėtų būti laikomas neatskiriama Europos kaimynystės priemonės dalimi; rekomenduoja svarstyti galimybę perduoti Europos kaimynystės priemonės lėšų valdymą Piliietinės visuomenės forumui, jei valstybės narės netenkins finansavimo sąlygų dėl nepatenkinamų rezultatų;

104. pabrėžia, kad EKP atlieka labai svarbų vaidmenį remiant ES makroregionines strategijas, kaip antai ES Baltijos jūros regiono strategija ir ES Dunojaus regiono strategija, nes pagal ją teikiamas finansavimas šių strategijų išorės aspektui, svarbiausia, su kaimyninėmis šalimis susijusiai veiklai, finansuoti;

105. atkreipia dėmesį į tai, kad išteklių paskirstymas turėtų būti grindžiamas keletu aiškiai apibrėžtų prioritetų ir išmatuojamų tikslų, dėl kurių susitaria šalys partnerės, atsižvelgdamos į šalių partnerių poreikius, ir susietas su aiškiais sąlygomis ir jau pasiekta pažanga; pabrėžia, kad biudžeto parama turėtų būti naudojama tik jei yra patikimo biudžeto valdymo garantijos ir kad reikėtų išnaudoti visas esamas priemones, siekiant kuo labiau atsižvelgti į prioritetus; šiuo atveju pabrėžia, kad būtina tobulinti teisės aktus, kuriais reglamentuojamos viešųjų pirkimų procedūros, ir valstybės finansų valdymą EKP šalyse;

106. pabrėžia, kad reikia laikytis nuoseklaus požiūrio į kiekvienos atskiros ES valstybės narės ir ES pagal Europos kaimynystės politikos programą kaimyninėms šalims teikiamą paramą; pritaria bet kokiam mechanizmui, kuris padėtų koordinuoti ir racionalizuoti skirtingų ES donorų EKP šalyse veiksmus, nesudarant nereikalingų biurokratinių kliūčių;

107. pabrėžia, kad nors pagalba gali tapti svertu EKP šalims, to nepakanka siekiant užtikrinti tvarų ir nuolatinį vystymąsi; todėl ragina EKP šalis sustiprinti ir sutelkti vietinius išteklius, įdiegti skaidrias apmokėtinimo sistemas, veiksmingai įtraukti privatųjį sektorių, vietos valdžios institucijas ir pilietinę visuomenę į EKP darbotvarkę ir siekti didinti savo dalyvavimą EKP projektuose;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

108. palankiai vertina Didžiojo aštuoneto valstybių sprendimą suteikti daugiau lengvatų gauti banko paskolas Pietų partnerystės šalims, kurios skatina perėjimą prie demokratinio valdymo; mano, kad 2011 m. gegužės 27 d. pagal Dovylio partnerystę priimti išipareigojimai skatina sutelkti finansinius pajėgumus siekiant demokratijos ir vystymosi Europos Sąjungos šalyse partnerėse;

109. ragina, atsižvelgiant į Arabų šalių pavasario įvykius ir į tai, kad kai kurios Rytų partnerystėje dalyvaujančios šalys išsižadėjo demokratijos – atsisakė atlikti ypatingą savikritišką finansinių priemonių, kurios anksčiau buvo naudojamos pagal EKPP, vertinimą, atsižvelgdamos į jų veikimą demokratijos, žmogaus teisių, valdymo, kovos su korupcija, institucijų stiprinimo ir paramos pilietinei visuomenei srityse; mano, kad ES reikalingas naujas požiūris, kad būtų sustiprintas bendradarbiavimas siekiant užkirsti kelią konfliktams;

110. yra tvirtai įsitikinęs, kad atliekant šį persvarstymą būtina išnagrinėti finansinės paramos Palestinos Administracijai ir JT PDO klausimą ir kad kaip neatskiriama kaimynystės politikos dalis turi būti taikomas ilgalaikis šios paramos programavimas; nemano, jog yra svarus argumentas, kad dėl politinio nestabilumo regione ir taikos proceso ypatumų galima programuoti tik laikinai ir teikti paramą tik atsižvelgiant į kiekvieną atvejį atskirai;

111. atsižvelgdamas į dabartinius skubius, ypač Pietų kaimynystės šalių, poreikius, ragina nedelsiant sudaryti Europos Parlamento ir Tarybos susitarimą dėl pasiūlymo dėl kaimynystės priemonės sustiprinimo 2012–2013 m. laikotarpiu; be to, ragina valstybes nares skubiai įvykdyti savo dvišalius išipareigojimus pietinėms Viduržemio jūros regiono ir Rytų partnerystės šalims;

112. primygtinai ragina Tarybą neatidėliojant pritarti teisės akto pasiūlymui iš dalies pakeisti EKPP reglamento 23 straipsnį, kurį Komisija pateikė 2008 m. gegužės mėn. ir Europos Parlamentas patvirtino 2008 m. liepos 8 d. ir kuris sudarytų galimybę iš naujo investuoti lėšas grąžintas iš ankstesnių operacijų; primena, kad dėl šios priemonės jau susitarta ir ji įtvirtinta pasiūlyme dėl EKP persvarstymo finansavimo 2011–2013 m. biudžete; ragina Komisiją apsvarstyti alternatyvius būdus, kaip užtikrinti galimybę nedelsiant panaudoti papildomas rizikos kapitalo fondų lėšas, pasitelkiant Europos investicijų banką, ir pietinėms, ir rytinėms šalims;

113. teigiamai vertina Europos investicijų banko (EIB) vykdomą veiklą, būtent Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių investicijų ir partnerystės programą, ir Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko (ERPB) vykdomą veiklą, ir pabrėžia, kad svarbu ir būtina užtikrinti didesnę sąveiką su kitomis nacionalinėmis bei tarptautinėmis finansinėmis institucijomis, taip pat veikiančiomis tose šalyse; pritaria ERPB nuostatų pakeitimui siekiant, kad Pietų kaimynystės partnerės taip pat galėtų gauti banko paramą, taip pat siekiant, kad tarp EIB ir ERPB, kurie yra daugiausiai Europos kapitalo, užsimegztų veiksmingas bendradarbiavimo, o ne varžymosi ryšys;

*

* *

114. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai-Komisijos pirmininko pavaduotojai, Europos išorės veiksmų tarnybai, valstybių narių ir EKP šalių vyriausybėms ir parlamentams ir Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos generaliniam sekretoriui.

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

ES kovos su terorizmu politika. Svarbiausi laimėjimai ir ateities uždaviniai

P7_TA(2011)0577

2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES kovos su terorizmu politikos: svarbiausi laimėjimai ir ateities uždaviniai (2010/2311(INI))

(2013/C 168 E/06)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos pagrindinių teisių chartiją, Europos Sąjungos sutarties 2, 3 ir 6 straipsnius ir į atitinkamus Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2003 m. Europos saugumo strategiją ⁽¹⁾ ir 2008 m. paskelbtą jos įgyvendinimo ataskaitą ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu ⁽³⁾ su pakeitimais, padarytais Pamatiniu sprendimu 2008/919/TVR ⁽⁴⁾, ypač į jo 10 straipsnį dėl apsaugos ir pagalbos aukoms,
- atsižvelgdamas į 2005 m. ES kovos su terorizmu strategiją ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į ES strategiją dėl kovos su radikalizmo skatinimu ir verbavimu terorizmui ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į Stokholmo programą „Atvira ir saugi Europa piliečių labai ir saugumui“ ⁽⁷⁾ ir į 2010 m. balandžio 20 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę Europos piliečiams. Stokholmo programos įgyvendinimo veiksmų planas“ (KOM(2010)0171),
- atsižvelgdamas į Europolo 2011 m. ataskaitą dėl terorizmo padėties ir tendencijų Europos Sąjungoje (TE-SAT 2011),
- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 20 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „ES kovos su terorizmu politika. Svarbiausi laimėjimai ir ateities uždaviniai“ (KOM(2010)0386),
- atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 24 d. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonę dėl Komisijos komunikato Europos Parlamentui ir Tarybai „ES kovos su terorizmu politika. Svarbiausi laimėjimai ir ateities uždaviniai“ ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į būsimą Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl Komisijos komunikato Europos Parlamentui ir Tarybai „ES kovos su terorizmu politika. Svarbiausi laimėjimai ir ateities uždaviniai“ ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ „Saugi Europa geresniame pasaulyje“ – Europos saugumo strategija, kuri patvirtinta Europos Vadovų Tarybos susitikime Briuselyje, vykusiame 2003 m. gruodžio 12 d., ir už kurios parengimą buvo atsakingas Europos Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis Javier Solana.

⁽²⁾ Europos saugumo strategijos įgyvendinimo ataskaita „Saugumo užtikrinimas besikeičiančiame pasaulyje“, S 407/08.

⁽³⁾ OL L 164, 2002 6 22, p. 3.

⁽⁴⁾ OL L 330, 2008 12 9, p. 21.

⁽⁵⁾ Tarybos dokumentas 14469/4/2005.

⁽⁶⁾ Tarybos dokumentas 14781/1/2005. Strategija persvarstyta 2008 m. lapkričio mėn. Tarybos dokumentas 15175/2008.

⁽⁷⁾ OL C 115, 2010 5 4, p. 1.

⁽⁸⁾ OL C 56, 2011 2 22, p. 2.

⁽⁹⁾ Dok. SOC 388 - CESE 800/2011.

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „ES vidaus saugumo strategijos įgyvendinimas. Penki žingsniai kuriant saugesnę Europą“ (KOM(2010)0673),
 - atsižvelgdamas į 1983 m. Europos Tarybos konvenciją dėl kompensacijos smurtinių nusikaltimų aukoms (CETS Nr. 116), 2005 m. Europos tarybos konvenciją dėl terorizmo prevencijos (CETS Nr. 196), 2005 m. Europos Tarybos gaires dėl teroro aktų aukų apsaugos, 2006 m. Europos Tarybos rekomendaciją (2006)8 dėl pagalbos nuo nusikaltimų nukentėjusiems asmenims ir 2011 m. Komisijos pasiūlymą dėl direktyvos, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai (KOM(2011)0275),
 - atsižvelgdamas į Septintosios bendrosios mokslinių tyrimų programos laikotarpio vidurio peržiūrą ir žaliąją knygą „Iššūkius paversti galimybėmis. Bendros strateginės ES mokslinių tyrimų ir inovacijų finansavimo programos kūrimas“,
 - atsižvelgdamas į įvairias savo rezoliucijas, susijusias su kova su terorizmu,
 - atsižvelgdamas į 2001 m. gruodžio 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu ⁽¹⁾, ir į 2001 m. gruodžio 27 d. Tarybos bendrąją poziciją 2001/931/CFSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą ir Užsienio reikalų komiteto bei Teisės reikalų komiteto nuomones (A7-0286/2011),
- A. kadangi po brutalių 2001 m. rugsėjo 11-osios išpuolių XXI amžiaus pirmąjį dešimtmetį paženklinio vadinamasis karas su terorizmu, ypač dėl JAV požiūrio; kadangi, nors šie arba kiti panašaus masto išpuoliai įvykdyti ne Europoje, jų planavimas ir pasiruošimas jiems iš dalies vyko Europoje ir daug Europos gyventojų suprato, kad buvo pasikėsinta į jų vertybes ir gyvenimo būdą;
- B. kadangi XXI amžiuje Europos Sąjunga vis dažniau tampa teroristų taikiniu ir auka ir susiduria su nuolatine terorizmo keliamą grėsme;
- C. kadangi žiaurūs teroristiniai išpuoliai, įvykdyti ES teritorijoje po 2001 m. rugsėjo 11 d. išpuolių Jungtinėse Amerikos Valstijose, įskaitant 2004 m. teroristų išpuolius Madride ir 2005 m. išpuolius Londone, smarkiai paveikė ES piliečių bendro saugumo jausmą;
- D. kadangi Europolo parengtoje 2011 m. ataskaitoje apie terorizmo padėtį ir tendencijas (TE-SAT 2011) teigiama, kad teroristinių išpuolių grėsmė Europos Sąjungoje tebėra didelė, ir panašu, kad terorizmo ir organizuoto nusikalstamumo ryšiai nuolat auga, ir pažymima, jog pastebima teroristinių išpuolių, už kuriuos atsakomybę prisiima separatistų teroristinės organizacijos arba ji priskiriama joms, mažėjimo tendencija, nors jų rengiami išpuoliai vis dar sudaro teroristinių išpuolių Europos Sąjungoje daugumą;
- E. kadangi Stokholmo programoje nustatytos dvi grėsmės vidaus saugumui – tarptautinio terorizmo ir organizuoto nusikalstamumo – ir kadangi daugeliu atvejų jos kyla tuose pačiuose, pvz., ginklų ir narkotikų prekybos, sektoriuose;

⁽¹⁾ OL L 344, 2001 12 28, p. 70.

⁽²⁾ OL L 344, 2001 12 28, p. 93.

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

- F. kadangi terorizmas nėra naujas reiškinys; kadangi pastaraisiais dešimtmečiais terorizmas įgyja naujų formų, pvz., kibernetinio terorizmo, ir teroristų tinklai tapo sudėtingesni, nes pasikeitė jų struktūra, priemonės ir finansavimas, todėl terorizmo grėsmė dar labiau padidėjo; kadangi kova su terorizmu visada buvo viena iš valstybių narių kompetencijos sričių ir viena iš teisėsaugos įprastos veiklos sričių; kadangi 2001 m. rugsėjo 11-osios, Madrido ir Londono išpuoliai paskatino iš pagrindų pakeisti terorizmo reiškinio suvokimą ir kovos su terorizmu metodus ir priemones; ir kadangi dėl šių išpuolių terorizmas tapo ne tik valstybių narių nacionalinio saugumo, bet visos Europos Sąjungos saugumo klausimu, kuriam taikoma visai kitokia teisinė bazė;
- G. kadangi, nors nesama vienareikšmių tarptautinių terorizmo apibrėžčių, ES apibrėžė teroristinius nusikaltimus Pagrindų sprendime 2002/475/TVR;
- H. kadangi tarptautinis bendradarbiavimas yra būtinas, siekiant sugriauti finansinę, logistinę ir operatyvinę terorizmo bazę;
- I. kadangi terorizmo patirtis ir jo pavojaus lygiai ES valstybėse narėse skiriasi, tačiau būtinas bendras ES požiūris į terorizmą, nes teroristų veiksmai dažnai vykdomi visos Europos mastu, ir vykdydami savo išpuolius teroristai naudojami tuo, kad skiriasi Europos šalių teisės aktai, kovos su terorizmu pajėgumai ir yra panaikinta pasienio kontrolė;
- J. kadangi ES piliečiai ir kiti asmenys pageidauja, kad jų apsauga ir saugumas būtų užtikrinti ES teritorijoje ir kitose šalyse, ir šiuo atžvilgiu ES turi atlikti svarbų vaidmenį;
- K. kadangi teroristiniai išpuoliai kelia didelį pavojų žmogaus teisėms ir demokratijai, ir jais siekiama destabilizuoti teisėtai išrinktas vyriausybes, kenkti pliuralistinėms piliečių visuomenėms ir mesti iššūkį kiekvieno žmogaus siekiui gyventi laisvai ir nevaržomam baimės;
- L. kadangi kovos su terorizmu politikos tikslas turėtų būti sutrukdyti teroristams siekti savo tikslų ir vykdyti išpuolius, kuriais siekiama sugriauti mūsų laisvų, atvirų ir demokratiškos visuomenių pamatus; kadangi kovojant su terorizmu pirmiausia turi būti siekiama apsaugoti ir sutvirtinti šiuos demokratiškos visuomenių pamatus stiprinant pilietines laisves ir demokratinę priežiūrą, užtikrinant Europos piliečių saugumą, nustatant terorizmo vykdytojus ir patraukiant juos baudžiamajon atsakomybėn ir reaguojant į teroristinio išpuolio padarinius pasitelkiant įtraukties politiką, teismų ir policijos bendradarbiavimą ir ES mastu suderintą strategiją; kadangi kovos su terorizmu politikos veiksmingumas turėtų būti vertinamas pagal tai, kaip sekasi įgyvendinti šias užduotis; ir kadangi sėkmingiausia kovos su terorizmu taktika būtų skirti didžiausią dėmesį žiauraus ekstremizmo ir padėties paaštrėjimo prevencijai;
- M. kadangi dėl to Europos Sąjungos kovos su terorizmu strategija turėtų apimti ne tik terorizmo padarinius, bet ir jo priežastis;
- N. kadangi kova su žiauriu ekstremizmu yra esminis terorizmo prevencijos ir malšinimo elementas;
- O. kadangi kova su terorizmu reiškia kovą su visų formų terorizmu, įskaitant kibernetinį terorizmą, narkoterizmą ir glaudų teroristinių grupuočių, vykdančių ir įsitraukusių į įvairią nusikalstamą veiklą, bendradarbiavimą ir jų naudojamą veiklos taktiką kaip antai neteisėtas finansavimas, turto prievartavimas, pinigų plovimas ir teroristinių grupuočių veiklos slėpimas steigiant fiktyvius juridinius asmenis ar institucijas;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

- P. kadangi terorizmas yra valstybės problema ir todėl demokratinės institucijos turėtų sukurti ir išsaugoti svarbiausias kovos su terorizmu politikos gaires, siekiant kuo platesnio politinio ir socialinio sutarimo; kadangi demokratinės kovos su terorizmu klausimas, būtina laikantis konstitucinės valstybės ir įstatymo viršenybės principų, turi rūpėti visoms demokratinėse institucijose atstovaujamos politinėms partijoms, nesvarbu, ar jos būtų valdančios, ar opozicinės; ir kadangi tikslinga išsaugoti kovos su terorizmu politikos, kuri visose demokratinėse visuomenėse priskiriama valdžiai, kylančiai iš teisėtose politinių partijų konfrontacijos, taigi ir rinkiminės kovos, apibrėžtį;
- Q. kadangi tikslinga įvertinti kovos su terorizmu politikos išlaidas ir naudą, nes politikos kūrėjai turi žinoti, ar jų sprendimai daro pageidaujamą poveikį, o piliečiai turi teisę reikalauti iš savo išrinktų atstovų atskaitingumo;
- R. kadangi praėjus dešimtmečiui po šių visą pasaulį sukretusių išpuolių, pats laikas įvertinti kovos su terorizmu laimėjimus; kadangi vertinimas padeda užtikrinti veiksmingesnį ir tinkamesnį politikos formavimą, todėl bet kurioje modernioje demokratinėje valstybėje politiniai sprendimai turi būti nuolatos vertinami ir peržiūrimi;
- S. kadangi įdėta labai mažai pastangų siekiant įvertinti, koku mastu buvo pasiekti užsibrėžti tikslai įgyvendinant ES kovos su terorizmu politiką; kadangi Parlamentas ne kartą ragino nuodugniai įvertinti ES kovos su terorizmu politiką, nes vertinimas – tai būtina politikos kūrėjų skaidrumo ir atskaitomybės sąlyga; ir kadangi tinkamo ES kovos su terorizmu politikos vertinimo nebuvimas daugiausia grindžiamas tuo, kad dauguma šios politikos veiksmų atliekama žvalgybos ir saugumo srityse, kuriose galioja konfidencialumo principas;
- T. kadangi teroristiniais išpuoliais ne kartą siekta nužudyti daug asmenų, metant iššūkį esamiems instituciniams pajėgumams;
- U. kadangi teroristai, siekdami savo tikslo sunaikinti demokratiją, nusitaiko į nekaltus civilius gyventojus; kadangi tie, kurie buvo sužeisti, patyrė žalą arba prarado artimuosius teroristinių išpuolių metu nusipelnė mūsų paramos ir solidarumo bei turi teisę į nuostolių atlyginimą, kompensaciją ir pagalbą;
- V. kadangi labai svarbu užtikrinti, kad būtų įvykdytas teisingumas, kad nusikaltusieji būtų teisiami ir kad teroristų nusikaltimai neliktų nebaudžiami, kadangi teisme parodymus duodantiems nukentėjusiesiems turėtų būti skiriamas ypatingas dėmesys;
- W. kadangi atskaitomybė ir atsakomybė – tai pagrindinės kovos su terorizmu politikos demokratinio teisėtumo sąlygos ir kadangi klaidos, neteisėti veiksmai ir tarptautinės teisės bei žmogaus teisių teisės pažeidimai turi būti ištirti, o kalti asmenys turi būti patraukti baudžiamojon atsakomybėn;
- X. kadangi kovos su terorizmu priemonės negali pažeisti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje pripažintų teisių, ir kadangi bet kokios priemonės, kurių buvo imtasi šioje srityje, turi atsakomąjį poveikį piliečių laisvėms;
- Y. kadangi masinis sekimas tapo pagrindiniu kovos su terorizmu politikos bruožu ir kadangi didelio masto asmens duomenų rinkimas, aptikimo ir atpažinimo technologijos, stebėjimas ir sekimas, duomenų gavyba ir klasifikavimas, rizikos vertinimas ir elgesio analizė – visa tai naudojama kovos su terorizmu tikslais; kadangi įgyvendinant šias priemones kyla pavojus, kad įrodinėjimo našta bus perkelta piliečiams; kadangi šių priemonių veiksmingumas ir sėkmės koeficientas siekiant užkirsti kelią terorizmui yra abejotinas; ir kadangi agentūrų keitimasis informacija yra nepakankamas;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

- Z. kadangi valdžios institucijos vis dažniau naudoja komerciniais arba asmeniniais tikslais surinktus duomenis; kadangi įvairių sektorių privačios bendrovės yra įpareigosotos saugoti ir teikti savo klientų duomenų bazėse laikomus asmens duomenis; kadangi su duomenų saugojimu ir paieška susijusios sąnaudos (tiek investicijos į infrastruktūrą, tiek veiklos sąnaudos) yra labai didelės;
- AA. kadangi siekiant mažinti neapibrėžtumą dėl veiklos, kuri draudžiama ir kurią leidžiama vykdyti, nedelsiant būtina sukurti vienodą teisinę „klasifikavimo“ (angl. *profiling*) sąvokos apibrėžtį, kuri būtų pagrįsta atitinkamomis pagrindinėmis teisėmis ir duomenų apsaugos standartais;

Bendrosios pastabos

1. palankiai vertina Komisijos komunikatą ir pabrėžia, kad jis turi būti siejamas su būsima ES vidaus saugumo strategija; tačiau apgailestauja dėl to, kad jo aprėptis yra gana siaura, nes apima tik sutartų politikos priemonių įgyvendinimą, tačiau neapima nacionalinės kovos su terorizmu politikos arba nacionalinių priemonių, pagal kurias perkeliama Europos arba tarptautiniu lygmeniu nustatyta politika, ir dėl to, kad neatlikta išsamesnių tyrimų dėl galimų teisinių spragų arba galimo kovos su terorizmu veiksmų arba ES lygmeniu priimtų dokumentų sutapimo arba kartojimosi; pabrėžia nuoseklaus požiūrio – ES ir valstybių narių lygmeniu – į vidaus saugumo srityje patvirtintas iniciatyvas, ypač susijusias su terorizmu ir organizuotu nusikalstamumu, būtinybę;
2. taip pat apgailestauja dėl to, kad komunikate nepakankamai dėmesio skirta kitų nei Teisingumo, laisvės ir saugumo generalinio direktorato (pavyzdžiui, Transporto, Energetikos arba Vidaus rinkos ir paslaugų GD) taikomoms priemonėms, taip pat nepateikiama aiškios informacijos apie tai, kaip šios priemonės viena kitą veikia, kur jos sutampa arba kur esama spragų; mano, kad taip pat būtina atsižvelgti į visus minėtuosius lygmenis, nes Europos, nacionalinės ir tarptautinės priemonės viena kitą papildo, ir įvertinus tik atskiras priemones negalima susidaryti išsamaus vaizdo apie kovos su terorizmu politikos poveikį Europoje;
3. apgailestauja, kad praleista proga paaiškinti, kaip tam tikros ES kovos su terorizmu priemonės, pvz., duomenų saugojimas, keleivio duomenų įrašas (angl. PNR) ir SWIFT susitarimas, turėtų būti pritaikytos vykdant ES kovos su terorizmu strategiją;
4. mano, kad Pagrindinių teisių chartija Europos Sąjungai visada turėtų būti šios srities politikos, o valstybėms narėms – jos įgyvendinimo kompasu, kuriuo reikėtų vadovautis ir bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis ir trečiosiomis valstybėmis;
5. pabrėžia, kad Europos Sąjungai, jos valstybėms narėms ir šalims partnerėms reikia pagrįsti savo kovos su tarptautiniu terorizmu strategiją teisinės valstybės principu ir pagrindinių teisių laikymusi; be to, pabrėžia, kad kovos su tarptautiniu terorizmu srityje Sąjungos išorės veiksmais visų pirma turėtų būti siekiama prevencijos, ir pažymi, kad būtina skatinti skirtingų kultūrų, civilizacijų ir religijų dialogą, toleranciją ir tarpusavio supratimą;
6. primena, kad įgyvendinant kovos su terorizmu politiką reikėtų laikytis tam tikrų standartų, susijusių su būtinumu, veiksmingumu, proporcingumu, piliečių laisvėmis, teisinės valstybės ir demokratinės priežiūros bei atskaitomybės principais, kurių Europos Sąjunga įsipareigojo laikytis ir juos plėtoti, ir kad įvertinimas, ar šių standartų yra laikomasi, turi sudaryti neatsiejamą visų ES kovos su terorizmu veiksmų vertinimo dalį; mano, kad ši politika turi būti įgyvendinama atsižvelgiant į ES pirminės teisės nuostatas ir ypač pirmenybę teikiant Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje pripažintų teisių laikymusi;
7. dar kartą pabrėžia, kad ribojančios priemonės, taikomos su fiziniais arba juridiniais asmenimis ir organizacijomis, vykdančiomis teroristinius išpuolius arba dalyvaujančiomis juose, susijusiam turtui ir lėšoms areštuoti, konfiskuoti arba užšaldyti, gali pasitarnauti kovojant su terorizmu, bet jos privalo visiškai atitikti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 75 straipsnį ir Pagrindinių teisių chartiją;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

8. mano, kad teroristinės veiklos prevencija, sekimas ir baudžiamasis persekiojimas yra labai svarbūs ES lygmeniu taikomi metodai, kurie turi sudaryti sisteminio požiūrio, grindžiamo ne ekstremaliųjų situacijų normomis, o nuoseklia būtinumu paremta strategija, dalį, turi būti veiksmingi siekiamų tikslų ir išlaidų atžvilgiu ir juos taikant turi būti vengiama kompetentingų institucijų, įstaigų ir organų priemonių dubliavimosi ir nemotyvuoto nukrypimo nuo funkcijų vykdymo (angl. *function creep*);
9. pabrėžia, kad atlikus pastarųjų dešimties metų Europos Sąjungos kovos su terorizmu politikos vertinimą turėtų būti aiškiai apibrėžti šios politikos tikslai;
10. mano, kad terorizmas yra nuolat kintantis reiškinys, su kuriuo reikia kovoti vykdant kovos su terorizmu politiką, pagal kurią būtų atsižvelgiama į šią terorizmo savybę;
11. teigiamai vertina sprendimą gilinti ir plėtoti keturis esminius kovos su terorizmu strategijos aspektus: užkirsti kelią, apsaugoti, persekioti ir reaguoti;
12. mano, kad teroristinės veiklos prevencija, tyrimas ir baudžiamasis persekiojimas turėtų būti grindžiami policijos ir teismų bendradarbiavimo stiprinimu ES lygmeniu, kartu vykdant visapusišką parlamentinę priežiūrą, taip pat visiškai ir laiku užbaigiant aukšto lygio vienodų procedūrinių garantijų planą;
13. mano, kad mokymai ir teismų bei policijos institucijų sąmoningumo ugdymas turi būti prioritetu siekiant pagerinti visos Europos Sąjungos parengtį kovai su terorizmu;
14. pabrėžia valstybių narių bendradarbiavimo su Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (angl. OLAF), taip pat su Europos agentūromis, pvz., Europolu, Eurojustu ir Europos policijos koledžu (angl. CEPOL), svarbą;
15. šiuo atžvilgiu ragina Komisiją visapusiškai įvertinti patvirtintą kovos su terorizmo strategijų rinkinį ir priemones dėl ateities iššūkių, į kurias įtraukta ir Europolo bei Eurojusto reforma, atsižvelgiant į Lisabonos sutartyje numatytas naujas galimybes, taip pat poreikį sukurti vienodus įrodymų rinkimo ir tyrimų atlikimo standartus, užtikrinti visapusišką jungtinių tyrimų grupių projekto įgyvendinimą, sukurti stipresnę ES teismų ir policijos mokymo sistemą, parengti tinkamas įtraukties ir integracijos politikos kryptis;
16. mano, kad kovos su terorizmu priemonės turi atitikti grėsmės lygmenį ir turi būti pakoreguotos reaguojant į sumažėjusią ar padidėjusią grėsmę; pažymi, kad kovos su terorizmu priemonės naujų vyriausybės suteikiamų įgaliojimų ir agentūrų požiūriu turi būti parengtos taip, kad jos galėtų būti proporcingai sustiprintos arba susilpnintos atsižvelgiant į konkrečią padėtį;
17. primena, kad radikalizmo skatinimas ir verbavimas yra pagrindinės ir nuolatinės ilgalaikės grėsmės, kaip jau pabrėžta Komisijos komunikate, todėl į šią sritį turi būti sutelktos ES kovos su terorizmu prevencijos priemonės pačiu pradinio etapu; pabrėžia, kad investicijos į kovos su rasizmu ir kovos su diskriminacija politikos sritis yra esminė priemonė sprendžiant problemas bei užkertant kelią radikalizmui ir galimų teroristų verbavimui;
18. primena, kad svarbus daugelio NVO ir pilietinės visuomenės, kurias dažnai bendrai finansuoja ES ir valstybės narės, indėlis į socialinę ir ekonominę plėtrą, taikos kūrimą, tautos stiprinimą ir demokratizaciją svarbą, nes visi išvardyti dalykai būtini siekiant pasipriešinti radikalizmo skatinimui ir verbavimui teroristinei veiklai;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

19. ragina sukurti visapusišką strategiją tiriant ryšius tarp tarptautinio organizuoto nusikalstamumo, prekybos narkotikais ir terorizmo; ir ragina nuolat analizuoti naujas tendencijas susijusias su diversifikacija, radikalizacija ir verbavimu bei su tarptautinių nevyriausybiųjų organizacijų vaidmeniu finansuojant terorizmą;
20. šiuo atžvilgiu ragina Komisiją ir valstybes nares neleisti stiprėti ekstremizmui;
21. atkreipia dėmesį į būtinybę išplėsti ir vystyti naujas kovos su terorizmu strategines partnerystes su ne Europos šalimis, jei šios partnerystės plėtojamos laikantis žmogaus teisių; atkreipia dėmesį į strateginį ES ir JAV bendradarbiavimą ir pažymi būtinybę bendradarbiauti su kitais partneriais, dar kartą pabrėžiant, kaip Sąjungai svarbu apsaugoti piliečių asmens duomenis ir jų žmogaus ir pilietines teises;
22. pabrėžia, kad kova su terorizmu yra sudėtinė Sąjungos santykių su trečiosiomis šalimis dalis; prašo kitoje Stabilumo priemonėje padidinti pagalbos kovai su terorizmu priemonių finansavimą, siekiant išvengti valstybių nepajėgumo; pritaria, kad šiuo atžvilgiu prioritetinės sritys yra Pietų Azija, ypač Pakistanas ir Afganistanas, Sahelio regionas (Mauritanija, Malis, Nigeris), Somalis ir Jemenas; palankiai vertina 2011 m. kovo 21 d. pristatytą Europos Sąjungos saugumo ir vystymosi Sahelio regione strategiją ir ragina Tarybą ją patvirtinti, konsultuojantis su Europos Parlamentu; pritaria kovos su terorizmu išlygoms tarptautiniuose susitarimuose;
23. ragina Komisiją, Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Tarybą skubiai įgyvendinti pagal Lisabonos sutartį įvestos solidarumo sąlygos nuostatas;
24. pabrėžia būtinybę nustatyti vienodą specialios terorizmo aukų, taip pat ir liudytojų, apsaugos ir paramos jiems standartų rinkinį, be kita ko vadovaujantis pasiūlymu dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai (COM(2011)0275);

Įvertinimas ir „žemėlapis“ sudarymas

25. pabrėžia, kad siekiant tinkamai įvertinti dešimties metų kovos su terorizmu politiką pirmiausia turėtų būti išnagrinėta, ar ES kovos su terorizmu ir jo prevencijos priemonės yra pagrįstos faktais (ne prielaidomis), orientuotos į poreikius, nuoseklios ir įtrauktos į ES visapusiškos kovos su terorizmu strategiją, parengtą remiantis nuodugniu ir išsamiu vertinimu, kurį reikia atlikti pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 70 straipsnį, o Komisija turėtų atsiskaityti Europos Parlamento jungtiniam parlamentiniam susitikimui ir už kovos su terorizmu veiksmų priežiūrą atsakingiems nacionalinių parlamentų komitetams per šešis mėnesius nuo tyrimo užsakymo, remiantis ataskaitomis, kurias pateikti turi būti paprašytos atitinkamos organizacijos ir agentūros, pvz., Europolas, Eurojustas, Pagrindinių teisių agentūra, Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas, Europos Taryba ir Jungtinės Tautos;
26. skatina holistinį ir visapusišką požiūrį į kovos su terorizmu politiką, suderinant Europos saugumo strategiją ir Vidaus saugumo strategiją bei sustiprinant Teisingumo ir vidaus reikalų struktūrų, agentūrų bei Europos išorės veiksmų tarnybos esamus koordinavimo mechanizmus, siekiant geriau koordinuoti išorės bei vidaus politikos priemones; pabrėžia, kad kovojant su terorizmu labai svarbi gera žvalgyba ir kad ES turi ypač gerų galimybių palengvinti dalijimąsi žvalgybos informacija tarp valstybių narių, jei toks bendradarbiavimas vyksta remiantis tinkamu teisiniu pagrindu ir jei jis yra integruotas į įprastas sprendimų priėmimo

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

procedūras, tačiau tam turi būti taikomi tie patys atskaitomybės standartai, kokie taikomi valstybėse narėse; todėl atkreipia dėmesį, kad šalia visų turimų techninių priemonių žmogaus intelektas yra nepakeičiamas kovojant su terorizmu ir laiku užkertant kelią išpuoliams;

27. ragina Komisiją remiantis viešai prieinama informacija ir valstybių narių pagal SESV 70 straipsnį pateikta informacija parengti visapusišką ir išsamų vertinimą, į jį įtraukiant bent šiuo punktus:

a) pateikta aiški atsako į terorizmo grėsmę analizė remiantis 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatiniame sprendime 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu išdėstyta apibrėžtimi, taip pat kovos su terorizmu priemonių, skirtų kovoti su šia grėsme, struktūros analizė veiksmingumo, saugumo spragų, prevencijos, baudžiamojo persekiojimo ir didesnio saugumo Europoje požiūriu, įskaitant ES agentūrų efektyvumą ir proporcingumą;

b) kuo išsamiau nurodyti su teroristine veikla susiję faktai, skaičiai ir tendencijos;

c) pateikta išsami kovos su terorizmu priemonių bendro poveikio piliečių laisvėms ir pagrindinėms teisėms, trečiųjų šalių taikomų priemonių, turinčių tiesioginę įtaką ES, ir visų šioje srityje taikytų priemonių pagal išorės santykių politiką, taip pat atitinkamos Europos Žmogaus Teisių Teismo, Teisingumo Teismo ir nacionalinių teismų praktikos apžvalga;

28. ragina Komisiją nustatyti, kurios priemonės naudojamos kitais nei kovos su terorizmu tikslais, arba kur šalia pradinio kovos su terorizmu tikslo buvo nustatyti papildomi tikslai (nemotyvuotas nukrypimas nuo pradinio tikslų arba funkcijų), pavyzdžiui, teisėsauga, imigracijos politika, visuomenės sveikata ar viešoji tvarka;

29. ragina Komisiją parengti išsamų ir detalų visų kovos su terorizmu strategijų Europoje „žemėlapi“, ypač didelį dėmesį skiriant ES teisės aktams ir jų perkėlimui bei įgyvendinimui nacionaliniu lygmeniu; kartu ragina valstybes nares išsamiai įvertinti savo kovos su terorizmu politiką, ypač tai, koks jos santykis su ES politika, kur jos sutampa ir kur esama spragų, kad būtų galima aktyviau bendradarbiauti vertinant ES politiką, taip pat teikti atitikties lenteles, kuriose būtų nurodyta, kaip perkeliamos skirtingos ES teisės aktų nuostatos į valstybių narių įstatymus ir teisės aktus, ir pateikti reikiamus duomenis laikantis nustatytų terminų, kaip tai daroma pagal Duomenų saugojimo direktyvą;

30. ragina Komisiją remiantis viešai prieinama informacija ir valstybių narių pagal SESV 70 straipsnį pateikta informacija parengti išsamią ir detalią ataskaitą apie visus Europos Sąjungos, ES valstybių narių ir privačių įmonių išteklius, panaudotus priemonėms, skirtoms tiesiogiai ir netiesiogiai kovoti su terorizmu, įskaitant priemones, specialiai skirtas kovos su terorizmu veiklai, kovos su terorizmu informacinių technologijų personalui, sistemoms ir duomenų bazėms, pagrindinių teisių, duomenų, demokratijos ir teisinės valstybės principų apsaugai ir kovos su terorizmu tyrimų finansavimui, ir apie atitinkamą ES biudžeto eilučių raidą nuo 2001 m., kartu nurodant šiai sričiai skirtus trečiųjų šalių išteklius;

31. ragina Komisiją nustatyti, ar kovos su terorizmu priemonės taikomos tinkamai, ir savo išvadas reguliariai pranešti Parlamentui ir Tarybai;

32. ragina Komisiją atlikti tyrimą dėl privačiam sektoriui tenkančių išlaidų įgyvendinant kovos su terorizmu politiką, taip pat parengti sektorių, kuriems naudinga kovos su terorizmu politika, apžvalgą;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

Demokratinė priežiūra ir atskaitomybė

33. ragina Komisiją remiantis viešai prieinama informacija ir valstybių narių pagal SESV 70 straipsnį pateikta informacija atlikti tyrimą siekiant nustatyti, ar kovos su terorizmu politikai veiksminga efektyvi demokratinė priežiūra, ir į šį tyrimą įtraukti bent šiuos klausimus:

- a) išsamų įvertinimą, kuriame nurodoma, ar nacionaliniai parlamentai arba Europos Parlamentas turi visas priežiūros teises ir galimybes, pavyzdžiui, galimybę gauti informaciją, pakankamai laiko išsamiai procedūrai atlikti ir teisę iš dalies keisti pasiūlymus dėl kovos su terorizmu priemonių, įskaitant tarptautinių vyriausybinių ir nevyriausybinių organų sutartas priemones, su teisėkūra nesusijusią ES (finansuojamą) veiklą, pavyzdžiui, mokslinių tyrimų programas, ir trečiųjų šalių patvirtintas priemones, kurios turi ekstrateritorinį poveikį ES;
- b) būtinybę persvarstyti kovos su terorizmu priemones siekiant išsamiai patikrinti proporcingumo principo taikymą;
- c) dokumentų klasifikacijos ir klasifikacijos naudojimo tendencijų apžvalgą bei duomenis apie suteiktus leidimus susipažinti su dokumentais, susijusiais su kova su terorizmu;
- d) žvalgybos agentūrų, ypač Situacijų centro (angl. SitCen), Nuolatinės stebėsenos centro, Krizių centro, Tarybos informacijos mainų centro (angl. Clearing House) ir Operatyvinio bendradarbiavimo vidaus saugumo srityje nuolatinio komiteto (angl. COSI) tarpvalstybinio bendradarbiavimo demokratinės priežiūros priemonių apžvalgą;

34. taip pat ragina taikant kovos su terorizmo priemones atsižvelgti į proporcingumo principą ir gerbti piliečių pagrindines teises, turint omenyje tai, kad visos šios priemonės turi atitikti įstatymus ir nepažeisti teisinės valstybės principų;

35. ragina Komisiją, valstybes nares ir kompetentingas teises institucijas ištirti visus neteisėtus veiksmus arba žmogaus teisių, tarptautinės teisės ir teisėtvarkos pažeidimus, kai esama įrodymų arba įtarimų apie tokį veiksmą arba pažeidimą, ir ragina valstybes nares užtikrinti jų atitaisymą;

36. laukia Europos Parlamento TDIP komiteto tolesnės ataskaitos apie tariamą CŽV vykdytą kalinių gabenimą ir neteisėtą kalinimą Europos šalyse ir ragina įgyvendinti visas atitinkamas EP rekomendacijas;

37. pabrėžia, kad ES turi padėti JAV rasti tinkamus sprendimus dėl Gvantanamo kalėjimo uždarymo ir teisingo teismo proceso kaliniams užtikrinimo;

38. šiomis aplinkybėmis ragina Tarybą ir Komisiją svarstant įtraukimo į juoduosius sąrašus ir turto išaldymo priemones ypatingą dėmesį skirti NVO ir pilietinės visuomenės pozicijai, siekiant užtikrinti, kad NVO nebūtų įtrauktos į sąrašus remiantis jų „ryšiais“ ir kad joms nebūtų nepagrįstai kliudoma dirbti su savo organizacijomis partnerėmis;

39. yra susipažinęs su Komisijos pateiktu apeliaciniu skundu dėl Bendrojo Teismo sprendimo naujausioje byloje *Kadi prieš Komisiją*; ragina visus veikėjus nuodugniai persvarstyti sankcijų režimą ir užtikrinti, kad jis būtų taikomas laikantis tarptautinių žmogaus teisių standartų ir teisinės valstybės principo ir remiantis visa susijusia teismų praktika; laikosi nuomonės, kad subjektams, kuriems numatyta skirti sankcijas, turėtų būti pateikta informacija, kuria grindžiamas šių sankcijų taikymas, ir suteikta teisė į veiksmingą teisminę gynybą;

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

40. ragina Komisiją ir Tarybą ištirti asmens duomenų rinkimą teisėsaugos tikslais neturint tinkamo teisinio pagrindo arba taikant reikalavimų neatitinkančias ar net neteisėtas procedūras – jeigu tokie duomenys buvo renkami;

Stebėseną ir klasifikavimą

41. ragina Komisiją kiekvienam pasiūlymui, susijusiam su didelio masto asmens duomenų rinkimu, aptikimo ir atpažinimo technologijomis, stebėjimu ir sekimu, duomenų gavyba ir klasifikavimu, rizikos vertinimu ir elgesio analize arba panašiais metodais, atlikti privalomą proporcingumo patikrinimą ir visapusišką poveikio vertinimą;

42. pabrėžia, kad būtina gerinti duomenų naudojimą: duomenys turėtų būti renkami tik remiantis būtinumo principu ir kai aiškiai parodoma, jog nėra galimo sutapimo su kitomis esamomis priemonėmis ir nėra jokių kitų mažiau intervencinių priemonių, ir tik laikantis griežto tikslo ribojimo ir duomenų kiekio mažinimo principų ir kai iš esmės pagerinamas keitimasis duomenimis ir jų tvarkymas;

43. ragina Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūną ir Pagrindinių teisių agentūrą parengti ataskaitą apie pagrindinių teisių ir asmens duomenų apsaugos lygį Europos Sąjungos kovos su terorizmu politikos srityje;

44. primygtinai ragina Komisiją ir Tarybą iki galo išaiškinti, koks yra kovos su terorizmu koordinatoriaus ir vyriausiojo įgaliotinio darbo pasidalijimas;

45. ragina kovos su terorizmu koordinatorių parengti ataskaitą apie žmonių žvalgybinės informacijos naudojimą ir bendradarbiavimą su užsienio žvalgybos tarnybomis vykdant Europos kovos su terorizmu politiką;

46. ragina Komisiją pateikti pasiūlymą, kaip stiprinti piliečių laisvių apsaugą, didinti skaidrumą ir demokratinę priežiūrą įgyvendinant kovos su terorizmu politiką, pavyzdžiui, užtikrinant geresnes galimybes naudotis dokumentais sukūrus ES informacijos laisvės aktą ir suteikiant didesnius įgaliojimus Pagrindinių teisių agentūrai ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui bei 29 straipsnio darbo grupei;

47. ragina Komisiją siūlyti Tarybos pamatinio sprendimo 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu, kuris paskutinį kartą iš dalies keistas 2008 m., pakeitimus, siekiant kelti žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos lygį, be kita ko atnaujinant teroristinių nusikaltimų apibrėžtį, ir geriau jį susieti su esamomis ES žmogaus teisių dokumentais, ypač su Pagrindinių teisių chartija;

48. ragina Komisiją įtraukti vienodą teisinę klasifikavimo sąvokos apibrėžtį;

49. ragina Komisiją remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 16 straipsniu ir nepažeidžiant Europos Sąjungos sutarties 39 straipsnyje išdėstytų specialių taisyklių pateikti pasiūlymą dėl duomenų apsaugos teisės aktų sistemos, įtraukiant ir bendrą užsienio ir saugumo politiką;

*

* *

50. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

Biudžetinė ES finansinės paramos Afganistanui kontrolė

P7_TA(2011)0578

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl biudžetinės ES finansinės pagalbos Afganistanui kontrolės (2011/2014(INI))

(2013/C 168 E/07)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į ankstesnes savo rezolucijas dėl Afganistano, visų pirma į 2008 m. liepos 8 d. rezoluciją dėl Afganistano stabilizavimo ⁽¹⁾, 2009 m. sausio 15 d. rezoluciją dėl Afganistane naudojamų ES lėšų biudžetinės kontrolės ⁽²⁾, 2009 m. balandžio 24 d. rezoluciją dėl moterų teisių Afganistane ⁽³⁾ ir 2010 m. gruodžio 16 d. rezoluciją dėl naujos Afganistanui skirtos strategijos ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. balandžio 23 d. rezolucijas dėl 2007 finansinių metų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto įvykdymo patvirtinimo ⁽⁵⁾ ir į 2010 m. gegužės 5 d. rezolucijas dėl 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimo ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 5 d. rezoluciją dėl būsimos ES paramos besivystančių šalių biudžetams ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 20 d. įvykusią Kabulo konferenciją, kurioje paramos teikėjai susitarė geriau suderinti savo programas ir laikytis pagalbos veiksmingumo principų, taip pat į 2010 m. sausio 28 d. įvykusią Londono konferenciją, kurioje paramos teikėjai susitarė įsteigti nepriklausomą Aukščiausią priežiūros biurą siekiant per Afganistano Islamo Respublikos vyriausybę teikti daugiau paramos vystymuisi, kuri būtų remiama vykdamas struktūrų ir biudžetų reformas,
- atsižvelgdamas į Komisijos atsakymus į Biudžeto kontrolės komiteto klausimus, kurie buvo pateikti 2010 m. rugsėjo 7 d. ir 2011 m. birželio 22 d.,
- atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 3/2011 „Nuo konfliktų nukentėjusiose šalyse per Jungtinių Tautų organizacijas skirstomų ES įnašų efektyvumas ir rezultatyvumas“,
- atsižvelgdamas į specialiojo Afganistano atstatymo generalinio inspektoriaus audito ataskaitas,
- atsižvelgdamas į JAV vyriausybės apskaitos biuro (angl. GAO) audito ataskaitas Afganistano klausimu,
- atsižvelgdamas į JAV Tarptautinės plėtros agentūros (angl. USAID) generalinio inspektoriaus audito ataskaitas Afganistano klausimu,
- atsižvelgdamas į galutinę Sutarčių sudarymo karo metu Irake ir Afganistane komisijos JAV Kongresui pateiktą ataskaitą „Sutarčių sudarymo karo metu pertvarka“,
- atsižvelgdamas į Afganistano įstatymo dėl aukščiausiojo audito biuro projektą,

⁽¹⁾ OL C 294 E, 2009 12 3, p. 11.

⁽²⁾ OL C 46 E, 2010 2 24, p. 87.

⁽³⁾ OL C 184 E, 2010 7 8, p. 57.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0490.

⁽⁵⁾ OL L 255, 2009 9 26.

⁽⁶⁾ OL L 252, 2010 9 25.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0317.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Tarptautinės aukščiausiųjų audito institucijų organizacijos (angl. INTOSAI) 2007 m. patvirtintą Meksiko deklaraciją dėl aukščiausiųjų audito institucijų nepriklausomumo,
- atsižvelgdamas į Tarybos 2009 m. spalio 27 d. priimtą Afganistanui ir Pakistanui skirtą ES veiksmų planą ir į jos du kartus per metus skelbiamas įgyvendinimo ataskaitas,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų vystymo programos, Jungtinių Tautų gyventojų fondo ir Jungtinių Tautų projektų paslaugų biuro vykdomosios valdybos Sprendimą Nr. 2011/23, kuris buvo priimtas per jos metinę 2011 m. sesiją (2011 m. birželio 6–17 d.),
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą ir Užsienio reikalų komiteto bei Vystymosi komiteto nuomones (A7-0388/2011),
- A. kadangi Europos Parlamento 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliucijoje dėl naujos Afganistanui skirtos strategijos buvo nurodyti keli susirūpinimą keliantys klausimai, susiję su biudžetine ES finansinės pagalbos Afganistanui kontrole;
- B. kadangi organizacija „Integrity Watch“ praneša, kad 2009 m. Afganistane buvo išmokėta daugiau kaip milijardas dolerių kyšiams;
- C. kadangi Biudžeto kontrolės komitetas yra atsakingas už ES bendrojo biudžeto įgyvendinimo sąnaudų efektyvumo stebėseną;
- D. kadangi viešųjų lėšų atskaitomybės ir skaidrumo principai yra itin svarbūs siekiant demokratijos;
- E. kadangi Afganistanas – viena iš šalių, kurios gauna daugiausia civilinės pagalbos iš ES bendrojo biudžeto;
- F. kadangi Europos Komisija nuo 2002 m. Afganistanui skyrė 2 mlrd. ir išmokėjo virš 1,8 mlrd. eurų, numatytų paramai vystymuisi ir humanitarinei pagalbai;

Įvairių finansavimo šaltinių, iš kurių teikiama pagalba Afganistanui, privalumai ir trūkumai

1. pakartoja, kad Komisija, skirdama ES lėšas Afganistanui, gali svarstyti įvairius finansavimo šaltinius; primena, kad Afganistano Islamo Respublikos vyriausybė negauna tiesioginės (sektorinės) paramos biudžetui iš ES bendrojo biudžeto;
2. pažymi, kad kiekvienas finansavimo šaltinis turi konkrečius privalumus ir trūkumus, atsižvelgiant į specifinius išlaidų tikslus, kurie nurodomi aiškinamosios dalies lentelėje;
3. laikosi nuomonės, kad nereikėtų atmesti nė vieno finansavimo šaltinio, nes kiekvienas iš jų turi konkrečių privalumų ir trūkumų; mano, kad būtina įvairinti pagalbą siekiant patenkinti individualius poreikius pasinaudojus tinkamais finansavimo šaltiniais;
4. ragina Komisiją apsvarstyti, ar reikėtų pradėti teikti Afganistanui tiesioginę paramą biudžetui laikantis griežtų ir aiškiai apibrėžtų sąlygų, įrodžius, kad esama tam reikalingo makroekonominio stabilumo ir pakankamai patikimo finansų valdymo, nes tai būtų geriausia Afganistano administracijos pajėgumų kūrimo priemonė; mano, kad taip būtų užtikrinami tvarūs ir ilgalaikiai rezultatai;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

5. laikosi nuomonės, kad Komisija turėtų įvertinti Afganistano Islamo Respublikos vyriausybės ministerijų pajėgumus, ir mano, jog būtų galima pradėti teikti paramą biudžetui skiriant mažas sumas pagal griežtas ir aiškiai apibrėžtas sąlygas; pažymi, kad kitų šalių paramos teikėjai sektorinę paramą biudžetui pradeda teikti toms Afganistano ministerijoms, kurios atitinka atskaitomybės ir skaidrumo kriterijus; ragina Komisiją svarstyti, ar reikia pradėti teikti paramą biudžetui laikantis griežtų ir aiškiai apibrėžtų sąlygų ne tik centriniu, bet ir provincijų ir vietos lygmenimis, kai tik bus tam būtinos sąlygos ir bus tenkinami reikalingi kriterijai, nes taip būtų skatinamas pajėgumų kūrimas visais valdžios lygmenimis; mano, kad koordinuotas paramos biudžetui, skirtos įvairiems administraciniais lygmenimis, įvairinimas taip pat sustiprintų Komisijos poziciją minėtųjų subjektų atžvilgiu ir užtikrintų dar didesnę Komisijos nepriklausomybę nuo santykių su vienu subjektu; pažymi, kad dėl šio įvairinimo neturėtų nukentėti centrinės vyriausybės vaidmuo ir atsakomybė, taigi reikėtų gauti jos pritarimą tokiam įvairinimui;

6. tuo pat metu ragina Komisiją ateityje galimą paramos biudžetui išmokėjimą susieti su griežtomis ir aiškiai apibrėžtomis sąlygomis, kurios būtų suprantamos ir įvertinamos; laikosi nuomonės, kad įgyvendinant šiuos tikslus turi būti siekiama rezultatų, kuriuos būtų galima įvertinti pritaikius rodiklius ir iš anksto apibrėžtus atskaitomybės ir skaidrumo kriterijus; pabrėžia, kad pagrindinės vertės, pagal kurias bus vertinama būsima pažanga, turi būti nustatytos iš pat pradžių; mano, kad šiomis aplinkybėmis kovai su korupcija ir sukčiavimu skirti mechanizmai yra itin svarbūs; pažymi, kad šalių partnerių vystymosi politikos priemonių veiksmingumas taip pat turi būti tikrinamas remiantis vietos kriterijais; šiuo požiūriu pabrėžia didžiulę valstybės tarnautojų, ypač saugumo pajėgų ir policijos, mokymo svarbą;

7. pakartoja, kad Parlamentas turi atlikti priežiūros vaidmenį, todėl prašo, jog Komisija skaidriai būdų pradėtų taikyti šias priemones ir viešai paskelbtų:

— su Afganistano Islamo Respublikos vyriausybe sudarytus susitarimus;

— pradines vertes, rodiklius, tikslus, skaičiavimo metodus ir tikrinimo šaltinius siekiant įvertinti pažangą ir priimti sprendimus, susijusius su veiklos rezultatais grindžiamų kintamo dydžio galimos būsimos paramos biudžetui dalių išmokėjimu;

— aiškias ir standartizuotas ataskaitas, kuriose objektyviai ir skaidriai būdu būtų įvertinta pažanga, remiantis nustatytais kriterijais ir, jeigu reikia, pateikiant priežastis, kodėl negalėjo būti užtikrinta pradžioje planuota pažanga;

ES lėšų Afganistane priežiūra ir atskaitomybė

Trūkumai, apie kuriuos pranešė auditoriai

8. atkreipia dėmesį į neseniai paskelbtą Europos Audito Rūmų audito ataskaitą dėl nuo konfliktų nukentėjusiose šalyse per Jungtinių Tautų organizacijas skirstomų ES lėšų, kurioje taip pat svarstomas Afganistano klausimas; apgailestauja dėl šių projektų valdymo Afganistane trūkumų, kuriuos nustatė Audito Rūmai:

— projektų rengimo trūkumų, dėl kurių įgyvendinami netvarūs ir neveiksmingi projektai;

— Jungtinių Tautų agentūrų ataskaitų, kurias gauna Komisija ir kurios teikiamos per vėlai, yra pernelyg bendro pobūdžio, orientuotos į veiklą, o ne į rezultatus ir nesudaro sąlygų Komisijai tinkamai patikrinti atitinkamo projekto veiksmingumo;

— dažnai vėluojančio projektų įvykdymo dėl sunkiai įgyvendinamų tvarkaraščių;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

9. išreiškia susirūpinimą dėl kitų audito subjektų, pvz., JAV specialiojo Afganistano atstatymo generalinio inspektoriaus (angl. SIGAR), JAV vyriausybės apskaitos biuro (angl. GAO), Sutarčių sudarymo karo metu komisijos ir JAV Tarptautinės plėtros agentūros (angl. USAID) generalinio inspektoriaus, ataskaitų, kuriose nurodomi šie trūkumai:

- didelė korupcijos ir sukčiavimo rizika šalyje, kuri buvo atskleista per neseniai dėl Kabulo banko kilusį skandalą ir galutinėje Sutarčių sudarymo karo metu komisijos parengtoje ataskaitoje, kurioje apskaičiuota, kad 5–9 proc. visos JAV Irakui ir Afganistanui suteiktos pagalbos atvejų buvo sukčiaujama; taip pat „Integrity Watch“ pranešime pažymima, kad trečdalis iš daugiau kaip milijardo dolerių išmokėtų kyšiams Afganistane 2009 m. buvo panaudota apmokėti kokias nors viešąsias paslaugas (dokumentai, švietimas, sveikatos apsauga); policija yra labiausiai korumpuota institucija;
- daugumos Afganistano ministerijų nesugebėjimas rengti konkursus dėl sutarčių sudarymo ir jas valdyti dėl aukšto neraštingumo lygio ir prastai parengto personalo;
- nepatikimos Afganistano nacionalinės policijos duomenų bazės, kuriose nurodoma nuo 111 774 iki 125 218 policininkų, dėl to kyla abejonų dėl Afganistano policininkams mokamų atlyginimų teisėtumo ir tvarkingumo, o tai yra pagrindinis vienintelio didžiausio ES finansuojamo projekto, Teisėtvaros patikos fondo (angl. LOTFA), tikslas;
- didelė lėšų iššvaistymo rizika, kaip matyti iš galutinės Sutarčių sudarymo karo metu komisijos ataskaitos, kurioje apskaičiuota, kad iššvaistyta 10–20 proc. visos JAV Irakui ir Afganistanui suteiktos pagalbos;
- paskesnės subrangos sutartys, dėl kurių vėluojama įgyvendinti projektus ir susidaro pridėtinių išlaidų, taip pat ribojama pagrindinės sutarties šalies priežiūra ir mažesnė dalis Afganistano vietos gyventojų gauna naudos iš šių projektų;
- finansuojami trumpalaikiai projektai, kurie turi mažiau galimybių būti tvariais ilguoju laikotarpiu;
- stokojama visiško Afganistano kontrolės ir audito biuro nepriklausomumo nuo Afganistano Islamo Respublikos vyriausybės;

10. laikosi nuomonės, kad Komisija taip pat turėtų atsižvelgti į JAV ir kitų, ne Europos auditorių nustatytus trūkumus, kai taip pat nurodomi ES finansuojamų projektų rizikos veiksniai, kadangi daugelis jų yra tokie patys ar bent panašaus pobūdžio;

Nustatytų trūkumų ištaisymas

11. pripažįsta sudėtingas sąlygas, kuriomis Komisija turi teikti pagalbą šalyje, kuri jau kelis dešimtmečius kenčia nuo karo; pabrėžia, kad patikrinimai vietoje taip pat buvo vykdomi sudėtingomis saugumo sąlygomis; ragina Komisiją taikyti alternatyvius audito ir kontrolės patikrinimus, kurie vis dar gali būti vykdomi vietoje dabartinėmis saugumo sąlygomis; be to, ragina Komisiją ištaisyti nurodytus trūkumus ir finansuoti projektus, jeigu jie atitinka šiuos kriterijus:

- ilgalaikis finansinis ir veiklos tvarumas;
- Afganistano atsakomybės už projektą kuo didesniu mastu skatinimas;
- sukčiavimo ir korupcijos rizikos veiksnio panaikinimas kuo platesniu mastu;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

12. ragina Komisiją nustatyti susijusius rizikos veiksnius turint mintyje korupciją, sukčiavimą, projektų tvarumą, paskesnes subrangos sutartis ir kitus lėšų eikvojimo ir netinkamo panaudojimo šaltinius; be to, ragina Komisiją ir toliau tinkamai atsižvelgti į šiuos klausimus sudarant susitarimus dėl dotacijų ir komercines sutartis ir atidžiai stebėti šių taisyklių taikymą;

13. pabrėžia, kad demokratijos požiūriu labai svarbu įsteigti aukščiausiąją audito instituciją, kuri finansiniu ir veiklos požiūriu būtų visiškai nepriklausoma nuo vykdomosios valdžios ir turėtų pakankamai pajėgumų ir lėšų atlikti finansinį, atitikties ir veiklos auditą pagal tarptautinius audito standartus;

14. išreiškia susirūpinimą dėl to, kad įvairūs patikimi ir nepriklausomi šaltiniai praneša, jog Afganistano aukščiausio lygio valdžios institucijos trukdo Afganistano prokurorams vykdyti antikorupcinius tokių pareigūnų, kaip gubernatoriai, tyrimus;

15. nepritaria tam, kad pagal naują įstatymo projektą dėl Kontrolės ir audito biuro vis dar nebūtų nustatyta visiška nepriklausomybė, turint mintyje tai, kad, pvz., Generalinį auditorių ir jo pavaduotoją skirtų vykdomoji valdžia, o ne teisės aktų leidžiamoji valdžia; pabrėžia, kad tai neatitinka Meksiko deklaracijos dėl aukščiausiųjų audito institucijų nepriklausomumo; taigi ragina Komisiją reikalauti teisės aktais nustatyti visišką Afganistano kontrolės ir audito biuro finansinį ir veiklos nepriklausomumą ir stiprinti pajėgumus; primena Komisijai, kad visiškas Kontrolės ir audito biuro nepriklausomumas, pakankami pajėgumai ir finansavimas turėtų būti esminės tiesioginės paramos biudžetui teikimo sąlygos;

16. ragina Komisiją apsvarstyti idėją, kad kontrolės ir priežiūros vizitai būtų vykdomi bendrai su Afganistano kontrolės ir audito biuru; atsižvelgdamas į tai siūlo intensyviai atsakingų įstaigų abipusius audito srities ir su mokymo igūdžiais susijusius mainus; mano, kad tai būtų galimybė tarpusavio supratimui pagerinti ir pajėgumams kurti;

Atskaitomybės už pagalbą, suteiktą naudojantis JT agentūromis Afganistane, gerinimas

17. primena, kad kai kurie iš svarbiausių projektų Afganistane, finansuojamų iš ES bendrojo biudžeto, valdomi ir įgyvendinami pagal Jungtinių Tautų vystymo programą (JTVP);

18. primena, kad pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 287 straipsnio 3 dalį Europos Audito Rūmai turi teisę, jeigu tai būtina, atlikti auditą vietoje bet kurios įstaigos, biuro ar agentūros, kuri Sąjungos vardu valdo pajamas ir išlaidas, patalpose;

19. be to, primena, kad Parlamentas ne kartą prašė Komisijos pagerinti JT valdomų projektų, ypač kelių paramos teikėjų patikos fondų, skaidrumą ir atskaitomybę, pvz., numatant patikinimo pareiškimo pateikimą;

20. atkreipia dėmesį į naują Jungtinių Tautų vystymo programos, Jungtinių Tautų gyventojų fondo ir Jungtinių Tautų projektų paslaugų biuro vykdomosios valdybos sprendimą, priimtą per jos metinį 2011 m. posėdį (2011 m. birželio 6–17 d.), kuriuo tarpvalstybinėms paramos teikėjų organizacijoms, kaip antai Europos Sąjungos institucijoms, suteikiamos tokios pat priegios prie vidaus auditų ataskaitų teisės, kaip suteiktos JT valstybėms narėms; vis dėlto mano, kad reikia toliau gerinti ataskaitų apie ES lėšų panaudojimą teikimą ir informuoti apie rezultatus, o ne apie veiksmus; be to, primygtinai ragina Komisiją skatinti kitas JT agentūras patvirtinti tokią pat politiką, kaip Jungtinių Tautų vystymo programa, Jungtinių Tautų gyventojų fondas ir Jungtinių Tautų projektų paslaugų biuras; su džiaugsmu pažymi, kad Jungtinių Tautų vaikų fondas (UNICEF) priėmė sprendimą pasekti šiuo pavyzdžiu;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

21. be to, mano, kad ateityje reikės kur kas radikalesnio požiūrio siekiant tinkamai atsižvelgti į pakartotinus Parlamento prašymus kartu su efektyvumu ir rezultatyvumu užtikrinti daugiau skaidrumo ir atskaitomybės; ragina Europos Audito Rūmus siekti tarpusavio supratimo su JT agentūromis ir susitarti dėl bendrų audito standartų, pagal kuriuos būtų visiškai atsižvelgiama į tarptautinius audito standartus ir užtikrinamas patikinimo pareiškimas;
22. atkreipia dėmesį į pastangas, kurias deda atskaitomybės ir audito su stichinėmis nelaimėmis susijusios paramos srityje darbo grupė, įsteigta atsižvelgiant į Tarptautinės aukščiausiųjų audito institucijų organizacijos (angl. INTOSAI) veiklą ir vadovaujama Europos Audito Rūmų nario ⁽¹⁾; pritaria dviems pagrindiniams jos tikslams:
- nustatyti vadovavimą ir geriausią atskaitomybės praktiką užtikrinant aiškią, skaidrią ir standartizuotą informaciją visiems suinteresuotiesiems subjektams (paramos teikėjams, paramos gavėjams, tarptautinėms organizacijoms, NVO) tam, kad galiausiai būtų parengtas bendras integruotas ataskaitų teikimo modelis;
 - nustatyti vadovavimą ir geriausią audito praktiką, kad galiausiai būtų parengta bendra audito koncepcija, kurią taikant išorės auditoriai, kurių veikla apima visų suinteresuotųjų subjektų patikinimo poreikius, kiekvieną eurą audituotų tik vieną kartą;
23. pritaria INTOSAI darbo grupės pastangoms ir skatina darbo grupę vykdyti savo įpareigojimus pagal nustatytą tvarkaraštį; mano, kad rezultatai taip pat galėtų būti panaudoti bendresnėse srityse, nes dauguma spręstinių uždavinių su nelaimėmis susijusios paramos srityje yra tokie pat, kaip ir uždaviniai, susiję su parama vystymuisi nuo konfliktų nukentėjusiose zonose;
24. mano, kad tai tinkamas būdas su atskaitomybe susijusiems uždaviniams, pvz., kurių iškilo su Jungtinių Tautų agentūromis, spręsti;
25. taigi ragina Europos Audito Rūmus ir atitinkamas JT įstaigas pradėti dialogą siekiant išspręsti likusius uždavinius; šiomis aplinkybėmis pabrėžia bendro audito režimo, kuris padidintų audito veiklos efektyvumą, privalumus; mano, kad šiomis aplinkybėmis INTOSAI darbo grupės darbas yra labai svarbus ir ragina Europos Audito Rūmus remiantis tuo pasiekti susitarimą su JT biurais;
26. šiomis aplinkybėmis primena, kad Parlamentas jau kurį laiką prašo įsteigti Europos kelių paramos teikėjų patikos fondą, ir atkreipia dėmesį į Komisijos pasiūlymą užtikrinti, kad persvarstytas Finansinis reglamentas (COM(2010)0815) suteiktų teisinį pagrindą, kuriuo remiantis būtų galima steigti nuosavus kelių paramos teikėjų patikos fondus; mano, kad šitaip būtų galima užtikrinti paties aukščiausio masto atskaitomybę, nes ne visos JT agentūros, valdančios kelių paramos teikėjų patikos fondus, atitinka ES skaidrumo ir atskaitomybės standartus;

Paramos teikėjų bendruomenės vykdomas paramos koordinavimas

27. pažymi, kad paramos veiksmingumą ir paramos teikėjų veiksmų Afganistane koordinavimą struktūriškai varžo tai, kad daug paramos teikėjų linkę siekti trumpalaikių rezultatų nepakankamai atsižvelgdami į Afganistano Islamo Respublikos vyriausybės ir Afganistano gyventojų reikmes; pažymi, kad vien tik geografinis pasirinkimas, kuris susijęs su kariuomenės buvimu, ir regioninis susiskaidymas pagal paramą teikiančias šalis, neprisideda prie paramos teikimo geresnio koordinavimo ir didina finansinės pagalbos pakartotino teikimo ir neefektyvaus naudojimo riziką;
28. atkreipia dėmesį į Tarybos išvadas dėl ES veiksmų Afganistane ir Pakistane stiprinimo, į kas dveji metai teikiamas susijusias ataskaitas, į Europos Komisijos 2009 m. mėlynąją knygą, į kurią įtraukta visa pagalba, teikiama iš ES bendrojo biudžeto ir valstybių narių nacionalinių biudžetų, ir į tai, kad neseniai paskirtas ES delegacijos vadovas, kuris taip pat atliks ir ES specialiojo įgaliojimo vaidmenį; mano, kad tai bus tinkamas žingsnis siekiant geriau koordinuoti ES ir jos valstybių narių pastangas;

⁽¹⁾ <http://eca.europa.eu/portal/page/portal/intosai-aada/home>.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

29. tikisi, kad įsteigus Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT) Afganistane bus geriau koordinuojami, derinami ir skaidriau vykdomi ES projektai bei tvariau ir veiksmingiau panaudojamos ES lėšos; taip pat tikisi, kad ES delegacijoje bus aiškiai nustatytos atsakomybės sritys;

30. ragina Komisiją ir toliau stengtis pagalbą koordinuoti ne tik su valstybėmis narėmis, bet taip pat ir su kitais tarptautiniais pagalbos teikėjais, pvz., priimant bendrus sektoriaus masto metodus, kurie papildytų geografinį požiūrį; atsižvelgdamas į tai pabrėžia Jungtinių Tautų pagalbos misijos Afganistane (angl. UNAMA) ir Afganistano finansų ministerijos vaidmenį;

31. pabrėžia, kad investicijos, kurias Afganistane vykdo tarptautinė bendruomenė, turi būti suderintos su Afganistano Islamo Respublikos vyriausybės ir Afganistano gyventojų poreikiais;

Ataskaitų teikimo gerinimas

32. primena Komisijai, kad Parlamentas ragino Komisiją ⁽¹⁾ jam pateikti metinę ataskaitą apie Afganistaną, kurioje būtų išsamiai įvertintas pagalbos veiksmingumas ir poveikis, taip pat patikinimo pareiškimą, kuriame būtų aiškiai nurodyta dalis paramos, kurios panaudojimas buvo stebimas, nurodyti nustatyti trūkumai ir priemonės, kurių imtasi; primena šį raginimą ir skatina Komisiją visapusiškai įgyvendinti Parlamento rekomendaciją jam pateikti metinę ataskaitą apie pagalbos panaudojimą ir jos kontrolę Afganistane;

33. mano, kad reikia didinti ES lėšų panaudojimo skaidrumą ir atskaitomybę ir padėti ES valstybėms narėms ir kitiems paramos teikėjams išvengti įprastų klaidų; taigi ragina Komisiją viešai skelbti savo į veiklos rezultatus orientuotos stebėsenos vizitų, JT agentūrų skirstomų ES lėšų patikrinimų ataskaitas ir kitas audito ir vertinimo ataskaitas;

Ateities uždaviniai

34. atkreipia dėmesį į pastarąjį Jungtinių Amerikos Valstijų prezidento pranešimą, kad iki 2012 m. vasaros bus išvesta maždaug trečdalis Amerikos kariuomenės ir iki 2014 m. atsakomybė bus perduota Afganistano saugumo pajėgoms; primena, kad stabili saugumo padėtis svarbi siekiant tinkamai prižiūrėti ES lėšų naudojimą ir kad dėl saugumo padėties Afganistane pablogėjimo Komisijai ir kitoms organizacijoms vis sunkiau vykti į kontrolės vietoje vizitus Afganistane;

35. pabrėžia, kad kariuomenės išvedimas galėtų turėti neigiamos įtakos Afganistano ekonomikai; primena, kad didžiąją Afganistano biudžeto ir bendrojo vidaus produkto dalį sudaro užsienio pagalba; pažymi, kad bendram Afganistano vystymuisi labai svarbus ekonomikos atkūrimas; mano, kad sumažėjus karinei pagalbai taps svarbesnė civilinė pagalba Afganistanui;

36. laikosi nuomonės, kad tai taip pat galėtų suteikti galimybę skirti ribotų išteklių tiems projektams, kurie, labiausiai tikėtina, duos ilgalaikių rezultatų; primena, kad reikia rengti ekonominiu požiūriu tvaresnius projektus, ir mano, kad tai padėtų išvengti spaudimo paramos teikėjams išmokėti šiuo metu turimas lėšas ir spaudimo paramos gavėjams įgyvendinti projektus be ilgalaikės perspektyvos;

37. laikosi nuomonės, kad pilietinė visuomenė ir parlamentų nariai turi dalyvauti visuose įgyvendinimo, stebėsenos ir rezultatų vertinimo etapuose ir kad šis reikalavimas turi būti lemiamas tinkamumo gauti paramą biudžetui kriterijus;

(1) Minėtosios 2009 m. sausio 15 d. rezoliucijos 40 dalis (OL C 46 E, 2010 2 24, p. 93).

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

38. mano, kad Afganistano ateičiai labai svarbios nuolatinės ir vis didesnės tarptautinės bendruomenės pastangos gerinti teismų gebėjimus ir nepriklausomumą; ragina Komisiją ir valstybes nares šioje srityje dėti daugiau pastangų ir dalyvauti konstruktyviame ir išsamiaame dialoge su Afganistano Islamo Respublikos vyriausybe siekiant užtikrinti, kad veiksmingos ir nepriklausomos teismų institucijos išliktų bendras visų Afganistano vystymosi procese dalyvaujančių veikėjų tikslas;

39. pabrėžia, kad kovos su korupcija priemonės yra labai svarbi taikos kūrimo Afganistane proceso dalis, nes korupcija lemia netinkamą lėšų paskirstymą, kliūdo galimybei naudotis pagrindinėmis viešosiomis paslaugomis, tokiomis kaip sveikatos apsauga ar švietimas, ir yra didžiulė kliūtis socialiniam ir ekonominiam šalies vystymuisi; taip pat pabrėžia, kad korupcija mažina pasitikėjimą viešuoju sektoriumi ir vyriausybe ir kelia rimtą grėsmę nacionaliniam stabilumui; todėl primygtinai ragina ES teikiant Afganistanui pagalbą ypatingą dėmesį skirti kovai su korupcija;

40. yra labai susirūpinęs, kad paskirstymo grandinėje prarandama didelė dalis tarptautinės paramos, ir nurodo keturias to priežastis: išievojimas, per didelės tarpininkavimo ir saugumo išlaidos, per didelės sąskaitos ir korupcija; todėl primygtinai ragina ES stebėti visos ES pagalbos Afganistane išlaidas ir veiksmingumą siekiant užtikrinti efektyvesnę pagalbos naudojimą;

41. mano, kad saugumo padėties Afganistane raida ateityje bus pagrindinė Afganistano atstatymo problema, ir ragina Komisiją kartu su tarptautine bendruomene parengti strategiją, kurioje numatoma, kaip užtikrinti Afganistano saugumą ir skatinti savarankišką tvarią ekonomiką, be kita ko, numatant galimybę tinkamai kontroliuoti teikiamą pagalbą;

42. pabrėžia, kad lyčių lygybė ir moterų teisės yra esminiai klausimai Afganistano vyriausybės nacionalinėje vystymosi strategijoje ir 2007–2013 m. nacionalinės strategijos dokumente, kuriame nurodomas būsimas lyčių aspekto integravimas;

Požūris iš užsienio politikos perspektyvos

43. pakartoja ES įsipareigojimą toliau remti Afganistaną; pabrėžia, kad pagrindinis Afganistanui skiriamos ES paramos vystymuisi tikslas turėtų būti pagalba ilgalaikiam ir tvariam šalies vystymuisi, įskaitant socialinių ir ekonominių standartų gerinimą, darbo vietų kūrimą ir MVĮ plitimą, švietimo sektoriaus stiprinimą ir lyčių lygybės užtikrinimą; pabrėžia, kad teikiant pagalbą turėtų būti toliau prisidedama prie viešojo administravimo pajėgumų gerinimo, teisinės valstybės principų sutvirtinimo ir korupcijos mažinimo, taigi turėtų būti kuriamos sąlygos saugumo įsipareigojimų perdavimui Afganistano Islamo Respublikos vyriausybei; rekomenduoja dalį finansinės paramos Afganistanui skirti pagal penkerių metų planą siekiant palaipsniui išnaujinti aguonų laukus ir pakeisti juos kitais pasėliais; pabrėžia, kad reikia palengvinti subregioninį bendradarbiavimą padedant spręsti tarpvalstybinio pobūdžio problemas;

44. pakartoja, kad reikia nedelsiant didinti pagalbos veiksmingumą, kadangi iš daugelio vystymosi rodiklių vis dar negalima pastebėti aiškaus pagerėjimo, o korupcija ir ilga tarptautinės pagalbos platinimo grandinė išlieka svarbiausiomis kliūtimis teikiant pagrindines paslaugas žmonėms; ragina Europos Sąjungą ir valstybes nares siekiant šio tikslo veiksmingai naudotis visomis turimomis finansinėmis priemonėmis, įskaitant būsimais ES patikos fondais, kai jie bus įsteigti, ir taip užtikrinti, kad gyventojams būtų teikiamos pagrindinės paslaugos;

45. pažymi, kad didžioji dalis lėšų, skirtų socialiniam ir ekonominiam Afganistano vystymuisi, teikiama naudojantis tarptautinėmis priemonėmis, tačiau didelė šios pagalbos dalis nepasiekia numatytų naudų gavėjų, Afganistano žmonių; atkreipia dėmesį į tai, kad ES, ypač Komisija ir (arba) EIVT, artimai bendradarbiaudamos su kitomis pagalbos teikėjomis, pavyzdžiui, JAV ir Japonija, turėtų vadovauti tobulinant pagalbą teikėjų koordinavimą ir ragina nuosekliai vertinti paramos veiksmingumą siekiant pagerinti skaidrumą ir paramos teikėjų atskaitomybę už pagalbą;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

46. mano, kad Europos Sąjunga, kuri yra viena pagrindinių paramos teikėjų oficialios paramos vystymuisi ir humanitarinės pagalbos Afganistanui srityje (nuo 2002 iki 2010 m. pabaigos buvo suteikta daugiau nei 2 mlrd. eurų), turi ypatingą pareigą įvertinti, ar šios lėšos pasiekė numatytus gavėjus ir pagerino jų gyvenimo sąlygas;

47. primygtinai ragina, kad EIVT ir Komisija, teikdamos pagalbą per tarptautines organizacijas, skirtų daugiau dėmesio švaistymo, per didelių tarpininkavimo sąnaudų, neveiksmingumo, per didelių sąskaitų ir korupcijos naikinimui, taip pat primygtinai reikalautų, kad joms laiku būtų pateikiama tinkama informacija apie lėšų panaudojimo rezultatus;

48. pakartoja savo raginimą ES sukurti centralizuotą išlaidų duomenų bazę ir išnagrinėti visos ES paramos, skirtos Afganistanui, išlaidas ir poveikį, nes dėl naujausių ir patikimų duomenų stokos mažėja pagalbos veiksmingumas ir skaidrumas;

49. laikosi nuomonės, kad Komisija turėtų apsvarstyti galimybę taikyti sektorinę biudžeto paramą; tačiau pabrėžia, kad tokia parama turėtų visiškai priklausyti nuo pamatuojamų poveikio rodiklių, ją turėtų būti galima naudoti tik kartu su pajėgumų didinimo priemonėmis ir ja galėtų naudotis tik tos administravimo institucijos, kurių organizacinė struktūra ir finansų valdymo pajėgumai buvo tinkamai įvertinti ir manoma, kad yra tinkami ir skaidrūs;

Požiūris iš vystymosi politikos perspektyvos

50. pabrėžia, kad pagalba konfliktų paliestoms šalims rodo pripažinimą, kad kyla didelis pavojus, jog rezultatų nebus pasiekta; pabrėžia, kad dėl bendradarbiavimo su JT pavyko pasiekti vystymosi rezultatų ypatingai sudėtingomis veiklos sąlygomis; tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad reikia daugiau pažangos ES, kuri yra didžiausia JT sistemos pagalbos teikėja, atskaitomybės ir skaidrumo aspektais;

51. pabrėžia, kad pagalbos Afganistanui veiksmingumas gali būti didinamas tik tuomet, jeigu iš esmės būtų keičiamas požiūris į korupcijos problemą, dėl kurios šalis žlugdoma nuo 2001 m. ir kuri būdinga visiems, nuo aukščiausiojo iki žemiausiojo, administracijos lygmenims; pabrėžia, kad aukščiausiojo lygmens korupcija, su kuria buvo besąlygiškai susitaikyta per laikotarpį po 2001 m., dabar, kaip įsitikinę Afganistano gyventojai, labai kenkia pagal Afganistano konstituciją įsteigtų institucijų autoritetui; taigi pabrėžia, kad reikia nedelsiant ir visiškai atsisakyti šio susitaikymo su korupcija ir imtis veiksmų siekiant užtikrinti, kad Afganistano teismų sistema ir Afganistano audito rūmai galėtų veiksmingai spręsti šią svarbią problemą ir pasitikėti Europos Sąjunga kaip stipria, patikima ir tvirta sąjungininke, kuri imtųsi pagrindinio vaidmens siekiant kovoti su šiuo sunkumu – tai itin svarbu šalies ateičiai;

52. ragina EIVT ir Komisiją apibrėžti aiškia pagalbą teikimo strategiją tokioje pažeidžiamoje ir didelės rizikos aplinkoje; pažymi, kad pagalbos veiksmingumas turi būti pagrindinis ES vystymosi politikos principas; atkreipia dėmesį į tai, kad būtinas tinkamas rizikos valdymas ir kad tai reiškia, jog bus užtikrinti pakankami finansiniai ir žmogiškieji ištekliai, siekiant garantuoti visapusišką pagalbos srautų kontrolę ir rezultatų vertinimą;

53. pažymi paramos teikėjo išpareigojimą per dvejus metus ne mažiau kaip 50 proc. vystymosi pagalbos suteikti per Afganistano vyriausybės pagrindinį biudžetą; tačiau pabrėžia, kad paramą biudžetui reikia skirti, jeigu šalies valdymo padėtis akivaizdžiai gerėja ir pagalbos teikėjai labiau pasitiki Afganistano viešųjų finansų valdymu (VFV), ir reikalauja skubiai vykdyti reformas ir sustiprinti gebėjimus, siekiant sutvirtinti VFV sistemas, sumažinti korupciją ir pagerinti biudžeto vykdymą; prašo Komisijos, atsižvelgiant į Afganistano institucijų finansinį pajėgumą ir į VFV pagrindinių reformų pažangos tempą, įvertinti, ar ateityje tam tikros Afganistano ministerijos ar kitos institucijos, įskaitant decentralizuotą lygmeniu, galėtų tapti tinkamomis sektorinės paramos biudžetui gavėjomis ir, jei taip, kokiomis sąlygomis;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

54. pabrėžia Afganistano valdžios institucijų atsakomybę už struktūrinių ir ilgalaikį vystymąsi; primygtinai ragina vyriausybę labiau įsitraukti į pastangas, susijusias su atkūrimu, demokratizacija ir skurdo mažinimu, ir kovoti su korupcija; skatina ES paramos teikėjus savo projektuose ypatingą dėmesį skirti ilgalaikiam pagalbos tvarumui, skatinant Afganistano atsakomybę, sistemingai investuojant į pajėgumų didinimą ir vengiant atskirų projektų, kuriais būtų siekiama tik trumpalaikių rezultatų; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia pagrindinį pilietinės visuomenės organizacijų vaidmenį siekiant užtikrinti atsakomybę už atkūrimo procesą ir apsaugoti nuo korupcijos rizikos;

55. ypač ragina Afganistano vyriausybę skirti dėmesį institucinių gebėjimų vystymui valstybės sektoriuje ir parengti bendrą nacionalinę viešojo administravimo reformos programą; ragina Komisiją ir valstybes nares savo politikos dialoguose su vyriausybe kartu skatinti viešojo administravimo reformą ir koordinuotai remti vyriausybės viešojo administravimo reformos tikslus;

56. primygtinai ragina ES ir toliau išpareigoti remti tvarų ir ilgalaikį Afganistano vystymąsi ir tęsti atitinkamo finansavimo skyrimą po 2014 m., kai saugumo klausimų kuravimą visiškai perims Afganistano valdžios institucijos ir kiti paramos teikėjai galbūt pradės mažinti finansavimą; atsižvelgdamas į tai prašo ES tvirtai pabrėžti Sąjungos išpareigojimą vystyti ilgalaikę partnerystę su Afganistanu atsižvelgiant į Tarptautinę konferenciją Afganistano klausimais, vyksiančią 2011 m. gruodžio 5 d. Bonoje; ragina ES ieškoti naujų pilietinės visuomenės užsienyje partnerių ir paramos teikėjų;

57. pabrėžia, kad nuo 2010 m. šiek tiek sumažėjo civilių gyventojų mirčių; teigia, kad, jeigu nebus labiau stiprinamas šalies vidaus, regioninis ir civilinis saugumas, vystymasis bus stabdomas ir toliau bus prarandamos žmonių gyvybės; ragina valstybes nares pripažinti, kad sustiprintas saugumas – būtina sąlyga siekiant vystymosi, ir atsižvelgiant į tai rengti savo pagalbos politiką;

58. atkreipia dėmesį į tai, kad ES teikiama parama vystymuisi prisidėjo Afganistano moterims suteikiant galių; teigia, kad dėl didesnio moterų dalyvavimo politinėje ir ekonominėje veikloje pagerės jų gyvenimas ir sumažės pavojus, kad Afganistanas ir toliau liks įklimęs į konfliktą;

59. teigia, kad dėl dabartinio paramos teikėjų skiriamos pagalbos susiskaldymo daromas neigiamas poveikis pagalbos veiksmingumui ir taikomos besidubliuojančios strategijos; ragina Komisiją, valstybes nares ir tarptautinę bendruomenę geriau koordinuoti savo pagalbos veiksmus;

60. teigia, kad Afganistano nacionalinės armijos (ANA) ir Afganistano nacionalinės policijos (ANP) reforma – vienas iš svarbiausių klausimų, kuriuos turi išspręsti Afganistanas; atkreipia dėmesį į tai, kad įvertinus ANA ir ANP veiklą rezultatai neatitinka sutartų tikslų; ragina valstybes nares didinti savo pagalbą šioje srityje ir nusiųsti instruktorius bei keistis geriausios praktikos pavyzdžiais;

*

* *

61. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Europos Audito Rūmams ir Afganistano Islamo Respublikos vyriausybei ir parlamentui.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

Padėtis Sirijoje

P7_TA(2011)0582

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Sirijoje

(2013/C 168 E/08)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezolucijas dėl Sirijos, ypač į 2011 m. spalio 27 d. rezoluciją dėl padėties Egipte ir Sirijoje, ypač krikščionių bendruomenėse ⁽¹⁾, ir į 2011 m. rugsėjo 15 d. rezoluciją dėl padėties Sirijoje ⁽²⁾, 2011 m. spalio 27 d. rezoluciją dėl Rafah Nached bylos ⁽³⁾ ir 2011 m. liepos 7 d. rezoluciją dėl padėties Sirijoje, Jemene ir Bahreine, atsižvelgiant į padėtį arabų šalyse ir Šiaurės Afrikoje ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 10 d., lapkričio 14 d. ir gruodžio 1 d. Užsienio reikalų tarybos išvadas ir į 2011 m. spalio 23 d. ir gruodžio 9 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos sprendimą 2011/782/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Sirijai, kuriuo panaikinamas sprendimas 2011/273/BUSP ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 8 d., lapkričio 3 ir 28 d. ir gruodžio 2 d. Komisijos pirmininko pavaduotojos-Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir 2011 m. lapkričio 23 d. jos atstovo spaudai pareiškimus dėl Sirijos,
- atsižvelgdamas į JT Generalinės Asamblėjos 2011 m. lapkričio 22 d. rezoluciją dėl žmogaus teisių Sirijoje,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 2 d. JT Žmogaus teisių tarybos rezoluciją dėl žmogaus teisių padėties Sirijos Arabų Respublikoje,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 2 d. JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro Navi Pillay pareiškimą per JT Žmogaus teisių tarybos 18-ąją ypatingąją sesiją žmogaus teisių padėčiai Sirijos Arabų Respublikoje iširti,
- atsižvelgdamas į nepriklausomos tarptautinės tyrimų komisijos padėčiai Sirijos Arabų Respublikoje tirti 2011 m. lapkričio 23 d. ataskaitą,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos trečiojo komiteto 2011 m. lapkričio 22 d. rezoluciją dėl žmogaus teisių padėties Sirijos Arabų Respublikoje,
- atsižvelgdamas į 1948 m. priimtą Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą, Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą, Vaiko teisių konvenciją ir fakultatyvinių protokolą dėl vaikų dalyvavimo ginkluotuose konfliktuose ir Konvenciją dėl kelio užkirtimo genocido nusikaltimui ir baudimo už jį, kuriuos Sirija yra pasirašiusi,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0471.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0387.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0476.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0333.

⁽⁵⁾ OL L 319, 2011 12 2, p. 56.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2011 m. rugpjūčio 27 d., spalio 16 d. ir lapkričio 12, 16 ir 24 d. Arabų Lygos pareiškimus dėl padėties Sirijoje, 2011 m. lapkričio 2 d. Arabų Lygos veiksmų planą ir 2011 m. lapkričio 27 d. priimtas Arabų Lygos sankcijas Sirijai,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 30 d. Turkijos Respublikos sprendimą taikyti ekonomines sankcijas Sirijai,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 30 d. Islamo bendradarbiavimo organizacijos pareiškimą, kuriame Sirijos vyriausybė raginama nedelsiant nutraukti pernelyg didelės jėgos naudojimą prieš piliečius ir gerbti žmogaus teises,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 25 d. Komisijos ir Komisijos pirmininko pavaduotojos-vyriausiosios įgaliotinės bendrą komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“,
 - atsižvelgdamas į 1995 lapkričio 27 ir 28 d. Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių ministrų konferencijos baigiamąją deklaraciją (Barselonos deklaracija) ir į 2008 m. liepos 13 d. Paryžiaus aukščiausiojo lygio susitikimo Viduržemio jūros regiono tema bendrąją deklaraciją, kurią pasirašė Sirija,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi, remiantis JT vertinimais, Sirijoje režimui vykdam žiaurias represijas prieš savo gyventojus, nuo 2011 m. kovo mėn. daugiau kaip 5 000 žmonių žuvo (iš jų daugiau kaip 300 vaikų), daug daugiau buvo sužalota, daugiau kaip 14 000 suimta ir dešimtys tūkstančių ieškojo prieglobsčio kaimyninėse šalyse arba buvo perkelti šalies viduje; kadangi, nepaisant plataus tarptautinės bendruomenės pasmerkimo, Sirijoje tęsiasi ir intensyvėja žiaurios Sirijos valdžios institucijų ir karinių ir saugumo pajėgų represijos ir sunkūs žmogaus teisių pažeidimai prieš taikius civilius gyventojus; kadangi buvo pranešta, jog vyriausybės pajėgos laiko apgultus daugelį Sirijos miestų ir miestelių, neleidamos jiems gauti maisto ir medicininių atsargų ar naudotis ryšio priemonėmis; kadangi dėl smurto ir perkėlimų šalies viduje daugelis Sirijos gyventojų atsiduria vis blogėjančioje humanitarinėje padėtyje;
- B. kadangi prezidento Basharo al Assado pažadėtos reformos ir amnestijos niekada nebuvo vykdomos ir režimas prarado visą pasitikėjimą; kadangi teisdoma politinius aktyvistus ir žmogaus teisių gynėjus Sirijos vyriausybė naudoja Aukščiausiuoju valstybės saugumo teismu – specialiu teismu, nepatenkančiu į įprastą baudžiamosios teisenos sistemą; kadangi smurtą lydi režimo ir jo šalininkų veiksmai, kuriais skatinama įtampa tarp skirtingų religinių grupių ir etninių ir religinių grupių tarpusavio konfliktas šioje šalyje;
- C. kadangi 2011 m. lapkričio 20 d. „Sunday Times“ laikraštyje išspausdintame interviu ir 2011 m. gruodžio 7 d. interviu JAV televizijai ABC Sirijos prezidentas Bashar al Assad paneigė, kad jo vyriausybė laikosi represijų prieš gyventojus politikos, ir pareiškė, kad nesijaučia kaltas dėl dešimt mėnesių trūkančio sukilimo malšinimo, nors pranešama apie saugumo pajėgų žiaurumą;
- D. kadangi 2011 m. gruodžio 2 d. JT Žmogaus teisių tarybos rezoliucijoje griežtai smerkiami plačiai paplitę, nuolatiniai ir sunkūs Sirijos valdžios institucijų, karinių ir saugumo pajėgų vykdomi žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių pažeidimai (žudymas, nesankcionuotas mirties bausmės vykdymas, persekiojimas, nesankcionuotas įkalinimas, priverstinis dingimas, kankinimas, blogas elgesys, prievartavimai ir kiti seksualinio smurto prieš civilius, įskaitant vaikus veiksmai, taip pat draudimas ar trukdymas piliečiams gauti medicininį gydymą) ir siūlo suteikti įgaliojimus specialiajam pranešėjui žmogaus teisių padėties Sirijos Arabų Respublikoje klausimais;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- E. kadangi nepriklausomos tarptautinės tyrimų komisijos padėčiai Sirijos Arabų Respublikoje tirti ataskaitoje dokumentuoti plačiai paplitę, nuolatiniai ir didžiuliai žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių pažeidimai, kuriuos vykdo Sirijos karinės, saugumo pajėgos ir vyriausybę remiančios neregulariosios karinės pajėgos; kadangi tyrimų komisija yra itin susirūpinusi tuo, kad nusikaltimai žmoniškumui vykdyti skirtingose Sirijos vietovėse; kadangi Sirijos vyriausybė atsisakė bendradarbiauti su tyrimų komisija; kadangi, pagal JT tyrimų komisijos ataskaitą, nuo malšinimų pradžios būta nemažai dezertyravimo iš karinių ir saugumo pajėgų atvejų ir pastaraisiais mėnesiais jų daugėjo;
- F. kadangi 2011 m. gruodžio 2 d. savo pareiškime JT vyriausioji žmogaus teisių komisarė Navi Pillay perspėjo, jog dėl tebesitęsiančių baisių Sirijos režimo represijų prieš savo šalies žmones šioje šalyje gali kilti pilietinis karas, ir paragino JT Saugumo Tarybą dėl padėties Sirijoje kreiptis į Tarptautinį baudžiamąjį teismą;
- G. kadangi Sirijos valdžios institucijos ir toliau neįsileidžia tarptautinių žurnalistų ir stebėtojų; kadangi Sirijos pabėgėlių ir žmogaus teisių gynėjų pranešimai ir mobiliojo ryšio telefonais užregistruoti vaizdai yra svarbiausi informacijos ir dokumentacijos apie sistemingus ir plačiai paplitusius Sirijos kariuomenės ir saugumo pajėgų daromus žmogaus teisių pažeidimus prieš piliečius ir apskritai padėtį Sirijoje šaltiniai;
- H. kadangi 2011 m. gruodžio 1 d. Europos Sąjunga sugriežtino Sirijai taikomas ribojamąsias priemones, įskaitant papildomus, su Sirijos naftos ir finansų sektoriais susijusius draudimus ES teritorijoje įsteigtiems įmonėms ir finansų institucijoms, naujus turto išaldymus ir draudimą keliauti 11 asmenų ir 12 subjektų, ginklų embargą ir ypač draudimą iš ES į Siriją eksportuoti informacines ir ryšių technologijas (IRT), kurias vyriausybė gali naudoti piliečių žmogaus teisių pažeidimams Sirijoje;
- I. kadangi iki šiol Taryba ir EIVT nesusitarė dėl būtinų paskelbto IRT eksporto draudimo detalių ir jų nepaskelbė; kadangi plačiai pranešta, jog ES įsteigtos įmonės aprūpino Sirijos vyriausybę (pagal užsakymą pagamintomis) technologijomis, skirtomis internetu ir mobiliosiomis ryšio priemonėmis perduodamai informacijai Sirijoje perimti, stebėti ir kataloguoti perimant ir šalies viduje, ir tarptautiniu mastu perduodamą informaciją; kadangi ES (įsteigtos) įmonės statė ir valdė stebėjimo centrus Sirijoje ir teikė susijusią techninę pagalbą Sirijos vyriausybei;
- J. kadangi ir Prancūzijos ambasadorius Sirijoje Eric Chevallier ir JAV ambasadorius Sirijoje Robert Ford grįžo į Damaską tokiu būdu rodydami paramą Sirijos gyventojų kovai ir reikalavimams; kadangi abu ambasadoriai buvo atšaukti spalio mėn. saugumo sumetimais ir dėl išpuolių prieš Prancūzijos interesus;
- K. kadangi savo 2011 m. gruodžio 1 d. išvadose Taryba dar kartą paragino sukurti vieną platformą, patvirtino, jog ES ir toliau bendradarbiaus su Sirijos opozicijos atstovais, kurie atsisako naudoti smurtą, ir pasveikino Sirijos nacionalinę tarybą įsipareigojus šiuo klausimu;
- L. kadangi 2011 m. lapkričio 22 d. Komisijos pirmininko pavaduotoja-vyriausioji įgaliotinė Catherine Ashton susitiko su Sirijos nacionalinės tarybos atstovais ir pabrėžė visas bendruomenės apimančios opozicinės politinės platformos svarbą;
- M. kadangi pastaraisiais mėnesiais Europos Parlamento nariai pradėjo dialogą ir apsigkeitė nuomonėmis su tremtyje ir pačioje šalyje esančiais Sirijos opozicijos atstovais;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- N. kadangi krizė Sirijoje kelia grėsmę viso Artimųjų Rytų regiono stabilumui ir saugumui;
- O. kadangi 2011 m. lapkričio 16 d. Arabų Lyga sustabdė Sirijos narystę šioje regioninėje organizacijoje po to, kai ji nesilaikė Arabų Lygos taikos plano sąlygų, pagal kurias Sirija turėjo išvesti tankus iš neramumų apimtų miestų, nutraukti išpuolius prieš protestuotojus, pradėti dialogą su opozicija ir išleisti į šalį 500 Arabų Lygos stebėtojų, kad jie įvertintų padėtį šalyje; kadangi 2011 m. lapkričio 27 d. pasibaigus kelių ultimatumų laikui Arabų Lyga patvirtino sankcijas, įskaitant turto išaldymą ir investicijų embargą, Sirijai;
- P. kadangi 2011 m. lapkričio 30 d. Turkijos vyriausybė ėmė taikyti Sirijai ekonomines sankcijas ir ginklų embargą, nutraukusi ginklų ir karinės įrangos tiekimą ir sustabdžiusi bendradarbiavimo susitarimą su Sirija, kol bus suformuota nauja vyriausybė; kadangi 2011 m. lapkričio 22 d. Turkijos ministras pirmininkas paragino prezidentą B. al Assadą „pagaliau atsistatydinti“; kadangi nuo 2011 m. kovo mėn. dešimtys tūkstančių Sirijos pabėgėlių ieškojo prieglobsčio Turkijoje;
- Q. susirūpinęs dėl daugelio šaltinių pranešamų žinių, jog Sirijos valdžios institucijos įsakė ištremti Mar Musos vienuolyno Sirijoje abatą tėvą Paolo dall'Oglio, 2006 m. laimėjusį pirmąjį „Anna Lindh EuroMed“ apdovanojimą už kultūrų dialogą, plačiai žinomą už savo pastarųjų trisdešimt metų darbus siekiant skirtingų tikėjimų darnos šalyje ir už savo pasišventimą vidaus sutaikinimo darbui, grindžiamam derybomis ir žodžio laisve; ragina Sirijos valdžios institucijas nesiimti šių veiksmų, kurie pakenktų vykstančiam krikščionių ir musulmonų dialogui;
- R. kadangi 2011 m. gruodžio 4 d. Sirijos valdžios institucijos prie Sirijos ir Jordanijos sienos suėmė tinklaraštininkę Razan Gazzawi, kai ji tariamai keliavo į Jordanijos sostinę Amaną dalyvauti jos darbavimo Sirijos žiniasklaidos ir žodžio laisvės centro organizuotame seminare spaudos laisvės klausimais;
1. dar kartą kuo griežčiausiai smerkia brutalias Sirijos režimo represijas, vykdomas prieš Sirijos gyventojus, įskaitant vaikus; reiškia užuojautą aukų artimiesiems; dar kartą reiškia solidarumą su Sirijos žmonių nesmurtine kova už laisvę, orumą ir demokratiją ir giria jų drąsą ir ryžtą, ypač moterų, kurios atlieka itin svarbų vaidmenį šioje kovoje;
 2. atkreipia dėmesį į tai, kad Sirijos režimas ir ypač prezidentas Bashar al Assad, kuriam tenka visa atsakomybė kaip konstituciniam Sirijos valstybės vadovui, nesilaikė savo įsipareigojimų pagal tarptautinę žmogaus teisių teisę, ir dar kartą ragina nedelsiant nutraukti smurtinius veiksmus prieš taikius demonstrantus ir liautis persekioti jų šeimas, išlaisvinti visus sulaikytus protestų dalyvius, politinius kalinius, žmogaus teisių gynėjus ir žurnalistus, suteikti tarptautinėms humanitarinėms ir žmogaus teisių organizacijoms bei tarptautinei žiniasklaidai galimybę nekliudomai patekti į šalį;
 3. pakartoja savo raginimą prezidentui Basharui al Assadui ir jo režimui nedelsiant atsistatydinti, kad būtų sudarytos sąlygos demokratiniam pereinamajam procesui šalyje;
 4. ragina skubiai atlikti nepriklausomą ir skaidrą Sirijos valdžios institucijų ir karinių ir saugumo pajėgų padarytų plataus masto, sistemingų ir sunkių žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių pažeidimų tyrimą siekiant užtikrinti, kad visi atsakingi už šiuos veiksmus, kurie gali prilygti nusikaltimams žmoniškumui, asmenys tarptautinės bendruomenės būtų patraukti atsakomybėn;
 5. pabrėžia Sirijos opozicijos atstovų ir demonstracijų dalyvių išsakytą raginimą atsiųsti tarptautinius stebėtojus siekiant sustabdyti išpuolius prieš civilius gyventojus ir suteikti galimybę tarptautinėms humanitarinėms ir žmogaus teisių organizacijoms bei tarptautinei žiniasklaidai nekliudomai patekti į šalį;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

6. ragina taikiai ir tikrai pereiti prie demokratijos, atitinkančios teisėtus Sirijos žmonių reikalavimus ir pagrįstos visos suinteresuotąsias šalis apimančiu nacionalinio politinio dialogo procesu, kuriame dalyvautų visos šalies demokratinės jėgos ir pilietinė visuomenė; ragina opozicijos jėgas ginant gyventojus neišvelti į smurto eskalavimo ir padėties militarizavimo pinkles; reiškia didelį susirūpinimą tuo, kad Sirijos valdžios institucijos gali imtis bauginimo veiksnių ir prieš užsienyje gyvenančius opozicijos aktyvistus, ir ragina ES valstybes nares svarstyti galimybę išsiųsti ES esančius Sirijos diplomatus, prisidedančius prie tokių veiksnių, ar imtis kitų atitinkamų priemonių jų atžvilgiu;

7. teigiamai vertina ir remia nuolatinės Sirijos opozicijos ir šalyje, ir už jos ribų dedamas pastangas sukurti vieningą platformą, toliau bendradarbiauti su tarptautine bendruomene, ypač Arabų Lyga, siekti bendros Sirijos ateities vizijos ir pereiti prie demokratinės sistemos; toliau remia Sirijos nacionalinę tarybą ir pabrėžia, jog svarbu, kad Sirijos opozicija ir Laisvoji Sirijos armija išsipareigotų užtikrinti žmogaus teises, pagrindines laisves ir teisingą valstybę išsaugant aiškų išsipareigojimą laikytis taikaus ir visapusiško požiūrio; pritaria 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos išvadoms ir ragina ES ir jos valstybes nares skubiai jas įgyvendinti bei rasti naujų savo nekarinės pagalbos šioms opozicijos jėgoms stiprinimo būdų;

8. dar kartą pabrėžia, kad Sirijos vyriausybė nesilaikė savo išsipareigojimo apsaugoti savo gyventojus, nedelsiant nutraukti visus žmogaus teisių pažeidimus ir sustabdyti visus išpuolius prieš civilius; mano, jog jai to nepadarius tarptautinė bendruomenė turi imtis skubių ir tinkamų priemonių;

9. palankiai vertina ES išsipareigojimą ir toliau didinti tarptautinį spaudimą Sirijos režimui; tvirtai pritaria 2011 m. lapkričio 14 d. ir gruodžio 1 d. Tarybos sprendimams taikyti režimui naujas ribojamąsias priemones ir ragina turto iššaldymą ir draudimą keliauti taikyti ir šeimos ir įmonėms, kurios yra pagrindinės režimo finansuotojos; pabrėžia, kad ES, siekdama padėti Sirijos gyventojams, kurie taikiomis priemonėmis siekia demokratinės ateities, turi būti pasirengusi patvirtinti papildomas priemones; todėl ragina tol, kol tęsis represijos, taikyti naujas ES sankcijas, kurių tikslas būtų Sirijos režimas, tačiau kurias taikant būtų daromas kiek galima mažesnis poveikis gyventojams, ir ragina nustatyti atitinkamus esamos ir būsimos humanitarinės padėties problemų šalyje sprendimo mechanizmus; teigiamai vertindamas pritaria 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos išvada dėl Sirijos, kuriose deklaruojama, jog ES yra pasirengusi plėtoti naują plataus užmojo partnerystę su Sirija visais abiem šalim svarbiais klausimais, įskaitant pagalbos teikimą ir prekybos ir ekonominių ryšių stiprinimą, kai tik prezidentas Bashar al Assad atsistatydins ir prasidės tikros demokratinės permainos;

10. teigiamai vertindamas pritaria 2011 m. lapkričio 22 d. JT Generalinės Asamblėjos, 2011 m. gruodžio 2 d. JT Žmogaus teisių tarybos ir 2011 m. lapkričio 22 d. JT Generalinės Asamblėjos trečiojo komiteto priimtoms rezoliucijoms dėl žmogaus teisių padėties Sirijoje ir 2011 m. lapkričio 23 d. nepriklausomos tarptautinės tyrimų komisijos padėčiai Sirijoje tirti ataskaitai; ragina nedelsiant sustabdyti Sirijos narystę UNESCO Žmogaus teisių komitete;

11. apgailėstauja dėl to, kad JT Saugumo Taryba iki šiol nesugebėjo pateikti tinkamo atsako į tebesitęsiančius žiaurumus Sirijoje; pakartoja savo raginimą JT Saugumo Tarybos narėms, ir ypač Rusijai ir Kinijai, laikytis atsakomybės užtikrinti, kad Sirijoje būtų laikomasi tarptautinių žmogaus teisių normų; toliau remia ES ir jos valstybių narių pastangas šioje srityje; tuo pat metu ragina JT Saugumo Tarybą dėl Sirijos režimo nusikaltimų prieš savo gyventojus kreiptis į Tarptautinį baudžiamąjį teismą;

12. tvirtai remia Arabų Valstybių Lygos pastangas nutraukti smurtą ir gerinti politinę padėtį Sirijoje; palankiai vertina Lygos pasiūlymą pasiųsti stebėtojų misiją siekiant užtikrinti civilių gyventojų apsaugą; yra susirūpinęs tuo, kad Sirijos valdžios institucijos neišsipareigojo įgyvendinti veiksnių plano; palankiai vertina Arabų Valstybių Lygos sprendimą taikyti sankcijas Sirijos režimui; ragina Sirijos režimą susilaikyti nuo bet kokių tiesioginių ir netiesioginių mėginimų destabilizuoti kaimynines šalis;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

13. ragina užtikrinti glaudesnę ES ir Turkijos bendradarbiavimą padėties Sirijoje klausimais; teigiamai vertina tai, kad Turkijos vyriausybė pasmerkė Sirijos režimą, taiko sankcijas šiam režimui ir vykdo atvirų sienų pabėgėliams politiką;

14. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę dėti visas pastangas, kad būtų pradėta diskusija su Turkija, Arabų Lyga ir Sirijos opozicija dėl humanitarinių koridorių Sirijos ir Turkijos pasienyje įsteigimo siekiant apsaugoti Sirijos pabėgėlius ir visus civilius gyventojus, mėginančius pabėgti iš šalies nuo tebesitęsiančių karinių represijų;

15. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybei ir parlamentui, Rusijos Federacijos vyriausybei ir parlamentui, Sirijos Arabų Respublikos vyriausybei ir parlamentui ir Turkijos Respublikos vyriausybei ir parlamentui.

Rezultatų suvestinės projektas dėl makroekonominio disbalanso priežiūros

P7_TA(2011)0583

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl dokumento „Rezultatų suvestinė makroekonominio disbalanso priežiūrai. Numatomas pradinis formatas“

(2013/C 168 E/09)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 16 d. priimtą teisės aktų paketą ekonominės valdysenos klausimais, ypač Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 ⁽¹⁾ dėl makroekonominių disbalansų prevencijos ir naikinimo,

— atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 27 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Rezultatų suvestinė makroekonominio disbalanso priežiūrai. Numatomas pradinis formatas“ (SEC(2011)1361),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,

1. primena, kad pagrindinis naujai sukurto priežiūros mechanizmo tikslas – perviršinių makroekonominių disbalansų prevencija ir naikinimas Europos Sąjungoje, o ypač euro zonoje; primena, kad pagal Reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 naujasis mechanizmas taip pat skirtas ilgalaikiam valstybių narių ekonominės veiklos rezultatų suartėjimui ir glaudesniai ekonominės politikos derinimui užtikrinti;

2. pabrėžia, kad atsižvelgiant į dabartinę ekonominę padėtį itin svarbu, kad būtų kuo greičiau sukurta ir taikoma makroekonominės priežiūros sistema;

3. mano, kad galima šalutinį poveikį valstybių narių ir Sąjungos politikai derėtų nustatyti ir aptarti ankstyvuojam etapu (pvz., atliekant metinę augimo apžvalgą), bet kokiame atveju – prieš konvergencijos (stabilumo) programų patvirtinimą ir po jo; prašo Komisijos jos naujausiame rezultatų suvestinės variante aiškiai nurodyti, kaip ji ketina kovoti su šiuo šalutiniu poveikiu;

(1) OL L 306, 2011 11 23, p. 25.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

4. laikosi nuomonės, kad valstybių narių vyriausybėms reikia pasirengti reaguoti į galimas problemas, nes tik taip galima užtikrinti pageidaujamą priežiūros sistemos poveikį;
5. primena Komisijos pareiškimą, pridėtą prie 2011 m. rugsėjo 28 d. Europos Parlamento rezoliucijos ⁽¹⁾ dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl makroekonominio disbalanso prevencijos ir naikavimo (šešių teisės aktų paketo), kuriame nurodyta, kad makroekonominė priežiūra vykdoma šalyse, kuriose yra einamosios sąskaitos deficitas ar perviršis, tinkamai diferencijuojant pagal atsakomųjų politikos priemonių skubumą ir reikalingų taisomųjų veikslių rūšį; nurodo, kad šis pareiškimas atvėrė kelią galutiniam susitarimui dėl šešių teisės aktų paketo; ragina Komisiją visapusiškai jo laikytis; tvirtina, kad jokios Tarybos išvados negali apriboti Komisijos teisinių teisių šiuo klausimu;
6. pastebi, kad daugelis orientacinių ribinių verčių, taikomų rezultatų suvestinėje naudojamiems rodikliams, yra viršutinės arba apatinės ribinės vertės, nors reglamente aiškiai teigiama, jog, jei tai nėra netinkama, turi būti nustatytos tiek viršutinės, tiek apatinės ribinės vertės; be to, pabrėžia, kad Komisijos darbo dokumente nepaaiškinama, kodėl daugeliui šių rodiklių netinka nustatyti tiek viršutinių, tiek apatinių ribinių verčių;
7. pastebi, kad Komisija atsižvelgė ne į visus rezultatų suvestinės ekonominio įvertinimo elementus, numatytus Reglamento (ES) Nr. 1176/2011 4 straipsnyje; prašo Komisijos įtraukti visus šiuos elementus į rezultatų suvestinės ekonominį įvertinimą, ypač susijusius su užimtumu, našumo veiksniais ir energetikos vaidmeniu;
8. pabrėžia, kad taikant nedarbo lygiui numatytą ribinę vertę neįvertinami dinamikos pokyčiai, pvz., šio rodiklio metinis augimas;
9. atkreipia dėmesį į Komisijos ketinimą iki 2012 m. pabaigos ir vėlesniam Europos semestriui tinkamu laiku pateikti su finansų sektoriumi susijusias ribines vertes ir naujus rodiklius; prašo Komisijos aiškiai nurodyti tokių finansų sektoriaus rodiklių ir Europos sisteminės rizikos valdybos (ESRV) reglamente numatytos rizikos lentelės sąsajas;
10. pastebi, kad ateityje nustatant makroekonominių rezultatų suvestines, į kurias gali būti įtraukti įvairesni rodikliai, jos turi būti pagrįstos nepriklausomais ir patikrinamais statistiniais duomenimis, pateiktais Europos statistikos sistemos ir Europos centrinių bankų sistemos;
11. pastebi, kad Komisijos darbo dokumente cituojama „prieinama ekonomikos literatūra“, bet nepateikiama jokių konkrečių nuorodų; ragina Komisiją pateikti išsamesnį jos metodikos paaiškinimą, be kita ko, numatomas įvairias alternatyvas, ir išsamią bibliografiją, kuria grindžiama rezultatų suvestinė;
12. pabrėžia, kad Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas prieš pateikdamas savo nuomonės dėl naujų rodiklių įtraukimo ir ribinių verčių pakeitimo gali rengti viešus klausymus rezultatų suvestinės formato klausimais;
13. pabrėžia, kad itin svarbu visos procedūros metu skaidriai įgyvendinti šią naują politikos priemonę, todėl ragina Komisiją užtikrinti, kad visi dokumentai ir darbo dokumentai rezultatų suvestinės klausimais būtų aiškiai ir oficialiai vienodai skirti tiek Parlamentui, tiek Tarybai;
14. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0424.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

Bendra Europos transporto erdvė

P7_TA(2011)0584

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendros Europos transporto erdvės kūrimo plano. Konkurencingos efektyviu išteklių naudojimu grindžiamos transporto sistemos kūrimas (2011/2096(INI))

(2013/C 168 E/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos baltąją knygą, pavadintą „Bendros Europos transporto erdvės kūrimo planas. Konkurencingos efektyviu išteklių naudojimu grindžiamos transporto sistemos kūrimas“ (COM(2011)0144),
- atsižvelgdamas į savo 2003 m. vasario 12 d. rezoliuciją dėl Komisijos baltosios knygos „Europos transporto politika 2010 metams. Laikas apsispręsti“⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. liepos 12 d. rezoliuciją „Išlaikyti judėjimą Europoje. Tvarusis judumas mūsų kontinente“⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. liepos 6 d. rezoliuciją dėl darniojo ateities transporto⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. spalio 21 d. rezoliuciją „Integruota jūrų politika (IJP). Padarytos pažangos vertinimas ir nauji uždaviniai“⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 5 d. rezoliuciją dėl Europos Komisijos Penktosios sanglaudos ataskaitos ir sanglaudos politikos strategijos po 2013 m.⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 6 d. rezoliuciją dėl aviacijos saugumo, ypač atkreipiant dėmesį į kūno skenerius⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 27 d. rezoliuciją dėl 2011–2020 m. Europos kelių eismo saugos⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatus „Piliečių tinklas“ (COM(1995)0601) ir „Judumo mieste veiksmų planas“ (COM(2009)0490),
- atsižvelgdamas į 1995 m. Komisijos komunikatą „Sąžiningų ir efektyvių kainų transporto sektoriuje link“ (COM(1995)0691) ir į 1998 m. komunikatą „Transportas ir CO₂“ (COM(1998)0204); kadangi Komisija turėtų iš naujo paskelbti pastarąjį komunikatą,
- atsižvelgdamas į strategiją „ES 2020“,
- atsižvelgdamas į Bendrijos teisiną transporto srityje,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,

⁽¹⁾ OL C 43 E, 2004 2 19, p. 250.

⁽²⁾ OL C 175 E 2008 7 10, p. 556.

⁽³⁾ OL C 351 E, 2011 12 2, p. 13.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0386.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0316.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0329.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0408.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Transporto ir turizmo komiteto pranešimą, į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos bei Regioninės plėtros komiteto nuomones (A7-0425/2011),
- A. kadangi Europos transporto politika daugelyje kasdienos situacijų turi tiesioginį poveikį ES piliečiams ir kadangi iš tiesų bendra Europos transporto erdvė, kurioje pašalinamos visos kliūtys tarp įvairių rūšių transporto ir nacionalinių sistemų ir kurioje neiškraipoma konkurencija ir nėra socialinio dempingo, piliečiams būtų labai naudinga,
- B. kadangi transporto sektorius yra labai svarbus Europos Sąjungos, jos regionų ir miestų vystymuisi, nes jame sukuriama apie 5 proc. viso BVP ir užtikrinama apie 10 mln. darbo vietų; kadangi būtina išlaikyti ES gebėjimą vystytis ir diegti naujoves tokiose srityse, kaip judumas, transportas ir logistika, kurios itin svarbios Europos, kaip pramonės ir ekonomikos centro, pozicijai ir jos konkurencingumui pasaulyje užtikrinti; kadangi mažosios ir vidutinės įmonės atlieka itin svarbų vaidmenį transporto sektoriuje,
- C. kadangi į būsimą Europos transporto ir judumo politiką reikėtų įtraukti laikotarpio iki 2020 m. 20-20-20 tikslus, kaip svarbiausią sprendimų šioje srityje priėmimo pagrindą,
- D. kadangi transportas gali žymiai prisidėti įgyvendinant strategiją „Europa 2020“, ypač užimtumo, tvaraus ekonomikos augimo, mokslinių tyrimų, energetikos, inovacijų ir aplinkos srityse, turint mintyje, kad saugumą ir aplinkos apsaugą būtina nuosekliau stiprinti ir atidžiau koordinuoti,
- E. kadangi tam tikri naujausios Baltosios knygos tikslai nebuvo įgyvendinti, todėl čia nustatytus tikslus reikia nuolat tikrinti ir vertinti,
- F. kadangi vežėjai turėtų ne konkuruoti tarpusavyje, o papildyti vieni kitų veiklą veiksmingai derinant skirtingų rūšių transportą, vadovaujantis pagrindiniu veiksmingo įvairių rūšių transportą naudojančių vežėjų paskirstymo principu,
- G. kadangi pervežimų, naudojant įvairių rūšių transportą, tikslų neįmanoma pasiekti priimančiais teisės aktais, bet įmanoma naudojantis veikiančia infrastruktūra, esminiais privalumais, pranašumais ir paskatomis,
- H. kadangi būtina užtikrinti sėkmingą Transeuropinio transporto tinklo (TEN-T) plėtojimą, efektyviai sujungti visų ES regionų transporto tinklus ir panaikinti ES valstybių narių infrastruktūros išsivystymo lygio skirtumus,
- I. kadangi transporto sektorius ir tarpvalstybinė infrastruktūra vis dar susiduria su daug istorinių ir geografinių kliūčių (skirtingas kelių plotis ar neįveikiamos kalnų grandinės, kaip antai Alpėse, Pirėnuose ar Karpatuose), kurios sukelia pasienio problemų ir kurias kartais galima lengvai pašalinti, taigi jos turėtų būti visiškai pašalintos,
- J. kadangi dėl Europos regionų skirtumų (dėl periferinės padėties, infrastruktūros, landšafto, gyventojų tankumo, socialinės ir ekonominės padėties) atsiranda labai įvairių problemų, kurias reikia lanksčiai spręsti,

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- K. kadangi transporto rinkų atvėrimui turėtų būti taikoma sąlyga, kad pirma turi būti parengtos reguliavimo priemonės, reikalingos siekiant užtikrinti, kad atvėrus rinkas pagerės paslaugų kokybė, mokymo ir užimtumo sąlygos,
- L. kadangi ES visų rūšių transportui privalo nustatyti nuoseklius standartus, ypač saugumo, technologijų, aplinkos apsaugos ir darbo sąlygų srityse, ir taip pat atsižvelgti į tai, kad veiksmingą sektorių, kuriuose bendros pasaulio mastu taisyklės taikomos *de facto*, reguliavimą galima pasiekti naudojantis atitinkamais tarptautiniais forumais,
- M. kadangi priimtus transporto srities teisės aktus būtina teisingai, nuosekliai ir skubiai perkelti į nacionalinę teisę, įgyvendinti ir prižiūrėti, kad jie būtų taikomi,

1. džiaugiasi 2011 m. Baltąja knyga, tačiau pažymi, kad pagrindiniai 2001 m. Baltosios knygos tikslai buvo įgyvendinti tik iš dalies arba visai neįgyvendinti, todėl siūlo:

— kad iki 2013 m. Komisija, remdamasi kelių eismo saugos Europoje 2011–2020 m. laikotarpiu ataskaita ir laikydamasi subsidiarumo principo, pateiktų konkrečius pasiūlymus, kaip iki 2020 m. žuvusių ir sunkiai sužeistų keliuose asmenų būtų galima sumažinti 50 proc., palyginti su 2010 m. Šiuose pasiūlymuose ypatingą dėmesį reikėtų skirti pažeidžiamiausiems kelių eismo dalyviams ir kiekvienu atveju nurodyti, kiek tikimasi sumažinti eismo įvykių;

— kad iki 2014 m. Komisija pateiktų pasiūlymą dėl visų rūšių krovinio ir keleivinio transporto išorės išlaidas įtraukimo į vidaus sąnaudas, atsižvelgiant į kiekvienos transporto rūšies ypatumus ir vengiant dvigubo išlaidų įtraukimo ir rinkos iškraipymų. Pajamos, gautos į vidaus išlaidas įtraukus išorės sąnaudas, galėtų būti naudojamos investicijoms saugumo, mokslinių tyrimų, naujų technologijų, klimato apsaugos ir triukšmo mažinimo srityse siekiant užtikrinti tvarų judumą ir infrastruktūrą;

2. ragina Komisiją iki 2013 m. pateikti pasiūlymą dėl socialinių ir darbo sąlygų siekiant palengvinti iš tiesų integruotos Europos transporto rinkos kūrimą ir tuo pat metu siekiant stiprinti sektoriaus patrauklumą darbuotojams; šis pasiūlymas turėtų būti pagrįstas nuodugnia socialinių ir darbo sąlygų visų rūšių transporto srityse dabartinės padėties analize, valstybių narių teisės aktų suderinimo lygiu ir pokyčių poveikio transporto darbo rinkos plėtrai laikotarpiu iki 2020 m. vertinimu; šiuo pasiūlymu turėtų būti siekiama padidinti užimtumą ir pagerinti transporto sektoriaus darbuotojų padėtį, atsižvelgti į naujas technologijas ir logistikos paslaugas, kurios galėtų būti naudojamos transporto paslaugoms apskritai ir ypač paslaugoms neįgaliems žmonėms pagerinti;

3. prašo Komisijos, remiantis valstybių narių pateikta informacija, iki 2013 m. pateikti aiškią kiekybinę dabartinės infrastruktūros, transporto tinklo tankumo padėties ir transporto paslaugų kokybės visose ES valstybėse narėse analizę; ši analizė užtikrintų dabartinės padėties 27 ES valstybėse narėse apžvalgą, atkreiptų dėmesį į valstybių narių ir jų regionų transporto infrastruktūros vystymo skirtumus ir nurodytų dabartinį visų transporto rūšių transporto infrastruktūros finansavimo būdą ir investavimo prioritetus ateityje;

4. žino, kad transporto sektorius labai prisideda prie pramonės politikos, konkurencingumo ir ES prekybos balanso; pažymi, kad 2009 m. transporto sektoriuje mašinų ir įrangos eksportas siekė 454,7 mlrd. EUR ir tai sudarė 41,5 proc. viso eksporto iš 27 ES šalių; be to, pažymi, kad 2009 m. įregistruotas didžiausias ES prekybos perteklius transporto sektoriaus mašinų ir įrangos srityje (112,6 mlrd. EUR) ir transporto paslaugų srityje (21,5 mlrd. EUR);

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

5. pritaria dešimt tikslų, numatytų Baltojoje knygoje siekiant konkurencingos ir efektyvios išteklių naudojimo požiūriu transporto sistemos iki 2050 m. ir iki 2030 m., bet mano, kad atsižvelgiant į pavienių valstybių narių ekonominę padėtį reikia numatyti konkretesnes finansavimo laikotarpį iki 2020 m. nuostatas ir bendrus iššūkius transporto sektoriaus energijos ir aplinkos apsaugos srityse; todėl ragina Komisiją parengti teisinės nuostatas tam, kad iki 2020 m. transporto priemonių išmetamo CO₂ ir kitų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis būtų sumažintas 20 proc. (palyginti su 1990 m.) ir iki 2020 m. būtų įgyvendinti tarpiniai tikslai (palyginti su 2010 m.), laikantis numatytų 20-20-20 tikslų ir bendradarbiaujant su tarptautiniais partneriais; minėtieji tikslai yra:

- kelių transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekio sumažinimas 20 proc.,
- geležinkelio transporto keliamo triukšmo ir energijos suvartojimo sumažinimas 20 proc.
- visoje Europos oro erdvėje oro transporto išmetamo CO₂ kiekio sumažinimas 30 proc.,
- visoje ES vienodas 30 proc. laivų išmetamo CO₂ kiekio ir teršalų kiekio sumažinimas; šio tikslo siekti padės Tarptautinės jūrų organizacijos susitarimai dėl energijos vartojimo efektyvumo dizaino rodiklio ir Laivų energijos vartojimo efektyvumo valdymo planas;

taip pat ragina visus šioje dalyje nurodytus tikslus laikyti prioritetiniais ir kiekvienais metais juos patikrinti;

6. pabrėžia, kad, atsižvelgiant į ekonominius, užimtumo, aplinkos, socialinius ir teritorinius aspektus, reikėtų užbaigti kurti Europos transporto vidaus rinką toliau atveriant transporto tinklus bei rinkas, ir ragina Komisiją užtikrinti, kad pasiūlymai dėl paslaugų visų rūšių transporto rinkose atvėrimo nesukeltų socialinio dempingo, nesumažintų paslaugų kokybės, nesudarytų sąlygų privačioms monopolijoms ar oligopolijoms atsirasti; pabrėžia, kad būtina skubiai parengti valstybės pagalbos jūrų uostams gaires;

7. atkreipia dėmesį į tai, kad vis dar nepakankamai ištirtas daugelio sričių transporto potencialas, ir teigia, kad siekiant sustiprinti visos Europos Sąjungos konkurencingumą ir patrauklumą labai svarbi bendra Europos transporto zona, užtikrinanti tarpusavio ryšį ir veiklos suderinamumą ir pagrįsta transporto infrastruktūroms ir sistemoms taikomu iš tiesų europiniu valdymu, kurį galima užtikrinti pašalinant tarp valstybių narių vadinamuosius pasienio efektus visų rūšių transportui; pabrėžia, kad svarbu skirti dėmesio teritorinei sanglaudai ir, visų pirma, prieinamumo problemoms, su kuriomis susiduria labiausiai nutolę regionai, salos, regionai be pakrantės zonų ir periferiniai regionai, taip pat geram susisiekimui tarp valstybių narių ir jų kaimyninių šalių;

8. pabrėžia, kad veiksmingas įvairių rūšių transporto derinimas keleivių judumo ir prekių pervežimo srityse visoje transporto ir logistikos paslaugų grandinėje – vertinamas pagal ekonomiškumą, aplinkos apsaugą, energijos tiekimo saugumą, socialines, sveikatos apsaugos ir darbo sąlygas, saugą bei saugumą, atsižvelgiant į teritorinę sanglaudą ir pavienių šalių ir regionų geografinę aplinką – turėtų būti laikomas pagrindiniu būsimos transporto politikos formavimo principu; mano, kad įvairių rūšių transportas privalo vienas kitą papildyti ir būti suderinamas ir kad minėtais parametrais reikėtų remtis nustatant dabartinį ir būsimą įvairių rūšių transporto paskirstymą šalyse ir regionuose, atsižvelgiant į jų individualias galimybes; be to, mano, kad turėtų būti nuolat skatinama naudoti tvarias transporto priemones, taip pat ir pervežimams trumpais bei vidutinio nuotolio atstumais;

9. atkreipia dėmesį į didelę Sąjungos priklausomybę nuo importuojamo iškastinio kuro, kurio tiekimas iš už Sąjungos ribų kelia didelę riziką Sąjungos ekonominiam saugumui ir galėtų suvaržyti jos išorės politikos pasirinkimo lankstumą, ir ragina Komisiją nustatyti ir reguliariai vertinti Sąjungos išorės energijos tiekimo saugumą;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

10. pabrėžia naujųjų valstybių narių transporto infrastruktūros, įskaitant kelių infrastruktūros, plėtros svarbą siekiant sukurti bendrą Europos transporto erdvę ir sujungti šių valstybių transporto tinklus su kaimyninių valstybių transporto tinklais; ragina Komisiją į savo būsimą daugiamečią finansinę programą įtraukti naujųjų valstybių narių transporto infrastruktūros plėtros poreikius siekiant, kad iki 2025 m. naujųjų valstybių narių transporto infrastruktūra pasiektų kitų valstybių narių lygį;

11. džiaugiasi ir palaiko Komisijos pasiūlymą dėl Europos infrastruktūros tinklų priemonės (angl. *Connecting Europe Facility*) ir projektų obligacijų iniciatyvą, ir ragina valstybes narės įgyvendinti pagrindinį tinklą, nes TEN-T koncepcijoje reikėtų numatyti ribotą skaičių Europos pridėtinę vertę turinčių projektų, kuriems numatytas didesnis ir realus finansavimas; ragina, kad:

- valstybės narės išpareigtos iki 2020 m. pašalinti pagrindines žinomas visų rūšių transporto kelių problemines atkarpas Europos transporto erdvėje ir prireikus skatinti jų apvažiavimo galimybes užtikrinamos įvairiarūšio transporto infrastruktūrą tokių ruožų pradiniam ir galiniame taškuose, teiktų prioritetą tarpvalstybinio masto projektams tarp visų valstybių narių, neapleisdamos susisiektimo su kaimyninėmis šalimis, ir iki 2015 m. pateiktą patvirtintą finansavimo planą,
- Komisija išpareigtos didinti TEN-T projektų finansavimo, derindama jį su regionų politika, stabilumą,
- Komisija išpareigtos remti alternatyvius finansavimo modelius ir priemones, įskaitant projektų obligacijas, ir teikdama pasiūlymus dėl išorės sąnaudų įtraukimo į vidaus sąnaudas išpareigtos aktyviau panaudoti gautas pajamas TEN-T projektams finansuoti,
- siekiant užtikrinti ilgalaikį ES veiksmų efektyvumą ir matomumą įgyvendinant TEN-T projektą, prioritetai būtų nustatyti atidžiai atsižvelgiant į regioninių struktūrinių fondų panaudojimo sąlygas ir būtų reikalaujama, kad valstybės narės užtikrintų šių projektų finansavimą pasibaigus ES daugiamečioms programoms,
- po 2015 m. projektams teikiami prioritetai turėtų išlikti tik tuo atveju, jei valstybės narės priimtų išpareigojančius biudžeto sprendimus, kuriais būtų užtikrinamas šių projektų įgyvendinimas, o ES bendras finansavimas turėtų būti grindžiamas principu „naudok arba prarasi“,
- į TEN-T tinklą turėtų būti įtrauktas EuroVelo, Europos dviračių turizmo ilgų trasų tinklas;

12. pabrėžia, kad sukūrus gerą transporto infrastruktūrą ir sudarius tinkamas prieigos galimybes visi regionai taps ekonomiškai stipresni ir patrauklesni tiesioginėms investicijoms, todėl ilgainiui padidės ir regionų konkurencingumas, ir visos ES konkurencinė padėtis, taip pat bus užtikrinama, kad tinkamai vystysis vidaus rinka ir bus pasiektas teritorinės sanglaudos tikslas;

13. nurodo, kad transporto tinklams tenka svarbiausias vaidmuo erdvių planavimo politikoje; pabrėžia ypatingą pagrindinės transporto infrastruktūros, pvz., greitųjų traukinių geležinkelio, svarbą skatinant vietinio lygmens vystymąsi; mano, kad dideli regionai ir jų vystymosi strategijos galėtų atlikti aktyvesnį vaidmenį įgyvendinant suderintą, veiksmingą ir tvarią transporto politiką; primena, kad svarbu parengti, planuoti ir įgyvendinti bendras transporto infrastruktūros strategijas ir kad svarbu skleisti geriausią transporto srities praktiką; pabrėžia, kad ES piliečiai ir įmonės turės tiesioginės naudos iš bendros Europos transporto erdvės, kurios tikslas – sumažinti krovinių ir keleivių transportavimo laiką ir išteklius ir užtikrinti glaudesnę rinkų integraciją;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

14. pažymi, kad visų rūšių keleivių ir krovinių pervežimo transportui ES lygmeniu turi būti taikomi atitinkamą riziką įvertinantys saugumo standartai, ir reikalauja pateikti pasiūlymą dėl šiam reikalavimui įgyvendinti reikalingo finansavimo; mano, kad jūrų ir oro transporto atveju tarptautinį koordinavimą reikėtų numatyti iš anksto ir kad iki 2015 m. reikėtų peržiūrėti galiojančias taisykles, prireikus jas pataisyti ir palaipsniui įtraukti į susitarimus su trečiosiomis šalimis;

15. atkreipia dėmesį į nuoseklios perėjimo prie alternatyvios ir atsinaujinančios energijos naudojimo transporto priemonėse strategijos svarbą ir pabrėžia, kad naudojant įvairių rūšių energiją ir taikant turimus energijos taupymo metodus būtų galima pasiekti numatytus tikslus; pabrėžia, kad minėtam perėjimui reikalinga tam tikra infrastruktūra ir atitinkamos paskatos ir kad numatant mažinimo tikslus reikėtų laikytis neutralumo technologijų požiūriu;

16. reikalauja iki 2015 m. pateikti pasiūlymą dėl mobilumo miestuose, kuriame, atsižvelgiant į subsidiarumo principą, paramą projektams būtų galima teikti tik, jei vietos valdžios institucijos pateiktų veiksmingas keleivių ir prekių pervežimo grandines miestuose ir užstatyose zonose užtikrinančius tvaraus mobilumo planus, kuriuos įgyvendinus sumažėtų eismo intensyvumas, eismo įvykių skaičius, atmosferos tarša ir triukšmas ir kurie atitiktų Europos transporto politikos standartus ir tikslus, taip pat aplinkinių miestų bei regionų poreikius ir nesukurtų naujų rinkos kliūčių; siūlo keistis geriausia praktika inovacijų ir tvarių mobilumo miestuose koncepcijų mokslinių tyrimų srityje;

17. pabrėžia, kad eismo dalyvių elgesys yra lemiamas, ir ragina parengti iniciatyvas, skatinančias rinktis tvaraus, skatinančio fizinį aktyvumą, saugaus bei naudingo sveikatai transporto ir judumo rūšis; ragina Komisiją ir valstybes nares, atsižvelgiant į subsidiarumo principą, iki 2013 m. pateikti pasiūlymus dėl iniciatyvų, kuriomis skatinamas aplinkai nekenksmingas viešasis transportas, ėjimas pėsčiomis ir važiavimas dviračiu, ypač miesteliuose ir miestuose, siekiant padvigubinti skaičių asmenų, besinaudojančių minėtais judumo būdais; taigi mano, kad svarbu plėtoti saugią pėstiesiems ir dviratininkams skirtą infrastruktūrą, ypač miesteliuose ir miestuose, didinti įvairių transporto paslaugų suderinamumą ir skatinti vieno transporto dokumento ir integruotos įvairių rūšių transporto e. bilietų sistemos, kuri susietų tolimų nuotolių ir vietinį transportą, įvedimą; primena, jog siekiant užtikrinti asmenų judumą būtina, kad transportas būtų prieinamas ir įperkamas, taip pat primena, kad planuojant ateities transporto politiką daugiau dėmesio reikėtų skirti tvarumo tikslų ir socialinių poreikių derinimui;

18. mano, kad pagrindinės taisyklės, susijusios su keleivių teisėmis, turėtų būti numatytos Keleivių teisių chartijoje, kuri apima visų rūšių transportą, todėl tikisi, kad Komisija ne vėliau kaip iki 2012 m. pradžios pateiks atitinkamą pasiūlymą, kuriame bus atsižvelgta į kiekvienos rūšies transporto ypatybes ir įgytą patirtį ir bus įtrauktas skyrius apie neįgalių keleivių teises; tuo pat metu ragina, remiantis aiškiais apibrėžtimis ir gairėmis, šias teises vienodai aiškinti, vieningai taikyti, įgyvendinti ir prižiūrėti jų įgyvendinimą, taip pat užtikrinti jų valdymo skaidrumą; be to, pabrėžia, kad reikia parengti teisės aktus papildomų mokesčių, taikomų visų rūšių transportui, srityje;

19. pabrėžia, kad siekiant tinkamai spręsti transporto ir judumo problemas, ypač kylančias miestų teritorijose, reikalinga integruota transporto politika, apimanti visą transporto ir logistikos vertės grandinę; ragina stiprinti politikos formuotojų Europos institucijose veiklos koordinavimą, taip pat Europos logistikos ir judumo forume vykdyti nuolatinį dialogą ir konsultacijas su logistikos pramonės, transporto paslaugų teikėjų ir klientų atstovais;

20. ragina ekologiškos logistikos skatinimui ir geresniam judumo valdymui teikti prioritetą;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

21. teigia, kad siekiant sukurti tvarią įvairiarūšio keleivių ir prekių pervežimo sistemą, reikalingi įvairiarūšio transporto jungties taškai ir terminalai, integruotas planavimas ir logistikos priemonės, taip pat integruotas švietimas ir profesinis mokymas;

22. pabrėžia, kad ES privalo išlikti viena iš daugiausiai taikančių technologijų inovacijas transporto srityje tam, kad galėtų skatinti efektyvumą, tvarumą ir užimtumą; skatina užtikrinti finansavimą mokslinių tyrimų ir plėtros programai, kuri skirta būtent tvariam ir saugiam judumui užtikrinti taikant konkrečią įgyvendinimo strategiją, terminą ir veiksmingą finansinę kontrolę ir siekiant:

- visų rūšių transporto atveju išlaikyti ES, kaip gamybos ir mokslinių tyrimų centro, pirmavimą ir ypatingą dėmesį skirti transporto išmetamo anglies dioksido kiekio, išmetamųjų teršalų kiekiui ir triukšmo mažinimui, taip pat saugai ir saugumui,
- sukurti efektyvias, sumanias, sąveikias ir susietas sistemas siekiant remti SESAR, Galileo, ERTMS, Upių informacinių paslaugų (angl. RIS), SafeSeaNet, LRIT ir IVS projektus,
- rasti praktiškus sprendimus, kuriuos priimant dalyvautų ekspertų grupė, atstovaujanti ekonomikos, mokslo, politikos sritims ir visuomenei,
- didinti kelių eismo saugą tęsiant e. saugumo iniciatyvą ir užtikrinti infrastruktūrą, reikalingą e. skambučio pagalbos sistemai įdiegti laikantis duomenų apsaugos taisyklių;

23. mano, kad visų rūšių transportui būtina mažinti biurokratinę kliūtį, todėl ragina labiau supaprastinti ir suderinti transporto ir logistikos dokumentus, ypač krovinių transporto, ir iki 2013 m. pateikti pasiūlymą dėl krovinių gabenimo dokumentų ir elektroninių dokumentų suvienodinimo, kuriuo taip pat būtų skatinamas krovinių vežimas įvairiarūšiu transportu;

24. pabrėžia, kad būtina gerinti ir standartizuoti kontrolės prietaisus, pvz., greičio matavimo radarus ir transporto priemonėse įmontuotus prietaisus, taip pat komunikacijos sistemas ir priemones, ir ragina iki 2013 m. pateikti pasiūlymą dėl minėtų prietaisų tarpusavio pripažinimo ir suderinamumo; pabrėžia, kad reikia stiprinti nacionalinių valdžios institucijų veiklos vykdančių tarpvalstybinį baudžiamąjį persekiojimą koordinavimą ir bendradarbiavimą ir užtikrinti didesnę konvergenciją taikant kelių eismo saugos standartus;

25. pabrėžia, kad galimi pakrovimo vienetų pakeitimai ir jų standartizacija atsižvelgiant į pasaulio mastu naudojamus pakrovimo vienetus ir į transporto priemonių matmenis, turėtų padėti optimaliau naudoti įvairiarūšį transportą ir turėtų būti naudingi taupant kurą, mažinant išmetamųjų teršalų kiekį ir didinant kelių eismo saugumą;

26. siūlo, kad valstybės narės leistų naudoti tam tikruose keliuose Europos modulinį vežimų sistemą, kai esama infrastruktūra ir saugumo standartai suteikia galimybę tai padaryti, ir informuotų Komisiją, kad toks leidimas suteiktas;

27. pabrėžia įvairių Europos transporto agentūrų svarbą ir ragina dėti naujų pastangų jų europiniam aspektui sustiprinti;

28. ragina valstybes nares pritarti ir siekti, kad būtų sudarytos vienodos sąlygos visų rūšių transportui energijos apmokestinimo ir pridėtinės vertės mokesčio (PVM) požiūriu;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

29. kelių eismo srityje ragina:

- iki 2013 m. atlikti dar vieną reguliavimo sistemos, skirtos keleivių ir krovinių pervežimo transporto priemonių vairavimo ir poilsio laikui nustatyti, ir jos įgyvendinimo peržiūrą ir suderinti minėtos sistemos įgyvendinimo ir taikymo priežiūros aiškinimą, taip pat atsižvelgti į Europos Parlamento poziciją dėl kelių transporto sektoriaus baudų suderinimo; be to, mano, kad būtina suderinti krovinių pervežimo visoje Europos Sąjungoje apribojimus,
- įgyvendinti jau nustatytus tikslus ir suteikti naują impulsą prioritetiniams Transeuropinių transporto tinklų projektams,
- iš viso 40 proc., palyginti su 2010 m., padidinti kroviniams transporto priemonėms skirtų saugių stovėjimo aikštelių Transeuropiniame kelių tinkle (TERN) bendrą plotą ir pagerinti jų kokybę (higienos standartai),
- Komisiją remti valstybių narių iniciatyvas, kuriomis siekiama taikant mokesčių lengvatas skatinti saugesnio ir ekologiškesnio transporto priemonių parko sukūrimą,
- Komisiją iki 2013 m. parengti Bendrijos kelių transporto būklės ataskaitą, kurioje būtų pateikta rinkos padėties analizė, įskaitant kontrolės efektyvumo vertinimą bei susijusios profesijos užimtumo sąlygų raidą, ir vertinimas, ar derinant įgyvendinimo ir kelių naudotojų rinkliavų, taip pat socialinių ir saugos teisės aktų sričių taisykles padaryta tokia pažanga, kad būtų galima numatyti tolesnį šalies vidaus kelių transporto rinkų atvėrimą, įskaitant kabotažo apribojimų panaikinimą,
- gerinti transporto sektoriuje dirbančių asmenų, įskaitant asmenis, teikiančius keleiviams su transportu susijusias paslaugas, pradinį ir tolesnį parengimą ir suteikti galimybę įgyti atitinkamą profesiją siekiant pagerinti darbo sąlygas, padidinti atlyginimą ir šių profesijų patrauklumą,
- parengti ES standartizuotą metodiką, skirtą transporto ir logistikos operacijų metu išmetamam anglies dvideginiui apskaičiuoti, tam, kad būtų išvengta nacionalinių metodų platinimo ir kad būtų remiamos pramonės iniciatyvos, kuriomis siekiama skatinti išmetamo anglies dvideginio (ypač krovinio kelių transporto) skaičiavimą;

30. laivininkystės srityje ragina:

- iki 2013 m. pateikti pasiūlymą dėl vadinamosios mėlynos juostos, siekiant iš vieno ES uosto į kitą plaukiantiems laivams supaprastinti formalumus ir vystyti jūros greitkelių potencialą sukūriant iš tiesų bendrą ES vidaus jūrų transporto rinką pagal jau esamus aplinkos ir gamtos išsaugojimo teisės aktų reikalavimus,
- parengti iniciatyvas, skirtas užtikrinti, kad iš laivų išmetamų sieros teršalų mažinimo priemonės neskatintų vėl grįžti prie kitų rūšių transporto,
- parengti Europos laivybos trumpo ir vidutinio nuotolio atstumais politiką, siekiant panaudoti nepanaudotus turimus vidaus vandens kelių pajėgumus ir įgyvendinti ES tikslus dėl šio transporto sektoriaus išmetamo šiltnamio efekto sukeliančių dujų kiekio sumažinimo,

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- toliau remti programą NAIADES laikantis jau esamų aplinkos ir gamtos išsaugojimo teisės aktų reikalavimų, numatant tolesnę programą siekiant nuo 2013 m. užtikrinti dabartinės programos NAIADES tęstinumą,
- pateikti iki 2020 m. pasiūlymą 20 proc., palyginti su 2010 m., padidinti skaičių įvairiarūšio transporto jungčių (platformų), skirtų vidaus vandenų transportui, vidaus uostams ir geležinkelio transportui, ir atitinkamą finansinę paramą, taip pat po 2013 m. tęsti Marko Polo programą siekiant efektyviai išnaudoti laivybos potencialą,
- kitoje daugiametėje finansinėje programoje, numatytoje 2014–2020 m. laikotarpiu, ne mažiau kaip 15 proc. TEN-T lėšų skirti projektams, kuriais siekiama pagerinti tvarias ir įvairiarūšio transporto užtikrinamas jūrų uostų, vidaus vandenų uostų ir įvairiarūšio transporto platformų jungtis, ypatingą dėmesį skiriant vandens kelių transporto projektams,
- atsižvelgiant į tarptautinį jūrų transporto pobūdį, iki 2012 m. suderinti laivų transporto srities specialistų mokymą pagal tarptautinius standartus ir skubiai priimti Komisijos pasiūlymą, pagal kurį būtų iš dalies pakeista Direktyva 2008/106/EB dėl minimalaus jūrininkų parengimo siekiant į ES teisę įtraukti Konvencijos dėl jūrininkų rengimo ir atestavimo 2010 m. pakeitimus, iki 2013 m. pabaigos pateikti pasiūlymą dėl abipusio pagrindinių uosto darbuotojų mokymo sąlygų pripažinimo, taip pat parengti strategiją dėl jaunuolių skatinimo rinktis jūrininkystės profesijas;

31. oro transporto srityje ragina:

- Komisiją ir valstybes nares skatinti Bendro Europos dangaus II sistemos įgyvendinimą, kuriam labai svarbus SESAR įdiegimas, ir ragina Komisiją iki 2013 m. pateikti pasiūlymą dėl bendros Europos oro erdvės sukūrimo toliau mažinant funkcinių oro erdvės blokų skaičių,
- Komisiją stiprinti Bendro Europos dangaus reglamentų ir SESAR bei Galileo projektų, taip pat „Švaraus dangaus“ iniciatyvų koordinavimą, siekiant efektyviau įgyvendinti energijos taupymo ir šiltnamio efektą sukeliančių dujų taršos mažinimo priemones,
- rengiant kitus pasiūlymus dėl rinkos liberalizavimo, prioritetą teikti paslaugų kokybei ir derinimui su tarptautiniais standartais,
- Komisiją ir valstybes nares dėti visas pastangas, kad iki 2012 m. Europos prekybos taršos leidimais sistema būtų priimta tarptautiniu mastu, taigi tarptautiniu mastu būtų užtikrinamos vienodos sąlygos,
- aktyviai plėtoti „ateities kontrolės punkto“, skirto keleiviams ir kroviniams patikrinti saugos kontrolės metu, koncepciją;

32. geležinkelių transporto srityje ragina:

- Komisiją, siūlant toliau atverti rinkas, atsižvelgti į valstybių narių įsipareigojimus, susijusius su vietiniu viešuoju transportu, ir į šiame sektoriuje siūlomų paslaugų lygį, siekiant pagerinti dabartinių paslaugų kokybę, taip pat užtikrinti teisingesnę konkurenciją ir išvengti socialinio dempingo,

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- labiau skatinti techninį suderinimą ir įvairių valstybių veiklos suderinamumą, ypač skatinti iki 2015 m. suderinti taisykles dėl leidimų transporto priemonėms išdavimo siekiant, kad leidimų transporto priemonėms išdavimas truktų ne ilgiau kaip du mėnesius finansiniu požiūriu skaidriomis sąlygomis, ir atitinkamai pakeisti Europos geležinkelio agentūros kompetencijos sritį bei jos 2012 m. finansavimą,
 - tinkamai apgalvojus, laikotarpiu iki 2020 m. suteikti naują impulsą geležinkelio infrastruktūros, triukšmo mažinimo srityse ir ERTMS veiksmų planui,
 - Komisiją ne vėliau kaip iki 2012 m. gruodžio 31 d. pateikti pasiūlymą dėl direktyvos, kurioje būtų numatytos infrastruktūros valdymo ir transporto paslaugų ryšio nuostatos, ir pasiūlymą dėl keleivių vežimo vidaus geležinkeliais rinkos atvėrimo nedarant neigiamo poveikio geležinkelių transporto paslaugų kokybei ir užtikrinant, kad būtų laikomasi viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimų,
 - užtikrinti nacionalinių priežiūros institucijų nepriklausomumą ir jas stiprinti siekiant formuoti efektyvesnę geležinkelių transporto sistemą, užtikrinti jų glaudesnę bendradarbiavimą Europos tinkle ir užtikrinti, kad Komisija iki 2014 m. pateiktų pasiūlymą siekiant toliau remti šį tikslą ir įsteigti Europos reguliavimo instituciją,
 - daugiau dėmesio skirti mokymui ir tęstiniam mokymui, pagrįstiems aukštais standartais, ir spartinti tarpvalstybinį diplomų ir kvalifikacijos pripažinimą;
 - Komisiją įvertinti geležinkelių krovinio transporto rinkos atvėrimo poveikį krovinių vežimui pavieniais vagonais ir, jei pasirodytų, kad tokio vežimo apimtis sumažėjo, ne vėliau kaip 2012 m. gruodžio 31 d. pateikti pasiūlymą, kaip sudaryti sąlygas valstybėms narėms remti tokią veiklą, atsižvelgiant į jos ekonominius, socialinius ir aplinkosaugos privalumus;
33. pripažįsta, kad Europos geležinkelių pramonė yra vis pažeidžiamesnė dėl trečiųjų šalių tiekėjų konkurencijos ES rinkoje; yra susirūpinęs dėl esminių kliūčių, dėl kurių ES tiekėjai negali dalyvauti ne ES šalių viešuosiuose pirkimuose;
34. ragina Komisiją teisės aktų pasiūlymų poveikio tyrimuose kiekybiškai nustatyti ir įvertinti ekologiškų darbo vietų kūrimo apimtį, taip pat jų skatinimo priemones;
35. ragina Komisiją ir valstybes nares, atsižvelgiant į įsipareigojimus, prisiimtus pagal strategiją „Europa 2020“, pateikti bendrą augimui, judumui, plėtrai ir užimtumui būtinos infrastruktūros poreikių, planavimo, vystymo ir finansavimo strategiją, apimančią visų dalyvaujančių šalių informavimą, komunikaciją ir konsultacijas, visų pirma dalyvaujant suinteresuotiems piliečiams;
36. atsižvelgdamas į tai, kad vietos ir regionų valdžios institucijos turi daug galių transporto politikos srityje, mano, kad joms reikėtų suteikti galimybę dalyvauti taikant daugiapakopio valdymo metodą;
37. ragina Komisiją kasmet įvertinti Baltosios knygos tikslus, padarytą pažangą bei rezultatus ir kas penkeri metai informuoti Parlamentą apie Baltosios knygos įgyvendinimą;
38. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

Kalinimo sąlygos ES

P7_TA(2011)0585

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl kalnimo sąlygų ES (2011/2897(RSP))

(2013/C 168 E/11)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos priemones, susijusias su žmogaus teisių apsauga, ypač į Europos Sąjungos sutarties 2, 6 ir 7 straipsnius ir į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač jos 4, 19, 47, 48 ir 49 straipsnius,
- atsižvelgdamas į tarptautines priemones, susijusias su žmogaus teisėmis ir kankinimo ir kitokio žiauraus, nežmoniško ar žeminančio elgesio ir baudimo draudimu, ypač į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją (5 straipsnis), Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą (7 straipsnis), Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą ir tos konvencijos fakultatyvinį protokolą dėl sistemos, pagal kurią tarptautinių ir nacionalinių institucijų atstovai reguliariai lankytų kalnimo vietas, sukūrimo,
- atsižvelgdamas į Europos Tarybos priemones, skirtas žmogaus teisėms ir kankinimo ir kitokio žiauraus, nežmoniško ar žeminančio elgesio ir baudimo prevencijai, ypač į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją (EŽTK) ir jos 3 straipsnį, prie jos pridėtus protokolus ir Europos Žmogaus Teisių Teismo (EŽTT) praktiką, 1987 m. Europos konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ir baudimą, kuria buvo įsteigtas Europos komitetas prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ir baudimą, taip pat į šio komiteto ataskaitas,
- atsižvelgdamas į priemones, konkrečiai susijusias su asmenų, kurių laisvė apribota, teisėmis, būtent: Jungtinių Tautų lygiu – būtiniausios kalinių priežiūros taisyklės ir Generalinės Asamblėjos priimtos deklaracijos ir principai; Europos Tarybos lygiu – Ministrų komiteto rekomendacijos, būtent, Rekomendacija Nr. (2006)2 dėl Europos kalnimo įstaigų taisyklių, Rekomendacija Nr. (2006)13 dėl kardomojo kalnimo taikymo, jo sąlygų ir apsaugos nuo piktnaudžiavimo priemonių nustatymo, Rekomendacija Nr. (2008)11 dėl Europos nepilnamečių pažeidėjų, kuriems taikomos sankcijos ir priemonės, taisyklių, Rekomendacija Nr. (2010)1 dėl Europos Tarybos lygtinio atleidimo taisyklių ⁽¹⁾ ir parlamentinės asamblėjos priimtų rekomendacijų,
- atsižvelgdamas į savo 1996 m. sausio 18 d. rezoliuciją dėl blogų sąlygų Europos Sąjungos kalnimo įstaigose ⁽²⁾ ir 1998 m. gruodžio 17 d. rezoliuciją dėl sąlygų Europos Sąjungos kalnimo įstaigose, dėl pagerinimų ir alternatyvių sankcijų ⁽³⁾, į savo nuolatinius raginimus Komisijai ir Tarybai pateikti pasiūlymą dėl pamatinio sprendimo dėl kalinių teisių, kaip nurodoma 2003 m. lapkričio 6 d. rekomendacijoje su pasiūlymu dėl Europos Parlamento rekomendacijos Tarybai dėl įtariamųjų ir kaltinamųjų procesinių garantijų baudžiamuosiuose procesuose visoje Europos Sąjungoje ⁽⁴⁾, į savo 2004 m. kovo

⁽¹⁾ Išsamus Europos Tarybos rekomendacijų ir rezoliucijų baudžiamosios teisės klausimais sąrašas: <http://www.coe.int/prison>.

⁽²⁾ OL C 32, 1996 2 5, p. 102.

⁽³⁾ OL C 98, 1999 4 9, p. 299.

⁽⁴⁾ OL C 83 E, 2004 4 2, p. 180. 23 dalis: „ragina Tarybą ir Komisiją paspartinti kalnimo sąlygų ir kalnimo įstaigų ES tyrimą siekiant priimti pagrindų direktyvą dėl kalinių teisių ir būtiniausių bendrų standartų siekiant užtikrinti šias teises remiantis ES sutarties 6 straipsniu“. Taip pat žr. Parlamento 2003 m. rugsėjo 4 d. rezoliuciją dėl pagrindinių teisių padėties Europos Sąjungoje (2002) (OL C 76 E, 2004 3 25, p. 412), 2 dalis: „mano, kad apskritai reikia taip pat dėti pastangas Europos laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje siekiant mobilizuoti Europos pajėgumus ir tobulinti policijos ir kalnimo įstaigų sistemos veiklą; pvz., (...) parengiant pamatinį sprendimą dėl būtiniausių kalinių teisių apsaugos standartų ES.“.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

9 d. rekomendaciją Tarybai dėl kalinių teisių Europos Sąjungoje ⁽¹⁾ ir į savo 2009 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl 2010–2014 m. daugiametės programos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės (Stokholmo programa) ⁽²⁾,

- atsižvelgdamas į 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2008/909/TVR dėl nuosprendžių baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principo taikymo skiriant laisvės atėmimo bausmes ar su laisvės atėmimu susijusias priemones, siekiant jas vykdyti Europos Sąjungoje ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. rugpjūčio 29 d. pasiūlymą dėl Tarybos pamatinio sprendimo dėl Europos teisminės priežiūros orderio ikiteisminių procedūrų tarp Europos Sąjungos valstybių narių metu (COM(2006)0468),
 - atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir teisės susisiekti po sulaikymo (COM(2011)0326),
 - atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 14 d. Komisijos žaliąją knygą „Tarpusavio pasitikėjimo Europos teisingumo erdveje didinimas. Žalioji knyga dėl ES baudžiamojo teisingumo teisės aktų taikymo laisvės atėmimo srityje“ (COM(2011)0327),
 - atsižvelgdamas į klausimus žodžiu dėl kalinimo sąlygų ES, kuriuos pateikė ALDE, GUE/NGL, PPE, Verts/ALE ir S&D frakcijos (O-000252/2011 - B7-0658/2011, O-000253/2011 - B7-0659/2011, O-000265/2011 - B7-0660/2011, O-000266/2011 - B7-0661/2011, O-000283/2011 - B7-0662/2011, O-000284/2011 - B7-0663/2011, O-000286/2011 - B7-0664/2011, O-000287/2011 - B7-0665/2011, O-000296/2011 - B7-0666/2011, O-000297/2011 - B7-0667/2011),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi Europos Sąjunga nusistatė sau tikslą sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę ir kadangi, laikantis Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio, ji gerbia žmogaus teises ir pagrindines laisves, taigi prisiima pozityvius išpareigojimus, kurių ji turi laikytis siekdama minėtojo tikslo;
- B. kadangi už kalinimo sąlygas ir kalinimo įstaigų administravimą visų pirma atsakingos valstybės narės, tačiau dėl tokių trūkumų, kaip kalinimo įstaigų perpildymas ir kaltinimai dėl prasto elgesio su sulaikytaisiais asmenimis, gali sumažėti pasitikėjimas, kuriuo turi būti grindžiamas teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose, kuris remiasi ES valstybių narių nuosprendžių ir teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principu;
- C. kadangi teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose turi būti grindžiamas pagarba pagrindinių teisių srityje taikomiems standartams ir būtinu įtariamųjų ir kaltinamųjų asmenų teisių ir procesinių teisių baudžiamosiose bylose derinimu – tai būtina siekiant užtikrinti abipusį valstybių narių pasitikėjimą laisvės, saugumo ir teisingumo erdveje, ypač atsižvelgiant į tai, kad dėl tokio bendradarbiavimo valstybės narės piliečių, sulaikytų kitoje valstybėje narėje, skaičius gali išaugti;

⁽¹⁾ OL C 102 E, 2004 4 28, p. 154.

⁽²⁾ OL C 285 E, 2010 10 21, p. 12. 112 dalyje Parlamentas „ragina sukurti ES baudžiamosios teisenos erdvę, grindžiamą pagarba pagrindinėms teisėms, tarpusavio pripažinimo principu ir būtinybe išsaugoti nacionalinių baudžiamosios teisės sistemų suderinamumą; tokiai erdvei sukurti reikėtų (...) minimalių reikalavimų, susijusių su sąlygomis kalėjimuose ir sulaikymo įstaigose, ir bendro ES kalinių teisių rinkinio ...“.

⁽³⁾ OL L 190, 2002 7 18, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 327, 2008 12 5, p. 27.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- D. kadangi 2009–2010 m. visas kalinimo įstaigose laikomų asmenų skaičius ES sudarė 633 909 ⁽¹⁾; kadangi Komisijos žaliojoje knygoje, kurioje nurodomas šis skaičius, pateikiamas nerimą keliantis padėties aprašymas:
- kalinimo įstaigų perpildymas ⁽²⁾;
 - augantis kalinimo įstaigose esančių asmenų skaičius;
 - augantis sulaikytų užsienio piliečių skaičius ⁽³⁾;
 - didelis asmenų, kalinamų iki teismo, skaičius ⁽⁴⁾;
 - sulaikytieji, turintys psichinių ir psichologinių sutrikimų;
 - didelis mirčių ir savižudybių skaičius ⁽⁵⁾;
- E. kadangi, laikantis EŽTK 3 straipsnio nuostatų ir EŽTT praktikos, valstybėms narėms nustatomi ne tik negatyvūs įpareigojimai, t. y. draudimas nežmoniška arba žeminančiai elgtis su kaliniiais, bet ir pozityvūs įpareigojimai – reikalavimas garantuoti, kad kalėjimo sąlygos užtikrintų pagarbą žmogaus orumui ir kad būtų atliekami išsamūs, veiksmingi tyrimai, jeigu minėtosios teisės pažeidžiamos;
- F. kadangi kai kuriose valstybėse narėse didelę dalį kalinių sudaro iki teismo kalinami asmenys; kadangi kardomasis kalinimas – išimtinė priemonė ir pernelyg ilgi kardomojo kalinimo laikotarpiai daro žalą asmeniui, gali daryti neigiamą poveikį valstybių narių teisminiam bendradarbiavimui ir prieštarauja ES vertybėms ⁽⁶⁾; kadangi itin daug valstybių narių yra nuolat EŽTT pasmerkiamos dėl EŽTK pažeidimų, susijusių su kardomuoju kalinimu;
- G. kadangi viena iš problemų, kurią dažnai nurodo valstybės narės, yra išteklių, naudojamų siekiant pagerinti kalinimo įstaigų sąlygas, stoka ir kadangi galbūt reikalinga sukurti naują biudžeto eilutę, kad valstybės narės būtų paskatintos laikytis aukštų standartų;
- H. kadangi suteikiant kalinamiems asmenims tinkamas sąlygas ir prieigą prie priemonių, kurios sukurtos siekiant juos parengti sugrįžimui į visuomenę, padedama sumažinti galimybes, kad jie vėl įvykdys nusikaltimą;
- I. kadangi Taryba priėmė rezoliucijas ir rekomendacijas (kurias valstybės narės ne visada įgyvendina) dėl priklausomybės nuo narkotikų problemos ir susijusios rizikos mažinimo, kuriose ypač siekiama spręsti gydymo nuo priklausomybės narkotikams klausimą kalinimo įstaigose ir už jų ribų;

⁽¹⁾ Duomenys nurodomi Komisijos žaliojoje knygoje dėl laisvės atėmimo (COM(2011)0327); kitus duomenis pateikia Europos Taryba dokumentuose *Space 1*: [http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdpc/Bureau%20documents/PC-CP\(2011\)3%20E%20-%20SPACE%20I%202009.pdf](http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdpc/Bureau%20documents/PC-CP(2011)3%20E%20-%20SPACE%20I%202009.pdf); *Space 2*: http://www3.unil.ch/wpmu/space/files/2011/02/Council-of-Europe_SPACE-II-2009-E.pdf

⁽²⁾ ES vidurkis yra 107,3; kalinimo įstaigos perpildytos 13 valstybių narių, taip pat Anglijoje, Velse ir Škotijoje, o daugiausia kalinimo įstaigų perpildyta Bulgarijoje (155,6), Italijoje (153), Kipre (150,5), Ispanijoje (136,3) ir Graikijoje (129,6).

⁽³⁾ ES vidurkis yra 21,7 proc., didžiausias skaičius yra Liuksemburge (69,5 proc.), Kipre (59,6 proc.), Austrijoje (45,8 proc.), Graikijoje (43,9 proc.) ir Belgijoje (41,1 proc.).

⁽⁴⁾ ES vidurkis yra 24,7 proc., didžiausias skaičius yra Liuksemburge (47,2 proc.), Italijoje (43,6 proc.) ir Kipre (38,4 proc.).

⁽⁵⁾ Europos komiteto prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminančių elgesį ir baudimą ataskaitose nurodomos nuolat išskylančios tam tikros rimtos problemos, pvz., netinkamas elgesys, kalinimo įstaigų, veiklos ir sveikatos priežiūros jose netinkamumas;

⁽⁶⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Veiksmų planas, skirtas įtariamųjų ar kaltinamųjų baudžiamuosiuose procesuose procesinėms teisėms stiprinti, 2009/C295/01.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- J. kadangi tik 16 valstybių narių ratifikavo JT Konvencijos prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą fakultatyvinį protokolą, o septynios jį tik pasirašė, bet neratifikavo ⁽¹⁾;
- K. kadangi kai kurios valstybės narės suteikia teisę nacionalinių parlamentų nariams ir Europos Parlamento nariams aplankyti kalnimo įstaigas ir kadangi Europos Parlamento ragino suteikti šią teisę Europos Parlamento nariams visoje ES teritorijoje ⁽²⁾;
- L. kadangi sulaikyti vaikai yra ypač pažeidžiamoje padėtyje, ypač kardojo kalnimo metu;
- M. kadangi 2009 m. lapkričio 30 d. Taryba priėmė Veiksmų planą, skirtą įtariamųjų ar kaltinamųjų baudžiamuosiuose procesuose procesinėms teisėms stiprinti, kuris sudaro Stokholmo programos dalį ir kuriame numatomos esminės apsaugos priemonės norint užtikrinti, kad būtų gerbiamos pagrindinės teisės, siekiant didesnio valstybių narių bendradarbiavimo baudžiamosios teisenos srityje;
- N. kadangi Komisija, atsižvelgdama į aiškų Tarybos reikalavimą, Stokholmo programos nuostatas ir nuolatinį Parlamento raginimą, paskelbė komunikatą „Tarpusavio pasitikėjimo Europos teisingumo erdvėje didinimas. Žalioji knyga dėl ES baudžiamojo teisingumo teisės aktų taikymo laisvės atėmimo srityje“ ⁽³⁾, kuriame numatomos viešos suinteresuotųjų šalių konsultacijos dėl ES veiksmų siekiant gerinti kalnimo sąlygas, kad būtų užtikrintas abipusis pasitikėjimas teismo bendradarbiavimo srityje, atkreipiamas dėmesys į kalnimo sąlygų ir įvairių ES priemonių, kaip antai Europos arešto orderio ir Europos teismo priežiūros orderio, sąsajas, taip pat nurodoma, kad ES turėtų imtis iniciatyvų kalnimo sąlygų, kardojo kalnimo ir sulaikytų vaikų padėties klausimais;
1. pritaria Komisijos žaliajai knygai; išreiškia susirūpinimą dėl nerimą keliančios padėties turint mintyje kalnimo sąlygas ES ir ragina valstybes nares imtis skubių priemonių, kad būtų užtikrinta pagarba kalninių pagrindinėms teisėms, ypač pažeidžiamų asmenų teisėms, ir šių teisių apsauga, taip pat mano, kad visose valstybėse narėse turėtų būti taikomi būtiniausi bendri kalnimo standartai ⁽⁴⁾;
 2. pakartoja, kad kalnimo sąlygos – ypač svarbus klausimas siekiant taikyti teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principą laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje, ir mano, kad šiuo požiūriu itin svarbu užtikrinti bendrą teisminių institucijų tarpusavio pasitikėjimo pagrindą, taip pat geresnes žinias apie nacionalines baudžiamojo teisingumo sistemas;
 3. ragina Komisiją ir Pagrindinių teisių agentūrą stebėti kalnimo sąlygų ES padėtį ir remti valstybių narių pastangas siekiant užtikrinti, kad jų įstatymai ir politika atitiktų aukščiausius šios srities standartus ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Jį ratifikavo Bulgarija, Čekijos Respublika, Danija, Estija, Ispanija, Jungtinė Karalystė, Kipras, Lenkija, Liuksemburgas, Malta, Nyderlandai, Prancūzija, Rumunija, Slovėnija, Švedija ir Vokietija; Jį pasirašė, bet jo neratifikavo Airija, Austrija, Belgija, Graikija, Italija, Portugalija ir Suomija; šaltinis: <http://www.apc.ch/npm/OPCAT0911.pdf>.

⁽²⁾ Žr., pvz., 1998 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento rezolucijos „Sąlygos Europos Sąjungos kalnimo įstaigose. Pagerinimai ir alternatyvios sankcijos“ 41 dalį: „ragina Europos Parlamento nariams suteikti teisę lankyti ir tikrinti kalnimo įstaigas ir pabėgėlių sulaikymo centrus Europos Sąjungos teritorijoje“.

⁽³⁾ COM(2011)0327; žr. http://ec.europa.eu/justice/policies/criminal/procedural/docs/com_2011_327_en.pdf.

⁽⁴⁾ Pz., tokie kaip Europos Tarybos patvirtintos Europos kalnimo įstaigų taisyklės.

⁽⁵⁾ Pz., Europos Tarybos, Europos komiteto prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ir baudimą, Europos Žmogaus Teisių Teismo ir jo susijusia teismo praktika nustatytus standartus, taip pat JT Žmogaus teisių komiteto, Komiteto prieš kankinimą ir specialiojo pranešėjo kankinimų klausimais pastabas.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

4. ragina Komisiją ir ES institucijas pateikti pasiūlymą dėl teisės akto dėl asmenų, iš kurių atimta laisvė, teisių, įskaitant EP rezoliucijos ir rekomendacijose nurodytas teises ⁽¹⁾, ir parengti bei įgyvendinti būtiniausius kalnimo įstaigų ir kalnimo sąlygų standartus, taip pat bendrus kompensavimo neteisėtai sulaikytiems ar nuteistiems asmenims standartus; ragina Komisiją ir valstybes nares savo politinėje darbotvarkėje šiam klausimui toliau tiekti pirmenybę ir skirti tinkamų žmogiškųjų ir finansinių išteklių siekiant gerinti padėtį;

5. patvirtina, kaip svarbu suteikti specialią apsaugą sulaikytosioms motinoms ir jų vaikams, įskaitant sulaikymui alternatyvių priemonių naudojimą, atsižvelgiant į vaiko interesus, ir ragina valstybes nares ir Komisiją aktyviai skatinti ir remti tokias iniciatyvas;

6. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti pagarbą pagrindinėms teisėms, ypač teisei į gynybą ir teisei turėti advokatą, taip pat užtikrinti įtariamųjų ar kaltinamųjų asmenų teises, įskaitant teisę nepatirti nežmoniško ar žeminančio elgesio; atsižvelgdamas į tai, primena Komisijos pasiūlymo dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir teisės susisiekti po sulaikymo svarbą;

7. pabrėžia, kad kalnimo sąlygos, kurios traktuojamos kaip prastos, arba sąlygos, kurios blogesnės negu reikalaujama pagal Europos Tarybos Europos kalnimo įstaigų taisykles, galėtų sudaryti kliūčių kalinių perdavimui;

8. ragina valstybes nares numatyti pakankamai išteklių, skirtų kalnimo įstaigoms restruktūrizuoti ir atnaujinti, apsaugoti sulaikytųjų teises, sėkmingai perauklėti ir paruošti kalinius išėjimui į laisvę ir socialinę integracijai, suteikti policijos ir kalnimo įstaigų darbuotojams mokymus, grindžiamus šiuolaikine kalnimo įstaigų administravimo praktika ir Europos žmogaus teisių standartais, stebėti kalinius, kurie turi psichinių ir psichologinių sutrikimų, ir sukurti specialią ES biudžeto eilutę, pagal kurią būtų skatinami tokie projektai;

9. pakartoja, kad reikia skatinti kalnimo įstaigų valstybėse narėse tobulinimą siekiant suteikti joms tinkamą techninę įrangą ir išplėsti turimas patalpas, taip pat užtikrinti, kad funkcinio požiūriu jos būtų tinkamos siekiant gerinti sulaikytųjų gyvenimo sąlygas, tuo pat metu užtikrinant aukštą saugumo lygį;

10. ragina valstybes nares užtikrinti, kad kardomasis kalnimas ir toliau būtų išimtinė priemonė, taikoma ribotą laikotarpį laikantis griežtų būtinumo ir proporcingumo sąlygų, taip pat atsižvelgiant į pagrindinį nekaltumo prezumpcijos principą ir teisę į tai, kad laisvė nebūtų ribojama; primena, kad teisminė institucija turi nuolat persvarstyti kardomąjį kalnimą ir kad tarpvalstybinių bylų atveju reikėtų pasinaudoti tokia galimybe, kaip Europos teisminės priežiūros orderis; ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl teisės akto dėl būtiniausių šios srities standartų, remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 82 straipsnio 2 dalies b punktu, Pagrindinių teisių chartija, EŽTK ir EŽTT praktika;

11. pakartoja, kad reikia, jog valstybės narės laikytųsi savo įsipareigojimų, kuriuos jos prisiėmė tarptautiniuose ir Europos forumuose, siekdamos labiau pasinaudoti lygtinio atleidimo priemonėmis ir alternatyviomis sankcijomis, kurios galėtų būti alternatyva įkalnimumi, įskaitant įsipareigojimus pagal Europos Tarybos sprendimus ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Žr. 2004 m. kovo 9 d. rekomendacijos 1 dalies c punktą.

⁽²⁾ Pvz., Ministrų komiteto rekomendacija CM/Rec(2010)1 valstybėms narėms dėl Europos Tarybos lygtinio atleidimo taisyklių.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

12. primygtinai ragina valstybes nares įgyvendinti rekomendacijas, kurias po vizito į jose esančias kalinių vietas pateikė Europos komitetas prieš kankinimą (CPT);
13. ragina valstybes nares imtis veiksmų siekiant užkirsti kelią savižudybėms kalinimo įstaigose ir atlikti išsamius ir nešališkus tyrimus visais atvejais, kai kaliniai miršta kalinimo įstaigose;
14. ragina valstybes nares ir narystės siekiančias šalis pasirašyti ir ratifikuoti Konvencijos prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą fakultatyvinių protokolą, kuriuo nustatoma sistema, pagal kurią kalinimo įstaigose nuolat lankosi tarptautinių ir nacionalinių institucijų atstovai, taip pat šioms institucijoms numatoma pareiga apsilankyti kalinimo įstaigose, jas tikrinti ir išklausti kalinių skundus, taip pat parengti viešas metines ataskaitas susijusiems parlamentams; ragina Europos Sąjungą į savo politiką su trečiosiomis šalimis įtraukti raginimą pasirašyti ir ratifikuoti fakultatyvinių protokolą; ragina ES ir valstybes nares visapusiškai bendradarbiauti su minėtomis institucijomis ir jas remti, taip pat numatyti joms pakankamai išteklių ir lėšų;
15. mano, kad reikia imtis priemonių ES lygiu siekiant suteikti teisę nacionalinių parlamentų nariams aplankyti kalinimo įstaigas, taip pat suteikti minėtąją teisę Europos Parlamento nariams ES teritorijoje;
16. ragina Komisiją ištirti baudžiamosios teisės ir proceso teisės skirtumų poveikį kalinimo sąlygoms ES valstybėse narėse ir pateikti rekomendacijas šiais klausimais, būtent atsižvelgiant į alternatyvių priemonių naudojimą, kriminalizavimo ir dekriminalizavimo politiką, kardomąjį kalinimą, amnestiją ir nuosprendžio vykdymo atidėjimą, ypač migracijos, narkotikų vartojimo ir nepilnamečių pažeidėjų srityse;
17. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti, jog su vaikais būtų elgiamasi atsižvelgiant į svarbiausius jų interesus, įskaitant tai, kad jie turi būti laikomi atskirai nuo suaugusiųjų ir jiems turi būti užtikrinta teisė susitikti su šeimos nariais;
18. mano, kad kiekvienam vaikui, kurio laisvė ribojama, turėtų būti užtikrinta teisė į skubiai teikiamą teisinę ir kitą tinkamą pagalbą, taip pat užtikrinta teisė užginčyti teisme ar kitoje kompetentingoje institucijoje laisvės ribojimo teisėtumą;
19. mano, kad valstybės narės turėtų įgyvendinti veiksmingas ir nepriklausomas nacionalines kalėjimų ir sulaikymo centrų priežiūros priemones;
20. remia Europos komiteto prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ir baudimą ir Europos Tarybos žmogaus teisių komisaro nuolatinę veiklą, susijusią su sulaikymo centrais, ir jų apsilankymus valstybių narių sulaikymo centruose;
21. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Europos Tarybai, Europos Tarybos parlamentinei asamblėjai, Europos Tarybos žmogaus teisių komisarui, Europos komitetui prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ir baudimą, Europos Žmogaus Teisių Teismui, JT žmogaus teisių komitetui, JT komitetui prieš kankinimą, JT specialiajam pranešėjui kankinimų klausimais ir JT vyriausiajam žmogaus teisių komisarui.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

Laisvas darbuotojų judėjimas Europos Sąjungoje

P7_TA(2011)0587

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl laisvo darbuotojų judėjimo Europos Sąjungoje

(2013/C 168 E/12)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2011 m. spalio 25 d. rezoliuciją dėl darbuotojų judumo Europos Sąjungoje skatinimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 21, 45 ir 47 straipsnius ir į Pagrindinių teisių chartijos 15, 21, 29, 34 ir 45 straipsnius,
- atsižvelgdamas į SESV 151 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 6 d. Komisijos komunikatą „Judumas – priemonė kurti daugiau ir geresnių darbo vietų. 2007–2010 m. Europos profesinio judumo veiksmų planas“ (COM(2007)0773),
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 18 d. Komisijos komunikatą „Laisvo darbuotojų judėjimo poveikis plečiantis ES“ (COM(2008)0765),
- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 13 d. Komisijos komunikatą „Užtikrintas laisvas darbuotojų judėjimas. Teisės ir pagrindiniai pokyčiai“ (COM(2010)0373),
- atsižvelgdamas į savo 2006 m. balandžio 5 d. rezoliuciją dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų, ribojančių laisvą darbuotojų judėjimą ES darbo rinkose ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 11 d. Komisijos ataskaitą Tarybai dėl laisvo darbuotojų iš Bulgarijos ir Rumunijos judėjimo pereinamojo laikotarpio nuostatų veikimo (COM(2011)0729),
- atsižvelgdamas į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl vis dar esančių kliūčių judumui vidaus darbo rinkoje identifikavimo,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi teisė gyventi ir dirbti kitoje Sąjungos valstybėje narėje – viena iš ES pagrindinių laisvių, užtikrinanti vienodas sąlygas ir apsaugą nuo diskriminacijos dėl pilietybės, esminį Sutartyse pripažintą Sąjungos pilietybės komponentą; kadangi dviejų valstybių narių piliečiai vis dar susiduria su kliūtimis, trukdančiomis naudotis teise ieškoti darbo kitos valstybės narės teritorijoje;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0455.

⁽²⁾ OL L 257, 1968 10 19, p. 2.

⁽³⁾ OL C 293 E, 2006 12 2, p. 230.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- B. kadangi pagal 2011 m. lapkričio 11 d. Komisijos komunikatą judūs darbuotojai iš Rumunijos ir Bulgarijos daro teigiamą poveikį valstybių narių, priėmusių judžius darbuotojus, ekonomikai;
- C. kadangi valstybės narės, kurios netaikė pereinamojo laikotarpio priemonių, susijusių su laisvu judėjimu darbuotojų, kilusių iš valstybių narių, įstojusių į ES 2004 ir 2007 m., nepranešė apie jokių neigiamų padarinių; kadangi daug valstybių narių labiau dėl politinio spaudimo, o ne pagrįstai siekdamos išvengti galimo neigiamo poveikio jų ekonomikai ir darbo rinkai, nusprendė toliau taikyti darbo rinkos apribojimus Rumunijos ir Bulgarijos piliečiams;
- D. kadangi pagal neseniai paskelbtus statistikos duomenis 2010 m. pabaigoje kitoje valstybės narės teritorijoje gyvenantys judūs darbuotojai iš Rumunijos ir Bulgarijos sudarė 0,6 proc. viso ES gyventojų skaičiaus;
- E. kadangi Rumunijos ir Bulgarijos darbuotojų antplūdis turėjo teigiamos įtakos priimančių šalių rinkoms, nes šie darbuotojai užėmė tas darbo vietas ar įsidarbino tuose sektoriuose, kuriuose trūko darbuotojų;
- F. kadangi Komisija savo paskutiniame komunikate teigė, jog atsižvelgiant į tai, kad jaunesni kaip 35 metų judūs darbuotojai iš ES-2 šalių sudaro 65 proc. visų darbingo amžiaus judžių darbuotojų (ES-15 šalyse šis skaičius siekia 34 proc.), galima tikėtis, kad judūs darbuotojai iš Rumunijos ir Bulgarijos dažniau yra ekonomiškai produktyvus amžiaus nei priimančiosios šalies piliečiai;
- G. kadangi, remiantis naujais Eurostato duomenimis, judūs darbuotojai iš Rumunijos ir Bulgarijos nedaro didelio poveikio atlyginimams ir nedarbo lygiui priimančiosiose šalyse;
- H. kadangi judumo srautus visų pirma lemia darbo paklausa ir tuo metu, kai Europos lygmeniu atsiranda darbo pasiūlos ir paklausos nesutapimų, pereinamojo laikotarpio kliūtys gali stabdyti Europos įmonių ekonominę plėtrą ir pažeisti teisę gyventi ir dirbti kitos valstybės narės teritorijoje;
- I. kadangi Rumunijos ir Bulgarijos darbuotojai susiduria su Sutartyse pripažįstamos ir vienodo požiūrio principu grindžiamos pagrindinės teisės laisvai judėti visiškai ar daliniu apribojimu; ir kadangi tuo pat metu darbuotojų tarpvalstybinis judumas teikiant paslaugas vis dažniau pakeičia laisvą darbuotojų judėjimą ir dėl to galėtų atsirasti nesąžininga konkurencija darbo užmokesčio ir darbo sąlygų požiūriu;
- J. kadangi laisvas darbuotojų judumas – teigiamas socialinis ir ekonominis pavyzdys ir ES, ir valstybėms narėms, nes jis yra svarbus ES integracijos, ekonomikos vystymo, socialinės sanglaudos, asmeninio tobulėjimo profesinėje srityje etapas ir padeda mažinti neigiamą ekonominės krizės poveikį ir sukurti stipresnę Europos ekonominę galią, kuri būtų pasirengusi globalių pokyčių keliamiems iššūkiams;
- K. kadangi dėl pastarosios mūsų visuomenėse vykstančios raidos, kurią visų pirma lemia pramonės pokyčiai, globalizacija, nauji darbo modeliai, demografiniai pokyčiai ir transporto priemonių vystymasis, reikia užtikrinti didesnę darbuotojų judumą;
- L. kadangi judumas ES viduje itin svarbus norint užtikrinti, kad visi Europos Sąjungos piliečiai turėtų tokias pačias teises ir pareigas;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- M. kadangi naujausiame Komisijos komunikate teigiama, kad valstybių narių darbo rinkos sutrikimų kilo dėl daugybės veiksnių, kaip antai ekonomikos ir finansų krizė bei struktūrinės darbo rinkos problemos, o ne dėl darbuotojų iš Rumunijos ir Bulgarijos srautų;
- N. kadangi 2010 m. ES darbuotojai iš Rumunijos ir Bulgarijos sudarė vos 1 proc. visų nedirbančių asmenų (amžiaus ribos 15–64 metų) palyginti su 4,1 proc. piliečių iš trečiųjų šalių, todėl jie neturėjo įtakos pavienių šalių darbo rinkos krizei;
- O. kadangi dabartinio ekonominio nuosmukio visoje Europoje sąlygomis judžių darbuotojų vykdomi pinigų pervedimai į gimtąsias šalis gali turėti grynąjį teigiamą poveikį siunčiančiųjų šalių mokėjimų balansui;
- P. kadangi kai kurios valstybės narės pranešė, kad apribojimus Bulgarijos ir Rumunijos darbuotojams ketina taikyti iki 2014 m., o kitos pranešė, kad savo darbo rinkas atvers visiems ES darbuotojams;
1. mano, kad darbuotojų judumo ES niekada nereikėtų laikyti grėsme nacionalinėms darbo rinkoms;
 2. ragina valstybes nars panaikinti visas galiojančias pereinamojo laikotarpio priemones atsižvelgiant į tai, kad iš tiesų nėra jokio ekonominio pagrindo apriboti rumunų ir bulgarų teisę dirbti ir gyventi kitos valstybės narės teritorijoje; mano, kad šios kliūtys nenaudingos ES piliečiams; ragina visiems Europos Sąjungos piliečiams veiksmingai taikyti pirmumo įdarbinant nuostatą;
 3. ragina Tarybą patvirtinti paskutinę Komisijos ataskaitą Tarybai dėl laisvo darbuotojų iš Bulgarijos ir Rumunijos judėjimo pereinamojo laikotarpio nuostatų veikimo (COM(2011)0729) ir vertinant, ar pereinamojo laikotarpio kliūtys būtų verta dėmesio ir būtina priemonė, laikytis siūlomo pagrindo;
 4. ragina Komisiją pasiūlyti aiškią termino „dideli darbo rinkos sutrikimai ar jai keliamas pavojus“ apibrėžtį;
 5. ragina Komisiją remiantis ekonominiais ir socialiniais rodikliais parengti aiškių rodiklių rinkinį ir geresnę metodiką, kuriuos būtų galima naudoti vertinant, ar iš tiesų pagrįsta pratęsti valstybių narių taikomus visus ar dalinius pereinamojo laikotarpio apribojimus siekiant išvengti nacionalinių darbo rinkų sutrikdymo, kurį galėtų sukelti rumunų ir bulgarų darbuotojai, ir taip pat taikyti šį metodą, kai valstybė narė prašo leidimo įgyvendinti apsaugos sąlygą;
 6. ragina Komisiją kiek įmanoma skaidriau paskelbti kriterijus, kuriais remiantis valstybei narei leidžiama išlaikyti pereinamojo laikotarpio apribojimus, atsižvelgiant į tokio sprendimo padarinius ES ekonomikai ir į pagrindimus, kuriems pritarė Europos Teisingumo Teismas, griežtai aiškindamas leidžiančias nukrypti nuo pagrindinių laisvių nuostatas;
 7. mano, kad valstybės narės, kurios nepateikdamos aiškaus ir skaidraus socialinio ir ekonominio pagrindimo, susijusio su dideliais darbo rinkos sutrikimais, ir toliau taiko apribojimus, vadovaujantis atitinkamais Teisingumo Teismo sprendimais, pažeidžia Sutartis; ragina Komisiją, kaip Sutarčių sergėtoją, užtikrinti, kad būtų laikomasi laisvo judėjimo principo;
 8. ragina Komisiją ir valstybes nars panaikinti ribojančias pereinamojo laikotarpio nuostatas, kad Bulgarijos ir Rumunijos piliečiai galėtų naudotis vienodomis sąlygomis, kaip pripažįstama Sutartyse, taip užtikrinant sąžiningą įmonių konkurenciją ir išvengiant bet kokio socialinio ir ekonominio dempingo;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

9. pažymi, kad pereinamojo laikotarpio priemonės kliudo kovoti su fiktyvia savisamda, nedeklaruojamu darbu ir neteisėtu darbu, nes darbuotojai, kurie neturi teisės laisvai patekti į įprastą darbo rinką, kartais renkasi fiktyvią savisamdą arba dirbti neteisėtai, ir todėl būna piktnaudžiauama jų darbo teisėmis;
10. ragina 25 ES nares prieš priimant sprendimą, ar panaikinti, ar pratęsti visų ar dalinių apribojimų, susijusių su laisvu darbuotojų iš Rumunijos ir Bulgarijos judėjimu, taikymą, konsultuotis su darbdaviais ir darbdavių organizacijomis;
11. ragina valstybes nares, kurios ketina darbuotojams iš Rumunijos ir Bulgarijos toliau taikyti darbo rinkos apribojimus, aiškiai ir skaidriai pateikti išsamų pagrindimą, atitinkantį Komisijos nustatytus rodiklius ir metodiką ir pagrįstą įtikinamais argumentais ir duomenimis, įskaitant visus susijusius socialinius ir ekonominius rodiklius, kuriais remiantis buvo padaryta išvada, kad dėl geografinio darbuotojų judumo kyla itin didelių nacionalinės darbo rinkos sutrikimų;
12. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

ES strategija dėl Centrinės Azijos

P7_TA(2011)0588

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES strategijos dėl Centrinės Azijos įgyvendinimo eigos (2011/2008(INI))

(2013/C 168 E/13)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 21 straipsnį,
- atsižvelgdamas į partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimus (PBS), kuriuos ES sudarė su Uzbekistanu, Kirgizija ir Kazachstanu (visi šie susitarimai galioja nuo 1999 m.), ES ir Tadžikistano laikinąjį susitarimą dėl prekybos ir su prekyba susijusių klausimų ir į dar neratifikuoatą ES ir Turkmėnistano PBS, pasirašytą 1998 m. gegužės 25 d.,
- atsižvelgdamas į 2007 m. birželio 21 ir 22 d. vykusiame Europos Vadovų Tarybos susitikime patvirtintą ES strategiją dėl naujos partnerystės su Centrine Azija ⁽¹⁾ ir 2008 m. birželio 24 d. ⁽²⁾ ir 2010 m. birželio 28 d. ⁽³⁾ Komisijos ir Tarybos bendras pažangos ataskaitas,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Centrinės Azijos, ypač į 2008 m. vasario 20 d. rezoliuciją dėl ES strategijos Centrinės Azijos atžvilgiu ⁽⁴⁾, 2010 m. gegužės 6 d. ⁽⁵⁾ ir 2010 m. liepos 8 d. ⁽⁶⁾ rezoliucijas dėl padėties Kirgizijoje, 2010 m. lapkričio 11 d. rezoliuciją dėl ESBO stiprinimo. ES vaidmens ⁽⁷⁾, 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl naujos energetikos strategijos Europai 2011–2020 m. ⁽⁸⁾, 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl 2009 m. metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių padėties pasaulyje ⁽⁹⁾ ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje ir 2011 m. liepos 7 d. rezoliuciją dėl ES išorės politikos, kuria remiamas demokratijos diegimas ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/librairie/PDF/EU_CtrlAsia_EN-RU.pdf

⁽²⁾ http://eeas.europa.eu/central_asia/docs/progress_report_0609_en.pdf

⁽³⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/10/st11/st11402.en10.pdf>

⁽⁴⁾ OJ C 184 E, 2009 8 6, p. 49.

⁽⁵⁾ OJ C 81 E, 2011 3 15, p. 80.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0283.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0399.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0441.

⁽⁹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0489.

⁽¹⁰⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0334.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2003 m. patvirtintą Europos iniciatyvą demokratijai ir žmogaus teisėms remti, kuria siekiama skatinti žmogaus teises ir remti baudžiamosios teisės reformą, demokratiją, gerą valdymą, žiniasklaidos laisvę, teisinės valstybės principus, saugumo struktūras (policiją ir kariuomenę) ir konfliktų prevenciją, ir į paskesnę demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo finansavimo priemonę (Reglamentas (EB) Nr. 1889/2006)⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į nuo 2007 m. kas dveji metai rengiamus ES ir Centrinės Azijos ministrų susitikimus ir į ES ir Vidurinės Azijos ministrų konferenciją dėl saugumo klausimų, vykusią 2008 m. ir 2009 m.,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir į Vystymosi komiteto bei Tarptautinės prekybos komiteto nuomones (A7-0338/2011),
- A. kadangi bet kurios šalies tvarus vystymasis galimas tik tuo atveju, jei puoselėjamos žmogaus teisės veikia demokratinės vertybės ir institucijos, užtikrinami teisinės valstybės principai, žmogaus teisės ir pagrindinės laisvės, o taip pat geras valdymas ir stipri pilietinė visuomenė;
- B. kadangi Centrinės Azijos valstybėse demokratijos, žmogaus teisių, teisinės valstybės principų ir pagrindinių laisvių užtikrinimo srityje pastebimi dideli trūkumai;
- C. kadangi glaudesnis ES ir penkių Centrinės Azijos šalių bendradarbiavimas siekiant įvairinti ir stiprinti politinius, socialinius bei ekonominius santykius bei visapusiškai išnaudoti partnerystės susitarimais suteikiamą naudą yra abipusės strateginės svarbos klausimas;
- D. kadangi Centrinė Azija labai svarbi Europos Sąjungai prekybos galimybių bei energetinio saugumo požiūriu ir kadangi regionas nukentėjo nuo dabartinės pasaulio finansų ir ekonomikos krizės;
- E. kadangi kai kurios valstybės narės palaiko stiprius dvišalius santykius su Centrinės Azijos valstybėmis, kurios yra pagrindinis investicijų ir prekybos šaltinis, ir kadangi ES reikalingas suderintas ir nuoseklus požiūris į regioną, kad būtų išvengta nesusipratimų, užduočių dubliavimosi ir, svarbiausia, prieštaringų signalų siuntimo;
- F. kadangi kai kurios Centrinės Azijos valstybės ėmėsi pirmųjų svarbių žingsnių ilgame demokratizacijos procese, kurį vykdant norint įveikti nuolatinį trūkumą, iki šiol trukdžiusius visapusiškai realizuoti politines, socialines ir ekonomines padėties gerinimo potencialą būtina sąlyga yra nuolatinės ir rimtos pastangos valdymo bei regioninio bendradarbiavimo srityse;
- G. kadangi MVĮ įkūnija verslumo bei laisvosios rinkos dvasią ir yra galinga jėga kuriant demokratinę valstybę;
- H. kadangi dėl tarpusavio pasitikėjimo stokos kyla įtampa dėl gamtinių išteklių dalijimosi ir tai kenkia regioniniam bendradarbiavimui bei didina konfrontacijos riziką; tačiau kadangi apsirūpinimo vandeniu problema kyla daugiau dėl blogo valdymo ir vandens išteklių švaistymo, nei dėl kiekybinio stygiaus;
- I. kadangi ir ES, ir Centrinės Azijos šalys yra suinteresuotos įvairinti eksporto kelius ir bendradarbiauti energetikos bei aplinkos tvarumo užtikrinimo srityse;

⁽¹⁾ OJ L 386, 2006 12 29, p. 1.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- J. kadangi rūpinantis regiono saugumu ir stabilumu turėtų būti siekiama užtikrinti ne tik valstybės, bet ir gyventojų saugumą, be kita ko, garantuojant pagarbą žmogaus teisėms, pragyvenimo šaltinius, nuosavybės teises į aplinkos turtus ir galimybes gauti viešąsias paslaugas;

ES įsipareigojimas

1. pabrėžia tvirtą politinį ir ekonominį ES interesą stiprinti savo dvišalius ir daugiašalius santykius su Centrinės Azijos šalimis visose bendradarbiavimo srityse, pvz., stabilumo, saugumo ir tvaraus regiono vystymosi, prekybos ir ekonominių ryšių, energetikos ir transporto ryšių, dialogo dėl tokių bendrųjų vertybių kaip demokratija, pagarba žmogaus teisėms ir teisinės valstybės principams stiprinimo, bendrų iššūkių ir grėsmių, įskaitant sienų valdymą ir kovą su prekyba narkotikais bei žmonėmis, klausimais;
2. atkreipia dėmesį, kad ES strategijoje dėl Centrinės Azijos nustatytos net septynios prioritetinės sritys, tačiau numatoma skirti mažai išteklių; atitinkamai pažymi, kad ES pagalbos lėšos yra pernelyg ribotos, kad būtų galima ES daryti įtaką visoms politikos sritims; ragina ES rengti bendrą viziją ir geriau apibrėžti ir aiškiai nurodyti savo prioritetus; atkreipia dėmesį į tai, kad vystomasis bendradarbiavimas su Centrinės Azijos valstybėmis duos rezultatų tik tuo atveju, jeigu šios valstybės laikysis tarptautinių demokratijos standartų, teisinės valstybės principų ir gerbs žmogaus teises; taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad ES vystomasis bendradarbiavimas neturi būti pagrįstas ekonominiais, energetikos ar saugumo interesais;
3. mano, kad ES turi išlaikyti aukštą dalyvavimo Centrinėje Azijoje lygį, pritaikydama savo strategijas regiono valstybių padarytai pažangai; pabrėžia, kad ES dalyvavimo pobūdis ir lygis turi būti diferencijuojami ir jiems taikomos sąlygos, priklausomai nuo išmatuojamos pažangos demokratizacijos, žmogaus teisių, gero valdymo, tvaraus socialinio ir ekonominio vystymosi, teisinės valstybės ir kovos su korupcija srityse, kai būtina suteikiant pagalbą tokiai pažangai stiprinti, laikantis nuostatų, artimų ES kaimynystės politikos principams (t. y. principui „daugiau už daugiau“);
4. pabrėžia, kad būtina paaiškinti ir propaguoti ES saugumo ir stabilumo suvokimą, jei jis skiriasi nuo jų suvokimo; pabrėžia, kad ES turi būti kritiška vyriausybių, kurios pažeidžia savo piliečių žmogaus teises prisidengdamos nacionaliniu saugumu, atžvilgiu
5. mano, kad būsimoje ES Vidurinės Azijos strategijoje reikėtų atsižvelgti į patirtį, įgytą įgyvendinant Europos kaimynystės politikos reformą, užtikrinant diferenciaciją, žmonių tarpusavio ryšius ir didesnę dėmesį demokratijai bei žmogaus teisėms ir atsižvelgiant į platesnį geopolitinį kontekstą, įskaitant Mongoliją ir Afganistaną.
6. pripažįsta ES specialiojo įgaliojimo nepertraukiamo darbo šioje srityje svarbą užtikrinant aukšto lygio politinio dialogo su Centrinės Azijos valstybėmis; primena, kad pagal jo įgaliojimus taip pat numatomas bendradarbiavimas su vietos pilietine visuomene ir kad tai būtina siekiant didesnio ES matomumo; ragina politinį dialogą grįsti Centrinės Azijos valstybių įsipareigojimų, kuriuos jos prisiėmė kaip ESBO narės, laikymosi įvertinimu;
7. mano, kad persvarstant Strategiją dėl Centrinės Azijos reikia atsižvelgti į būtinybę pakankamais finansiniais ištekliais remti jos tikslus ir įdiegti tinkamus jų paskirstymo modelius, kurie atspindėtų kiekvienos regiono šalies realijas; laikosi nuomonės, kad, atsižvelgiant į finansinius suvaržymus, dėmesys turėtų būti sutelktas į vidutinės trukmės ir ilgalaikes didžiausios įtakos regiono vystymuisi galinčias turėti programas, ypač jaunimo ir švietimo, techninės pagalbos ekonominei plėtrai remti bei mažųjų ir vidutinių įmonių skatinimo, taip pat apsirūpinimo vandeniu užtikrinimo ir kovos su neteisėta prekyba narkotikais;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

8. prašo Komisiją aiškiai integruoti arba bent jau suderinti savo normines, technines ir interesais pagrįstas Centrinei Azijai skirtas darbotvarkes; taip pat primena apie reikalavimą užtikrinti tokios politikos nuoseklumą vystymosi labui, kuris įtvirtintas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 208 straipsnyje;

9. nurodo, kad strategijos įgyvendinimą būtų galima pagerinti užtikrinus intensyvesnę vidaus ES koordinavimą ir aktyvesnę dalyvavimą įtraukiant kitus tarptautinius paramos teikėjus ir regionų suinteresuotuosius subjektus;

10. siūlo racionalizuoti regioninį požiūrį į santykius su Kinija ir Rusija, nes šios valstybės yra pagrindinės ekonomikos dalyvės regione; mano, kad požiūrį į iškastinę energetiką reikėtų susieti su ES programavimu Kaukazo ir Juodosios jūros regione bei Turkijoje;

11. ragina Komisiją griežtai atskirti tas programas ir veiksmus, kurias galima finansuoti pagal Vystymojo bendradarbiavimo priemonę, ir tuos, kurias reikia finansuoti pagal kitas finansines priemones, pavyzdžiui stabilumo priemonę arba Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę, ypač programas ir veiksmus, susijusius su sienų valdymu ir kova su organizuotu nusikalstamumu, geresniu teisinės valstybės principo laikymusi ir žmogaus teisių apsauga;

12. pabrėžia, kad ir toliau reikalingas reguliarus žmogaus teisių dialogas su visomis penkiomis šalimis; apgailestauja, kad bendra pažanga pačiose šalyse buvo nepakankama ir kai kuriais atvejais galima pastebėti net pablogėjimą; mano, kad dialogas žmogaus teisių klausimas neturėtų būti naudojamas kaip dingstis neįtraukti klausimų, susijusių su žmogaus teisėmis, į kitas bendradarbiavimo sritis arba nesiimti tolesnių veiksmų; ragina sistemingai įtraukti NVO ir pilietinės visuomenės veikėjus rengiant šiuos dialogus ir jų rezultatus skelbti viešai, kad būtų galima įvertinti jų veiksmingumą ir šalių įsipareigojimą;

13. dar kartą pakartoja, kad svarbu nepamiršti vidutinių pajamų šalių, pavyzdžiui, Centrinės Azijos šalių, įgyvendinant bendrą ES vystymosi politiką ir dedant pastangas Tūkstantmečio vystymosi tikslams įgyvendinti, nes su vystymusi susijusios veiklos objektu dažnai tampa mažiausiai išsivysčiusios šalys, o Centrinės Azijos regiono šalys ignoruojamos, ypač kai dėl pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės mažinamos paramos vystymuisi lėšos;

14. mano, kad dėl ribotų išteklių ir daugybės regiono poreikių ES turi tiksliai nukreipti savo pagalbą ir nustatyti jos prioritetus, taip pat atsižvelgdama į padarinius, atsirandančius dėl giliai įsišaknijusios korupcijos ir nepakankamos administracinės patirties užtikrinant jos teikiamos pagalbos veiksmingumą; ragina užtikrinti pastovų sutartos vystymosi pagalbos lygį bei lankstesnę jos paskirstymą ir pritaria tam, kad dėmesys būtų sutelktas į pagalbą, skiriamą Kirgizijai ir Tadžikijai, kurių poreikiai šiuo atveju yra didžiausi;

15. tačiau, reiškia abejonę dėl Kirgizijai ir Tadžikistanui skiriamos paramos biudžetui naudojimui, visų pirma atsižvelgiant į plačiai paplitusią korupciją minėtose šalyse; ragina Komisiją pateikti pranešimą apie paramos biudžetui naudojimui minėtose šalyse;

16. tvirtai palaiko visaverčių ES delegacijų visose Centrinės Azijos šalyse atidarymą kaip priemonę sustiprinti ES buvimą vietoje ir regimumą regione, ilgalaikį bendradarbiavimą ir bendradarbiavimą su visais visuomenės sektoriais ir skatinti geresnio teisinės valstybės principų supratimo ir atsiradimo bei pagarbos žmogaus teisėms pažangą; yra įsitikinęs, kad tokios delegacijos gerokai prisidėtų įgyvendinant strategijos tikslus bei siekiant ES interesų šiame regione; reikalauja sukomplektuoti tinkamą šių misijų personalą iš politikos, ekonomikos ir prekybos specialistų, kad būtų pasiekti geriausi rezultatai ir teikiama veiksminga pagalba;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

17. rekomenduoja ateityje Centrinės Azijos šalims taikyti TALEX, porinių projektų ir SIGMA programas, kuo būtų padedama gerinti standartus ir įgyvendinti reikalingas reformas;

18. susirūpinęs atkreipia dėmesį į sunkumus, su kuriais susiduria ES, megzdama ryšius su nepriklausoma pilietine visuomene žmogaus teisių ir gero valdymo srityse, ir į nuolatinį NVO persekiojamą regione; ragina užtikrinti didesnę ES ir valstybių narių vystomojo bendradarbiavimo lėšų paskirstymo ir jų gavėjų veiklos skaidrumą; taip pat ragina ES delegacijas ir valstybių narių ambasadas remti tikrai nepriklausomus nevyriausybinus partnerius, siekiant padėti jiems atlikti veiksmingą vaidmenį pilietinės visuomenės vystymo ir konsolidavimo srityje; mano, kad tolesnis ES programų, skirtų Centrinės Azijos šalims, skatinimas yra svarbi tarpvalstybinė regiono valstybių tarpusavio supratimo ir bendradarbiavimo stiprinimo priemonė;

19. pabrėžia laisvai veikiančių opozicinių partijų regione svarbą ir ragina Centrinės Azijos šalių vyriausybes užtikrinti politinę laisvę;

20. pritaria minčiai rengti reguliarius regioninius ES ir Centrinės Azijos aukščiausio lygio susitikimus ir ragina apsvarstyti galimą būsimą ES ir Centrinės Azijos ad hoc parlamentinio forumo įsteigimą esančių parlamentinio bendradarbiavimo komitetų ir tarpparlamentinių susitikimų su Centrinės Azijos šalimis kontekste kaip priemonę, skirtą įvertinti aukščiausio lygio derybų turiniui ir prie jo prisidėti; pabrėžia reguliaraus dvišalio ir daugiašalio parlamentinio bendradarbiavimo svarbą; partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimus laiko instituciniu intensyvesnių parlamentų narių mainų pagrindu, užtikrinančiu tarpusavio supratimą ir pagarbą; todėl remia partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimus su visomis penkiomis Centrinės Azijos šalimis; pabrėžia, kad svarbu, jog Europos Parlamentas aktyviau dalyvautų vykdant derybų dėl partnerystės susitarimų su Centrinės Azijos šalimis bei sudarytų susitarimų įgyvendinimo stebėseną;

21. ragina Europos Sąjungą toliau remti Centrinės Azijos šalių viešojo sektoriaus reformą teikiant tinkamą techninę ir finansinę pagalbą, kad visose susijusiose šalyse būtų sukurtos stabilios, pertvarkytos ir modernizuotos administracinės struktūros;

Demokratizacija, žmogaus teisės ir teisinė valstybė

22. atkreipia dėmesį į tai, kad nors regione įvyko tam tikri teigiami konstituciniai ar teisiniai pokyčiai (pastangos panaikinti mirties bausmę, Ombudsmeno pareigybės įsteigimas, keletas teismo procedūrų reformų, ir t. t.), bendra padėtis žmogaus teisių ir teisinės valstybės srityje ir toliau kelia nerimą;

23. pritaria Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) 2011 m. sausio mėn. ataskaitos „Vidurinės Azijos konkurencingumo perspektyva“ (angl. Central Asia Competitiveness Outlook) išvados ir yra ypač susirūpinęs dėl žmogaus teisių ir darbuotojų teisių padėties, taip pat dėl paramos Vidurinės Azijos šalių pilietinei visuomenei trūkumo, dėl švietimo sistemos, MVĮ, žemės nuosavybės teisės reformų ir regiono investicijų politikos, kuri turėtų labiau apimti visą ekonomiką, nes šiuo metu daugiausia dėmesio skiriama energetikos ir kalnakasybos sektoriams;

24. ragina sustiprinti žmogaus teisių dialogą, siekiant, kad jis taptų veiksmingesnis ir labiau orientuotas į rezultatus; todėl ragina Europos Parlamentą aktyviai dalyvauti vykdant šių dialogų stebėseną; ragina Tarybą ir Europos išorės veiksnių tarnybą (EIVT) įvertinti ankstesnių dialogų poveikį, bendradarbiaujant su Europos Parlamentu atsižvelgti į regiono valstybių pažangą žmogaus teisių ir teisinės valstybės srityse bei parengti ES paramos projektų veiksmingumo siekiant šio tikslo ataskaitą;

25. smerkia bet koki kankinimų naudojimą ir griežtus žiniasklaidos ir saviraiškos, susirinkimų teisių ir teisės laisvai burtis į asociacijas apribojimus; ragina ES ir Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliojimą viešai kelti klausimą dėl politinių kalinių, įkalintų žmogaus teisių gynėjų ir žurnalistų bylų ir pareikalauti nedelsiant juos išlaisvinti;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

26. labai vertina politinių fondų, kurie, ilgą laiką veikdami vietoje, užtikrina praktinį bendradarbiavimą demokratizavimo proceso metu, darbą;

27. laiko teisinės valstybės iniciatyvą vienu pagrindinių bendradarbiavimo su Centrinės Azijos valstybėmis aspektų ir pritaria pavyzdiniam bendradarbiavimui tarp ES ir jos valstybių narių įgyvendinant paramos projektus; pažymi, kad įgyvendinant projektus buvo menkai bendradarbiaujama su vietos pilietine visuomene ir kad didesnis bendradarbiavimas su pilietine visuomene, parlamento nariais ir geresnės vietos pilietinės visuomenės veikėjų galimybės susipažinti su informacija apie iniciatyvą sustiprintų su ja susijusios veiklos matomumą, skaidrumą ir atskaitomybę siekiant platesnių ES strategijos dėl Centrinės Azijos gerinimo tikslų, išdėstytų bendroje pažangos ataskaitoje; pabrėžia, kad, kad teisinės valstybės platformos projektas privalo apimti aiškius tikslus ir skaidrų jo įgyvendinimo bei rezultatų įvertinimą, tuo pat metu vengiant bet kokio saugumo pajėgų represinių dėmenų stiprinimo; pabrėžia, kad skiriant pagalbą ir biudžetinę paramą vienas iš pagrindinių kriterijų turi būti tinkamas iniciatyvos įgyvendinimas;

Švietimas, vaikai ir asmenų mainai

28. pabrėžia, kad švietimas yra visuomenės demokratinio vystymosi pagrindas; todėl ragina toliau dėti pastangas modernizuoti viešąjį švietimo, kuris turi būti laisvas ir visiems prieinamas, sektorių, įskaitant švietimą verslo srityje bei toliau įgyvendinti švietimo iniciatyvą, o ypač tarptautinio masto akademinis studentų bei dėstytojų mainus, atsižvelgiant į platesnį paramos pastoviomis žmogaus ir darbo teisėmis grindžiamos pilietinės visuomenės kūrimui visose regiono šalyse kontekstą; mano, kad yra būtina skatinti procesus, kuriais siekiama, kad moterys dalyvautų darbo rinkoje ir į ją patektų;

29. pažymi, kad ES veiklą darbo, švietimo ir žmogaus teisių srityse turėtų papildyti veiksmi ir programos, kuriuose dėmesys sutelkiamas į jaunimą, kaip labiausiai pažeidžiamą šių visuomenių grupę; todėl ragina didinti ES paramą jaunimo iniciatyvoms regione, ypač toms, kurios susijusios su priemonėmis, galinčiomis sumažinti stiprėjantį radikalizmą ir skatinti šių šalių jaunimo toleranciją;

30. ragina ES ir toliau remti žmonių tarpusavio ryšius ir mainų mokslo, verslo ir švietimo srityse programas; todėl atkreipia dėmesį į ES ir Centrinės Azijos švietimo iniciatyvos organizavimo ir įgyvendinimo trūkumus ir ragina ES Komisiją spręsti šias problemas glaudžiai bendradarbiaujant su švietimo specialistais bei partneriais iš Vidurinės Azijos;

31. pabrėžia savo susirūpinimą dėl vaikų padėties, ypač prievartinio įvairių pavidalų bei masto vaikų darbo ir pabrėžia būtinybę šioms šalims praktiškai įgyvendinti savo tarptautinius įsipareigojimus, priisiimtus visų pirma pagal JT Vaiko teisių konvenciją, TDO konvenciją dėl minimalaus įdarbinimo amžiaus ir TDO konvenciją dėl nepriimtino vaikų darbo uždraudimo;

Ekonominė integracija ir tvarus vystymasis

32. pabrėžia, kad teisinė valstybė ir ekonominė pažanga susijusios tarpusavyje; dar kartą patvirtina, kad remia Centrinės Azijos šalių ekonomikos įvairinimą, tvarios energetikos sektoriaus plėtrą ir geresnius transporto tarp Kaspijos jūros regiono išteklių ir Europos rinkos ryšius kaip būdą užtikrinti ekonominį vystymąsi ir nuolatinį BVP; ragina ES skatinti stabiliai ekonomikai palankų klimatą kuriant saugų ir patikimą teisinį pagrindą bei kovojant su korupcija ir nepotizmu, kas yra labai svarbu norint pritraukti užsienio investicijas, skatinti naujoves ir gerinti tikro privataus verslo aplinką, įskaitant specialiai nepriklausomų moterų projektams skirtus mikrokreditus, laikantis tarptautinių socialinių, darbo ir aplinkos apsaugos standartų;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

33. pabrėžia, kad Centrinės Azijos šalių vyriausybėms reikia skatinti ir remti MVĮ steigimąsi, kaip vieną iš šių šalių ekonomikos vystymuisi būtinų elementų ir pabrėžia, kad ES turėtų tam teikti didesnę pirmenybę užtikrindama paramą MVĮ pagal EIB suteiktus įgaliojimus veikti Vidurinėje Azijoje bei supaprastindama žmonėms, keliaujantiems iš Vidurinės Azijos verslo ar studijų tikslais, taikomus vizų reikalavimus, kartu skatinant darbo, aplinkos ir bendrovių socialinės atsakomybės standartus; be to, mano, kad reikėtų vengti bet kokios diskriminacijos, susijusios su Europos pramonės šakomis, taip pat ir pagrindiniame viešojo pirkimo sektoriuje, ir kad turėtų būti skatinamas visapusiškas bendradarbiavimas su vietos MVĮ, naudingas tiek ekonominiam regiono vystymuisi, tiek ekonominiam diversifikavimui;

34. palaiko stipresnę Centrinės Azijos šalių integraciją į pasaulio ekonomiką, ypač tarptautiniu mastu bendradarbiaujant su PPO ir prisijungiant prie jos; mano, kad struktūrinės reformos siekiant sukurti rinkos ekonomiką ir patekti į PPO yra būtinos šalies ir regiono ekonominiam vystymuisi bei regiono integracijai į pasaulinę ekonomiką;

35. pabrėžia faktą, kad tarptautinė ekonominė integracija ir regionų ekonominis bendradarbiavimas yra vienas kitą papildantys požūriai ir todėl jų Centrinėje Azijoje turėtų būti iš tiesų siekiama;

36. žino, kad Vidurinės Azijos šalių regioninė integracija yra silpna; ragina Komisiją kiekvienai iš penkių Vidurinės Azijos šalių sukurti skirtingas prekybos strategijas, atsižvelgiant į jų specifinius poreikius, ir skatinti regioninę integraciją;

Energetika, vanduo ir aplinka

37. pabrėžia, kad energijos ir žaliavų tiekimo, ypač retųjų žemių elementų diversifikacijos ES svarbą bei eksporto rinkų, technologijų ir gamybinės, prekybinės ar mokslinės patirties (*know-how*) svarbą Centrinei Azijai; mano, jog itin svarbu, kad bendradarbiavimo energetikos srityje projektai apimtų ilgalaikius tiekimo susitarimus, įtvirtinančius aplinkos tvarumo bei Gavybos pramonės skaidrumo iniciatyvos principus; ragina ES visose regiono valstybėse, kurios turi didelių gavybos išteklių, skatinti EITI ir kitas tokias iniciatyvas;

38. pabrėžia energijos svarbą santykiuose su Centrinės Azijos šalimis, nes ji yra pagrindinis šių valstybių pajamų šaltinis, taip pat ir galimas ES energetinio saugumo užtikrinimo šaltinis;

39. ragina EIVT ir Komisiją toliau remti energetikos projektus, taip pat skatinti ryšius siekiant svarbių tikslų, pvz., dėl Kaspijos jūros regiono koridoriaus; palankiai vertina visų Centrinės Azijos šalių dalyvavimą Baku iniciatyvoje;

40. pripažįsta bendradarbiavimo su Kazachstanu ir Turkmėnistanu energetikos srityje svarbą, nes jis naudingas ir minėtoms šalims, ir Europos Sąjungos valstybėms narėms; todėl palankiai vertina susitarimo memorandumų su Kazachstanu ir Turkmėnistanu dėl dujų pirkimo pasirašymą, taip pat veiksmus, kurių buvo imtasi plėtojant Pietų koridorių, ypač rengiant „Nabucco“ projektą; tačiau pažymi, kad Turkmėnistanas kol kas nėra Gavybos pramonės skaidrumo iniciatyvos (EITI) narys; dar kartą pabrėžia, kad būtina skatinti didesnę skaidrumą pajamų, gaunamų iš gamtos išteklių, srityje; atitinkamai ragina ES remti Turkmėnistaną narystę Gavybos pramonės skaidrumo iniciatyvoje (EITI), jai dalyvaujant energetikos politikos dialoge, siekiant įtraukti gero valdymo aspektus į ES energetikos programavimą;

41. atsižvelgdamas į augantį elektros energijos trūkumą Centrinėje Azijoje, pabrėžia regioninės sąveikos galimybes, taip pat ir perspektyviame atsinaujinančiosios energetikos sektoriuje; ragina ES teikti politinę paramą ir techninę pagalbą šios srities iniciatyvoms;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

42. susirūpinęs pažymi, kad pasaulinė finansų krizė ir didėjantis skurdo lygis turėjo neigiamų padarinių Centrinei Azijai; mano, kad ekonomikos klestėjimas – pagrindinė sveiko socialinio ir politinio gyvenimo prielaida ir kad ES turi spręsti Centrinės Azijos valstybių vystymosi klausimus, kurie yra svarbi šiam regionui skirtos strategijos dalis; ragina skirti didesnę paramą skurdo mažinimo programoms ir pažymi EIB investicijų svarbą;
43. atkreipia dėmesį į nesubalansuotą kai kurių Centrinės Azijos valstybių ekonomikos, kuri pernelyg priklauso nuo gamtinių išteklių, pobūdį ir mano, kad įvairinimas yra pagrindinis tikslas, kurio regione reikėtų siekti vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu; atsižvelgiant į tai pažymi, Centrinės Azijos programos „Invest“ svarbą šiai sričiai ir ragina vykdyti ją visose penkiose šalyse;
44. laikosi nuomonės, kad siekiant tvaraus vystymosi ir plataus užmojo socialinės ir ekonominės plėtros itin svarbios nuoseklios ir visapusiškos pakartotinės nacionalinių pajamų iš gamtinių išteklių investicijos;
45. laikosi nuomonės, kad žemės ūkio sektoriaus reforma yra itin svarbi, atsižvelgiant, visų pirma į apsirūpinimo maistu saugumo užtikrinimą, gamybos įvairinimą, tvaraus sėklų valdymo užtikrinimą ir priklausomybės nuo medvilnės auginimo mažinimą, verčiau auginant kitas kultūras; be to, pabrėžia, jog siekiant šių tikslų reikia diegti pažangią vandens valdymo, vandens apsaugos ir drėkinimo praktiką ir technologijas; ragina Centrinės Azijos vyriausybes laikantis šio požiūrio imtis vadovaujamo vaidmens;
46. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl energijos (pvz. šildymui naudojamos energijos ir elektros) trūkumo blogėja neturtingų žmonių padėtis Centrinės Azijos valstybėse; ragina ES vadovaujantis savo įsipareigojimais dėl klimato kaitos didinti savo pagalbą tausios energetikos politikos, įskaitant energijos efektyvumo užtikrinimą ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių vartojimui remti;
47. pabrėžia, kad vandentvarkos klausimai regione vis dar tebėra vienas iš pagrindinių įtampos ir galimų konfliktų šaltinių ir pabrėžia regioninio požiūrio svarbą siekiant apsaugoti ir tinkamai valdyti bendrus vandens išteklius; visų pirma pažymi, kad dėl hidroelektros energijos ir vandens išteklių projektų įgyvendinimo aukštupio valstybėse Kirgizijoje ir Tadžikistane padidėjo įtampa regione su Centrinės Azijos žemupio valstybėmis; atsižvelgdamas į tai ragina regiono šalis, kurios to dar nepadarė, pasirašyti ir be tolimesnio delsimo ratifikuoti Espo ir Orhuso konvencijas bei skatinti vietinių veikėjų dalyvavimą priimant sprendimus;
48. pabrėžia, kad būtina sukurti patikimą ir veiksmingą nuolatinę sistemą, remiantis kuria žemupyje ir aukštupyje įsikūrusios šalys galėtų diskutuoti ir kartu nuspręsti, kokias priemones priimti, siekiant apčiuopti ir spręsti vandentvarkos problemas regione;
49. palankiai vertina tai, kad padidėjo Europos plėtros bankų dalyvavimas regione, ir ypač EIB įgaliojimų pratęsimas Centrinei Azijai, sutelkiant dėmesį į aplinkos apsaugos ir vandentvarkos klausimus; ragina plėtros bankus laikytis ERPB nustatytų principų dėl paramos neteikimo šalims, kuriose nuolat pažeidžiamos žmogaus teisės, valstybinėms įmonėms;
50. primygtinai ragina ES atsižvelgiant į vandens stygių regione didinti vandentvarkai skirtą pagalbą įgyvendinant ES aplinkos ir vandens iniciatyvą ir, siekiant spręsti energijos stygiaus aukštupio valstybėse problemą, ištirti kitus saulės ir vėjo energijos gavybos būdus, kurie galėtų bent šiek tiek padėti bendruomenėms kaimo vietovėse; apgailestauja, kad kol kas ES vandens valdymo projektas iš esmės skirtas vandens kokybei, kuri yra svarbi, tačiau mažiau aktuali Centrinei Azijai nei dalijimasis vandens ištekliais ir jų paskirstymas;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

51. mano, kad Vandens valdymo projekto ir Tarptautinio Aralo jūros fondo patirtis valdant tarptautinius vandens išteklius ir dabartinis jų dalyvavimas dvišaliame bendradarbiavime siekiant sukurti integruotus nacionalinius vandens išteklių valdymo planus ir vykdyti daugiašalį bendradarbiavimą regione sukuria galimybę Europos Sąjungai save pateikti kaip tarpininkę ir pagalbininkę vandens išteklių pasidalijimo klausimais tarp aukščiau ir žemumio valstybių (įskaitant Šiaurės Afganistaną) ir skatinti nustatyti tvarią bendradarbiavimo vandens valdymo srityje tvarką, kuri būtų pagrįsta sutarčių lygmeniu tarptautine teise prisiimant vaidmenį, kurio joks kitas tarptautinis veikėjas nenori ar nepajėgia vykdyti nepaisant minėtųjų šalių raginimų;

Saugumo ir (arba) pasienio rizikos valdymas

52. palankiai vertina tai, kad penkios Centrinės Azijos respublikos šiuo metu įgyvendina Centrinės Azijos nebranduolinės zonos sutartį; mano, kad sutartis, kurioje sutartyje numatytas privalomas šalių, kurios anksčiau savo teritorijoje laikė branduolinius ginklus ir kurių kaimyninės šalys turi branduolinių ginklų, branduolinio nusiginklavimo įsipareigojimas yra svarbus indėlis į pastangas siekiant sukurti pasaulį be branduolinio ginklo ir veiksmingas bendradarbiavimo ginklų neplatinimo srityje pavyzdys;

53. pripažįsta, kad padėtis gali būti destabilizuota dėl trūkstamos demokratijos bei teisinės valstybės principų nesilaikymo neužtikrinant pagrindinių teisių ir galimybių;

54. dar kartą patvirtina savo pritarimą veiksams, kuriais siekiama skatinti regioninį bendradarbiavimą, nes tai pagrindinis būdas spręsti daugelį susijusių valstybių pasienio saugumo, išteklių valdymo, etninių, aplinkos ir plėtros, taip pat dėl kovos su terorizmu ir smurtinio religinio ekstremizmo kylančių problemų; remia siekį tęsti BOMCA sienų valdymo ir CADAP kovos su narkotikais veiksmų programų vykdymą ir jas plėsti;

55. pabrėžia, kad BOMCA ir CADAP nėra finansuojamos pagal Stabilumo priemonę, o pagal Vystomojo bendradarbiavimo priemonę; nurodo, kad kadangi Stabilumo priemonė parengta kaip lanksti, į trumpalaikes krizes siūlanti priemonė, sprendžiant ilgalaikes viso regiono saugumo problemas būtų protinga minėtas programas įtraukti į Stabilumo priemonę;

56. pabrėžia, kad siekis užtikrinti regioninį saugumą atitinka ES ir kitų šio regiono veikėjų, t. y. Rusijos Federacijos, Kinijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų interesus, nes visos jos yra susirūpinusios dėl augančio nestabilumo ir radikalizmo regione, taip pat dėl pernelyg didelio sienų su Afganistanu pralaidumo ir tuo skatinamos prekybos narkotikais;

57. atkreipia dėmesį į Kazachstano įstojimą į muitų sąjungą su Rusija ir Baltarusija ir tikisi, kad šio subjekto plėtra netaps kliūtimi regioniniam bendradarbiavimui ir netrukdyt stiprinti dvišalių santykių su ES;

58. pabrėžia faktą, kad struktūrizuotas Afganistano įtraukimas į sektorinį bendradarbiavimą, ypač saugumo ir (arba) sienų valdymo, žmonių saugumo ir vandens išteklių valdymo klausimais, turi lemiamą reikšmę siekiant užtikrinti stabilumą ir saugumą regione; pabrėžia, kad reikia suderinti ES požiūrį į Afganistaną ir jos Strategiją dėl Centrinės Azijos, visų pirma klausimais, susijusiais su transporto, energetikos, prekybos ir vystymo veiksmais ir programų sritimis;

59. ragina ES sutelkti savo paramą kovai su prekyba narkotikais ir žmonėmis, t. y. problemoms, kurios yra vienas iš pagrindinių nestabilumo Centrinėje Azijoje šaltinių ir į kurias galima nukreipti ES pastangas; susirūpinęs pažymi, kad ši problema išplitusi visame regione, todėl ragina ES pasiūlyti tarpvalstybines priemones ir skatinti jų įgyvendinimą; remia idėją įsteigti Centrinės Azijos forumus, skirtus kovai su narkotikų mafija;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

60. yra susirūpinęs dėl dvejopos problemos, t. y. dėl to, kad fundamentalistinės pažiūros ir judėjimai plinta ne tik kaip įvykių Afganistane šalutinis poveikis, bet ir kaip reakcija į regiono valdžios veiksmus, susijusius su probleminėmis žmogaus teisių ir demokratijos sritimis; pažymi, kad kova su terorizmu – svarbi ES strategijos dėl Centrinės Azijos dalis;

61. ragina į susitikimų su Centrinės Azijos lyderiais politines darbotvarkes įtraukti klausimą dėl paramos Centrinės Azijos šalių saugumo sektoriaus reformai (SSR), be to, reikalauja išnagrinėti, kokioms saugumo sektoriaus reformos sritims regione galėtų būti teikiama parama kartu su dabartinėmis priemonėmis teisinės valstybės principų diegimo ir sienų valdymo srityse;

62. ESBO ir JT misijos turi turėti galimybę laisvai veikti atitinkamų šalių teritorijose, nes šios organizacijos atlieka ypač svarbų vaidmenį teikiant būtiną paramą saugumo sektoriui reformuoti;

Klausimai dėl atskirų šalių

63. pabrėžia, kad šiose atskiroms šalims skirtose pastraipose nurodomi svarbūs neatidėliotino sprendimo reikalaujantys klausimai, o ne bandoma pateikti išsamią kiekvienos šalies analizę;

Kazachstanas

64. ragina vyriausiąją įgaliotinę-Komisijos pirmininko pavaduotoją ir toliau daryti spaudimą Kazachstano valdžios institucijoms, kad šios iki galo įvykdytų pažadus gerinti rinkimų ir žiniasklaidos laisves, tai jos skelbė 2010 m. rengdamosi pirmininkavimui ESBO, atsižvelgdamos į ESBO valstybių narių išsipareigojimus ir Kazachstano vyriausybės 2009 m. priimtą Nacionalinį žmogaus teisių planą;

65. ragina Kazachstano valdžios institucijas laikytis savo tarptautinių prievolių ir išsipareigojimų, taip pat ir priimtų atsižvelgiant ESBO apibrėžtą žmogiškąjį aspektą;

66. palankiai vertina Kazachstano siekius siekiant užtikrinti glaudesnius santykius su ES ir juos stiprinti ir pastaruoju metu pradėtas derybas dėl naujo patobulinto ES ir Kazachstano PBS, be to, pabrėžia, kad ekonominis bendradarbiavimas turi eiti koja kojon su politiniu bendradarbiavimu ir turi būti grindžiamas politine valia įgyvendinti bendras vertybes; šiomis aplinkybėmis tikisi apčiuopiamos pažangos žiniasklaidos laisvės, saviraiškos laisvės, susivienijimų ir susirinkimų laisvės srityse, ir rinkiminių procesų patobulinimų artėjančiuose įstatymų leidžiamosios valdžios rinkimuose 2012 m.;

67. apgailestauja, kad neseniai kalėjimų priežiūra iš Teisingumo ministerijos kompetencijos srities perduota Vidaus reikalų ministerijos kompetencijai, be to, ragina Kazachstano vyriausybę stiprinti savo pastangas siekiant užkirsti kelią kankinimų ir nežmoniško, žiaurus bei žeminančio elgesio atvejams ir pašalinti jų prielaidas;

68. ragina Kazachstaną vykdyti atnaujintą išsipareigojimą, priimtą pagal Gavybos pramonės šakų skaidrumo iniciatyvą (EITI), t. y. panaikinti visas teisines ar reguliavimo kliūtis, kad ši iniciatyva būtų sėkmingai įgyvendinta;

Kirgizija

69. giria Kirgiziją už jos pastangas tęsti demokratines reformas ir pereiti prie tikros daugiapartinės sistemos; tikisi, kad tolesnė pažanga bus įgyvendinta artėjančiuose prezidento rinkimuose, kuriuos numatyta surengti vėliau šiais metais; vis dėlto atkreipia dėmesį į tai, kad būtina dėti ilgalaikes pastangas siekiant sukurti gerai veikiančią demokratiją, šiuo atžvilgiu pažymėdamas, kad Kirgizija – viena iš bandomųjų šalių, kuriose įgyvendinamos ES paramos demokratijai priemonės, ragina ES padėti Kirgizijos valdžios institucijoms institucijų kūrimo, demokratinės praktikos sutvirtinimo, kovos su korupcija ir organizuoto nusikaltamumo infiltravimosi į Kirgizijos administraciją srityse;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

70. palankiai vertina Kirgizijos vyriausybės sprendimą sukurti specialiąją komisiją, kurios tikslas įgyvendinti ir stebėti Tarptautinės nepriklausomos komisijos (angl. IIC), tiriančios 2010 m. birželio įvykius Pietų Kirgizijoje, rekomendacijas ir ragina Kirgizijos valdžios institucijas imtis būtinų priemonių sušvelninti etninę įtampą, stabilizuoti padėtį, skatinti kultūrų dialogą ir pagarbą mažumų teisėms bei kovoti su visų formų diskriminacija; be kita ko, pradėjus tikrą teismų ir policijos reformą, kuri yra būtina žmogaus teisių pažeidimų, pvz., kankinimų ir kitokio policijos piktnaudžiavimo, prevencijos sąlyga, ragina ES kartu su Kirgizijos valdžios institucijomis ir NVO sukurti ir įgyvendinti ES paramos programas, skirtas konfliktų prevencijai, susitaikymui ir nebaudžiamumo prevencijai;

Tadžikistanas

71. reiškia susirūpinimą dėl ES paramos vystymuisi neefektyvumo šalyje dėl aukšto lygio korupcijos, organizuoto nusikalstamumo įtakos valdymui ir grėsmingą mastą įgaunančio regionų susiskaldymo, kurį stiprina sunkios ekonominės ir socialinės sąlygos; taigi ragina taikyti alternatyvius metodus, pagrįstus žmoniškuoju saugumu, naudojant alternatyvius paramos kanalus;

72. reiškia susirūpinimą dėl pranešimų apie kankinimus kardomojo kalnimo metu ir nuolatinės galimybių pilietinės visuomenės stebėtojams kontroliuoti padėtį laisvės atėmimo vietose stokos; TRKK ir tarptautiniams stebėtojams turi būti suteikta galimybė lankytis laisvės atėmimo vietose, taip siekiant didesnio skaidrumo ir priežiūros;

73. šiuo atžvilgiu rekomenduoja Tadžikijos vyriausybei užsibrėžti tikslą siekti pažangos pirmiau minėtose srityse, siekiant sudaryti prielaidas tam, kad būtų iš pagrindų ir ilgam laikui pagerinti šalies skaidrumo, valdymo ir kiti atitinkami rodikliai reitingų sąrašė, kurį rengia tarptautinės organizacijos, ragina įvesti griežtas ES per valstybės struktūras teikiamos pagalbos sąlygas ir, kaip alternatyvą, sustiprinti bendradarbiavimą su nevalstybiniais veikėjais;

74. ragina ES skatinti ir, rengiant galimybių studijas, atliekant techninę ekspertizę ir, prireikus, suteikiant atitinkamas EIB paskolas, padėti plėtoti alternatyvių atsinaujinančių energijos šaltinių ir mažesnio masto hidroelektrinių, išdėstytų išilgai upių, projektus;

Turkmėnistanas

75. palankiai vertina politikos, ekonomikos, socialinėje ir švietimo srityje priimtus teisės aktus, bet pabrėžia, kad reikia vykdyti ir visapusiško jų įgyvendinimo priemones; ragina šiuo požiūriu Tarybą ir Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę skatinti Turkmėnijos valdžios institucijas visiškai įgyvendinti naujus teisės aktus ir aktyviau bendradarbiauti su tarptautinėmis ir regioninėmis organizacijomis;

76. ragina visapusiškai įgyvendinti Europos Parlamento 2008 m. vasario mėn. nustatytų sąlygų, tarp kurių: laisvas ir nevaržomas patekimas į šalį Tarptautinio Raudonojo Kryžiaus komiteto atstovams, visų politinių ir sąžinės kalinių paleidimas, visų vyriausybės sudarytų kliūčių keliauti panaikinimas ir galimybė NVO veikti šalyje; mano, jog šios sąlygos turi būti patenkintos siekiant, kad Turkmėnistanas atitiktų tarptautinius standartus, kuriuos pats ratifikavo;

77. ypač nerimauja dėl padėties Turkmėnijoje, kurioje dabartinė valdžia sistemingai taikė represinę politiką, nukreiptą prieš visas protesto formas, nepriklausomas NVO ir aktyvius žmogaus teisių gynėjus; ypač apgailestauja dėl to, kad pasirodė, jog Turkmėnistane dialogas su pilietine visuomene neįmanomas;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

Uzbekistanas

78. atkreipia dėmesį į 2009 m. spalio mėn. Tarybos išvadą, kuriomis nutraukiamos visos sankcijos Uzbekistanui ir patvirtinamas ES pasiryžimas su šia šalimi visapusiškai stiprinti santykius; primena, kad įsipareigojimų lygis priklauso nuo Uzbekistano pažangos žmogaus teisių, demokratizacijos ir teisinės valstybės bei kovos su narkotikų prekyba srityse, ir tikisi, kad EIVT ir Taryba parengs kritišką, sąlygomis grįstą ir nuoseklią Europos santykių su Uzbekistanu politiką;

79. pakartoja savo susirūpinimą dėl pranešimų apie priverstinį vaikų darbą, ypač žemės ūkio srityje; atkreipia dėmesį į TDO, darbuotojų atstovų, darbdavių ir NVO atstovų susirūpinimą dėl šiuo metu Uzbekistano medvilnės pramonėje naudojamo valdžios toleruojamo priverstinio vaikų darbo; ragina Uzbekistano valdžios atstovus bendradarbiauti su TDO ir leisti TDO vykdyti nekliudomą medvilnės derliaus nuėmimo stebėseną vietoje bei kurti, įgyvendinti ir stebėti veiksmingą politiką, skirtą galutinai išnaikinti priverstinį vaikų darbą; ragina Europos Sąjungą remti Uzbekistano vyriausybės pastangas šioje srityje;

80. yra sunerimęs dėl Uzbekistano valdžios institucijų neseniai priimto sprendimo uždaryti „Human Rights Watch“ biurą Taškente, primena jų įsipareigojimus, prisiimtus ESBO atžvilgiu, ir ragina jas leisti nacionalinėms ir tarptautinėms NVO bei stebėtojams nevaržomai veikti ir keliauti visoje šalyje;

*

* *

81. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai, EIVT, ES specialiajam įgaliotiniui Centrinėje Azijoje, Kazachstano, Kirgizijos, Tadžikijos, Turkmėnistano ir Uzbekistano vyriausybėms ir parlamentams.

Darbuotojų sveikata ir sauga

P7_TA(2011)0589

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2007–2012 m. Europos Sąjungos darbuotojų sveikatos ir saugos strategijos vidurio laikotarpio peržiūros (2011/2147(INI))

(2013/C 168 E/14)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos preambulę ir į 3 ir 6 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį ir ypač į jos 3, 6, 9, 20, 151, 152, 153, 154, 156, 159 ir 168 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 1, 3, 27, 31, 32 ir 33 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 1996 m. gegužės 3 d. Europos socialinę chartiją, ypač į jos I dalį ir II dalies 3 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 1944 m. gegužės 10 d. Filadelfijos deklaraciją dėl Tarptautinės darbo organizacijos siekių ir tikslų,
- atsižvelgdamas į TDO konvencijas ir rekomendacijas sveikatos ir saugos darbo vietoje klausimais,

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (EB) Nr. 1338/2008 dėl Bendrijos statistikos apie visuomenės sveikatą ir sveikatą bei saugą darbe ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 1989 m. birželio 12 d. Tarybos direktyvą 89/391/EEB dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo (pagrindų direktyva) ir į atskiras jos direktyvas ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/30/EB, iš dalies keičiančia Tarybos direktyvą 89/391/EEB, jos atskiras direktyvas ir Tarybos direktyvas 83/477/EEB, 91/383/EEB, 92/29/EEB bei 94/33/EB, siekiant supaprastinti ir racionalizuoti praktinio įgyvendinimo ataskaitas ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyvą 2010/32/ES, kuria įgyvendinamas Europos ligoninių ir sveikatos priežiūros įstaigų asociacijos (HOSPEEM) ir Europos viešųjų paslaugų profesinių sąjungų federacijos (EPSU) Bendrasis susitarimas dėl su(si)žeidimų aštriais instrumentais prevencijos ligoninių ir sveikatos priežiūros sektoriuje ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ 2007-2012 m. Bendrijos darbuotojų sveikatos ir saugos strategija: gerinti darbo kokybę ir našumą (COM(2007)0062),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Atnaujinta socialinė darbotvarkė: galimybės, prieinamumas ir solidarumas Europoje XXI amžiuje“ (COM(2008)0412),
- atsižvelgdamas į Komisijos pranešimą dėl socialinių partnerių patvirtinto bendrojo susitarimo dėl streso darbe įgyvendinimo (SEC(2011)0241),
- atsižvelgdamas į strategiją „Europa 2020 m. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020), kurios vienas pagrindinių tikslų yra pasiekti, kad užimtumo lygis iki dešimtmečio pabaigos būtų 75 proc.,
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. vasario 24 d. rezoliuciją dėl sveikatos ir saugos darbe skatinimo ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2006 m. liepos 6 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl Europos Sąjungos sveikatos apsaugos sistemos darbuotojų apsaugos nuo adatos dūrio sužeidimų sukeltų kraujo infekcijų, ⁽⁷⁾
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. gegužės 23 d. rezoliuciją dėl deramo darbo visiems skatinimo ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. sausio 15 d. rezoliuciją dėl 2007–2012 m. Bendrijos darbuotojų sveikatos ir saugos strategijos ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 26 d. rezoliuciją dėl įmonių socialinės atsakomybės tarptautinės prekybos susitarimuose ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OL L 354, 2008 12 31, p. 70.

⁽²⁾ OL L 183, 1989 6 29, p. 1.

⁽³⁾ OL L 299, 2003 11 18, p. 9.

⁽⁴⁾ OL L 165, 2007 6 27, p. 21.

⁽⁵⁾ OL L 134, 2010 6 1, p. 66.

⁽⁶⁾ OL C 304E, 2005 12 1, p. 400.

⁽⁷⁾ OL C 303 E, 2006 12 13, p. 754.

⁽⁸⁾ OL C 102E, 2008 4 24, p. 321.

⁽⁹⁾ OL C 41E, 2009 2 19, p. 14.

⁽¹⁰⁾ OL C 117E, 2010 5 6, p. 176.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 7 d. poziciją dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos aktyvaus senėjimo metų (2012) ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 24 d. Europos Komisijos tarnybų darbo dokumentą „2007–2012 m. Bendrijos darbuotojų sveikatos ir saugos strategijos vidurio laikotarpio peržiūra“ (SEC(2011)0547),
 - atsižvelgdamas į savo 2001 m. rugsėjo 20 d. rezoliuciją dėl priekabiavimo darbo vietoje ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonę (A7-0409/2011),
- A. kadangi teisė į sveikatą yra pagrindinė teisė ir kadangi visi darbuotojai turi teises garantijas turėti tokias darbo sąlygas, kurios saugotų jų sveikatą, saugumą ir orumą;
- B. kadangi strategijoje „Europa 2020“ numatyta siekti, kad iki 2020 m. 20–64 m. asmenų užimtumo lygis būtų 75 proc., skatinant dirbti moteris, jaunimą, vyresnio amžiaus asmenis, žemos kvalifikacijos asmenis ir teisėtus imigrantus, taip gerinant socialinę sanglaudą;
- C. kadangi dėl technologijų vystymosi ir besikeičiančių ekonominių ir socialinių sąlygų nuolat keičiasi darbo vietos ir veikla, todėl siekiant užtikrinti aukštą darbuotojų sveikatos ir saugos lygį svarbiausia yra greitai išspręsti politinius, administracinius ir techninius klausimus;
- D. kadangi rizikos prevencija yra būtina siekiant sumažinti su darbu susijusių nelaimingų atsitikimų ir ligų skaičių; kadangi geras darbuotojų sveikatos ir saugos sistemos valdymas daro teigiamą poveikį nacionaliniu ir Europos lygmeniu, taip pat konkrečioms įmonėms;
- E. kadangi tinkama darbuotojų prevencija skatina gerovę, darbo kokybę ir našumą; kadangi įmonių ir socialinės apsaugos sistemų išlaidos dėl nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų sudaro maždaug 5,9 proc. ⁽³⁾ BVP;
- F. kadangi trūkstant darbo jėgos pageidautina pratęsti vyresnio amžiaus darbuotojų aktyvaus darbo laiką ir būtina iš anksto imtis priemonių darbuotojų sveikatai ir saugai užtikrinti;
- G. kadangi rūpinantis jaunų darbuotojų sauga būtų galima išvengti su darbu susijusių sveikatos problemų, kurių atsiranda vyresniame amžiuje;
- H. kadangi paslaugų sektoriuje reintegracijos politika ir darbo vietos išsaugojimo politika nepakankamai apsaugo jaunus darbuotojus ir moteris ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0332.

⁽²⁾ OL C 77, 2002 3 28, p. 138.

⁽³⁾ Australijos vyriausybė: Australijos darbuotojų, darbininkų ir bendrijos sužeidimų ir ligų, susijusių su darbu, išlaidos. Australijos saugos ir kompensavimo taryba, Australija, 2009 m. kovas, p. 41.

⁽⁴⁾ EU-OSHA leidinys „Jauni darbuotojai. Faktai ir skaičiai“ (<http://osha.europa.eu/en/publications/reports/7606507/view>) ir informacinis biuletenis (<http://osha.europa.eu/fr/publications/factsheets/70>), 2007 m.; „Faktai ir skaičiai. Kaulų ir raumenų sistemos veiklos sutrikimai“, 2010 m. (<http://osha.europa.eu/en/publications/reports/TERO09009ENC/view>); ir „Faktai ir skaičiai. Transporto sektorius“, 2011 m.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- I. kadangi darbo perdavimas subrangovams ir laikinosioms agentūroms dažnai reiškia, kad jį atliks mažiau kvalifikuoti darbuotojai ir bus ne tokie tamprūs darbo santykiai, todėl darbuotojų saugos ir sveikatos priemonių srityje sunkiau nustatyti atsakomybę;
- J. kadangi pagal pagrindų direktyvą 89/391/EEB darbdaviai įpareigojami sukurti sistemingą prevencijos politiką, kurioje būtų aptarta visų tipų rizika, neatsižvelgiant į darbuotojų statusą, nustatant pareigą darbdaviams užtikrinti, kad darbuotojai nepatirtų žalos dėl darbo santykių, taip pat patyčių darbe;
- K. kadangi nelaimingi atsitikimai darbe, kaulų ir raumenų sistemos veiklos sutrikimai ir su darbu susijęs stresas yra pagrindinės Europos įmonių nerimo dėl darbuotojų saugos ir sveikatos priežastys ⁽¹⁾;
- L. kadangi strategijoje „Europa 2020“ keliamas tikslas, kad bendras 20–64 metų amžiaus žmonių užimtumo lygis būtų 75 proc.; kadangi chroniškais ligomis ar ilgai sirgę ligoniai dažnai negrįžta į darbą, nors dėl savo sveikatos būklės galėtų;
- M. kadangi auga lėtinių su darbu susijusių sveikatos problemų (pvz., raumenų ir kaulų, skeleto sistemos sutrikimai ir psichosocialinės problemos) poveikis;
- N. kadangi, kalbant apie psichosocialines problemas, reikia atkreipti dėmesį į streso pavojų, simbolinį smurtą ir priekabiavimą darbe; kadangi stresas yra susijęs su darbo vietų nesaugumu, su etiniais konfliktais, su blogu darbo organizavimu (pvz., spaudimas dėl terminų ar per didelis darbo krūvis), su konfliktiškais santykiais su klientais, su paramos darbe trūkumu, su darbo santykių nestabilumu, taip pat su profesinio ir asmeninio gyvenimo disbalansu;
- O. kadangi ES visuomenė senėja, profesinio gyvenimo trukmė ilgėja ir atsiranda poreikis ilginti kokybiško gyvenimo trukmę; kadangi vyrauja kokybiško gyvenimo nelygybė pagal socialines ir profesines kategorijas ir darbo sunkumą; kadangi daugėja kaulų ir raumenų sistemos veiklos sutrikimų (pranc. TMS), vyresni nei 55 m. darbuotojai dažniau serga vėžiu, širdies ligomis, kvėpavimo takų ligomis ar kenčia nuo miego sutrikimų ⁽²⁾;
- P. kadangi nereguliariai planuojant darbuotojų, kuriems tenka dirbti naktimis, grafikus dažnai atsiranda negalavimų, dėl kurių susergama profesinėmis ligomis;
- Q. kadangi 168 tūkstančiai Europos piliečių kasmet miršta dėl su darbu susijusių nelaimingų atsitikimų ir ligų ⁽³⁾, o 7 milijonai piliečių nelaimingų atsitikimų metu yra sužeidžiami ir vis dar negalima tiksliai nustatyti nelaimingų atsitikimų, susijusių su naujų technologijų ir naujų darbo organizavimo būdų naudojimu, skaičiaus;
- R. kadangi nėra įrodytas nelaimingų atsitikimų skaičiaus ir įmonės dydžio ryšys, tačiau toks ryšys yra susijęs su darbo rūšimi ir pramonės sektoriumi, kurioje veikia įmonė ir kurioje vyrauja rankų darbas bei glaudus žmogaus ir mašinos ryšys;
- S. kadangi reikia įvertinti tai, kad vystantis technologijoms atsiranda naujų pavojų darbuotojų sveikatai ir saugai;

⁽¹⁾ EU-OSHA tyrimas „Esener“, 2009 m., http://osha.europa.eu/sub/esener/en/front-page/document_view?set_language=en

⁽²⁾ Eurofound, „Senėjančių darbuotojų darbo sąlygos“

⁽³⁾ Tarptautinė darbo organizacija, 2005, ES 27 šalių duomenys; <http://www.ilo.org/public/english/protection/safework/wdcongrs17/index.htm>

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- T. kadangi vėžys yra pirminė su darbu susijusių mirties atvejų priežastis, po jos seka širdies ir kraujagyslių bei kvėpavimo takų ligos, o nelaimingi atsitikimai darbe lemia tik labai nedidelį skaičių mirčių ⁽¹⁾;
- U. kadangi moterys patiria daugiau su darbu susijusių sveikatos problemų negu vyrai, neatsižvelgiant į darbo rūšį ⁽²⁾ ir todėl sveikatos ir saugos darbe priemonės turi būti grindžiamos su lytimi susijusiu požiūriu, kurį taikant būtų atsižvelgiama į gyvenimo ciklą;
- V. kadangi moterys, net dirbdamos paslaugų sektoriuje, lygiai taip pat dažnai ir netgi dažniau patiria raumenų ir kaulų sistemos sutrikimų;
- W. kadangi senstančios moterys ypač linkusios sirgti su amžiumi susijusiomis ligomis, ir į tai turi būti tinkamai atsižvelgta profesinės sveikatos ir saugos politikoje;
- X. kadangi sveikatos problemos, kurios kelia grėsmę reprodukciniam pajėgumui, yra susijusios su poveikiu, kurį gali turėti aplinkos tarša ir rizikos veiksniai darbo vietoje tėvų ar dar negimusio vaiko ateičiai;

Vidurio laikotarpio strategijos peržiūra

1. pažymi, kad Europos orientaciniais metmenimis dėl profesinės sveikatos ir saugos automatiškai nėra užtikrinamas darbo sąlygų pagerinimas ir kad svarbiausi faktoriai yra – tinkamas teisės aktų įgyvendinimas (įtraukiant darbuotojus) trišaliai dialogai, duomenų rinkimas ir platinimas, visuomenės informavimo kampanijos ir mokymų bei informavimo paslaugų teikimo tinklai, o taip pat teisės aktų pritaikymo valstybėse narėse kontrolė; ragina Komisiją veikti nedelsiant nustačius pažeidimus ir, kai reikia, sustiprinti sankcijas;
2. primena, kad vienas iš pagrindinių Bendrijos strategijos 2007–2012 m. tikslų yra ne tik užtikrinti, kad būtų įgyvendinami Europos Sąjungos teisės aktai, bet ir tobulinti bei supaprastinti esamus teisės aktus, ypač įgyvendinant neprivalomas priemones; be to, pažymi, kad pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 4 straipsnį ES gali tik kartu su valstybėmis narėmis veikti užimtumo ir visuomenės sveikatos srityse ir kad savo 2007 m. komunikate Europos Komisija ragina parengti ir įgyvendinti nacionalines strategijas; todėl pabrėžia, kad reikia suderintai pritaikyti ES teisės aktus prie visuomenės raidos ir be reikalo netaikyti reglamentavimo ES lygmeniu;
3. apgailestauja, kad 2009 m. kelios valstybės narės neparengė nacionalinių strategijų dėl trijų ES strategijos prioritetų – dėl streso ir „perdegimo“ darbe, dėl kaulų ir raumenų sistemos veiklos sutrikimų ir dėl naujų rizikos rūšių tyrimo ir duomenų apie jas rinkimo; mano, kad nacionalinėmis strategijomis turi būti skiriama daugiausia pastangų ir priemonių prevencijai užtikrinti;
4. laikosi nuomonės, kad priimant, rengiant ir įgyvendinant nacionalines strategijas turi būti atsižvelgiama į konkrečią padėtį kiekvienoje valstybėje narėje, skiriant dėmesį tiems sektoriams ir įmonėms, kuriuose įvyksta daugiausia nelaimingų atsitikimų darbe;
5. mano, kad Europos ir nacionaliniu lygmenimis būtina suvienodinti profesinės sveikatos ir saugos politikos šakas ir visapusiškai įtraukti jas į kitas valstybės politikos rūšis: sveikatos, užimtumo, pramonės, aplinkosaugos, transporto, švietimo, energetikos, regioninės plėtros, viešųjų pirkimų ir vidaus rinkos; lyčių aspektas turėtų būti įgyvendinamas visose politikos srityse, siekiant geriau atsižvelgti į moterims darbuotojoms kylančią specifinę riziką;

⁽¹⁾ Tarptautinė darbo organizacija, 2005, ES 27 šalių duomenys; <http://www.ilo.org/public/english/protection/safework/wdcongrs17/index.htm>

⁽²⁾ Darbuotojų sveikatos ir saugos pavojai pažeidžiamiausiems darbuotojams, Europos Parlamento A teminis skyrius, Ekonomikos ir mokslo politika, 2011 m., 40 p.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

6. pažymi, kad, be įmonės įvaizdžio ir ekonominių veiksmų, teisiniai reikalavimai ir darbuotojų skundai yra du pagrindiniai veiksniai, kurie darbdavius priverčia imtis veiklos;
7. sudarant viešojo pirkimo sutartis ragina daugiau dėmesio skirti saugos standartams ir praktikai, kuria siekiama išvengti nelaimingų atsitikimų;
8. mano, kad ES politika dėl cheminės rizikos, su darbu susijusių vėžinių ligų saugant reprodukcinis pajėgumus turėtų būti ambicingesnė ir aktyvesnė;
9. pabrėžia, kad svarbu visiškai įgyvendinti REACH ir būtinas didesnis tarpusavio ryšys tarp REACH ir profesinės sveikatos ir saugos politikos šakų tiek Europoje, tiek ir valstybėse narėse;
10. ragina, kad kitoje Europos strategijoje būtų nustatyti labiau išmatuojami tikslai ir įpareigojantis kalendorinis planas bei nuolatinis vertinimas; tikisi, kad bus nustatytas TDO rekomenduojamas tikslas 10 000 darbuotojų skirti po vieną darbo inspektorius;
11. atkreipia dėmesį, kad ekonomikos krizės paskatintas taupymas neturėtų reikšti sveikatos ir saugos darbe sumažėjimo bei pabrėžia, kad krizės meto biudžetai ir socialinių išlaidų sumažinimas neturėtų pakenkti veiksams, kuriais siekiama pagerinti sveikatos ir saugos darbe standartus;
12. mano, kad daugelyje šalių pasireiškiantys krizės padariniai ekonomikai ir recesijos sunkumas neturėtų būti dingstis atsainiam teisės aktų dėl darbuotojų saugos ir sveikatos taikymui ir neturėtų kenkti profesinės rizikos prevencijos politikos įgyvendinimui;
13. mano, kad valstybės narės ir įmonės turėtų daugiau investuoti į rizikos prevencijos politiką ir užtikrinti, kad joje dalyvaus darbuotojai; mano, kad šios investicijos atsipirktų – pagerėtų darbo našumas, didėtų įmonių konkurencingumas, ir sumažėtų socialinės saugos išlaidos, be to, būtų užtikrintas socialinės apsaugos sistemų gyvybingumas;
14. mano, kad iš tiesų veiksminga nelaimingų atsitikimų prevencija turėtų būti vykdoma dar planavimo etape tam, kad diegiant naujoves būtų saugesni ir gaminiai, ir visas gamybos procesas; todėl prašo Komisijos ir valstybių narių remti ir skatinti šios srities mokslinius tyrimus;
15. mano, kad būtina išspręsti saugos darbe problemą dviem lygmenimis įgyvendinant strategiją, kuria kovojama su aplinkai keliamu pavojumi ir kartu gerinant psichosocialinę darbo aplinką; mano, kad darbuotojų ir visų suinteresuotųjų šalių dalyvavimas įgyvendinant šią strategiją bus labai svarbus siekiant jos sėkmės; ragina Komisiją tęsti ir plėsti diskusijas bei konsultacijas su socialiniais partneriais siekiant užtikrinti bendrus ir suderintus veiksmus sprendžiant konkrečius klausimus;
16. pabrėžia, kad su darbu susijęs stresas yra pripažintas didele kliūtimi produktyvumui Europoje; apgailestauja dėl didėjančio ligų ir nelaimingų atsitikimų, susijusių su darbuotojų psichosocialinėmis problemomis, skaičiaus; primena apie dažnėjančius savižudybių darbe atvejus ir realų poveikį, kurį darbo vietos laikinumas turi streso faktoriui; apgailestauja dėl nevienodo 2004 m. spalio 8 d. ES pagrindų susitarimo dėl darbe patiriamą streso, taikymo; ragina Komisiją imtis visų priemonių, kurios yra reikalingos siekiant užtikrinti, kad šis susitarimas būtų įgyvendinamas visose valstybėse narėse ir ragina socialinius partnerius aktyviau stiprinti darbdavių, darbuotojų ir jų atstovų supratimą apie stresą darbo vietoje;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

17. pastebi, kad plinta nestandartinės darbo formos (laikinasis darbas, sezoninis, darbas sekmadieniais, ne visą darbo dieną, darbas iš namų), kurioms yra būtinas konkretesnis ir specialus darbuotojų apsaugos požiūris;

18. neigiamai vertina tai, kad Komisija, nagrinėdama sveikatos ir saugos darbe klausimus, lyčių aspektui neskyrė pakankamai dėmesio nei Bendrijos darbuotojų sveikatos ir saugos darbe strategijoje, nei jos laikotarpio vidurio peržiūroje; todėl teigiamai vertina Komisijos iniciatyvą, kuria raginama parengti unikalius poveikio profesinei sveikatai ir darbo saugai vertinimo metodus, kuriuose būtų atsižvelgiama į lyčių specifiškumą; ragina Komisiją įvertinti galimybę Bendrijos lygmeniu rinkti statistinius duomenis pagal lytį dėl su darbu susijusių mirtinų ir nemirtinų ligų; ragina valstybes nares prevencijos politikoje ir taikant rizikos vertinimo metodus atsižvelgti į ypatingą riziką, su kuria susiduria moterys darbuotojos;

19. kadangi reikia didinti užimtumo lygį Europos Sąjungoje maždaug 1 proc. per metus, pirmenybė turi būti teikiama vyresnio amžiaus darbuotojų, nedarbingų asmenų ir neįgalųjų sveikatos apsaugai, taip pat jų būsenai pritaikytų darbo vietų įrengimui ir darbo sąlygų užtikrinimui;

20. pažymi, kad nei viešasis, nei privatusis sektorius nėra pasirengę veiksmingai pagerinti demografinę situaciją įdarbinant daugiau neįgalių asmenų, asmenų turinčių ilgalaikių sveikatos problemų arba asmenų, kurių darbo pajėgumai yra mažesni; mano, kad būtina laiku atkreipti tinkamą dėmesį į tai, kad darbo vietos būtų prieinamos ir saugios neįgaliesiems darbuotojams;

21. apgailestauja, kad Komisija delsia pateikti naujo teisės akto pasiūlymą dėl būtinųjų sveikatos ir saugos reikalavimų, susijusių su darbuotojams kylančiu pavojumi dėl elektromagnetinių laukų poveikio, po to, kai buvo atidėtas Direktyvos 2004/40/EB įgyvendinimas, ir ragina skubiai įgyvendinti atitinkamą teisės aktą, kai tik jis bus priimtas;

22. mano, kad įmonių socialinė atsakomybė – svarbi ir veiksminga priemonė užtikrinant saugesnes darbo sąlygas ir geresnę darbo aplinką, todėl laikosi nuomonės, kad turėtų būti skatinama ją taikyti ne vien tik savanoriškai;

23. mano, kad būtina stiprinti ES, TDO ir PSO bendradarbiavimą, siekiant spręsti Europos ir trečiųjų šalių darbuotojų, kurie konkuruoja socialiniu požiūriu, problemas;

Statistinių duomenų rinkimas

24. pabrėžia, kad Komisija turėtų sukurti su lytimi ir amžiumi susijusias statistines prevencijos vertinimo priemones, skirtas ne tik nelaimingiems atsitikimams, bet ir patologijai bei darbuotojų, kurie dirba su cheminėmis, fizinėmis ar biologinėmis medžiagomis, skaičiui ir pavojingoms darbo organizavimo požiūriu situacijoms nustatyti;

25. pabrėžia su lytimi susijusio požiūrio, kurį taikant atsižvelgiama į gyvenimo ciklą, svarbą, kad būtų pašalinta ankstyvo išėjimo į pensiją rizika dėl sveikatos problemų;

26. pabrėžia duomenų surinkimo sunkumus daugelyje valstybių narių; ragina sustiprinti Europos saugos ir sveikatos darbe agentūros ir Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondo darbą ir kuo plačiau skleisti informaciją apie jų darbą;

27. reikalauja, kad Europos saugos ir sveikatos darbe agentūra surinktų nacionalinius rodiklius dėl vėžio poveikio ir dar kartą apsvaistytų pažeidžiamų darbuotojų informuotumą šiuo klausimu;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

28. pabrėžia Europos darbuotojų saugos ir sveikatos agentūros ir Europos Komisijos specialiųjų komitetų, pavyzdžiui, Vyresniųjų darbo inspektorių komiteto ir Darbuotojų saugos ir sveikatos patarimojo komiteto, bendradarbiavimo svarbą, kad būtų pasiekti geresni rezultatai ir teikiami pasiūlymai;

29. ragina ES ir valstybes nares sukurti Europos profesinės rizikos, ypač susijusios su raumenų ir kaulų ligomis ir psichosocialinėmis ligomis, stebėjimo programą, paremtą visose 27 valstybėse narėse taikomais bendrais sveikatos rodikliais, apibrėžtimis ir epidemiologinėmis priemonėmis; pabrėžia, jog reikia laikytis integruoto požiūrio į stebėjimą atsižvelgiant į dabartinių darbuotojų profesinę veiklą ir į pensiją išėjusių buvusių darbuotojų sveikatos būklę;

30. pažymi, kad ES sumažėjo nelaimingų atsitikimų darbe skaičius, ir ragina Komisiją ištirti, koku mastu tai galėjo sukelti sumažėjęs darbo lygis ir besitęsiantis ekonomikos perkėlimas į paslaugų sektorių; tikisi, kad Europos ir nacionaliniu lygiais nustatytuose tiksluose ir jų įgyvendinimo vertinimuose bus atsižvelgiama į minėtą makroekonominę dimensiją;

31. atkreipia dėmesį į Komisijos 2009 m. pažangos lentelę, kurioje atspindi kiekvienos valstybės narės rezultatai; mano, kad ši lentelė turi apimti visas Europos Sąjungos 2007–2012 m. strategijos sritis; apgalvinstauja, kad šių duomenų tikslumas ir gausa nėra nešališkai tikrinami ir jie teikiami savanoriškais pagrindais; ragina Komisiją užtikrinti, kad visos valstybės narės teiktų patikimus ir palyginamus duomenis, o šie duomenys nacionaliniu lygmeniu būtų tikrinami kompetentingų institucijų;

32. kritikuoja tai, kad ne visos valstybės narės nustato išmatuojamus tikslus, susijusius su jų nacionalinėmis profesinės sveikatos ir saugos strategijomis, ir kad daugumą jų nenustato tikslų dėl profesinių ligų, su darbu susijusių sveikatos problemų ir ligų, profesinės rizikos veiksnių ar didelės rizikos sektorių; pabrėžia, kad nei Bendrijos sveikatos ir saugos darbe strategijos laikotarpio vidurio peržiūroje, nei 2009 m. pažangos lentelėje nepateikiama jokia esminė informacija apie tai, ar valstybės narės laikosi vienintelio ES strategijos kiekybinio tikslo 25 proc. sumažinti nelaimingų atsitikimų darbe skaičių iki 2012 m.; ragina būsimose ataskaitose geriau įvertinti, kaip praktiškai valstybėse narėse laikomasi ES sveikatos ir saugos teisės akty;

33. pabrėžia, kad svarbu iškart nustatyti aiškią nelaimingo atsitikimo ir profesinės ligos apibrėžtį, į ją įtraukiant nelaimingą atsitikimą vykstant į darbą ar iš jo, taip pat stresą darbe, visa tai nustatant pagal tikslus rodiklius;

34. mano, kad yra būtina ypač ištirti ryšius tarp kentėjimo darbe ir darbo organizavimo, įskaitant darbo laiką; nagrinėjant sveikatos problemas ragina laikytis holistinio požiūrio, atsižvelgiant į darbo organizavimą, statistinius faktorius bei individualias silpnynes;

35. ragina Komisiją tirti ir teikti statistinius duomenis apie mokslinių tyrimų programos, skirtos nelaimingų atsitikimų prevencijai planavimo etape, poveikį jų skaičiaus mažėjimui;

36. atkreipia dėmesį į profesinės sveikatos ir saugos politikos įgyvendinimo problemą, susijusią su darbuotojais, kurie užsiima nedeclaruota veikla; mano, kad tokios neteisėybės galima apsisaugoti tik taikant griežtesnę kontrolę ir atitinkamas sankcijas bei primygtinai ragina imtis griežtų, prieš tokios veiklos organizavimą nukreiptų priemonių; pabrėžia, kad nepriklausomai nuo savo statuso darbuotojai turi teisę į profesinę sveikatą ir saugą, o šią teisę būtina veiksmingai užtikrinti teisės aktais;

37. pabrėžia, kad svarbu perduoti mokslinius duomenis įmonėms, siekiant numatyti naujas arba kylančias rizikos formas;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

38. teigia, kad Europos šalys, kuriose nustatytas mažiausias nelaimingų atsitikimų darbe skaičius, taip pat yra konkurencingiausios ⁽¹⁾; mano, kad reikia rinkti daugiau duomenų, pagal kuriuos vertinamas tinkamos rizikos prevencijos poveikis įmonių konkurencingumui;

39. ragina Europos darbuotojų saugos ir sveikatos agentūrą ir Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondą (Eurofound) analizuoti ankstyvo moterų ir vyrų išėjimo į pensiją priežastis;

40. ragina Europos darbuotojų saugos ir sveikatos agentūrą atlikti tyrimą dėl „dvigubos pamainos“ poveikio darbuotojų moterų sveikatai, t. y. kai moterys turi tęsti neapmokamą darbą namuose po reguliaraus ir registruojamo apmokamo darbo;

41. ragina įvairias nacionalinės valdžios institucijas aktyviau keistis informacija tarpvalstybinio lygmeniu siekiant veiksmingiau kontroliuoti darbuotojų komandiravimą į kitas ES valstybes nares.

Prevencijos kultūros skatinimas

42. apgailestauja, kad darbuotojams, darbdaviams, socialiniams partneriams ir net sveikatos tarnyboms trūksta informacijos apie grėsmes ir sprendimus; todėl atkreipia dėmesį į teigiamą darbuotojų dalyvavimo ir jų atstovavimo poveikį;

43. mano, kad darbuotojų atstovavimas daro teigiamą poveikį darbuotojų sveikatos ir saugos sistemai, ypač MVĮ ir tuo atveju, jei atstovaujama formaliai; mano, kad darbuotojų dalyvavimas yra kitas svarbus darbuotojų sveikatos ir saugos rizikos valdymo veiksnys ⁽²⁾;

44. primena, kad prevencija darbe turi būti taikoma daugeliui disciplinų, nes kalbama apie profesinę sveikatą, saugą, ergonomiką, epidemiologiją, toksikologiją, pramoninę higieną ir ypač psichologiją;

45. mano, kad yra svarbu pagerinti galiojančių teisės aktų įgyvendinimą taikant neprivalomas priemones, pavyzdžiui, keitimąsi geriausia patirtimi, informuotumo didinimo kampanijų rengimą ir geresnį informacijos teikimą;

46. ragina valstybes nares ir Komisiją užtikrinti, kad darbuotojų apsaugos gaires būtų lengviau praktiškai taikyti, nesumenkinant darbuotojų sveikatos ir saugos taisyklių svarbos;

47. atkreipia dėmesį į tai, kad apie 50 proc. ES darbuotojų vis dar neturi galimybių naudotis prevencinėmis paslaugomis, visų pirma MVĮ ir subrangovų grandinėse; pabrėžia, kad daugelis esamų paslaugų nėra visapusiškai teikiamos įvairiose srityse ir tinkamai neatspindi prevencijos priemonių hierarchijos, apibrėžtos pagrindų direktyvoje; mano, kad visiems darbuotojams, įskaitant tiek valstybinį, tiek privatų sektorius, turėtų būti taikoma rizikos prevencijos tvarka bei veiksminga prevencinė politika, įskaitant darbuotojams skirtas su prieinamumu susijusias priemones, apmokymus bei seminarus, o ypatingas dėmesys turėtų būti atkreiptas į pažeidžiamų darbuotojų, įskaitant asmenis, kurie turi dalyvauti privalomose darbinės veiklos programose ir nėra apmokyti bei neturi tam reikiamų įgūdžių, padėti; taip pat mano, kad būtina atsižvelgti į naujas užimtumo formas tam, kad prevencinės priemonės ir kontrolė apimtų visus darbuotojus (ypač labiausiai pažeidžiamus darbuotojus) neatsižvelgiant į darbo pobūdį ir užimtumo formą; tikisi, kad tikslas bus vienas patarėjas saugos klausimais 3 000 darbuotojų;

48. mano, kad socialinė įmonių atsakomybė turi būti svarbi skatinant taikyti darbuotojų sveikatos ir saugos sistemas;

⁽¹⁾ EU–OSHA ir Pasaulio Ekonomikos Forumas, 2011 m.

⁽²⁾ EU–OSHA, tyrimas „Esener“.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

49. mano, kad būtina užtikrinti prevencijos tarnybų nepriklausomumą nuo darbdavių; mano, kad nepriklausomi specialistai turi atlikti ekspertizes ir teikti konsultacijas apie darbuotojų sveikatą, priežiūrą ir pavojus; apgailestauja, kad kai kuriose valstybėse narėse darbo saugos tarnybos yra pavaldžios darbdavių organizacijoms, kurios tokiu atveju tampa ir teisėju, ir ginamuoju, ir kurių visuotinis susirinkimas turi sprendžiamąjį balsą;

50. pabrėžia, kad dėl mokslinių tyrimų sveikatos srityje pažangos, dėl nuolatinio vystymosi socialinėje ir ekonominėje srityje, dėl naujų technologijų vystymosi ir darbo rinkos vystymosi Europos valdžios institucijos turi būti budrios, nes gali atsirasti naujų profesinės rizikos rūšių, ir turi nuolat atnaujinti atitinkamus teisės aktus, jų taikymą ir pildyti sunkių bei pavojingų sveikatai darbų sąrašą;

51. primena, kad darbo inspektoriai turi labai svarbų vaidmenį lavinant, įtikinant ir skatinant žmones bei vertinant tai, kaip įgyvendinami galiojantys teisės aktai bei prevencijos srityje, ypač tikrinant tai, kaip laikomasi darbo sąlygų pažeidžiamose darbo grupėse ar profesijose, kurių darbuotojai dažnai samdomi neteisėtai; pabrėžia, kad valstybės narės turi užtikrinti aukštus darbo inspektorių mokymo kokybės standartus; ragina valstybes narses įdarbinti daugiau darbo inspektorių bei skirti jiems daugiau lėšų, siekiant vieno darbo inspektoriaus 10 000 darbuotojų tikslo, kurį rekomendavo TDO; ragina stiprinti sankcijas, skirtas įmonėms, nesilaikančioms savo įsipareigojimų pagrindinių darbuotojų teisių srityje ir mano, kad tokios nuobaudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios;

52. įpareigoja valstybes narses kovoti su biurokratinėmis kliūtimis ir sudėtingomis nacionalinės kontrolės priemonėmis darbuotojų sveikatos ir saugos srityje, taip pat darbo inspekcijos srityje, siekiant padaryti jas dinamiškesnes ir supaprastinti varginančias vidaus procedūras, kad būtų galima vykdyti kontrolę plačiau ir veiksmingiau;

53. prašo valstybių narių vykdyti griežtesnę atvejų, kai nepranešama apie nelaimingus atsitikimus darbe, kontrolę;

54. ragina Komisiją pasiūlyti direktyvą, apsaugančią asmenis, kurie teisėtai informuoja apie pavojų profesinei sveikatai ir saugai, perspėdami atitinkamą darbo inspekciją; šie asmenys turėtų būti apsaugoti siekiant išvengti bet kokio jiems taikomo spaudimo (grasinimų atleisti ir t.t.); todėl ragina Komisiją priverti baigti tokių darbuotojų šantažą, užtikrinant, kad nuo tokio pagrindinių darbo teisių pažeidimo bus apsaugoma taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas;

55. ragina taip pat daug dėmesio skirti darbuotojų sveikatos ir saugos problemoms ir privačiame, ir viešajame sektoriuose; primena, kad privaloma laikytis nediskriminacijos principo;

56. apgailestauja, kad daugelyje valstybių narių trūksta valstybės sveikatos politikos ir darbuotojų sveikatos politikos koordinavimo;

57. prašo valstybių narių geriau vadovauti reguliariai medicinos kontrolei ir rezultatų tyrimui, užtikrinant darbuotojams tinkamą sveikatą pagal reikalavimus, susijusius su jų darbu;

58. prašo Europos Komisijos parengti gerosios patirties vadovus šioje srityje; pabrėžia, kad reikia, kad valstybės narės keistųsi gerąja patirtimi, siekiant padidinti jų darbuotojų darbo veiksmingumą;

59. mano, kad valstybės narės gali būti remiamos mokslinių tyrimų dėl naujų pavojų srityje, taip pat įvedant naują tvarką, kuria prisidedama prie veiksmingesnio saugos taisyklių taikymo įgyvendinant Septintąją bendrąją mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros programą;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

60. mano, kad rizikos vertinimas turi būti atliekamas daugeliui disciplinų ir turi būti pagrįstas darbuotojų dalyvavimu;
61. pažymi, kad dauguma įmonių atlieka rizikos vertinimą, tačiau jis atliekamas rečiau mažose įmonėse ir kai kuriose valstybėse narėse ⁽¹⁾;
62. mano, kad MVĮ nėra tuo įsitikinusios, bet mano, kad rizika yra veikiau susijusi su blogu darbo organizavimu nedidelėmis darbuotojų saugai ir saugumui skirtomis lėšomis; mano, kad svarbu padėti MVĮ įgyvendinti rizikos prevencijos politiką; pabrėžia teigiamą iniciatyvų, pvz. OiRA ir ekonominių veiksmų vaidmenį;
63. mano, kad svarbu, jog atitinkama viešoji institucija, atsakinga už sveikatos ir saugos teisės aktų įgyvendinimą valstybėse narėse, dėtų visas pastangas, siekdama padėti įvertinti ir sumažinti visų rūšių riziką ir užtikrinti tinkamą darbuotojų apsaugą; mano, kad svarbu padėti MVĮ įdiegti rizikos prevencijos politiką; pabrėžia nesudėtingų, nemokamų ir tikslingų iniciatyvų (pvz., OiRA) teigiamą poveikį; mano, kad rizikos vertinimas įmonės lygmeniu turi būti atliekamas periodiškai ir turėtų būti laipsniškai pritaikomas prie naujų aplinkybių ir kylančios rizikos;
64. primena, kad svarbu informuoti įmones ir rengti informavimo kampanijas, kad įmonės, ypač MVĮ, suvoktų riziką ir galėtų atlikti tinkamus prevencijos veiksmus;
65. yra susirūpinęs dėl subrangos poveikio, pavyzdžiui, civiliniuose ir kariniuose atominuose padaliniuose, ir pabrėžia, kad visi darbdaviai, įskaitant subrangovus, yra atsakingi savo darbuotojų atžvilgiu ir jiems turi taikyti prevencines priemones;
66. mano, kad visiems darbuotojams, o ypač laikinai įdarbintiems bei darbuotojus, dirbančius ne visą darbo dieną ir trečiųjų šalių samdomiems darbuotojams būtina rengti konkrečius ir aktualius apmokymus sveikatos ir saugos srityje, siekiant sustiprinti saugą darbo vietoje; reiškia susirūpinimą dėl didėjančio streso sukeltų ligų skaičiaus ir pažymi nepakankamo lavinimo kaip valdyti stresą darbe, trūkumą; ragina imtis preventyvių veiksmų visų asmenų (ypač jaunimo) atžvilgiu, įtraukiant socialinius partnerius ir rengiant streso valdymo kursus, apimančius socialinių įgūdžių temą, bendravimą tarp asmenų ir sugebėjimą spręsti konfliktus darbe bei vykdyti informuotumo didinimo kampanijas mokyklose ir darbo vietose; ragina valstybes nares šiuo tikslu veiksmingiau pasinaudoti Europos socialinio fondo lėšomis;
67. ragina valstybes nares investuoti į darbo srities mokslą; ragina atlikti daugiau tyrimų Bendrijos ir nacionaliniu lygmenimis šioje srityje;
68. pabrėžia, kad pagrindinės psichosocialinių problemų rizikos suvokimo kliūtys yra deramo jautrumo šiam klausimui trūkumas, asmenys nenori jo pripažinti, taip pat lėšų trūkumas ir tyrimų trūkumas ⁽²⁾;
69. ragina Komisiją užtikrinti palankias sąlygas Europos darbuotojų sveikatos ir saugos standartų įgyvendinimui darbo vietose; taigi pabrėžia, kad valstybės narės turi bendradarbiauti, būtent tirdamos nelaimingų atsitikimų darbe priežastis ir keisdamosi gerąja patirtimi;
70. ragina valstybes nares nuo pat mokymų pradžios (o vėliau ir kaip visą gyvenimą trunkančio mokymosi dalį) įtraukti profesinės sveikatos ir saugos temą; mano, kad rizikos mokymai turi būti vykdomi kuriose technologijų, mokslo, meno ir sporto lavinimo programose, o taip pat vadovų rengimo programose; ragina valstybes nares įtraukti profesinės sveikatos ir saugos temą į universitetų programas, siekiant, kad būsiami inžinieriai, architektai, verslininkai, vadovai ir kiti asmenys gautų šią informaciją;

⁽¹⁾ EU–OSHA, tyrimas „Esener“.

⁽²⁾ EU–OSHA, tyrimas „Esener“.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

71. siekiant sumažinti dėl streso darbe patiriamą įtampą turi būti įdiegti ir plačiai taikomi specialūs mokymai, skirti gebėjimams dirbti streso sąlygomis ugdyti, taip pat rengiami mokymai, skirti darbo grupėse gebėjimams lavinti ir šių darbuotojų grupių integravimui didinti;
72. ragina valstybes nares vertinti vadybininkų mokymų rizikos prevencijos darbe srityje kokybę ir pritaria gerosios patirties keitimuisi;
73. pabrėžia, kad būtina remti mokymo programas, skatinant geresnę Bendrijos politikos koordinavimą, ir stiprinti jau įgyvendinamas programas, siekiant plėtoti rizikos prevencijos politiką remiantis vietos, regioninių ir nacionalinių institucijų patirtimi;
74. pabrėžia, kad atsiradus naujų rūšių darbo vietoms (pavyzdžiui, ekologiškos darbo vietos) atsiranda naujų darbuotojų saugos galimybių ⁽¹⁾ ir profesinio mokymo programų suderinimo galimybių;
75. mano, kad ilgalaikių ligų rizikos prevencija turi būti vykdoma griežtai laikantis teisės aktų dėl nedarbingumo dėl ligos ir motinystės atostogų, nes per šį laikotarpį dėl iš darbdavių patiriamo spaudimo nedarbingumas dėl ligos ir motinystės atostogos gali būti atidedami;
76. primena, kad darbo vieta turi būti laikoma viena iš pagrindinių platformų remiant ES ir valstybių narių prevencijos strategijas, atkreipiant dėmesį tiek į užkrečiamąsias, tiek į neužkrečiamąsias ligas, ir kad darbdaviams, darbuotojų organizacijoms ir kiti socialiniams partneriams tenka svarbus vaidmuo skatinant dirbančių asmenų sveiką gyvenimą ir sveikatos klausimų išmanymą;
77. ragina Komisiją ir valstybes nares aktyviau kovoti su skirtumais sveikatos srityje ir mažinti darbo sąlygų, darbuotojų sveikatos ir prevencinių bei profesinės sveikatos gerinimo paslaugų prieinamumo skirtumus;

Pažeidžiami darbuotojai ir specifinė rizika

78. pabrėžia, kad kartu su įtemptą darbą atliekančiais darbuotojais į didžiausios rizikos kategoriją patenka migrantai, jaunimas, pagyvenę asmenys, vaisingo amžiaus moterys, neįgalieji, etninių mažumų nariai, nekvalifikuoti darbuotojai, atsitiktiniai darbuotojai, nesaugiomis darbo sąlygomis dirbantys darbuotojai ir ilgalaikiai bedarbiai, grįžtantys į darbo rinką; pabrėžia, kad reikalingos paskatos norint veiksmingiau taikyti sveikatos ir saugos darbe taisykles (ypač aukščiau nurodytų asmenų atžvilgiu); mano, kad prieš įsidarbinant šiems darbuotojams, kai tinkama, turi būti teikiamas specialus išankstinis mokymas;
79. pažymi, kad jauniems, 15–24 metų amžiaus darbuotojams kyla ypač didelė rizika susižeisti ⁽²⁾, o jaunystėje persirgtos ligos ar patirti sužalojimai gali turėti sunkių ilgalaikių pasekmių; taip pat pabrėžia būtinybę darbuotojų sveikatos ir saugos temą įtraukti į jau esamas ES programas, pvz., „Judus jaunimas“;
80. ragina Komisiją ir valstybes nares demografinių pokyčių procesą palengvinti darbuotojų sveikatos ir saugos priemones geriau pritaikant prie vyresnio amžiaus darbuotojų poreikių; pabrėžia teigiamą mokymosi

⁽¹⁾ EU–OSHA, „Su naujomis technologijomis ir „ekologiškoms“ darbo vietomis susijusių naujų ir didėjančių pavojų sveikatai ir saugai prognozės laikotarpiui iki 2020 m., 1 etapas“ (http://osha.europa.eu/en/publications/reports/fore-sight-green-jobs-drivers-change_TERO11001ENN/view) ir 2 etapas (<http://osha.europa.eu/en/publications/reports/fore-sight-green-jobs-key-technologies/view>); ir NIOSH (<http://www.cdc.gov/niosh/topics/PtD/greenjobs.html>)

⁽²⁾ Verjans M., de Broeck V., Eckelaert L., „PSS skaičiais. Europos sveikatos ir saugos darbe agentūros Europos rizikos stebėjimo tarnybos ataskaita „Jauni darbuotojai – faktai ir skaičiai“), Liuksemburgas, 2007, p. 133.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

visą gyvenimą poveikį siekiant išlaikyti motyvaciją dirbti ir teigiamą priemonių, kuriomis mažinamas fizinių pastangų poreikis, poveikį, pvz., įrengiant ergonomines darbo vietas; pabrėžia, kad socialinių partnerių pagrindų susitarimas būtų konstruktyvus impulsas;

81. mano kad nekvalifikuoti darbuotojai ir ilgalaikiai bedarbiai neturėtų būti įdarbinami be būtinų išankstinių mokymų apie darbuotojų sveikatos ir saugos riziką;

82. yra susirūpinęs dėl netipinių darbo sutarčių pagausėjimo (darbas nepilną darbo dieną, nuotolinis darbas, darbas nereguliais laikotarpiais, darbas sekmadieniais ir naktį) kai tokie darbo susitarimai yra vykdomi priverstine tvarka; ragina moksliai įvertinti tokių darbo susitarimų ir darbo keliose vietose keliamus pavojus (ypač moterims), tačiau pastebi, kad juos pasirinkus savanoriškai, tokie susitarimai darbuotojų gali būti pageidaujami;

83. apgailestauja, kad trūksta iniciatyvų dėl savarankiškai dirbančių asmenų, laikinųjų darbuotojų, namuose dirbančių darbininkų bei darbuotojų, turinčių trumpalaikes darbo sutartis, nes jiems taip pat turėtų būti taikomos profesinės sveikatos ir saugos teisės;

84. primena, kad laikino darbo sutartys yra paplitusios statybų ar žemės ūkio sektoriuose, kuriuose yra didelis nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų skaičius, ir paslaugų sektoriuje, kur žinios yra ribotos⁽¹⁾;

85. mano, kad skatinant dirbti ne visą darbo dieną vyresnio amžiaus darbuotojus būtų galima laipsniškai pereiti prie pensinio amžiaus ir padidinti vyresnio amžiaus darbuotojų gerovę ir darbo galimybes;

86. pritaria ES ataskaitos HIRES rekomendacijoms, pagal kurias numatoma užtikrinti, kad laikini darbininkai ir įmonės darbuotojai gautų tas pačias sveikatingumo skatinimo teises, jei jų darbas yra ilgalaikis ir atliekamas vadovaujant pagrindiniam darbdaviui;

87. pabrėžia, kad vyrai ir moterys susiduria su skirtingomis profesinėmis ligomis, kurios gali būti psichosocialinio ar fizinio pobūdžio (ypač kaulų ir raumenų ligomis); be to, primena, kad galima nustatyti ryšį tarp terminuotų sutarčių, ypač laikinų ir dėl darbo ne visą darbo dieną, ir fizinio ar psichosocialinio pobūdžio profesinės rizikos didėjimo; todėl ragina valstybes nares nacionalinėse strategijose atsižvelgti į lyties aspektą ir riziką, susijusią su įvairiomis darbo sutartimis;

88. išreiškia susirūpinimą dėl rizikos, su kuria darbe susiduria nėščiosios, vertinimo; rekomenduoja išsamiai ištirti, kokie yra padariniai nėščiosioms dirbant tam tikromis darbo sąlygomis (pavyzdžiui, patiriant cheminių medžiagų, jonizuojančiosios spinduliuotės ir elektromagnetinių bangų poveikį, stresą, per didelį karštį, kilnojam sunkius nešulius ir kt.), ir ragina ištirti, kaip susiję negyvo vaisiaus gimimai, perinatalinės komplikacijos ir kūdikių sveikatos problemos su darbo sąlygomis, kurios nėščiosios galėjo kelti riziką;

89. ragina atlikti tyrimus dėl galimos rizikos, kurią darbo vietoje gali sukelti naujos technologijos, pavojingos medžiagos ir kiti rizikos faktoriai, įskaitant darbo organizavimą vietoje; mano, kad atliekant išsamesnius mokslinius tyrimus, daugiau keičiantis žiniomis ir praktiškai taikant rezultatus galima geriau nustatyti ir įvertinti galimą naują riziką; ragina imtis teisėkūros veiksmų, siekiant užtikrinti, kad nanomedžiagos būtų visapusiškai įtrauktos į dabartinę Europos profesinės sveikatos ir saugos reglamentavimą;

⁽¹⁾ „Darbo vietos sveikata ir sauga Europoje“ (1999-2007) – statistika“ (http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFF-PUB/KS-31-09-290/EN/KS-31-09-290-EN.PDF); „Nelaimingų įvykių darbo vietoje priežastys ir aplinkybės ES“, Europos Komisija, 2008 m., (http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/product_details/publication?p_product_code=KS-SF-09-063)

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

90. mano, kad padidėjusį ligų ir nelaimingų atsitikimų darbe skaičių sukelia ypatingai ilgos darbo valandos ir nepakankami poilsio laikotarpiai, taip pat neproporcingi rezultatų reikalavimai; pabrėžia, kad tokiomis sąlygomis yra pažeidžiami pagrindiniai profesinės sveikatos ir saugos principai; ragina užtikrinti pakankamą darbo ir šeimyninio gyvenimo pusiausvyrą; ragina valstybes nares visapusiškai įgyvendinti direktyvą 2003/88/EB;
91. mano, kad reikia skubiai atlikti galutinį mokslinį darbo sekmadieniais poveikio darbuotojų sveikatai tyrimą; ES Komisija greitu laiku turėtų užsakyti atlikti nešališką tyrimą, kuriame būtų apsvarstyti visi iki šiol atliktų tyrimų rezultatai ir padarytos galutinės mokslinės išvados;
92. apgailestauja, kad nėra bendros psichologinio priekabiavimo apibrėžties Europos lygmeniu; ragina Komisiją ir valstybes nares įgyvendinti veiksmingas nacionalines kovos su smurtu darbe strategijas, paremtas visų 27 valstybių narių bendra psichologinio priekabiavimo apibrėžtimi;
93. mano, kad dėl streso, kurį dažnai sukelia psichologinis priekabiavimas, padidėja rizika atsirasti kaulų ir raumenų sistemos veiklos sutrikimams, taip pat psichosocialinių problemų rizika, todėl reikėtų, kad Europos Komisija išsamiai ištirtų šiuos veiksnius;
94. tikisi, kad būsimas teisėkūros pasiūlymas dėl raumenų ir griaučių sistemos sutrikimų bus taikomas visiems darbuotojams;
95. pritaria iniciatyvai priimti teisės aktą dėl darbuotojų apsaugos nuo tabako dūmų darbe, nes iki šiol visapusiška apsauga nėra užtikrinta;
96. prašo Komisijos 2012 m. pateikti pasiūlymą Parlamentui ir Tarybai dėl draudimo rūkyti visose darbo vietose, įskaitant restoranų paslaugas teikiančiose įstaigose, ir visame viešajame transporte ir ES institucijų viešuose pastatuose;
97. ragina Komisiją pradėti plataus masto konsultacijas su Europos socialiniais partneriais dėl įvairių profesinių ligų, pasiremiant kruopščiomis mokslinėmis ir medicininėmis analizėmis pagrindinėse šiuo metu pavojingiausiomis pripažintose srityse (ypač psichikos sutrikimų ir asbesto sukeltų ligų srityse); ragina Komisiją kruopščiai išnagrinėti galimą naudą darbuotojų sveikatai, atsirandančią atnaujinus ir privaloma padarius rekomendaciją 2003/670/EB dėl Europos profesinių ligų sąrašo;
98. mano, kad būtina atlikti išsamesnius tyrimus apie ilgalaikį poveikį, kurį turi tam tikros veiklos rūšys, stengiantis užkirsti kelią susirgimams, kurie pasireiškia daug vėliau; mano, kad nustatant profesijas, kurių atveju būtini platesni moksliniai tyrimai sveikatos ir saugos srityse, būtina atsižvelgti į labiausiai neatidėliotinus socialinių partnerių prioritetus;
99. ragina Komisiją nedelsiant imtis atitinkamų priemonių siekiant apsaugoti darbuotojų sveikatą ir užtikrinti jų saugą, jei naujais tyrimais ar moksliniais duomenimis įrodoma, kad tam tikroms šios srities profesijoms būdinga didelė rizika;
100. mano, kad rehabilitacija ir reintegracija po ligos ar traumos yra labai svarbios, todėl turėtų būti atitinkamai skatinamos;
101. ragina valstybes nares kuo greičiau įgyvendinti Direktyvą 2010/32/ES dėl sveikatos priežiūros sektoriaus darbuotojų apsaugos nuo su(si)žeidimų aštriais instrumentais ir užtikrinti aukščiausią pacientų ir sveikatos priežiūros sektoriaus darbuotojų apsaugos nuo su sveikatos priežiūra susijusių infekcijų pavojaus lygį;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

102. yra susirūpinęs dėl didėjančio vėžinių susirgimų, susijusių su profesine veikla, skaičiaus; apgailestauja, kad vis dar daug darbuotojų susiduria su asbesto grėsme, ypač priežiūros ir nukenksminimo sektoriuose; pakartoja savo raginimą Komisijai imtis iniciatyvos surengiant klausymus, kurių metu būtų apsvarstyti būdai, kuriais būtų galima spręsti svarbias profesinės sveikatos ir saugos problemas, kylančias dėl vis dar pastatuose ir įrengimuose (pvz., laivuose, traukiniuose ir mechanizmuose) esančio asbesto; taip pat ragina valstybes nares tęsti asbesto šalinimą, pvz. žymint pastatuose esantį asbestą ir užtikrinant saugų pašalinimą;

103. pabrėžia Bendrijos politikos dėl cheminių medžiagų papildomą naudą ir dideles galimybes ją tobulinti, kuri turėtų būti naudinga darbo sąlygų sukeliama vėžio prevencijai;

104. pabrėžia, kad su kancerogenų keliamu pavojumi labiausiai susiduria darbininkai pramonės, amatų ir žemės ūkio sektoriuose, taip pat moterys, dirbančios paslaugų sektoriuje, patiriančios daugybinį poveikį⁽¹⁾, prašo įvertinti cheminių gaminių poveikį žemės ūkio sektoriaus darbuotojams;

105. ragina Komisiją ir valstybes nares paspartinti REACH įgyvendinimą ir ypač pakeisti didžiausią grėsmę keliančias chemines medžiagas;

106. pažymi, kad naująją strategiją turėtų būti siekiama išnaudoti ties REACH reglamento potencialą siekiant pagerinti darbuotojų apsaugą nuo cheminio pavojaus, atnaujinti profesinių ligų ir darbuotojų darbo aplinkos kokybės gerinimo pastangas, pagerinti stebėseną ir sustiprinti darbo inspekcijų pareigas, bei pagerinti darbuotojų dalyvavimą kuriant, stebint ir įgyvendinant prevencijos politiką, pagerinti profesinių ligų pripažinimą ir spręsti lankstumo, nesaugumo ir subrangos klausimus, kurie yra kliūtys tinkamai rizikos prevencijai;

107. ragina Europos Komisiją iki 2012 m. pabaigos pateikti pasiūlymą dėl direktyvos 2004/37/EB dėl kancerogeninių ir mutageninių medžiagų peržiūros, siekiant praplėsti jos taikymo sritį ir pagal panašią REACH ypač pavojingų medžiagų analogiją įtraukti toksiškas reprodukcijai medžiagas ir sustiprinti pakeitimo principo taikymą; ragina tai susieti su reprodukcine sveikata;

108. ragina Komisiją ateityje priimant darbuotojų sveikatą ir saugą reglamentuojančius teisės aktus, kai įmanoma, skatinti naudoti technologijas, kuriomis galima sumažinti pavojingų medžiagų keliamą nelaimingų atsitikimų darbe riziką, o kartu, jei įmanoma, jomis pakeisti cheminių ir radioaktyviųjų medžiagų naudojimą;

109. prašo Europos Komisijos ir valstybių narių siūlyti priemonių siekiant geriau pritaikyti darbo sąlygas darbuotojams, sergantiems vėžiu ar kitomis su darbu susijusiomis ligomis ir lėtinėmis ligomis;

110. pakartoja savo raginimą Komisijai nekelti pavojaus Europos profesinės sveikatos ir saugos direktyvose nustatytam apsaugos lygiui, kai nagrinėjamos galimybės supaprastinti teisės aktus;

*

* * *

111. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

⁽¹⁾ Europos profesinių sąjungų institutas (ETUI), <http://hesa.etui-rehs.org/uk/publications/pub54.htm>

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

Azerbaidžanas, visų pirma Rafigo Tagi atvejis

P7_TA(2011)0590

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Azerbaidžano, ypač Rafigo Tagi atvejo

(2013/C 168 E/15)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Azerbaidžano, ypač į rezoliucijas dėl žmogaus teisių,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 29–30 d. antrajame Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime priimtas išvadas,
 - atsižvelgdamas į 1999 m. įsigaliojusį EB ir Azerbaidžano partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą,
 - atsižvelgdamas į ES vyriausiosios įgaliotinės Catherine Ashton atstovo spaudai 2011 m. spalio 12 d. pareiškimą,
 - atsižvelgdamas į dvyliktojo ES ir Azerbaidžano bendradarbiavimo tarybos susitikimo, vykusio 2011 m. lapkričio 25 d. Briuselyje, išvadas,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 122 straipsnio 5 dalį,
- A. kadangi 2011 m. lapkričio 23 d. Rafig Tagi, ižymus Azerbaidžano rašytojas ir žurnalistas, mirė nuo prieš keturias dienas patirtų sunkių sužalojimų peiliu;
- B. kadangi Azerbaidžano vyriausybė pradėjo baudžiamosios bylos nagrinėjimą dėl šio išpuolio;
- C. kadangi Rafig Tagi ne kartą iki savo mirties sulaukdavo grasinimų mirtimi, kaip manoma, dėl jo 2011 m. lapkričio 10 d. paskelbto straipsnio radio *Radio Azadlyq* (Laisvė) interneto svetainėje, kur jis kritikavo Irano vyriausybę;
- D. kadangi 2007 m. gegužės mėn. buvo nuteistas kalėti dėl religinės neapykantos kurstymo savo straipsnyje, paskelbtame *Sanat* laikraštyje, kuriame jis teigė, kad Islamo vertybės trukdo Azerbaidžano integracijai į Europos struktūras ir stabdo demokratijos pažangą;
- E. kadangi vyriausiasis Irano dvasininkas Didysis ajatola Fazel Lankarani paskelbė fatvą Rafigui Tagi, po to, kai jis publikavo minėtą savo straipsnį; kadangi fatva taip pat buvo paskelbta *Sanat* laikraščio redaktoriui Samirui Sadagatoglu nužudyti;
- F. kadangi Irano institucijos niekada nepasmerkė šios fatvos, kuria buvo raginama žudyti, nei paskelbė, kad tie, kurie kurstys, planuos, vykdys ar bandys padėti nužudyti Rafigą Tagi ar Samirą Sadagatoglu bus patraukti baudžiamojon atsakomybėn;
- G. kadangi JT žmogaus teisių komitetas, kuris prižiūri, kaip įgyvendinamas Tarptautinis pilietinių ir politinių teisių paktas, kurį pasirašė Iranas, išreiškė susirūpinimą dėl Irano baudžiamojo kodekso 226 straipsnio, kuriame nurodoma, kad už nužudymą bus atkeršyta, bet tik jei nužudytas asmuo nenusipelnė mirties pagal Islamo teisę; kadangi fatvomis pateisinamas faktas, kad asmuo nusipelnė mirti;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- H. kadangi Azerbaidžano valdžios institucijos niekada aiškiai nepasmerkė patvos ir viešų grasinimų mirtimi, kurių 2007 m. Rafigo Taigi sulaukė per savo teismo procesą dėl „religijos šmeižto“; kadangi apie jo mirtį buvo minimaliai pranešta per valstybės kontroliuojamas televizijos stotis ir valdžios institucijos dar turi pasmerkti jo nužudymą;
- I. kadangi Azerbaidžano valdžios institucijos neturi reputacijos dėl išpuolių prieš žurnalistus tyrimo, o tai žymiai prisideda prie baimės ir nebaudžiamumo aplinkos, kuri pastaraisiais metais plinta žiniasklaidos aplinkoje, kūrimo;
- J. kadangi Azerbaidžanas aktyviai dalyvauja vykdamas Europos kaimynystės politiką ir Rytų partnerystės iniciatyvą, yra EURONEST steigėjas bei yra įsipareigojęs laikytis demokratijos, žmogaus teisių ir teisės viršenybės principų – pagrindinių šių iniciatyvų vertybių;
- K. kadangi 2012-2013 m. Azerbaidžanas taps nenuolatine Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos nare ir yra įsipareigojęs puoselėti JT žmogaus teisių chartijos vertybes;
- L. kadangi Azerbaidžanas yra Europos Tarybos narys ir Europos žmogaus teisių konvencijos (EŽTK), taip pat kitų tarptautinių sutarčių žmogaus teisių srityje šalis, įskaitant Tarptautinių pilietinių ir politinių teisių paktą;
- M. kadangi Azerbaidžanas įsipareigojo laikytis žmogaus teisių, kurios sudaro dalį Europos pagrindinių vertybių, vadovaujantis savo naryste Europos Taryboje, ESBO, EKP veiksmų plane ir pagal Prahos Rytų partnerystės aukščiausio lygio susitikimo bendrą deklaraciją;
1. griežtai smerkia Rafigo Taigi nužudymą ir išreiškia savo susirūpinimą dėl Samiro Sadagatoglu saugumo; yra nusivylęs dėl Azerbaidžano valdžios institucijų nesugebėjimo aiškiai pasmerkti Rafigo Taigi nužudymą ir užtikrinti visuomenės informavimą apie mirties aplinkybių tyrimą;
 2. palankiai vertina Azerbaidžano vyriausybės pasiūlymą sukurti specialiąją darbo grupę Rafigo Taigi nužudymui ištirti; ragina Azerbaidžano valdžios institucijas užtikrinti, kad tyrimas bus išsamus ir veiksmingas ir kaltininkai bus nuteisti bei patraukti baudžiamojon atsakomybėn teismo proceso metu, kuris atitintų tarptautinius nešališkus standartus;
 3. ragina Azerbaidžano valdžios institucijas dėti visas pastangas, apsaugant Samiro Sadagatoglu gyvybę ir saugumą;
 4. atkreipia dėmesį, kad Tarptautinių pilietinių ir politinių teisių pakte (ICCPR) numatoma nuomonės ir saviraiškos laisvė, įskaitant religijų ir įsitikinimų sistemų kritiką; pabrėžia, kad teisė į žodžio laisvę internete ir už jo ribų yra laisvo ir demokratinės visuomenės pagrindas ir svarbus kitų teisių apsaugos ir skatinimo aspektas; ragina Azerbaidžano valdžios institucijas susilaikyti nuo piktnaudžiavimo baudžiamąja teise, siekiant užgniaužti laisvas diskusijas dėl religijos;
 5. dar kartą primena, kad nevaržoma prieiga prie informacijos ir bendravimo ir necenzūruota prieiga prie interneto (internetu laisvė) yra visuotinės teisės ir kurios yra būtinos žmogaus teisėms, pavyzdžiui: laisvai pareikšti savo nuomonę ir naudotis informacija, ir užtikrinant viešo gyvenimo skaidrumą ir atskaitomybę;
 6. primygtinai mano, kad grasinimai ir kurstymas smurtauti prieš asmenis, kurie reiškia savo nuomonę, kuri kai kurių religijų ar įsitikinimų šalininkų galėtų būti palaikyta įžeidžiančia, yra visiškai nepriimtini ir, kad asmenys, atsakingi už šiuos grasinimus ir kurstymą privalo būti nubausti ir, kad asmenų, kuriems grasinta, laisvė reikšti nuomonę ir jų saugumas turi būti visiškai užtikrinti;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

7. ragina Irano valdžios institucijas peržiūrėti Baudžiamajame kodekse, dėl kurio šiuo metu diskutuojama, atsisakyti „nusipelnęs mirti“ koncepcijos; yra labai susirūpinęs, kad fatvos, kuriomis kurstoma žudyti, Irano teismuose bus panaudotos nužudymu kaltinamų asmenų, kurie teigia, kad auka nusipelnė mirti; ragina Irano valdžios institucijas užtikrinti, kad visi, kurie kursto, planuoja, vykdo ar padeda įvykdyti nužudymą, nepriklausomai ar tai vyksta Irane ar kitur, bus patraukti baudžiamojon atsakomybėn teismo, kuris išsamiai atitinka tarptautinius nešališkus teismo standartus, būdu;
8. ragina Irano valdžios institucijas Azerbaidžano valdžios institucijoms pasiūti visą būtiną bendradarbiavimą tiriant Rafigo Tagi nužudymą, ir užtikrinti, kad Irano dvasininkai nieko neragina žudyti Irane ar kitoje valstybėje;
9. ragina Azerbaidžano valdžios institucijas parodyti nuoširdų išsipareigojimą žmogaus teisėms ir laikytis savo išsipareigojimų pagal tarptautinę teisę bei pagal Euronest, Rytų partnerystę ar pagal visus kitus būsimus asociacijos susitarimu su ES, ypač saugoti teisę gyventi ir teisę laisvai reikšti nuomonę;
10. smerkia, kad Azerbaidžano institucijos nesugebėjo išduoti vizos Europos Tarybos parlamentinės asamblėjos pranešėjui politinių kalinių klausimais; ragina Azerbaidžano vyriausybę suteikti galimybę pranešėjui apsilankyti šalyje, siekiant ištirti tariamų politinių kalinių padėtį;
11. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Azerbaidžano Respublikos ir Irano Islamo Respublikos vyriausybėms ir parlamentams, EIVT, Tarybai, Komisijai ir JT Žmogaus teisių tarybai.

Moterų padėtis Afganistane ir Pakistane

P7_TA(2011)0591

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl moterų padėties Afganistane ir Pakistane

(2013/C 168 E/16)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl žmogaus teisių ir demokratijos Pakistane, ypač į 2011 m. sausio 20 d. ⁽¹⁾, 2010 m. gegužės 20 d. ⁽²⁾ ir 2007 m. liepos 12 d. ⁽³⁾, 2007 m. spalio 25 d. ⁽⁴⁾ ir 2007 m. lapkričio 15 d. ⁽⁵⁾ rezoliucijas,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Afganistano, ypač į 2009 m. balandžio 24 d. rezoliuciją dėl moterų teisių Afganistane ⁽⁶⁾ ir 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl naujos Afganistanui skirtos strategijos ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl 2009 m. metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių padėties pasaulyje ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. lapkričio 26 d. rezoliuciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0026.

⁽²⁾ OL C 161 E, 2011 5 31, p. 147.

⁽³⁾ OL C 175 E, 2008 7 10, p. 583.

⁽⁴⁾ OL C 263 E, 2008 10 16, p. 666.

⁽⁵⁾ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 434.

⁽⁶⁾ OL C 184 E, 2010 7 8, p. 57.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0490.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0489.

⁽⁹⁾ OL C 285 E, 2010 10 21, p. 33.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 16 d. patvirtintas Tarybos išvadas dėl religijos ar įsitikinimų laisvės, kuriose ji pabrėžė strateginę šios laisvės ir kovos su religine netolerancija svarbą,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 21 d. patvirtintas Tarybos išvadas dėl netolerancijos, diskriminacijos ir smurto dėl religijos ar tikėjimo,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 4 d. ES ir Pakistano bendrą pareiškimą, kuriame abi šalys pakartojo, jog yra pasiryžusios kartu spręsti regioninio ir pasaulinio saugumo klausimus, skatinti pagarbą žmogaus teisėms ir bendradarbiauti siekdamas toliau stiprinti Pakistano demokratinę vyriausybę ir institucijas,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 18 d. ir 2011 m. lapkričio 14 d. Tarybos išvadas dėl Pakistano ir Afganistano,
 - atsižvelgdamas į ES vyriausiosios įgaliotinės 2011 m. gruodžio 5 d., 2011 m. vasario 20 d. ir 2010 m. gruodžio 15 d. pareiškimus dėl pasiūlytų teisės aktų dėl moterų prieglaudų Afganistane,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 5 d. tarptautinės konferencijos Bonoje išvadas,
 - atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos (VŽTD) 18 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 1979 m. gruodžio 18 d. Jungtinių Tautų konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims (KDPM) ir į 1993 m. gruodžio 20 d. Jungtinių Tautų deklaraciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo,
 - atsižvelgdamas į JT tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą (TPPTP),
 - atsižvelgdamas į 1981 m. JT deklaraciją dėl visų formų netolerancijos ir diskriminacijos religijos ir įsitikinimų pagrindu panaikinimo,
 - atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1325 (2000) ir Nr. 1820 (2008) dėl moterų padėties, taikos ir saugumo ir JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1888 (2009) dėl lytinio smurto prieš moteris ir vaikus ginkluoto konflikto metu, kurioje pabrėžiama visų valstybių atsakomybė siekiant sustabdyti nebaudžiamumą ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn asmenis, atsakingus už nusikaltimus žmoniškumui ir už karo nusikaltimus, įskaitant ir susijusius su lytiniu ir kitokiu smurtu prieš moteris ir mergaites,
 - atsižvelgdamas į rengiantis Bonos konferencijai 2011 m. spalio 6 d. pateiktą Afganistano moterų tinklo pozicijos dokumentą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 122 straipsnio 5 dalį,
- A. kadangi, nors Afganistane ir Pakistane aplinkybės skirtingos ir jų svarba nesusijusi, fizinis ir moralinis smurtas prieš moteris išlieka vienu iš pagrindinių Afganistane ir Pakistane pastebimų žmogaus teisių pažeidimų, ypač kai kuriuose jų regionuose;
- B. kadangi moterys ir mergaitės dažnai vis dar nukenčia nuo apipylimo rūgštimi, smurto namuose, prekybos žmonėmis, priverstinių vedybų, įskaitant vaikų vedybas, be to, jomis naudojamos kaip mainų objektu sprendžiant ginčus; kadangi policijos, teismų ir kitų teisingumo sričių pareigūnai retai reaguoja į moterų skundus dėl prievartos, įskaitant mušimą, prievartavimą ir kitų formų lytinį smurtą, o siekiančios ištrukti iš tokios aplinkos moterys gali net patekti į kalėjimą;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- C. kadangi daugeliu atvejų smurto prieš moteris kaltininkai lieka nenubausti;
- D. kadangi taikant kai kuriuos įstatymus, ypač šeimos teisę, pažeidžiamos moterų žmogaus teisės;
- E. kadangi Afganistano vyriausybė 2009 m. rugpjūčio mėnesį priėmė įstatymą dėl smurto prieš moteris panaikinimo, o Afganistano Ministrų Taryba 2011 m. rugsėjo 5 d. patvirtino taisykles dėl moterų apsaugos centrų;
- F. kadangi nuo 2001 m. Afganistane pasiekta pažangos įvairiose moterų sąlygų srityse, pvz., sveikatos apsaugos, švietimo, taip pat moterų vaidmens nacionalinėje ir regioninėje politikoje bei pilietinėje visuomenėje klausimais;
- G. kadangi Afganistanas pasirašė keletą tarptautinių konvencijų, be kita ko, Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims, ir kadangi Afganistano Konstitucijos 22 straipsnyje nurodyta, kad vyrai ir moterys teisiškai turi vienodas teises ir pareigas;
- H. kadangi vis dėlto Afganistano moterų padėtis tebekelia nerimą, o Afganistano gimdyvių mirtingumo nėštumo ir gimdymo metu bei vaikų mirtingumo rodikliai yra vieni iš blogiausių pasaulyje;
- I. kadangi kai kuriose Afganistano vietovėse, kurias kontroliuoja sukilėlių pajėgos, pasitaiko net mirties bausmių, naudojant Šariato teisės dingstis vykdomų užmėtant akmenimis, kuri, pvz., 2011 m. lapkričio 12 d. Ghaznyje įvykdyta vienai moteriai ir jos dukrai;
- J. kadangi „baad“ praktika (moters arba mergaitės pardavimas kaip kompensacija už nusikaltimą arba kaip bausmė, dėl kurios sprendimą priima vietos taryba (pušt. *jirga*) vis dar taikoma, nors laikoma nusikaltimu pagal Afganistano baudžiamojo kodekso 517 straipsnį;
- K. kadangi dėl būsimo Vakarų pajėgų pasitraukimo iš Afganistano kyla pavojus pažangai, pasiektai moterų emancipacijos srityje, nes Talibanas gali atgauti teritorijų, kuriose moterys nevaržomai įgyvendina savo naujas teises, kontrolę;
- L. kadangi vyriausybės kontroliuojamose vietovėse moterys turi didesnes švietimo, sveikatos priežiūros ir darbo galimybes, o vietovėse, kuriose stipriai veikia sukilėlių grupės, moterys labai diskriminuojamos švietimo, sveikatos priežiūros bei ekonominių ir kultūrinių galimybių srityse;
- M. kadangi, ypač kai kuriuose regionuose, Pakistano valdžios institucijos taip pat demonstruoja nerimą keliantį nesugebėjimą apsaugoti mažumas ir moteris nuo socialinio neteislingumo, kaip rodo teismų sprendimai, pvz., 2011 m. balandžio 21 d. Pakistano Aukščiausiojo Teismo sprendimas, kuriuo išteisinti penki iš šešių vyrų, kaltinamų Mukhtar Mai grupiniu išprievartavimu;
- N. kadangi 2002 m. Pakistane ir už jo ribų visuomenę sukretė atvejis Mukhtar Mai, kuri kaimo tarybos įsakymu buvo išprievartauta keleto asmenų, kad atkeršyti už jos brolio tariamą netinkamą elgesį, ir kuri sėkmingai pateikė žemesnės instancijos teismuose ieškinius savo užpuolėjams;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- O. kadangi Azijos žmogaus teisių komisijos (angl. AHRC) NVO pabrėžia, kad Pakistane, ypač jo Pendžabo provincijoje, grėsmingai padidėjo moterų krikščionių, kurios prievartaujamos siekiant jas priversti pereiti į islamą, skaičius, be to, daug atvejų, kai mergaitės krikščionės grobiamos, prievartaujamos ir žudomos;
- P. kadangi tragiškas Uzma Ayub, kuri buvo pagrobta prieš metus, laikoma nelaisvėje ir daug kartų prievartaujama keleto policijos pareigūnų, pavyzdys rodo nerimą keliantį teisinės valstybės principų nepaisymą, nes Ayub atsisakius neteisminio susitarimo suimtų pareigūnų šeimos nariai nužudė aukos brolių;
- Q. kadangi po 1977 m. karinio perversmo Pakistane buvo sustabdytas 1973 m. konstitucijoje užtikrintos pagrindinės teisės būti nediskriminuojama lyties pagrindu galiojimas;
- R. kadangi Pakistane priimti įvairūs įstatymai, kurie nustato teisiškai žemesnę moterų padėtį, o kai kuriais atvejais moters liudijimams suteikiama pusė vyro liudijimo svorio, įskaitant Hudud (arab. *apribojimas*) įsakus ir Įrodymų įstatymą, žeminančius moteris ir pažeidžiančius moterų teises;
- S. kadangi Pakistane yra ir kitų diskriminuojančių moteris įstatymų, įskaitant Įsaką dėl islamo šeimos teisės, Vakarų Pakistano šeimos teismo aktą, Vaikų vedybų ribojimo aktą, Vakarų Pakistano kraičio (demonstravimo draudimo) aktą ir Kraičio ir jaunikio dovanų (ribojimo) aktą;
- T. kadangi ES dar kartą patvirtino savo įsipareigojimą kurti tvirtą, ilgalaikę bei pagrįstą abipusiais interesais ir bendromis vertybėmis partnerystę su Pakistanu, ir remti Pakistano demokratines institucijas ir civilinę vyriausybę bei pilietinę visuomenę;
- U. kadangi ES, būdama pasiruošusi bendradarbiauti, tikisi, kad Pakistanas laikysis savo tarptautinių įsipareigojimų, ypač saugumo ir žmogaus teisių, įskaitant moterų teises, srityje;
- V. kadangi Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnio 5 dalyje teigiama, kad demokratijos ir pagarbos žmogaus teisėms bei pilietinėms laisvėms skatinimas yra pagrindiniai Europos Sąjungos principai ir tikslai, sudarantys bendrą jos santykių su trečiosiomis šalimis pagrindą; kadangi ES pagalba prekybai ir vystymuisi priklauso nuo to, ar gerbiamos žmogaus teisės ir mažumų teisės;
1. yra itin susirūpinęs dėl moterų ir mergaičių padėties bei dėl nuolatinių pranešimų apie šurkščius moterų teisių pažeidimus Afganistane ir Pakistane; pabrėžia, kad būtina skubiai atkreipti didesnę tarptautinį dėmesį į moterų ir mergaičių padėtį šiose šalyse;
2. ragina Europos Komisiją ir Tarybą bei tarptautinę bendruomenę ženkliai padidinti lėšas pastangoms, dedamoms siekiant apsaugoti moteris nuo išprievartavimo, prievartos ir smurto namuose, taip pat bendrais bruožais numatyti praktines priemones, kuriomis būtų paremti pilietinės visuomenės judėjimai, kovojantys su diskriminaciniais teisės aktais;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

3. primygtinai reikalauja, kad visuose žmogaus teisių dialoguose būtų atvirai keliami klausimai dėl moterų teisių, ypač dėl politikos mažinti ir panaikinti bet kokios formos diskriminaciją ir smurtą prieš moteris ir mergaites, įskaitant visų rūšių žalingą tradicinę praktiką arba papročius, ankstyvas arba priverstines vedybas, smurtą namuose ir moterų žudymą, taip pat primygtinai reikalauja atmesti bet kokius pasiteisinimus, grindžiamus bet kokiais papročiais, tradicijomis arba religiniais motyvais, kuriais bandoma išvengti pareigos išgyvendinti tokį žiaurų elgesį;

Afganistanas

4. reiškia pagarbą Afganistano moterims, kurios atlieka itin svarbų vaidmenį tautos vystymosi ir augimo proceso metu; laikosi nuomonės, kad pažanga, kuri pastaraisiais metais padaryta vyrų ir moterų lygybės srityje, itin svarbi šalies ateičiai kurti;

5. palankiai vertina teigiamus pokyčius, t. y. tai, kad moterys skiriamos į aukšto rangos politinius ir administracinius postus Afganistane, pvz., H. Sarabi paskirta Bamyano provincijos gubernatore; ragina Afganistano vyriausybę dėti pastangas siekiant didinti moterų, atliekančių viešas pareigas, skaičių, ypač provincijų administracijos įstaigose;

6. teigiamai vertina Prezidento H. Karzai'jaus sprendimą atleisti nuo bausmės Gulnaz, prievartautojo auką, kuri buvo įkalinta už svetimavimą; ragina vyriausybę užkirsti kelią moterų, siekiančių išvengti situacijų, kai su jomis neleistinai elgiamasi, kalinimo praktikai ir vietoj to padidinti šalyje moterims ir vaikams skirtų prieglaudų skaičių ir ragina ES teikti nuolatinę paramą šioms įstaigoms kurti;

7. pripažįsta, kad nuo tada, kai krito Talibano režimas, moterų padėtis Afganistane keitėsi labai pažangiai; pažymi, kad vėl imama baimintis dėl galimo moterų sąlygų ir teisių Afganistane pablogėjimo po sąjungininkų pajėgų pasitraukimo, kuris, kaip skelbta, įvyks 2014 m.;

8. pabrėžia, kad gimdyvių mirštamumo lygis Afganistane ir toliau yra vienas aukščiausių pasaulyje; tačiau su pasitenkinimu pažymi, kad, remiantis Afganistano sveikatos apsaugos ministerijos neseniai atliktu mirštamumo Afganistane tyrimu, kurį finansavo ir rėmė keletas tarptautinių organizacijų, pastebimos teigiamos tendencijos: gimdyvių mirštamumo Afganistane lygis sumažėjo, o 100 000 išgyvenusių gimdyvių tenka mažiau negu 500 gimdyvių mirties atvejų; ragina Europos Komisiją, valstybes nares, tarptautinius partnerius ir NVO įgyvendinant projektus Afganistane toliau ypač daug dėmesio skirti motinos ir vaiko sveikatai;

9. palankiai vertina tai, kad, kaip pažymima konferencijos „Bona II“ išvadose, Afganistanas pakartotinai įsipareigojo toliau kurti stabilią demokratinę visuomenę, kuri būtų grindžiama įstatymo viršenybės principu ir kurioje šalies piliečių žmogaus teisės ir pagrindinės laisvės, įskaitant vyrų ir moterų lygybę, būtų užtikrinamos remiantis konstitucija, ir vykdyti visus įsipareigojimus žmogaus teisių srityje; taip pat teigiamai vertina tarptautinės bendruomenės įsipareigojimą remti Afganistano pažangą šia linkme;

10. ragina Afganistano Parlamentą ir Afganistano teisingumo ministeriją panaikinti visus įstatymus, kuriais remiantis leidžiama diskriminuoti moteris ar kuriuose esama su moterų diskriminacija susijusių elementų ir kurie pažeidžia Afganistano pasirašytas tarptautines sutartis;

11. yra įsitikinęs, kad įsipareigojimas užtikrinti žmogaus, ypač moterų, teises ir pagarbą joms itin svarbūs Afganistano demokratiniams vystymuisi;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

12. nors padaryta nemaža pažanga, reiškia didžiulį susirūpinimą dėl to, kad Afganistano moterys ir mergaitės toliau yra smurto namuose, prekybos žmonėmis, priverstinių santuokų, įskaitant vaikų santuokas, aukos ir kad jomis keičiamasi sprendžiant ginčus; ragina Afganistano institucijas užtikrinti, kad policija, teismai ir kitos teisingumo sektoriaus tarnybos reaguotų į moterų skundus dėl netinkamo elgesio, įskaitant mušimą, prievartavimą ir kitokio pobūdžio lytinį smurtą;

13. reiškia ypatingą susirūpinimą dėl to, kad Talibano ir kitų sukilėlių grupuočių kontroliuojamose teritorijose moterys, apkaltintos Talibano taikomo represinio pobūdžio socialinio kodekso nesilaikymu, toliau baudžiamos užmėtant akmenimis ar fiziškai jas suluošinant;

14. pripažįsta, kad moterų lygybės principas įtrauktas į naująją Afganistano konstituciją; ragina persvarstyti įstatymą dėl asmeninio šių moterų statuso Afganistane, kuris, nepaisant kai kurių pakeitimų, prieštarauja Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto, Konvencijos dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims ir Vaiko teisių konvencijos principams;

15. pakartoja, kad Europos Sąjungos ir jos valstybių narių parama Afganistanui atkurti turi aprėpti konkrečias kovos su moterų diskriminacija priemones, siekiant stiprinti pagarbą žmogaus teisėms ir įstatymo viršenybei;

16. ragina Afganistano institucijas užkirsti kelią nežmoniška keitimosi moterimis („baad“) praktikai ir imtis skubių priemonių siekiant visapusiškai įgyvendinti 2009 m. įstatymą, pagal kurį pažeidėjams numatyta iki dešimties metų kalėjimo bausmė;

17. ragina Afganistano vyriausybę iš dalies keisti esamus teisės aktus ir baudžiamąjį kodeksą, siekiant geriau saugoti moterų teises ir vengti diskriminuojamų sąlygų; pabrėžia, kad taikos derybos jokiais aplinkybėmis neturi baigtis teisių, kurias moterys įgijo per pastaruosius metus, praradimu;

18. primygtinai pabrėžia, kad esminis moterų indėlis sprendžiant namų ir bendruomenių konfliktus turėtų būti panaudotas geram tikslui ir kad moterų vietų Aukštojoje taikos taryboje ir provincijų taikos tarybose turėtų būti gerokai padidintas;

Pakistanas

19. reiškia didelį susirūpinimą dėl teismo bylų prieš Asia Bibi, Mukhtar Mai ir Uzma Ayub tvarkymo, dėl kurių gali sugriūti pasitikėjimas Pakistano teismų sistema ir kuriomis gali būti suteiktas paskatinimas bandantiems pažeisti moterų ir grupių, kurioms gresia pavojus, teises;

20. ragina Pakistano vyriausybę įdiegti mechanizmus, kuriuos taikant vietos ir regiono administracijos įstaigos galėtų stebėti neoficialią kaimų ir genčių tarybų veiklą, ir įsikišti tuo atveju, jei tarybos veiktų peržengdamos jų įgaliojimus;

21. ragina Pakistano vyriausybę pakartotinai nustatyti pagrindines teises, puoselėjamas 1973 m. konstitucijoje, įskaitant teisę būti nediskriminuojamam dėl lyties;

22. ragina vyriausybę peržiūrėti teisės aktus dėl moterų teisių, kurie buvo įdiegti po karinio perversmo, ypač Hudud (arab. *apribojimas*) įsaką ir Įrodymų įstatymą, kuriais pažeidžiamas moterų statusas ir teisės, nustatant teisiškai žemesnę jų padėtį;

23. palankiai vertina neseniai priimtą Nacionalinės asamblėjos įstatymą, kuriuo siekiama Moterų padėties komisiją paversti autonomiška institucija siekiant suteikti daugiau teisių moterims ir panaikinti bet kokios formos prieš jas vykdomą diskriminaciją, taip pat remia pastangas, kuriomis siekiama patvirtinti įstatymą dėl nacionalinės žmogaus teisių komisijos sukūrimo;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

24. palankiai vertina tiek Senato, tiek Nacionalinės asamblėjos dviejų pagrindinių įstatymo projektų, susijusių su moterų teisių apsauga, patvirtinimą, būtent 2010 m. įstatymo projekto dėl rūgšties kontrolės ir apipylimo rūgštimi nusikaltimų prevencijos bei 2008 m. įstatymo projekto dėl prieš moteris vykdomų veiksmų prevencijos, ir yra pasiruošęs skatinti vykdomosios komisijos sukūrimą siekiant, kad šie įstatymai būtų pradėti taikyti kaip galima greičiau;
25. apgailestauja, kad Senatas galėjo leisti netaikyti įstatymo projekto dėl smurto prieš moteris šeimoje, nors 2009 m. Nacionalinė asamblėja jį patvirtino; mano, kad atsižvelgiant į neseniai priimtus moterims skirtus teisės aktus, reikia dar kartą priimti ir greitai patvirtinti šį įstatymo projektą siekiant kovoti su smurtu prieš moteris šeimoje;
26. ragina vyriausybę peržiūrėti daugelį kitų diskriminuojančių moteris įstatymų, konkrečiai – Įsaką dėl islamo šeimos teisės, Vakarų Pakistano šeimos teismo aktą, Vaikų vedybų ribojimo aktą, Vakarų Pakistano kraičio (demonstravimo draudimo) aktą ir Kraičio ir jaunikio dovanų (ribojimo) aktą, taip pat Hudud įsakus, 1951 m. priimtą Pilietybės aktą bei 1984 m. priimtą Įrodymų įstatymą;
27. dar kartą ragina vyriausybę nuodugnai peržiūrėti šventvagystės įstatymus ir jų dabartinį taikymą bei, be kita ko, Baudžiamojo kodekso 295 C skirsnį, pagal kurį numatoma mirties bausmė kiekvienam asmeniui, kuris pripažįstamas kaltu dėl šventvagystės, ir šiuo metu įgyvendinti jau pasiūlytus pakeitimus;
28. primygtinai ragina vyriausybę persekioti smurto kurstytojus, ypač raginančius žudyti, o kai kuriais atvejais – ir siūlančius žudyti asmenis ir grupes, kurių pažiūroms kurstytojai nepritaria, taip pat imtis papildomų priemonių palengvinant diskusijas šiuo klausimu;
29. ragina Pakistano valdžios institucijas imtis ryžtingų veiksmų siekiant išgyvendinti vadinamuosius nužudymus dėl garbės; pareiškia, kad Pakistano teismų sistema privalo bausti asmenis, kurie pripažinti kaltais dėl šių aktų;
30. ragina Komisiją ir Tarybą pasiūlyti ir įgyvendinti švietimo programas, skirtas Pakistano moterų raštingumui ir švietimui gerinti;
31. ragina kompetentingas ES institucijas religinės tolerancijos visuomenėje klausimą įtraukti į politinį dialogą su Pakistanu, kadangi šis klausimas itin svarbus ilgalaikiai kovai su religiniu ekstremizmu;
32. ragina kompetentingas ES institucijas primygtinai reikalauti, kad Pakistano vyriausybė laikytųsi demokratijos ir žmogaus teisių išlygos, įtrauktos į Europos Sąjungos ir Pakistano Islamo Respublikos bendradarbiavimo susitarimą; dar kartą ragina Europos išorės veiksmų tarnybą pateikti bendradarbiavimo susitarimo ir demokratijos ir žmogaus teisių išlygos vykdymo ataskaitą;

*

* *

33. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Europos išorės veiksmų tarnybai, Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams bei Afganistano ir Pakistano vyriausybėms ir parlamentams.
-

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

Tunisas: Zakarios Bouguiros atvejis

P7_TA(2011)0592

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tuniso. Zakarios Bouguiros atvejis

(2013/C 168 E/17)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į ankstesnes savo rezolucijas dėl Tuniso, ypač į 2011 m. vasario 3 d. rezoluciją ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. balandžio 7 d. rezoluciją dėl Europos kaimynystės politikos pietų aspekto peržiūros ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 25 d. bendrą Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai-Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Komisijos komunikatą „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“ (COM(2011)0303),
 - atsižvelgdamas į savo 2002 m. balandžio 25 d. rezoluciją dėl Komisijos komunikato Tarybai ir Europos Parlamentui dėl Europos Sąjungos vaidmens skatinant žmogaus teises ir demokratiją trečiojoje šalyse ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 28–29 d. ES ir Tuniso darbo grupės išvadą,
 - atsižvelgdamas į Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ir baudimą ir į jos neprivalomą protokolą,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, ypač į jo 7 ir 9 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 122 straipsnio 5 dalį,
- A. kadangi 2011 m. lapkričio 13 d. Tuniso Carthage oro uoste Zakaria Bouguira, Tuniso medicinos studentas, tapo liudininku pakartotinių smurto aktų, kuriuos teisėtvarkos pareigūnas įvykdė prieš grupę jaunuolių marokiečių, atvykusių į Afrikos čempionų lygos finalines „Wydad Casablanca“ ir „Esperance Sportive de Tunis“ komandų futbolo varžybas.
- B. kadangi Zakaria Bouguira, matydamas žiaurų smurtinį teisėtvarkos pareigūno elgesį su 13 marokiečių, kurių rankos buvo surištos ir jie negalėjo gintis, savo judriojo ryšio telefonu pradėjo filmuoti šią sceną, ketindamas paskelbti vaizdo įrašą internete tam, kad padėtų užkirsti kelią tokio tipo nebaudžiamumui, gana plačiai paplitusiam Ben Ali epochoje, ir šitaip prisidėti kuriant demokratinį Tunisą, pagrįstą pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms;
- C. kadangi apsaugos pareigūnas tuojau pat sutrukdė Zakariai Bouguirai filmuoti ir maždaug 20 policininkų jaunuolį žiauriai sumušė, po to nuvežė jį kartu su grupe jaunuolių marokiečių į policijos būstinę oro uosto pakraštyje;
- D. kadangi Zakaria Bouguira buvo nesankcionuotai sulaikytas ir sulaikymo metu ne kartą patyrė smurtą ir bauginimus, kuriuos galima priskirti nežmoniškam ir žeminančiam elgesiui; kadangi sulaikymo metu jaunuolis taip pat matė sąlygas, kuriomis buvo laikomi jaunuoliai marokiečiai ir nežmonišką bei žeminantį elgesį su jais;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0038.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0154.

⁽³⁾ OL C 131 E, 2003 6 5, p. 147.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- E. kadangi po to, kai priešais pasienio policijos postą buvo dislokuotas antiteroristinis būrys, čia buvo pasiūsti Tuniso televizijos stočių „Al Wataniya“, „Hannibal“ ir „Nesma“ reporteriai ir jie naktį iš 2011 m. lapkričio 13 d. į lapkričio 14 d. transliavo trumpas naujienas, pagrįsdami grupės marokiečių jaunuolių sirgalių areštą tariamai jų įvykdytais vandalizmo aktais oro uosto išvykimo salėje;
- F. kadangi Zakaria Bouguira buvo paleistas į laisvę po to, kai įsikišo jo motina ir jos advokatas, atvykęs į vaikino sulaikymo vietą; kadangi devyni iš 13 marokiečių sirgalių buvo sulaikyti 2011 m. lapkričio 13–21 d., o po to perkelti į Bouchoucha ir Morniağa kalėjimus;
- G. kadangi 2011 m. lapkričio 17 d. Zakaria Bouguira generalinio prokuroro biurui pateikė skundą dėl kankinimų prieš atitinkamus saugumo pajėgų darbuotojus ir Vidaus reikalų ministeriją ir kadangi 2011 m. gruodžio 8 d. jį apklausė prokuratūra;
- H. kadangi Tuniso teisininkai ir žmogaus teisių organizacijos pažymi, jog, nepaisant Ben Ali režimo žlugimo, visuomenės nariai vis dar reguliariai patiria saugumo pajėgų smurto aktus ir žiaurų elgesį, pažeidžiantį neseniai Tuniso priimtus tarptautinius išipareigojimus žmogaus teisių srityje;
- I. kadangi tinkamai veikiančios teismų ir teisėtvarkos sistemos ir kovos prieš kankinimus ir nebaudžiamumą veiksmai nepaprastai svarbūs kuriant valstybę, kuri iš tiesų būtų pagrįsta teisinės valstybės principais, ir kadangi pagarbos pagrindiniams principams užtikrinimas privalo būti pagrindinis būsimos Tuniso vyriausybės ir šalies Konstitucinės Asamblėjos rūpestis sprendžiant, kurioms reformoms teikti prioritetą;
- J. kadangi ankstesnio Konstitucinio demokratinio sambūrio (RCD) rėmėjai toliau atlieka labai aktyvų vaidmenį vidaus reikalų ir teisingumo ministerijose;
- K. kadangi po daug priespaudos metų būtina atkurti pasitikėjimą tarp visuomenės ir valdžios institucijų, ypač saugumo pajėgų ir teismų, ir kadangi visuomenė nuolat ragina daryti radikalius pokyčius, atsisakyti praėityje naudotų metodų ir laikytis pagrindinių demokratiškos taisyklių;
- L. kadangi norint suformuoti Tuniso valstybę, pagrįstą žmogaus teisėmis ir teisinės valstybės principais ir norint, kad Arabų pavasario sėkmė lemtų ilgalaikius pokyčius, būtina teisingai ir skaidriai patraukti baudžiamojon atsakomybėn atsakingus už šį ir kitus kankinimų, nežmoniško ir žeminančio elgesio ar baudžiamųjų atvejų ir užkirsti kelią tokių pažeidimų nebaudžiamumui;
1. palankiai vertina tarptautinius Tuniso išipareigojimus, priimtus žlugus Ben Ali režimui, ypač susijusius su bendradarbiavimu specialiųjų Jungtinių Tautų procedūrų ir priemonių kovos prieš kankinimą, nežmonišką ir žeminantį elgesį srityje; todėl ragina Tuniso valdžios institucijas užtikrinti Zakariai Bouguirai teisę į teismo procesą, kuris būtų vykdomas laikantis tarptautinių standartų, tam, kad būtų atskleisti sunkūs žmogaus teisių pažeidimai, kurių auka jis tapo, ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn šių aktų kaltininkus; taip pat ragina ištirti 13 Maroko piliečių teisių pažeidimus;
 2. palankiai vertina tai, kad 2011 m. birželio 29 d. Tunisas ratifikavo Konvencijos prieš kankinimą neprivalomą protokolą, taip pat ratifikavo Tarptautinę konvenciją dėl visų asmenų apsaugos nuo prievartinio dingimo ir Tarptautinių pilietinių ir politinių teisių pakto pirmąjį neprivalomąjį protokolą;
 3. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai-Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Europos Sąjungos išorės veiksnių tarnybą jį informuoti apie Tuniso valdžios institucijų požiūrį ir veiksmus, kurių jos imsis;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

4. suvokia iššūkius, su kuriais susiduria Tunisas demokratinų pokyčių procese; ragina Tuniso vyriausybę ir Konstitucinę asamblėją, taip pat atitinkamas profesines sąjungas, nedelsiant ištraukti į negrįžtamų reformų procesą, skiriant ypatingą dėmesį saugumo sektoriui, ypač policijos ir teismų sistemoms, ir užtikrinti teismų nepriklausomumą ir spaudos bei žiniasklaidos laisvę ir nepriklausomumą tam, kad būtų sukurta tvirta ir tvari demokratija;
5. mano, kad saugumo sektoriaus reforma ir kova su nebaudžiamumu – pagrindiniai uždaviniai, kurie turėtų būti sprendžiami nedelsiant, ir mano, kad tik tada, kai šie uždaviniai bus išspręsti, bus įmanoma sukurti gyvybingą, teisinės valstybės principais pagrįstą valstybę ir pradėti nacionalinio susitaikymo procesą; mano, kad svarbi demokratinų pokyčių proceso dalis yra policijos, kuri svarbiausią dėmesį skiria viešajai tvarkai palaikyti ir kontroliuoti, pertvarkymas į policiją, kuri svarbiausią dėmesį skiria asmenims ir nuosavybei saugoti; taigi ragina reformas vykdyti glaudžiai bendradarbiaujant su šioje srityje dirbančiomis pilietinės visuomenės įstaigomis;
6. primena, kad remia teisėtus Tuniso žmonių demokratinius siekius ir jiems pritaria, ir palankiai vertina 2011 m. spalio 23 d. sėkmingai įvykusius pirmuosius laisvus šalies rinkimus (pirmuosius rinkimus, kurie buvo Arabų pavasario rezultatas) ir Konstitucinę Asamblėją, kuriai dabar tenka istorinis vaidmuo padėti pagrindus valstybei, pagrįstai demokratiniais principais, teisinės valstybės principais ir pagrindinėmis laisvėmis;
7. pabrėžia, kad žodžio laisvės teisė, internetu ir ne internetu, yra visų svarbiausia siekiant sukurti laisvą ir demokratišką visuomenę, taip pat ginti ir skatinti kitas teises; pabrėžia, kad nevaržomas informacijos, ryšių prieinamumas ir necenzūruojama interneto prieiga (internetu laisvė) yra visuotinės teisės, būtinos norint visuomenės gyvenime užtikrinti skaidrumą ir atskaitingumą;
8. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai-Komisijos pirmininko pavaduotoją, Europos Sąjungos išorės veiksmų tarnybą ir Komisiją toliau remti Tunisą demokratinų pokyčių procese teikiant pirmenybę parengti programai, skirtai saugumo sektoriaus, ypač policijos, reformai remti, ir programai, skirtai teismų sistemoms, kaip vyriausybės vykdomos reformos proceso daliai, reformai remti, atsižvelgiant į naujos Europos kaimynystės politikos tikslus, ir įtraukti į jas konsultacijų su pilietine visuomene ir vertinimo mechanizmą; ragina Europos Sąjungos išorės veiksmų tarnybą užtikrinti, kad Parlamentas būtų tinkamai informuojamas apie dabartinių derybų dėl naujo ES ir Tuniso veiksmų plano pažangą ir ES ir Tuniso darbo grupės veiklą;
9. prašo Tuniso vyriausybės ir Konstitucinės Asamblėjos apsvarstyti nacionalinės tarybos žmogaus teisių klausimais steigimą vadovaujantis tarptautiniais standartais, ypač Paryžiaus principais, kuriai būtų suteiktos priemonės ginti ir apsaugoti nuo žmogaus teisių pažeidimų ir kuri turėtų įgaliojimus priimti individualias paraiškas ir vykdyti nepriklausomus tyrimus;
10. palankiai vertina nacionalinės komisijos, tiriančios sukčiavimo ir korupcijos atvejus, ataskaitą, pagaliau paskelbtą 2011 m. lapkričio 11 d., ir mano, kad į tos ataskaitos išvadas būtina atsižvelgti siekiant suteikti galimybę teismų institucijoms tinkamai ištirti 300 jiems pateiktų atvejų, iš kurių pusė susijusi su ankstesnio prezidentui artimo rato žmonėmis; pabrėžia, kad nacionalinės komisijos, tiriančios sukčiavimo ir korupcijos atvejus, išvados yra taip pat svarbus indėlis į naujai išrinktos Konstitucinės Asamblėjos darbą, kuris pradėtas 2011 m. lapkričio 22 d., turint mintyje tai, kad nauja konstitucija privalo iš tiesų atsiriboti nuo Ben Ali epochos;
11. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai-Komisijos pirmininko pavaduotojai, Komisijai, Europos išorės veiksmų tarnybai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Tuniso prezidentui, Tuniso vyriausybei ir Konstitucinei Asamblėjai.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

Parama Tarptautinei mergaičių dienai

P7_TA(2011)0593

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento pareiškimas dėl paramos Tarptautinei mergaičių dienai

(2013/C 168 E/18)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnį,

- A. primindamas 100-ąsias Tarptautinės moters dienos, kuri buvo paskelbta 1911 m. siekiant pripažinti ir paminėti socialinius, politinius ir ekonominius moterų pasiekimus, metines,
- B. primindamas Jungtinių Tautų 1975 m. sprendimą kovo 8 d. pasirinkti Tarptautine moters diena, kurią švenčiamas moterų indėlis visame pasaulyje,
- C. pripažindamas, kad moksliniai tyrimai visame pasaulyje parodė, jog mergaitės labiau kenčia nuo prastos mitybos, smurto ar bauginimo, dažniau tampa prekyba žmonėmis aukomis, dažniau būna parduodamos arba dažniau patenka į sekso vergiją, dažniau būna verčiamos sudaryti ankstyvas santuokas, dažniau užsikrečia ŽIV ar kenčia nuo gyvybei pavojų keliančių sąlygų, kylančių dėl nepageidaujamo nėštumo,
 1. remia pasiūlymą dėl Jungtinių Tautų (JT) rezoliucijos, kurį šiomet JT Generalinei asamblėjai pateiks Kanada ir kuriame bus siūloma rugsėjo 22 d. paskelbti Tarptautine mergaičių diena;
 2. ragina Europos Sąjungą paremti JT rezoliuciją dėl Tarptautinės mergaičių dienos;
 3. paveda Pirmininkui perduoti šį pareiškimą kartu su pasirašiusiųjų pavardėmis ⁽¹⁾ Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Komisijai, Tarybai ir valstybių narių parlamentams.

⁽¹⁾ Pasirašiusiųjų sąrašas paskelbtas 2011 m. gruodžio 15 d. posėdžio protokolo 1 priede (P7_PV(2011)12-15(ANN1)).

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

II

(Komunikatai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

EUROPOS PARLAMENTAS

Sprendimas dėl nuolatinių komitetų narių skaičiaus

P7_TA(2011)0570

**2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento sprendimas dėl nuolatinių komitetų narių skaičiaus
(2011/2838(RSO))**

(2013/C 168 E/19)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Pirmininkų sueigos pasiūlymą,
- atsižvelgdamas į 2009 m. liepos 15 d. sprendimą dėl parlamentinių komitetų narių skaičiaus ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 183 straipsnį,

- A. kadangi reikia užtikrinti jo veiklos tęstinumą,
- B. kadangi įsigaliojus protokolui, kuriuo iš dalies keičiamas Protokolas Nr. 36 dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų, nauji nariai turi teisę dalyvauti Parlamento ir jo organų posėdžiuose bei visapusiškai naudotis savo teisėmis,

1. nusprendžia pakeisti parlamentinių komitetų narių skaičių taip:

Užsienio reikalų komitetas: 76 nariai,

Vystymosi komitetas: 30 narių,

Tarptautinės prekybos komitetas: 29 nariai,

Biudžeto komitetas: 44 nariai,

Biudžeto kontrolės komitetas: 30 narių,

⁽¹⁾ OL C 224 E, 2010 8 19, p. 34.

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas: 48 nariai,

Užimtumo ir socialinių reikalų komitetas: 51 narys,

Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetas: 68 nariai,

Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetas: 60 narių,

Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetas: 41 narys,

Transporto ir turizmo komitetas: 46 nariai,

Regioninės plėtros komitetas: 50 narių,

Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas: 44 nariai,

Žuvininkystės komitetas: 24 nariai,

Kultūros ir švietimo komitetas: 32 nariai,

Teisės reikalų komitetas: 25 nariai,

Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas: 60 narių,

Konstitucinių reikalų komitetas: 25 nariai,

Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetas: 35 nariai,

Peticijų komitetas: 35 nariai,

ir nusprendžia pakeisti parlamentinių pakomitečių narių skaičių taip:

Žmogaus teisių pakomitetas: 31 narys,

Saugumo ir gynybos pakomitetas: 31 narys,

2. atsižvelgdamas į 2009 m. liepos 9 d. Pirmininkų sueigos sprendimą dėl komitetų biurų sudėties, nusprendžia, kad komitetų biurus gali sudaryti ne daugiau kaip keturi pirmininko pavaduotojai;

3. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą susipažinti Tarybai ir Komisijai.

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

Sprendimas dėl tarpparlamentinių delegacijų, delegacijų jungtiniuose parlamentiniuose komitetuose ir delegacijų parlamentinio bendradarbiavimo komitetuose bei daugiašalėse parlamentinėse asamblėjose skaičiaus

P7_TA(2011)0571

2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento sprendimas dėl tarpparlamentinių delegacijų, delegacijų jungtiniuose parlamentiniuose komitetuose ir delegacijų parlamentinio bendradarbiavimo komitetuose bei daugiašalėse parlamentinėse asamblėjose skaičiaus (2011/2839(RSO))

(2013/C 168 E/20)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Pirmininkų sueigos pasiūlymą,
 - atsižvelgdamas į savo 2009 m. rugsėjo 14 d. sprendimą dėl tarpparlamentinių delegacijų, delegacijų jungtiniuose parlamentiniuose, parlamentinio bendradarbiavimo komitetuose ir dėl daugiašalių parlamentinių asamblėjų skaičiaus ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 198 straipsnį,
- A. kadangi reikia užtikrinti jo veiklos tęstinumą,
- B. kadangi išgaliojus protokolui, kuriuo iš dalies keičiamas Protokolas Nr. 36 dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų, nauji nariai turi teisę dalyvauti Parlamento ir jo organų posėdžiuose bei visapusiškai naudotis savo teisėmis,

1. nusprendžia taip pakeisti šių tarpparlamentinių delegacijų narių skaičių:

Delegacija ryšiams su Arabijos pusiasaliu 18 narių

Delegacija ryšiams su Indija 28 nariai

Delegacija ryšiams su Korėjos pusiasaliu 17 narių

Delegacija ryšiams su Pietų Afrika 17 narių

2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą susipažinti Tarybai ir Komisijai.

⁽¹⁾ OL C 224 E, 2010 8 19, p. 36.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS PARLAMENTAS

Daugiametės finansinės programos peržiūra siekiant patenkinti papildomus ITER projekto finansavimo poreikius

P7_TA(2011)0547

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo, kuriuo iš dalies keičiamos 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo nuostatos, susijusios su daugiamečiu finansine programa, kad būtų patenkinti papildomi ITER projekto finansavimo poreikiai (COM(2011)0226 - C7-0108/2011 -2011/2080(ACI))

(2013/C 168 E/21)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0226),
- atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo (2006 m. gegužės 17 d. TIS) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į bendrąsias 2011 m. gruodžio 1 d. surengto trišalio dialogo biudžeto klausimais išvadas ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą ir į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nuomonę (A7-0433/2011),
- A. kadangi 2012–2013 m. ITER projektui reikalingi dar 1 300 mln. EUR dydžio įsipareigojimų asignavimai iš Sąjungos biudžeto,
- B. kadangi per 2011 m. gruodžio 1 d. vykusį trišalį dialogą biudžeto klausimais Parlamentas, Taryba ir Komisija susitarė dėl papildomo finansavimo ITER projektui sąlygų,
- C. kadangi dėl to būtina persvarstyti 2006 m. gegužės 17 d. TIS, kad 2012 m. viršutinę įsipareigojimų asignavimų, numatytų pagal 1a išlaidų pakategorę, ribą būtų galima padidinti 650 mln. EUR, o 2013 m. – 190 mln. EUR dabartinėmis kainomis,
- D. kadangi, jo nuomone, visos 2006 m. gegužės 17 d. TIS nuostatos turėtų galioti toliau, kol įsigalios naujasis reglamentas, pagal kurį bus nustatyta daugiamečių finansinė programa (DFP), išskyrus straipsnius, kurie neteko galios įsigaliojus Lisabonos sutarčiai,

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽²⁾ Pridėta prie šios rezoliucijos.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

- E. kadangi jis apgailestauja dėl to, kad dėl skirtingų aiškinimų, teisinių apribojimų ir privalomų įsipareigojimų Taryba negalėjo greitai pradėti tikrų politinių derybų su kita biudžeto valdymo institucija,
- F. kadangi trišalio dialogo metu abiejų biudžeto valdymo institucijų delegacijos konstruktyviai bendradarbiavo,
 1. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;
 2. pabrėžia, kad Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija pritarė visoms 2011 m. gruodžio 1 d. surengto trišalio dialogo bendrosioms išvadoms;
 3. labai apgailestauja dėl į Tarybos protokolą įtraukto šešių valstybių narių vienpusiško pareiškimo, kuriuo buvo ketinama siekti šališko bendrųjų išvadų aiškinimo;
 4. ragina Tarybą visapusiškai laikytis bendrųjų išvadų; primena Tarybai jos susitarimą išsamiai taikyti Finansiniame reglamente ⁽¹⁾ ir 2006 m. gegužės 17 d. TIS numatytas nuostatas siekiant paskirti 360 mln. EUR sumą laikantis DFP įsipareigojimų asignavimų viršutinių ribų pagal 2013 m. biudžeto procedūrą; patvirtina, kad priešingu atveju Parlamentas negali garantuoti savo sutikimo dėl tos sumos;
 5. ragina Komisiją visapusiškai pasinaudoti Finansiniame reglamente ir 2006 m. gegužės 17 d. TIS numatytomis nuostatomis teikiant konkrečius pasiūlymus dėl 360 mln. EUR sumos 2013 m. biudžeto projekte;
 6. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 7. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedus Tarybai ir Komisijai.

⁽¹⁾ 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (OL L 248, 2002 9 16, p. 1).

PRIEDAS I

BENDROS IŠVADOS DĖL ITER FINANSAVIMO

2011 m. gruodžio 1 d. trišalis dialogas

Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija pakartoja, kad jie teikia itin didelę svarbą Europos Sąjungos ITER projektui.

Europos Parlamentas ir Taryba susipažino su Komisijos pateiktu pasiūlymu ⁽¹⁾, kuriuo iš dalies keičiamos Tarpinstitucinio susitarimo nuostatos, susijusios su daugiamete finansine programa, kad iš ES biudžeto būtų skirta 1 300 mln. EUR įsipareigojimų asignavimų, reikalingų ITER projekto įgyvendinimui 2012–2013 m. finansuoti.

Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija susitarė padengti papildomas 1 300 mln. EUR ITER projekto įgyvendinimo 2012–2013 m. išlaidas taip:

— 100 mln. EUR jau įtraukta į 2012 m. biudžetą ITER biudžeto išlaidų kategorijose;

⁽¹⁾ COM(2011)0226, 2011 m. balandžio 20 d.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

- 360 mln. EUR įsipareigojimų asignavimų bus paskirta pagal 2013 m. biudžeto procedūrą laikantis daugiametės finansinės programos įsipareigojimų asignavimų viršutinių ribų, visapusiškai naudojantis Finansiniame reglamente ir 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstituciniame susitarime išdėstytais nuostatomis, užkertant kelią visiems tolesniems daugiametės finansinės programos patikslinimams, susijusiems su ITER;
- 1a išlaidų pakategorės įsipareigojimų asignavimų viršutinės ribos 2012 m. ir 2013 m. bus padidintos 840 mln. EUR, iš kurių – 650 mln. EUR 2012 m. ir 190 mln. EUR 2013 m. Šis padidėjimas bus kompensuojamas atitinkamai sumažinant 2 išlaidų kategorijos įsipareigojimų asignavimų viršutinę ribą (450 mln. EUR 2011 m.) ir 5 išlaidų kategorijos įsipareigojimų asignavimų viršutinę ribą (243 mln. EUR 2011 m. ir 147 mln. EUR 2012 m.);
- 2013 m. bendrų mokėjimų asignavimų viršutinė riba bus padidinta 580 mln. EUR, kompensuojama atitinkamai sumažinant 2011 m. viršutinę ribą.

Europos Parlamentas ir Taryba susitaria iki 2011 m. pabaigos, laikydamiesi savo atitinkamų vidaus procedūrų, patvirtinti pirmiau nurodytą patikslintą 2007–2013 m. daugiametę finansinę programą.

Europos Parlamentas ir Taryba prašo Komisijos pateikti konkrečius pasiūlymus dėl 360 mln. EUR sumos 2013 m. biudžeto projekte.

PRIEDAS II

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo iš dalies keičiamos 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo nuostatos, susijusios su daugiamete finansine programa, kad būtų patenkinti papildomi ITER projekto finansavimo poreikiai

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą 2012/5/ES.)

Taisomojo biudžeto projektas Nr. 7/2011. ES solidarumo fondo mobilizavimas. Ispanija ir Italija

P7_TA(2011)0548

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos pozicijos dėl 2011 finansinių metų Europos Sąjungos taisomojo biudžeto projekto Nr. 7/2011, III skirsnis – Komisija (17632/2011 – C7-0442/2011 – 2011/2301(BUD))

(2013/C 168 E/22)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 314 straipsnį, ir į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 106a straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽¹⁾, ypač į jo 37 ir 38 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2011 finansinių metų Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą, galutinai priimtą 2010 m. gruodžio 15 d. ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 68, 2011 3 15, p. 1.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 finansinių metų Europos Sąjungos taisomojo biudžeto Nr. 7/2011 projektą, kurį Komisija pateikė 2011 m. lapkričio 21 d. (COM(2011)0796),
 - atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 30 d. priimtą Tarybos poziciją dėl taisomojo biudžeto projekto Nr. 7/2011 (17632/2011 – C7-0442/2011),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 75b ir 75e straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A7-0436/2011),
- A. kadangi 2011 m. bendrojo biudžeto taisomojo biudžeto Nr. 7/2011 projekto tikslas – panaudoti 38 mln. EUR išsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų iš ES solidarumo fondo (toliau - ESSF) lėšų siekiant sumažinti Ispanijos Mursijos regioną ištikusio žemės drebėjimo ir Italijos Veneto regioną ištikusio potvynio pasekmes,
- B. kadangi pagal taisomojo biudžeto Nr. 7/2011 projektą siekiama oficialiai įtraukti šį biudžeto pataisymą į 2011 m. biudžetą,
- C. kadangi prie 2011 finansinių metų biudžeto pridėjame bendrajame pareiškime dėl mokėjimų asignavimų numatytas taisomojo biudžeto pateikimas „jeigu į 2011 m. biudžetą įrašytų asignavimų nepakaktų išlaidoms padengti“,
- D. kadangi dvi biudžeto valdymo institucijos bendrajame pareiškime dėl taisomojo biudžeto Nr. 7/2011 projekto ⁽²⁾, priimtame 2011 m. lapkričio 19 d. taikinimo komitete, išsipareigojo priimti sprendimą anksčiau nei 2011 m. pabaigoje,
- E. kadangi minėtame bendrajame pareiškime Europos Parlamentas ir Taryba pritarė tam, kad taisomojo biudžeto Nr. 7/2011 projektas būtų finansuojamas panaudojant perkeltus iš kaimo plėtros programų asignavimus,
1. atsižvelgia į taisomojo biudžeto Nr. 7/2011 projektą;
 2. mano, kad labai svarbu leisti greitai teikti finansinę paramą nukentėjusiems nuo stichinių nelaimių naudojant ESSF lėšas, todėl yra labai susirūpinęs, kad Veneto regiono potvynio atveju ESSF lėšos bus panaudotos tik praėjus 13 mėnesių po 2010 m. spalio mėn. pabaigoje buvusių liūčių;
 3. ragina visas valstybių narių suinteresuotąsias šalis, t. y. ir vietas, ir regionų lygiais, ir nacionalines institucijas geriau įvertinti poreikius ir koordinuoti būsimas galimas paraiškas mobilizuoti ESSF lėšas, siekiant kiek įmanoma greičiau mobilizuoti ESSF lėšas;
 4. pabrėžia šiuo klausimu ir konkrečiu taisomojo biudžeto Nr. 7/2011 projekte nurodytu atveju, kad dvi biudžeto valdymo institucijos, siekdamos užtikrinti skubų paramos teikimą nukentėjusiems regionams, priima savo sprendimą kiek įmanoma greičiau;
 5. patvirtina Tarybos poziciją dėl taisomojo biudžeto Nr. 7/2011 projekto be pakeitimų ir paveda Pirmininkui paskelbti, kad taisomasis biudžetas Nr. 7/2011 yra galutinai priimtas bei pasirūpinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 6. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0521.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

ES solidarumo fondo lėšų mobilizavimas Ispanijai dėl žemės drebėjimo Lorkos mieste ir Italijai dėl potvynių Veneto regione

P7_TA(2011)0549

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 26 punktą (COM(2011)0792 – C7-0424/2011 – 2011/2300(BUD))

(2013/C 168 E/23)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0792–C7–0424/2011),
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾ (toliau –2006 m. gegužės 17 d. TIS), ypač į jo 26 punktą,
 - atsižvelgdamas į 2002 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantį Europos Sąjungos solidarumo fondą ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į bendrą Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaraciją dėl Solidarumo fondo, priimtą per 2008 m. liepos 17 d. taikinimo posėdį,
 - atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto laišką,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A7-0437/2011),
1. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;
 2. primena, kad 2006 m. gegužės 17 d. TIS 26 punkte numatyta, kad, jeigu atsiradus papildomų išlaidų, yra galimybių perskirti asignavimus, numatytus pagal tam tikrą išlaidų kategoriją, Komisija, teikdama reikiamą pasiūlymą, į tai atsižvelgia;
 3. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 4. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 311, 2002 11 14, p. 3.

PRIEDAS**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS**

dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 26 punktą

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą 2012/6/ES.)

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimas. Italijos paraiška „EGF/2011/002 Trentino-Alto Adidžė (Pietų Tirolis), pastatų statyba“

P7_TA(2011)0550

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Italijos paraiška „EGF/2011/002 IT/Trentino-Alto Adidžė (Pietų Tirolis), pastatų statyba“) (COM(2011)0480 – C7-0384/2011 – 2011/2279(BUD))

(2013/C 168 E/24)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0480 – C7-0384/2011),
- atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾ (toliau – 2006 m. gegužės 17 d. TIS), ypač į jo 28 punktą,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą ⁽²⁾ (toliau – EGF reglamentas),
- atsižvelgdamas į trišalio dialogo procedūrą, kuri numatyta pagal 2006 m. gegužės 17 d. TIS 28 punktą,
- atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto laišką,
- atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A7-0438/2011),
- A. kadangi Europos Sąjunga, siekdama teikti papildomą individualią paramą darbuotojams, kurių padėti neigiamai paveikė esminiai struktūriniai pasaulio prekybos sistemos pokyčiai, ir jiems padėti vėl ilgam laikui integruotis į darbo rinką, nustatė teisėkūros ir biudžetines priemones,
- B. kadangi EGF taikymo sritis buvo išplėsta – nuo 2009 m. gegužės 1 d. galima teikti paraiškas dėl paramos darbuotojams, atleistiems iš darbo dėl tiesioginio pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio,
- C. kadangi, remiantis 2008 m. liepos 17 d. taikinimo posėdyje patvirtinta bendra Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaracija ir tinkamai atsižvelgiant į 2006 m. gegužės 17 d. TIS nuostatas dėl sprendimų mobilizuoti EGF lėšas priėmimo, Sąjungos finansinė pagalba atleistiems darbuotojams turėtų būti dinamiška ir teikiama kuo greičiau ir veiksmingiau,
- D. kadangi Italija kreipėsi pagalbos dėl 643 atleidimo atvejų 323 įmonėse, vykdančiose NACE 2 red. 41 skyriaus (Pastatų statyba) ⁽³⁾ veiklą Italijos Trentino-Alto Adidžės (Pietų Tirolio) (ITD1 ir ITD2) NUTS II regione (pagalba teiktina 528 atvejais),
- E. kadangi paraiška atitinka EGF reglamente nustatytus finansinės paramos teikimo kriterijus,

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 406, 2006 12 30, p. 1.

⁽³⁾ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1893/2006, nustatantis statistinį ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių NACE 2 red. ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3037/90 bei tam tikrus EB reglamentus dėl konkrečių statistikos sričių (OL L 393, 2006 12 30, p. 1).

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

1. ragina susijusias institucijas dėti reikiamas pastangas siekiant patobulinti su procedūromis ir biudžetu susijusią tvarką, kad būtų galima sparčiau mobilizuoti EGF lėšas; šiuo atžvilgiu palankiai vertina tai, kad Komisija, atsižvelgdama į Parlamento prašymą pagreitinti išmokų suteikimą, patobulino procedūrą, kuri taikoma biudžeto valdymo institucijai teikiant Komisijos įvertinimą dėl EGF paraiškos tinkamumo kartu su siūlymu mobilizuoti fondo lėšas; tikisi, kad ateityje persvarstant EGF veiklą procedūra bus dar labiau patobulinta ir kad bus užtikrinta veiksmingesnė ir skaidresnė veikla;
 2. primena institucijų išsipareigojimą užtikrinti sklandžią ir greitą sprendimų dėl EGF lėšų mobilizavimo priėmimo procedūrą, pagal kurią būtų teikiama vienkartinė ribotos trukmės individuali parama, skirta padėti darbuotojams, kurie neteko darbo dėl globalizacijos ar finansų ir ekonomikos krizės poveikio; atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį EGF gali atlikti iš naujo ilgam laikui į darbo rinką integruojant atleistus, ypač pažeidžiamiausius ir mažiausiai kvalifikuotus, darbuotojus;
 3. pabrėžia, kad vadovaujantis EGF reglamento 6 straipsniu turėtų būti užtikrinta, kad EGF lėšomis būtų remiamas pavienių atleistų darbuotojų reintegravimas į darbo rinką; taip pat pabrėžia, kad EGF paramos lėšomis galima bendrai finansuoti tik aktyvias darbo rinkos priemones, kurias taikant užtikrinamas ilgalaikis užimtumas; primena, kad EGF pagalba neturi pakeisti veiksmų, už kuriuos pagal nacionalinės teisės ar kolektyvinių susitarimų nuostatas atsako įmonės, ir įmonių ar sektorių restruktūrizavimo priemonių; apgalvina, kad EGF gali paskatinti įmones pakeisti savo pagal sutartis dirbančius darbuotojus lanksčiau prisitaikančia ir trumpalaike darbo jėga;
 4. pažymi, kad duomenys apie suderintą individualioms reikmėms pritaikytų paslaugų rinkinį, kurį ketinama finansuoti EGF lėšomis, apima informaciją apie tai, kaip šios priemonės yra suderintos su struktūrinių fondų lėšomis finansuojamais veiksmais ir kaip jos šiuos veiksmus papildo; primena savo raginimą Komisijai į jos rengiamas metines ataskaitas taip pat įtraukti lyginamąjį šių duomenų vertinimą;
 5. pažymi, kad atsižvelgus į pakartotinius Parlamento reikalavimus 2011 m. biudžeto EGF biudžeto eilutėje 04 05 01 pirmą kartą nurodyti mokėjimų asignavimai – 47 608 950 EUR; primena, kad EGF buvo sukurtas kaip speciali atskira priemonė, kuriai keliami konkretūs tikslai ir kuri vadovaujasi konkrečiais nustatytais terminais, taigi fondui turi būti skiriamos atskiros lėšos; taip būtų išvengta perkėlimų iš kitų biudžeto eilučių, kaip būdavo daroma anksčiau, ir galimų nesėkmių siekiant tikslų kitose politikos srityse;
 6. palankiai vertina tai, kad, kaip numatyta taisomajame biudžete Nr. 3/2011, biudžeto eilutė 04 05 01 papildyta 50 000 000 EUR suma, kuri bus panaudota šioje paraiškoje nurodytai reikalingai sumai padengti;
 7. pritaria prie šios rezoliucijos priedamam sprendimui;
 8. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 9. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.
-

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

dėl pasiūlymo dėl sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Italijos paraiška „EGF/2011/002 IT/Trentino-Alto Adidžė (Pietų Tirolis), pastatų statyba“)

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą 2012/7/ES.)

Teisė į informaciją baudžiamajame procese *I**

P7_TA(2011)0551

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (COM(2010)0392 – C7-0189/2010 – 2010/0215(COD))

(2013/C 168 E/25)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2010)0392),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 82 straipsnio 2 dalį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0189/2010),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
- atsižvelgdamas į Graikijos parlamento, Ispanijos Deputatų Kongreso, Italijos Senato ir Portugalijos parlamento pateiktas pastabas dėl įstatymo galią turinčio teisės akto projekto,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 8 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
- pasikonsultavęs su Regionų komitetu,
- atsižvelgdamas į Tarybos atstovo 2011 m. lapkričio 16 d. laišku prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą ir Teisės reikalų komiteto nuomonę (A7-0408/2011),

1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;

⁽¹⁾ OL C 54, 2011 2 19, p. 48.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2010)0215

Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. gruodžio 13 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/.../ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinę teisės aktą, Direktyvą 2012/13/ES.)

Audito Rūmų nario skyrimas (K. Pinxten, Belgija)

P7_TA(2011)0552

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Karel Pinxten Audito Rūmų nariu (C7-0349/2011 – 2011/0814(NLE))

(2013/C 168 E/26)

(Konsultavimasis)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0349/2011),
 - atsižvelgdamas į tai, kad 2011 m. lapkričio 23 d. posėdyje Biudžeto kontrolės komitetas iš klausė Tarybos siūlomą kandidatą į Audito Rūmų narius,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7-0417/2011),
- A. kadangi Karel Pinxten atitinka Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus,
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo paskirti Karelą Pinxteną Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir – susipažinti – Audito Rūmams ir kitoms Europos Sąjungos institucijoms bei valstybių narių audito institucijoms.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

Audito Rūmų nario skyrimas (H. Otbo, Danija)

P7_TA(2011)0553

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Henriką Otbo Audito Rūmų nariu (C7-0345/2011 – 2011/0810(NLE))

(2013/C 168 E/27)

(Konsultavimasis)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0345/2011),
 - atsižvelgdamas į tai, kad 2011 m. lapkričio 23 d. posėdyje Biudžeto kontrolės komitetas iš klausė Tarybos siūlomą kandidatą į Audito Rūmų narius,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7-0416/2011),
- A. kadangi Henrik Otbo atitinka Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo paskirti Henriką Otbo Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir – susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.

Audito Rūmų nario skyrimas (J.-F. Corona Ramón, Ispanija)

P7_TA(2011)0554

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Juaną-Francisco Coroną Ramóną Audito Rūmų nariu (C7-0343/2011 – 2011/0808(NLE))

(2013/C 168 E/28)

(Konsultavimasis)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0343/2011),
- atsižvelgdamas į tai, kad Biudžeto kontrolės komitetas 2011 m. lapkričio 23 d. posėdyje iš klausė Tarybos siūlomą kandidatą į Audito Rūmų narius,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnį,

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7-0422/2011),
- A. kadangi Juan-Francisco Corona Ramón atitinka Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo paskirti Juaną-Francisco Coroną Ramóną Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.

Audito Rūmų nario skyrimas (V. Itälä, Suomija)

P7_TA(2011)0555

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Ville Itälä Audito Rūmų nariu (C7-0346/2011 – 2011/0811(NLE))

(2013/C 168 E/29)

(Konsultavimasis)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0346/2011),
- atsižvelgdamas į tai, kad 2011 m. lapkričio 23 d. posėdyje Biudžeto kontrolės komitetas iš klausė Tarybos siūlomą kandidatą į Audito Rūmų narius,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7-0418/2011),
- A. kadangi Ville Itälä atitinka Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo paskirti Ville Itälä Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir – susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

Audito Rūmų nario skyrimas (K. Cardiff, Airija)

P7_TA(2011)0556

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Keviną Cardiffą Audito Rūmų nariu (C7-0347/2011 – 2011/0812(NLE))

(2013/C 168 E/30)

(Konsultavimasis)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0347/2011),
 - atsižvelgdamas į tai, kad 2011 m. lapkričio 23 d. posėdyje Biudžeto kontrolės komitetas išklauė Tarybos siūlomą kandidatą į Audito Rūmų narius,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7-0419/2011),
- A. kadangi Kevin Cardiff atitinka Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus,
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo paskirti Keviną Cardiffą Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir – susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.

Audito Rūmų nario skyrimas (P. Russo, Italija)

P7_TA(2011)0557

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Pietro Russo Audito Rūmų nariu (C7-0348/2011 – 2011/0813(NLE))

(2013/C 168 E/31)

(Konsultavimasis)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0348/2011),
- atsižvelgdamas į tai, kad 2011 lapkričio 23 d. Biudžeto kontrolės komiteto posėdyje vyko Tarybos pasiūlyto kandidato klausymas dėl jo skyrimo Audito Rūmų nariu,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnį,

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7-0420/2011),
- A. kadangi Pietro Russo atitinka Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo paskirti Pietro Russo Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.

Audito Rūmų nario skyrimas (V. Caldeira, Portugalija)

P7_TA(2011)0558

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Vítorą Manuelį da Silvą Caldeirą Audito Rūmų nariu (C7-0344/2011 – 2011/0809(NLE))

(2013/C 168 E/32)

(Konsultavimasis)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0344/2011),
- atsižvelgdamas į tai, kad 2011 m. lapkričio 23 d. posėdyje Biudžeto kontrolės komitetas išklausė Tarybos siūlomą kandidatą į Audito Rūmų narius,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7-0423/2011),
- A. kadangi Vítor Manuel da Silva Caldeira atitinka Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas,
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo paskirti Vítorą Manuelį da Silvą Caldeirą Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

Audito Rūmų nario skyrimas (H. G. Wessberg, Švedija)

P7_TA(2011)0559

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Hansą Gustafą Wessbergą Audito Rūmų nariu (C7-0342/2011 – 2011/0807(NLE))

(2013/C 168 E/33)

(Konsultavimasis)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0342/2011),
 - atsižvelgdamas į tai, kad 2011 m. lapkričio 23 d. posėdyje Biudžeto kontrolės komitetas išklauė Tarybos iškeltą kandidatą į Audito Rūmų narius,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7-0415/2011),
- A. kadangi Hans Gustaf Wessberg atitinka Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus,
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo paskirti Hansą Gustafą Wessbergą Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir – susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.

Europos apsaugos orderis *II**

P7_TA(2011)0560

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos pozicijos per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl Europos apsaugos orderio (15571/1/2011 – C7-0452/2011 – 2010/0802(COD))

(2013/C 168 E/34)

(Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į per pirmąjį svarstymą priimtą Tarybos poziciją (15571/1/2011 – C7-0452/2011),
- atsižvelgdamas į savo poziciją per pirmąjį svarstymą⁽¹⁾ dėl grupės valstybių narių parengtos ir Parlamentui ir Tarybai pateiktos iniciatyvos (00002/2010),

⁽¹⁾ Priimti tekstai, 2010 12 14, P7_TA(2010)0470.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 7 dalį ir į 82 straipsnio 1 dalies a ir d punktus,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 72 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į bendrus Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto svarstymus pagal Darbo tvarkos taisyklių 51 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto rekomendacijas antrajam svarstymui (A7-0435/2011),
1. pritaria per pirmąjį svarstymą priimtai Tarybos pozicijai;
 2. atkreipia dėmesį į Tarybos pareiškimą, pridėtą prie šios rezoliucijos;
 3. pažymi, kad aktas priimtas remiantis Tarybos pozicija;
 4. paveda Pirmininkui pasirašyti aktą su Tarybos pirmininku pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 297 straipsnio 1 dalį;
 5. paveda generaliniam sekretoriui pasirašyti aktą įsitikinus, kad buvo tinkamai įvykdytos visos procedūros, ir, susitarus su Tarybos generaliniu sekretoriumi, pasirūpinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 6. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS

Tarybos pareiškimas dėl visapusiško požiūrio į apsaugos priemonių pripažinimą

Taryba palankiai vertina tai, kad buvo priimta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl Europos apsaugos orderio, nes tai svarbi nusikaltimų aukų apsaugos Europos Sąjungoje priemonė.

Atsižvelgdama į tai, kad šioje direktyvoje daugiausia dėmesio skiriama apsaugos priemonėms, kurios taikomos baudžiamosiose bylose, ir į skirtingas valstybių narių teisės tradicijas šioje srityje, Taryba supranta, kad ateityje ši priemonė turės būti papildyta panašiu mechanizmu, skirtu civilinėse bylose taikomų apsaugos priemonių tarpusavio pripažinimui.

Todėl Taryba primena, kad šiuo metu Tarybos parengiamieji organai nagrinėja 2011 m. gegužės 18 d. Komisijos pateiktą pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl apsaugos priemonių tarpusavio pripažinimo civilinėse bylose.

Atsižvelgdama į 2011 m. birželio 10 d. Rezoliuciją dėl nusikaltimų aukų teisių užtikrinimo ir apsaugos, visų pirma baudžiamosiose bylose, gerinimo veiksmų plano (žr. C priemonę), Taryba įsipareigoja toliau prioriteto tvarka nagrinėti šį pasiūlymą. Ji taip pat įsipareigoja užtikrinti, kad šis dokumentas papildytų Direktyvos dėl Europos apsaugos orderio nuostatas ir kad šių dviejų dokumentų bendra taikymo sritis sudarytų valstybėms narėms sąlygas bendradarbiauti neat-sižvelgiant į jų nacionalinių sistemų pobūdį, todėl nukentėjusiems asmenims būtų taikoma kuo daugiau apsaugos priemonių.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

Vienos paraiškų dėl leidimo apsigyventi ir dirbti pateikimo procedūra ***II

P7_TA(2011)0561

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl vienos paraiškų dėl vieno leidimo trečiųjų šalių piliečiams apsigyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje pateikimo procedūros ir valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių darbuotojų vienodų teisių (13036/3/2011 – C7-0451/2011 – 2007/0229(COD))

(2013/C 168 E/35)

(Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į per pirmąjį svarstymą priimtą Tarybos poziciją (13036/3/2011 – C7-0451/2011),
 - atsižvelgdamas į 2008 liepos 9 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 18 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo poziciją per pirmąjį svarstymą ⁽³⁾ dėl Komisijos pasiūlymo Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2007)0638),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 5 d. atsakingo Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto ir susijusio Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto bendrą svarstymą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 72 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto rekomendaciją antrajam svarstymui (A7-0434/2011),
1. pritaria per pirmąjį svarstymą priimtai Tarybos pozicijai;
 2. pažymi, kad teisės aktas priimtas remiantis Tarybos pozicija;
 3. paveda Pirmininkui pasirašyti teisės aktą su Tarybos pirmininku pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 297 straipsnio 1 dalį;
 4. paveda generaliniam sekretoriui pasirašyti teisės aktą įsitikinęs, kad buvo tinkamai įvykdytos visos procedūros, ir, susitarus su Tarybos generaliniu sekretoriumi, pasirūpinti, kad šis teisės aktas būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai ir Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 27, 2009 2 3, p. 114.

⁽²⁾ OL C 257, 2008 10 9, p. 20.

⁽³⁾ Priimti tekstai, 2011 3 24, P7_TA(2011)0115.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

Viduržemio jūros bendrosios žvejybos komisijos susitarimo rajonas *II**

P7_TA(2011)0562

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl tam tikrų žvejybos BVJŽK (Bendrosios Viduržemio jūros žvejybos komisijos) susitarimo rajone nuostatų, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1967/2006 dėl žuvų išteklių tausojančio naudojimo Viduržemio jūroje valdymo priemonių (12607/2/2011 – C7-0370/2011 – 2009/0129(COD))

(2013/C 168 E/36)

(Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į per pirmąjį svarstymą priimtą Tarybos poziciją (12607/2/2011 – C7-0370/2011),
 - atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 17 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo poziciją per pirmąjį svarstymą ⁽²⁾ dėl Komisijos pasiūlymo Tarybai (COM(2009)0477),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 72 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto rekomendacijas antrajam svarstymui (A7–0392/2011),
1. pritaria per pirmąjį svarstymą priimtai Tarybos pozicijai;
 2. pažymi, kad aktas priimtas remiantis Tarybos pozicija;
 3. paveda Pirmininkui pasirašyti aktą su Tarybos pirmininku pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 297 straipsnio 1 dalį;
 4. paveda generaliniam sekretoriui pasirašyti aktą, įsitikinęs, kad buvo tinkamai įvykdytos visos procedūros ir, susitarus su Tarybos generaliniu sekretoriumi, pasirūpinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 354, 2010 12 28, p. 71.

⁽²⁾ Priimti tekstai, 2011 3 8, P7_TA(2011)0079.

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

**Tam tikrų tipų bendrovių metinės atskaitomybės, susijusios su mikrosubjektais
***II**

P7_TA(2011)0563

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių nuostatos, susijusios su mikrosubjektais (10765/1/2011 – C7-0323/2011 – 2009/0035(COD))

(2013/C 168 E/37)

(Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į per pirmąjį svarstymą priimtą Tarybos poziciją (10765/1/2011 – C7-0323/2011),
 - atsižvelgdamas į 2009 m. liepos 15 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo poziciją per pirmąjį svarstymą ⁽²⁾ dėl Komisijos pasiūlymo Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2009)0083),
 - atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 23 d. Tarybos atstovo laišku priimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 66 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto antrajam svarstymui pateiktas rekomendacijas (A7-0393/2011),
1. priima per antrąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 317, 2009 12 23, p. 67.

⁽²⁾ OL C 349 E, 2010 12 22, p. 111.

P7_TC2-COD(2009)0035

Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. gruodžio 13 d. per antrąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/.../ES, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių nuostatos, susijusios su mikrosubjektais

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Direktyvą 2012/6/ES.)

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

Finansų valdymo nuostatos, taikytinos tam tikroms valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų arba kurioms gresia tokie sunkumai *I**

P7_TA(2011)0564

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl tam tikrų finansų valdymo nuostatų, taikytinų tam tikroms valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų ar kurioms tokie sunkumai gresia, iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 (COM(2011)0481 – C7-0218/2011 – 2011/0209(COD))

(2013/C 168 E/38)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0481),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 42 ir 43 straipsnius, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0218/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 27 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 28 d. Tarybos atstovo laišku priimtą išipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimą (A7-0405/2011),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

P7_TC1-COD(2011)0209

Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. gruodžio 13 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2011, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 nuostatos dėl tam tikrų finansų valdymo nuostatų, taikytinų tam tikroms valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų ar kurioms gresia tokie sunkumai

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 1312/2011.)

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

Pasirengimo narystei pagalbos priemonė *I**

P7_TA(2011)0566

2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1085/2006, nustatantis Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (IPA) (COM(2011)0446 – C7-0208/2011 – 2011/0193(COD))

(2013/C 168 E/39)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0446),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 212 straipsnio 2 dalį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0208/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį ir 46 straipsnio 1 dalį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reiklų komiteto pranešimą (A7-0397/2011),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą savo poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui Parlamento poziciją perduoti Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2011)0193

Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. gruodžio 14 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1085/2006, nustatantis Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (IPA)

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 153/2012.)

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

Žmonių maistui skirtos vaisių sultys ir tam tikri panašūs produktai *I**

P7_TA(2011)0567

2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 2001/112/EB dėl žmonių maistui skirtų vaisių sulčių ir tam tikrų panašių produktų (COM(2010)0490 – C7-0278/2010 – 2010/0254(COD))

(2013/C 168 E/40)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2010)0490),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 43 straipsnio 2 dalį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0278/2010),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 19 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 18 d. Tarybos atstovo laišku priimtą išipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą ir į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomonę (A7-0224/2011),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą savo poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji savo pasiūlymą ketina keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 84, 2011 3 17, p. 45.

P7_TC1-COD(2010)0254

Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. gruodžio 14 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/ES/..., kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 2001/112/EB dėl žmonių maistui skirtų vaisių sulčių ir tam tikrų panašių produktų

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Direktyvą 2012/12/ES.)

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

Fosfatų ir kitų fosforo junginių naudojimas buitiniuose skalbiniuose plovikliuose ***I

P7_TA(2011)0568

2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl fosfatų ir kitų fosforo junginių naudojimo buitiniuose skalbinių plovikliuose iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 648/2004 (COM(2010)0597 – C7-0356/2010 – 2010/0298(COD))

(2013/C 168 E/41)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2010)0597),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 114 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0356/2010),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 15 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 15 d. Tarybos atstovo laišku priimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą ir Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomonę (A7-0246/2011),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 132, 2011 5 3, p. 71.

P7_TC1-COD(2010)0298

Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. gruodžio 14 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 648/2004 nuostatos dėl fosfatų ir kitų fosforo junginių naudojimo plataus vartojimo skalbinių plovikliuose ir plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtuose plovikliuose

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 259/2012.)

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

ES ir Maroko žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarimas ***

P7_TA(2011)0569

2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Maroko Karalystės protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Maroko Karalystės žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, sudarymo projekto (11226/2011 – C7-0201/2011 – 2011/0139(NLE))

(2013/C 168 E/42)

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (11226/2011),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Maroko Karalystės protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Maroko žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, projektą (11225/2011),
 - atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 43 straipsnio 2 dalį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą (C7-0201/2011),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto rekomendaciją ir Biudžeto komiteto bei Vystymosi komiteto nuomones (A7-0394/2011),
1. nepitaria protokolo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui pranešti Tarybai, kad Protokolas negali būti sudarytas;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Maroko Karalystės vyriausybėms ir parlamentams.

Europos Centrinio Banko vykdomosios valdybos nario B. Coeuré skyrimas

P7_TA(2011)0572

2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento sprendimas dėl Tarybos rekomendacijos dėl Europos Centrinio Banko vykdomosios valdybos nario skyrimo (17227/2011 – C7-0459/2011 – 2011/0819(NLE))

(2013/C 168 E/43)

(Konsultavimasis)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos rekomendaciją (17227/2011),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 283 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, pagal kurią Europos Vadovų Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0459/2011),

2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 109 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A7-0443/2011),
- A. kadangi 2011 m. gruodžio 1 d. laišku Europos Vadovų Taryba konsultavosi su Europos Parlamentu dėl Benoît Coeuré skyrimo Europos Centrinio Banko vykdomosios valdybos nariu aštuonerių metų kadencijai;
- B. kadangi Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas įvertino siūlomo kandidato kvalifikaciją, visų pirma atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 283 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus ir į visiško ECB nepriklausomumo prievolę pagal šios sutarties 130 straipsnį; kadangi atlikdamas šį vertinimą komitetas gavo kandidato gyvenimo aprašymą ir atsakymus į jam raštu pateiktus klausimus;
- C. kadangi 2011 gruodžio 12 d. šis komitetas surengė pusantros valandos trukusį kandidato klausymą, per kurį jis pasakė įžanginę kalbą ir atsakė į komiteto narių klausimus;
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos rekomendacijos skirti Benoît Coeuré Europos Centrinio Banko vykdomosios valdybos nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Europos Vadovų Tarybai, Tarybai ir valstybių narių vyriausybėms.
-

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

**Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimas.
Prancūzijos paraiška „EGF/2009/019 FR/Renault“**

P7_TA(2011)0579

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Prancūzijos paraiška „EGF/2009/019 FR/Renault“) (COM(2011)0420 – C7-0193/2011 – 2011/2158(BUD))

(2013/C 168 E/44)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0420 – C7-0193/2011),
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾ (toliau – 2006 m. gegužės 17 d. TIS), ypač į jo 28 punktą,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą ⁽²⁾ (toliau – EGF reglamentas),
 - atsižvelgdamas į trišalio nagrinėjimo procedūrą, kuri numatyta pagal 2006 m. gegužės 17 d. TIS 28 punktą,
 - atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto laišką,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A7-0396/2011),
- A. kadangi Europos Sąjunga, siekdama teikti papildomą paramą darbuotojams, kurių padėtį neigiamai paveikė esminiai struktūriniai pasaulio prekybos sistemos pokyčiai, ir jiems padėti iš naujo integruotis į darbo rinką, parengė atitinkamas teisėkūros ir biudžetines priemones,
- B. kadangi EGF taikymo sritis buvo išplėsta – nuo 2009 m. gegužės 1 d. galima teikti paramos darbuotojams, atleistiems darbo dėl tiesioginio pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio, paraiškas,
- C. kadangi, remiantis 2008 m. liepos 17 d. taikinimo posėdyje patvirtinta bendra Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaracija ir tinkamai atsižvelgiant į 2006 m. gegužės 17 d. TIS nuostatas dėl sprendimų mobilizuoti EGF lėšas priėmimo, Sąjungos finansinė pagalba atleistiems darbuotojams turėtų būti dinamiška ir teikiama kuo greičiau ir veiksmingiau,
- D. kadangi Prancūzija kreipėsi pagalbos dėl 4 445 atleidimo atvejų (iš jų 3 582 atvejais numatyta parama) iš įmonės „Renault s.a.s“ ir jos septynių automobilių pramonės tiekėjų įmonių, E.

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 406, 2006 12 30, p. 1.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- E. kadangi Prancūzijos pateikta paraiška neapima įmonės „Renault“ darbuotojų, kurie pasirinko ankstyvo išėjimo į pensiją programą ir kuriems EGF parama negalėjo būti teikiama pagal Reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, tačiau kurių pensijų teisės buvo pakeistos pastaruoju metu įsigaliojus pensijų reformai; kadangi reikėtų atsižvelgti į visų susijusių šalių dėtą pastangas siekiant rasti perspektyvų sprendimą, kad minėti buvę įmonės „Renault“ darbuotojai galėtų papildyti savo pensijų teises; kadangi todėl reikėtų atkreipti dėmesį į pastangas, kurias dėjo Prancūzijos vyriausybė, ir į raštišką įmonės „Renault“ išsipareigojimą; kadangi visos susijusios šalys turėtų tęsti konstruktyvų dialogą, kol bus rastas patenkinamas sprendimas;
- F. kadangi paraiška atitinka EGF reglamente nustatytus finansinės paramos teikimo kriterijus,
1. ragina visas susijusias institucijas dėti reikiamas pastangas siekiant patobulinti su procedūromis ir biudžetu susijusią tvarką, kad būtų galima sparčiau mobilizuoti EGF lėšas; šiuo atžvilgiu palankiai vertina tai, kad Komisija, atsižvelgdama į Parlamento raginimą pagreitinti išmokų skyrimo procedūrą, patobulino esamą tvarką, pagal kurią Komisija biudžeto valdymo institucijai teikia atliktą EGF paraiškos tinkamumo įvertinimą ir pasiūlymą mobilizuoti EGF lėšas; tikisi, kad procedūra ateityje persvarstant EGF bus toliau tobulinama ir kad bus užtikrinta veiksmingesnė, skaidresnė ir matomesnė EGF veikla; tačiau atkreipia dėmesį į netrumpą vertinimo, susijusio su šia konkrečia paraiška dėl EGF lėšų mobilizavimo įmonei „Renault s.a.s.“ ir septyniems jos tiekėjams, laikotarpį;
 2. pažymi, kad netrukus turėtų būti gauti pirmieji atleistiems darbuotojams skirtų priemonių veiksmingumo rezultatai; pažymi, kad sėkmingų atvejų skaičius yra pagrindinis EGF efektyvumo rodiklis, ir ragina Komisiją vykdyti griežtesnę ir atidesnę stebėseną ir vadovavimą užtikrinant, kad siūlomi mokymai atitiktų vietos ekonomikos tendencijas;
 3. primena institucijų išsipareigojimą užtikrinti sklandžią ir greitą sprendimų dėl EGF lėšų mobilizavimo priėmimo procedūrą, pagal kurią būtų teikiama vienkartinė ribotos trukmės individuali parama, skirta padėti darbuotojams, kurie neteko darbo dėl globalizacijos ar finansų ir ekonomikos krizės poveikio; atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį EGF gali atlikti iš naujo į darbo rinką integruojant atleistus darbuotojus;
 4. pabrėžia, kad vadovaujantis EGF reglamento 6 straipsniu, EGF lėšomis turėtų būti užtikrintas individualus atleistų darbuotojų reintegravimas į darbo rinką; taip pat pabrėžia, kad įgyvendinant EGF lėšomis finansuojamas priemones turėtų būti užtikrintas ilgalaikis užimtumas; primena, kad EGF pagalba neturi pakeisti veiksmų, už kuriuos pagal nacionalinės teisės ar kolektyvinių susitarimų nuostatas atsako įmonės, ir įmonių ar sektorių restruktūrizavimo priemonių;
 5. pažymi, kad duomenys apie suderintą individualioms reikmėms pritaikytų paslaugų rinkinį, kurį ketinama finansuoti EGF lėšomis, apima informaciją apie tai, kaip šios priemonės papildė struktūrinių fondų lėšomis finansuojamus veiksmus; primena savo raginimą Komisijai taip pat ir savo metinėse ataskaitose pateikti lyginamąjį šių duomenų vertinimą;
 6. pažymi, kad atsižvelgus į pakartotinius Parlamento reikalavimus 2011 m. biudžeto EGF biudžeto eilutėje 04 05 01 pirmą kartą nurodyti mokėjimų asignavimai – 47 608 950 EUR; primena, kad EGF sukurtas kaip atskira speciali priemonė ir kad nustatyti konkretūs šio fondo tikslai ir terminai;
 7. pritaria prie šios rezoliucijos priedamam sprendimui;
 8. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 9. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Prancūzijos paraiška „EGF/2009/019 FR/Renault“)

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą 2012/16/ES.)

Visuomenės galimybė susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais ***I

P7_TA(2011)0580

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (nauja redakcija) (COM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD))

(2013/C 168 E/45)

(Įprasta teisėkūros procedūra: nauja redakcija)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2008)0229),
 - atsižvelgdamas į EB sutarties 251 straipsnio 2 dalį ir 255 straipsnio 2 dalį, pagal kurias Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C6-0184/2008),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Lisabonos sutarties įsigaliojimo poveikis šiuo metu vykdomoms tarpinstitucinėms sprendimų priėmimo procedūroms“ (COM(2009)0665),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį ir į 15 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją ir ypač į jos 41 ir 42 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į 2001 m. lapkričio 28 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl sistemingesnio teisės aktų pakeitimo metodo naudojimo ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 87 ir 55 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą ir į Konstitucinių reikalų komiteto, Peticijų komiteto ir Teisės reikalų komiteto nuomones (A7-0426/2011),
- A. kadangi Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos teisės tarnybų konsultacinės darbo grupės nuomone, pasiūlyme nepateikiama jokių esminių pakeitimų, išskyrus pakeitimus, kurie šiame pasiūlyme aiškiai nurodomi kaip tokie, ir kadangi kalbant apie nepakeistų ankstesnių teisės aktų nuostatų kodifikavimą ir minėtų pakeitimus, pasiūlymu siekiama tik kodifikuoti esamus teisės aktus nekeičiant jų esmės,

⁽¹⁾ OL C 77, 2002 3 28, p. 1.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

1. priima toliau pateiktą poziciją per pirmąjį svarstymą, atsižvelgęs į Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos teisės tarnybų konsultacinės darbo grupės rekomendacijas;
2. mano, kad procedūra 2011/0073(COD) pasibaigė, nes Komisijos pasiūlymo COM(2011)0137 turinys buvo ištrauktas į procedūrą 2008/0090(COD);
3. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
4. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai ir Komisijai.

P7_TC1-COD(2008)0090

Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. gruodžio 15 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, kuriuo nustatomi bendrieji principai ir apribojimai, taikomi teisei susipažinti su Sąjungos institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų dokumentais [1 pakeit.]

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 15 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Reikia tam tikrų 2001 m. gegužės 30 d. Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais esminių pakeitimų ⁽²⁾. Siekiant aiškumo, turėtų būti parengta nauja šio reglamento redakcija. **įsigaliojus iš dalies pakeistai Europos Sąjungos sutarčiai (ES sutartis) ir Sutarčiai dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) teisė susipažinti su dokumentais taikoma visoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms, tarnyboms ir agentūroms, įskaitant Europos išorės veiksmy tarnybą, todėl reikia esminių 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais ⁽³⁾ pakeitimų, o juos atliekant derėtų atsižvelgti į to reglamento pradinio įgyvendinimo patirtį ir atitinkamą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo bei Europos Žmogaus Teisių Teismo teisminę praktiką; [2 pakeit.]**
- (2) ES sutarties 1 straipsnio antroje pastraipoje įtvirtinta atvirumo sąvoka, nurodant, kad Sutartis ženklina naują glaudesnės Europos tautų sąjungos kūrimo etapą, kai sprendimai priimami kuo atviriau ir labiau priartinant juos prie piliečio;
- (3) atvirumas leidžia piliečiams labiau dalyvauti sprendimų priėmimo procese bei garantuoja didesnę valdymo teisėtumą ir veiksmingumą bei didesnę atskaitomybę piliečiui mastą demokratinėje

⁽¹⁾ 2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento pozicija.

⁽²⁾ OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

⁽³⁾ OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

sistemoje. Atvirumas padeda stiprinti demokratijos principus, **kaip nurodyta ES sutarties 9–12 straipsniuose**, ir pagarbą pagrindinėms teisėms, kaip numatyta ES sutarties 6 straipsnyje bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (**Chartija**); [3 pakeit.]

- (3a) **skaidrumas taip pat turėtų sustiprinti gero administravimo Sąjungos institucijose, įstaigose, tarnybose ir agentūrose principą, kaip numatyta Chartijos 41 straipsnyje ir SESV 298 straipsnyje. Todėl siekiant praktikoje įgyvendinti atvirumo principą, turėtų būti nustatytos atitinkamos vidaus administravimo procedūros ir skiriami reikiami finansiniai ir žmogiškieji ištekliai;** [4 pakeit.]
- (3b) **atvirumas stiprina piliečių pasitikėjimą Sąjungos institucijomis, įstaigomis, tarnybomis ar agentūromis, nes jis prisideda prie piliečių informuotumo apie Sąjungos sprendimų priėmimo procesą ir atitinkamas jų teises, atsirandančias dėl šio proceso. Dėl atvirumo taip pat randasi daugiau administracinių ir teisėkūros procedūrų įgyvendinimo skaidrumo;** [5 pakeit.]
- (3c) **pabrėžiant skaidrumo principo normatyvinę svarbą, šiuo reglamentu stiprinama Sąjungos pagarbos teisinės valstybės principams kultūra, ir todėl kartu prisidedama prie nusikaltimų ir nusikalstamo elgesio prevencijos;** [6 pakeit.]
- (4) ~~Teisės susipažinti su dokumentais bendrieji principai ir visuomenės ar privačių interesų sąlygojami apribojimai išdėstyti Reglamente (EB) Nr. 1049/2001, įsigaliojusiam 2001 m. gruodžio 3 d.^(*)~~ [7 pakeit.]
- (5) ~~Pirmasis Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 įgyvendinimo vertinimas paskelbtas 2004 m. sausio 30 d. ataskaitoje^(*), 2005 m. lapkričio 9 d. Komisija nutarė pradėti Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 peržiūros procedūrą. 2006 m. balandžio 4 d. priimtoje rezoliucijoje Europos Parlamentas paragino Komisiją pateikti pasiūlymą, iš dalies pakeičiantį Reglamentą^(*). 2007 m. balandžio 18 d. Komisija paskelbė Žaliąją knygą dėl reglamento peržiūros^(*) ir pradėjo viešąsias konsultacijas.~~ [8 pakeit.]
- (6) šio reglamento tikslas yra padaryti visuomenės teisę susipažinti su dokumentais kaip galima veiksmingesne bei numatyti tokios galimybės bendruosius principus ir ~~apribojimus pagal EB sutarties 255 straipsnio 2 dalį~~ **visuomenės arba asmens interesais grindžiamas išimtis, taikomas šiai galimybei pagal SESV 15 straipsnio 3 dalį ir laikantis nuostatų dėl Sąjungos institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų atvirumo pagal SESV 15 straipsnio 1 dalį. Todėl visos kitos taisyklės, reglamentuojančios galimybę susipažinti su dokumentais, turi atitikti šį reglamentą laikantis specialių nuostatų, taikomų tik Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, Europos Centriniam Bankui ir Europos investicijų bankui, jiems vykdant ne administracinio pobūdžio užduotis;** [9 pakeit.]
- (7) susipažinimo su dokumentais galimybės klausimas nėra reglamentuojamas Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartyje, institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra turėtų, kaip jau buvo nurodyta prie Amsterdamo sutarties Baigiamojo akto pridėtoje Deklaracijoje Nr. 41, vadovautis šiuo reglamentu, kiek tai susiję su dokumentais, kuriuose aptariama veikla, kuriai taikoma ši Sutartis;

^(*) OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

^(*) KOM(2004) 45.

^(*) [...]

^(*) KOM(2007) 185.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- (9) 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamentas ir Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimančiam sprendimams ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams ⁽¹⁾. Kiek tai susiję su galimybe susipažinti su dokumentais, kuriuose yra su aplinka susijusios informacijos, šis reglamentas turėtų atitikti Reglamentą (EB) Nr. 1367/2006;
- (10) ~~Asmens duomenų atskleidimo atžvilgiu turi būti nustatytas aiškus šio reglamento ir Reglamento (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾ ryšys. **Sąjungos institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros asmens duomenis turėtų tvarkyti nepažeisdamos duomenų subjektų teisių, nustatytų SESV 16 straipsnyje, taip pat Chartijos 8 straipsnyje, atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje; [10 pakeit.]**~~
- (11) turėtų būti nustatytos aiškios taisyklės dėl valstybėse narėse parengtų dokumentų ir trečiųjų šalių dokumentų, kurie yra teismo procesų dalis arba kuriuos institucijos, **įstaigos, tarnybos ar agentūros** gavo pasinaudojusios konkrečiais tyrimo įgaliojimais, suteiktais joms pagal **EB Sąjungos** teisę, atskleidimo; [11 pakeit.]
- (12) ~~Platesnė susipažinimo laikantis SESV 15 straipsnio 3 dalies, neribojama galimybė susipažinti su dokumentais galimybė turėtų būti numatyta tais atvejais, kai pagal Sutartis institucijos atlieka teisėkūros funkcijas, įskaitant ir tuos **įgaliojimų priimti deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį ir įgaliojimų priimti įgyvendinimo aktus pagal SESV 291 straipsnį** atvejus, kai joms ši teisė suteikta pagal įgaliojimą, tačiau tuo pačiu išsaugant institucijų sprendimų priėmimo proceso veiksmingumą. Galimybė tiesiogiai susipažinti su tokiais dokumentais turėtų būti kaip galima platesnė **tvirtinamos bendro pobūdžio priemonės. Parengiamieji teisėkūros dokumentai ir visa susijusi informacija įvairiais tarpinstitucinės procedūros etapais, pvz., Tarybos darbo grupių dokumentai, valstybių narių delegacijų, veikiančių kaip Tarybos nariai, sudėtis ir pozicijos, trišalio susitikimo per pirmąjį svarstymą dokumentai, visuomenei iš esmės turėtų būti nedelsiant ir tiesiogiai prieinami internete;** [12 pakeit.]~~
- (12a) **teisėkūros aktai turėtų būti parengti aiškiai ir suprantamai bei skelbiami Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje; [13 pakeit.]**
- (12b) **siekdami užtikrinti, kad būtų geriau laikomasi skaidrumo principo rengiant dokumentus ir Sąjungos dokumentų teisinio aiškumo principo, Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija pagal SESV 295 straipsnį ir šio reglamento nuostatas turėtų susitarti dėl visų institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų bendrai taikomų geresnių teisėkūros metodų, dokumentų parengimo modelių ir būdų bei juos paskelbti Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje; [14 pakeit.]**
- (12c) **dokumentai, susiję su ne teisėkūros procedūromis, pvz., su privalomosiomis priemonėmis arba priemonėmis, susijusiomis su vidaus organizacijos, administraciniais ar biudžeto aktais, arba politinio pobūdžio dokumentai (pvz., išvados, rekomendacijos ar rezoliucijos) turėtų būti lengvai ir, jei įmanoma, tiesiogiai prieinami, laikantis Chartijos 41 straipsnyje nustatyto gero administravimo principo; [15 pakeit.]**

⁽¹⁾ OL L 264, 2006 9 25, p. 13.

⁽²⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- (12d) *atsakinga institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra turėtų piliečiams suteikti galimybę susipažinti su kiekvienos kategorijos dokumentams taikytinos vidaus procedūros eiga, su organizacijos skyrių, kurie būtų atsakingi, pavadinimais, taip pat su jų kompetencija, nustatytais terminais ir su informacija, į ką reikėtų kreiptis. Institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros turėtų deramai atsižvelgti į Europos ombudsmeno rekomendacijas. Pagal SESV 295 straipsnį jos turėtų susitarti dėl bendrų gairių, kaip visi jų skyriai turėtų registruoti vidaus dokumentus, įslaptinti juos tuo atveju, jei gali būti pažeisti Sąjungos interesai, ir archyvuoti laikinai arba istoriniais tikslais, vadovaujantis šiame reglamente nustatytais principais. Jos turėtų nuosekliai ir koordinuotai informuoti visuomenę apie priemones, priimtas siekiant įgyvendinti šį reglamentą, bei apmokyti savo personalą teikti pagalbą piliečiams, šiems naudojantis pagal šį reglamentą suteikiamomis teisėmis; [16 pakeit.]*
- (13) *teisėkūros proceso skaidrumas nepaprastai svarbus piliečiams. Todėl institucijos turėtų aktyviai platinti dokumentus, kurie yra teisėkūros proceso dalis, ir tobulinti savo bendravimą su galimais pareiškėjais. Sąjungos institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros savo tinklavietėse turėtų viešai skelbti kuo daugiau kategorijų dokumentų. Aktyvų dokumentų platinimą taip pat reikėtų skatinti kitose srityse; [17 pakeit.]*
- (13a) *siekdamos didinti teisėkūros proceso atvirumą ir skaidrumą, institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros turėtų susitarti dėl tarpinstitucinio lobistų ir kitų suinteresuotų subjektų registro sukūrimo; [18 pakeit.]*
- (15) ~~Atsižvelgiant į ypač slapto pobūdžio tam tikrų dokumentų turinį, jiems turėtų būti taikomos specialios taisyklės. Europos Parlamento informavimo apie tokių dokumentų turinį tvarka turėtų būti nustatyta tarpinstituciniu susitarimu. [19 pakeit.]~~
- (16) *siekiant, kad institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų darbas būtų kuo atviresnis, Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija turėtų derėtų sudaryti galimybę susipažinti ne tik su šių institucijų jų parengtais dokumentais, bet ir su jų gaunamais dokumentais. Ryšium su tuo prisimenama, kad prie Amsterdamo sutarties Baigiamojo akto pridėtoje Deklaracijoje Nr. 35 numatyta, kad Valstybė narė turi teisę gali institucijų, įstaigų, tarnybų ar agentūrų prašyti Komisijos arba Tarybos neperduoti be jos išankstinio sutikimo tos valstybės parengto dokumento trečiosioms šalims, nepriklausančioms institucijoms, įstaigoms, tarnyboms ar agentūroms; [20 pakeit.]*
- (16a) *Europos Sąjungos Teisingumo Teismas išaiškino, kad reikalavimas konsultuotis su valstybėmis narėmis dėl prašymų susipažinti su jų parengtais dokumentais nesuteikia joms veto teisės arba teisės remtis nacionaliniais teisės aktais ar nuostatomis ir kad institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra, kuriai pateikiamas toks prašymas, gali atsakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais tik remdamasi šiame reglamente išdėstytomis išimtimis ⁽¹⁾; [21 pakeit.]*
- (17) ~~Es mės visi institucijų dokumentai turėtų būti prieinami visuomenei. Tačiau išimties tvarka turėtų būti apsaugomi tam tikri visuomenės ir asmeniniai interesai. Institucijoms turėtų būti suteikta teisė apsaugoti savo vidaus konsultacijas ir svarstymus, kai yra būtina išlaikyti jų sugebėjimą vykdyti užduotis. Šio principo išimtys turėtų būti numatytos siekiant apsaugoti tam tikrus visuomenės ir privačius interesus, tačiau šios išimtys turėtų būti taikomos pagal skaidrią taisyklių ir procedūrų sistemą, o bendras tikslas turėtų būti pagrindinės piliečių teisės susipažinti su dokumentais įgyvendinimas. Svarstydamos išimtis, institucijos turėtų atsižvelgti į Bendrijos teisėje numatytus asmens duomenų apsaugos principus visoje Europos Sąjungos veikloje; [22 pakeit.]~~

(1) 2007 m. gruodžio 18 d. sprendimas byloje C-64/05 P Švedija prieš Komisiją (2007), Rink. p. I-11389.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- (18) ~~Visos taisyklės, reglamentuojančios susipažinimo su institucijų dokumentais galimybę, turėtų atitikti šį reglamentą. atsižvelgiant į tai, kad šiuo reglamentu tiesiogiai įgyvendinamas SESV 15 straipsnis ir Chartijos 42 straipsnis, apibrėžtiems principams ir apribojimams, taikomiems teisei susipažinti su dokumentais, turėtų būti teikiama viršenybė prieš bet kokias taisykles, priemones ar praktiką, kurias institucijos, įstaigos, tarnybos ar agentūros patvirtina remdamosi kitais teisiniais pagrindais ir pagal kurias numatomos papildomos arba griežtesnės išimtys, negu numatytos šiame reglamente; [23 pakeit.]~~
- (19) siekiant visiškai užtikrinti teisę susipažinti su dokumentais, turėtų būti taikoma dviejų lygių administracinė procedūra, numatanti papildomą teismo nagrinėjimo arba kreipimosi su skundu į Europos ombudsmeną galimybę;
- (20) kiekviena institucija, įstaiga, tarnyba ir agentūra turėtų imtis visų reikiamų priemonių informuoti visuomenę apie galiojančias nuostatas bei apmokyti savo personalą teikti pagalbą piliečiams, šiems naudojantis pagal šį reglamentą suteikiama teise. Siekiant, kad piliečiai galėtų lengviau naudotis savo teisėmis, kiekviena institucija, įstaiga, tarnyba ir agentūra turėtų padaryti savo dokumentų registrą prieinamą;
- (21) nors šiuo reglamentu nesiekama keisti nacionalinės teisės aktų, reglamentuojančių galimybę susipažinti su dokumentais, tačiau yra akivaizdu, kad, remiantis lojalios bendradarbiavimo principu, kuriuo grindžiami santykiai tarp institucijų ir valstybių narių, valstybės narės turėtų siekti nekludyti deramam šio reglamento taikymui ir turėtų gerbti institucijų saugumo taisykles;
- (22) ~~Šis reglamentas nepažeidžia galiojančios valstybių narių, teisminės valdžios institucijų ar tyrimo įstaigų teisės susipažinti su dokumentais. [24 pakeit.]~~
- (23) pagal ~~EB sutarties 255 straipsnio 3 dalį~~ **SESV 15 straipsnio 3 dalį ir pagal šiame reglamente nustatytus principus ir taisykles** kiekviena institucija, **įstaiga, tarnyba ir agentūra** savo darbo tvarkos taisyklėse numato specialias nuostatas, reglamentuojančias galimybę susipažinti su jų dokumentais, **įskaitant dokumentus, susijusius su jų administracinėmis užduotimis**, [25 pakeit.]

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Tikslas

Šio reglamento tikslas yra:

- a) **remiantis SESV 15 straipsniu**, nustatyti ~~EB sutarties 255 straipsnyje~~ numatytos teisės susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos (toliau – institucijos) **Sąjungos institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų** dokumentais principus, sąlygas bei visuomenės ar privačių interesų sąlygojamus apribojimus, kad visuomenei būtų suteikta ~~kaip galima platesnė galimybė~~ **kuo daugiau galimybių** susipažinti su tokiais dokumentais; [26 pakeit.]
- b) numatyti taisykles, kurios leistų kuo labiau palengvinti naudojimąsi šia teise;
- c) skatinti **skaidrią ir** gerą administracinę patirtį, ~~susijusią su galimybę~~ **siekiant pagerinti galimybę** susipažinti su dokumentais, **ir, visų pirma, bendrus didesnio skaidrumo, atskaitomybės ir demokratijos tikslus**. [27 pakeit.]

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

2 straipsnis

Naudos gavėjai ir taikymo sritis

1. ~~Bet kuris fizinis ar juridinis asmuo arba bet kuri juridinių ar fizinių asmenų grupė turi teisę, laikydamasis laikydamiesi šiame reglamente nustatytų principų, sąlygų ir apribojimų, susipažinti su Sąjungos institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų dokumentais.~~
2. ~~Šis reglamentas taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, tai yra, jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje dokumentams, skirtiems klausimams, susijusiems su į jos atsakomybės sritį patenkančiomis politikos kryptimis, veikla ir sprendimais, visose Europos Sąjungos veiklos srityse.~~
3. ~~Nepažeidžiant 4 ir 9 straipsnių, dokumentai yra pateikiami visuomenei pagal raštišką paraišką arba tiesiogiai elektroniniu būdu ar per registrą. Visų pirma tiesiogiai prieinami pagal 12 straipsnį teisėkūros procese parengti arba gauti dokumentai.~~
4. ~~Slapto pobūdžio, kaip apibūdinta 9 straipsnio 1 dalyje, dokumentams yra taikoma speciali tame straipsnyje numatyta procedūra.~~
5. ~~Šis reglamentas netaikomas dokumentams, kuriuos pateikė teismams ne institucijos, o kitos šalys.~~
6. ~~Nepažeidžiant pagal EB teisę suinteresuotoms šalims suteiktų konkrečių susipažinimo su dokumentais teisių, dokumentai, kurie yra administracinio tyrimo arba procedūros, susijusios su individualiu aktu, dokumentų dalis, yra neprieinami visuomenei, kol nepabaigiamas tyrimas arba kol aktas netampa galutiniu. Visuomenei nesuteikiama galimybė susipažinti su dokumentais, kuriuose yra informacijos, kurią institucija surinko arba gavo iš fizinių arba juridinių asmenų, atlikdama tokius tyrimus.~~
7. ~~Šis reglamentas nepažeidžia visuomenės teisės susipažinti su institucijų turimais dokumentais, kurie gali kilti iš tarptautinės teisės dokumentų arba juos įgyvendinančių institucijų aktų. [28 pakeit.]~~

2a straipsnis

Taikymo sritis

1. ~~Šis reglamentas taikomas visiems Sąjungos institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų turimiems dokumentams, t. y. jų parengtiems arba gautiems ir esantiems jų žinioje, susijusiems su visomis Sąjungos veiklos sritimis. Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, Europos Centriniam Bankui ir Europos investicijų bankui šis reglamentas taikomas tik jiems vykdant administracinio pobūdžio užduotis.~~
2. ~~Dokumentai yra pateikiami visuomenei susipažinti elektroniniu būdu Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba institucijos, įstaigos, tarnybos ar agentūros oficialiame registre, arba pateikus raštišką paraišką. Vadovaujantis 12 straipsniu, galima tiesiogiai susipažinti su teisėkūros procedūros metu parengtais arba gautais dokumentais.~~
3. ~~Šis reglamentas nedaro poveikio didesnei visuomenės teisei susipažinti su institucijų, įstaigų, tarnybų ar agentūrų turimais dokumentais, kurie gali būti parengti pagal tarptautinės teisės priemones arba jas įgyvendinančius institucijų aktus, arba valstybių narių teisės aktus. [29 pakeit.]~~

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente:

- a) dokumentas – bet kokia forma (parašytas ant popieriaus, elektroninėje laikmenoje arba garso, vaizdo ar audiovizualiniame įrašė) pateiktas **duomenų** turinys, kurį institucija parengė ir oficialiai persiuntė vienam arba daugiau gavėjų, arba kitaip užregistruotas arba gautas institucijos; **susijęs su klausimu, priklausančiu Sąjungos institucijos, įstaigos, tarnybos ar agentūros atsakomybės sričiai**. Elektroninėje laikmenoje, tvarkymo ir paieškos sistemose, **įskaitant institucijų, įstaigų, tarnybų ar agentūrų veiklai naudojamas išorės sistemas**, esantys duomenys yra dokumentai, jeigu juos galima atspausdinti arba padaryti jų elektroninę kopiją, **laikomi dokumentu, visų pirma, jeigu jie gali būti išgauti** naudojantis **bet kokiomis** turimomis **priimtinomis atitinkamos** sistemos naudojimo priemonėmis. **Institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra, ketinanti sukurti naują elektroninę saugojimo sistemą arba iš esmės pakeisti turimą sistemą, įvertina tikėtiną poveikį teisei susipažinti su dokumentais, užtikrina, kad teisė susipažinti su dokumentais būtų garantuota kaip pagrindinė teisė ir imasi reikiamų priemonių skatinti skaidrumo tikslo įgyvendinimą. Informacijos, saugomos elektroninėse saugojimo sistemose, paieškos funkcijos turi būti pritaikytos siekiant patenkinti visuomenės prašymus;**
- aa) **įslaptinti dokumentai**– dokumentai, kurie yra visiškai arba iš dalies įslaptinti pagal 3a straipsnio 1 dalį;
- ab) **teisėkūros aktas**– dokumentas, parengtas arba gautas teisėkūros procedūros metu siekiant priimti teisėkūros aktus, įskaitant bendro taikymo priemones, patvirtintas pasinaudojant suteiktais įgaliojimais priimti deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus, ir bendro taikymo aktus, kurie teisiškai privalomi valstybėse narėse ar valstybėms narėms;
- ac) **administracinio pobūdžio užduotys**– priemonės, susijusios su atitinkamos institucijos, įstaigos, tarnybos ar agentūros organizaciniais, administravimo ar biudžeto klausimais;
- ad) **archyvavimo sistema**– institucijų, įstaigų, tarnybų ar agentūrų priemonė arba procedūra, skirta visiems jų dokumentams, susijusiems su vykdoma arba neseniai baigta procedūra, sistemingai tvarkyti;
- ae) **istoriniai archyvai**– institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų archyvų dalis, kuri, remiantis a punkto sąlygomis, buvo atrinkta nuolatiniam saugojimui.

Išsamus visų rūšių aktų, kuriems taikomos a–ac punktuose pateiktos apibrėžtys, sąrašas skelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų, kurios taip pat turi susitarti dėl savo bendrų archyvavimo kriterijų ir juos paskelbti, tinklalapiuose;

- b) trečioji šalis – bet kuris fizinis ar juridinis asmuo arba kitas subjektas, nepriklausantis atitinkamai institucijai, **įstaigai, tarnybai ar agentūrai**, įskaitant valstybes nares, kitas Bendrijos Sąjungos arba ne Bendrijos Sąjungos institucijas ir įstaigas bei trečiąsias šalis. [30 pakeit.]

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

3a straipsnis

Dokumentų įslaptinimo ir išslaptinimo procedūra

1. Jei pagal 4 straipsnio 1 dalį esama viešosios politikos pagrindo, taip pat nedarant poveikio parlamentinei teisei vykdyti kontrolę Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis, kiekviena institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra įslaptina dokumentą, kurio turinį atskleidus gali būti pakenkta esminių Sąjungos arba vienos ar daugiau valstybių narių interesų apsaugai, ypač kai tai susiję su visuomenės saugumu, gynyba ir kariniais reikalais. Dokumentas gali būti įslaptinamas visiškai arba iš dalies. Įslaptintų dokumentų rūšys:

- a) „ES VISIŠKAI SLAPTA“: taip įslaptinama tik ta informacija ir medžiaga, kurią atskleidus be leidimo galėtų būti padaryta ypatingai didelė žala esminiams Sąjungos arba vienos ar daugiau valstybių narių interesams;
- b) „ES SLAPTA“: taip įslaptinama tik ta informacija ir medžiaga, kurią atskleidus be leidimo galėtų būti padaryta didelė žala esminiams Sąjungos arba vienos ar daugiau valstybių narių interesams;
- c) „ES KONFIDENCIALU“: taip įslaptinama informacija ir medžiaga, kurią atskleidus be leidimo galėtų būti padaryta žala esminiams Sąjungos arba vienos ar daugiau valstybių narių interesams;
- d) „ES RIBOTO NAUDOJIMO“: taip įslaptinama informacija ir medžiaga, kurios atskleidimas be leidimo galėtų būti nenaudingas Sąjungos arba vienos ar daugiau valstybių narių interesams.

2. Dokumentai įslaptinami tik tuomet, kai tai būtina. Jei įmanoma, ant įslaptintų dokumentų jų rengėjai nurodo datą arba terminą, nuo kada slaptumo laipsnis gali būti sumažintas arba dokumentai išslaptinti. Kitu atveju jie peržiūri dokumentus ne rečiau kaip kas penkerius metus, kad užtikrintų, jog būtina toliau taikyti pradinį slaptumo laipsnį. Slaptumo laipsnis turi būti aiškiai ir teisingai nurodytas ir taikomas tik tol, kol informaciją reikia apsaugoti. Ta institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra, kuri įslaptintą dokumentą parengė arba gavo iš trečiosios šalies ar kitos institucijos, įstaigos, tarnybos ar agentūros, atsakinga už dokumentų įslaptinimą ir tolesnį jų slaptumo laipsnio mažinimą ar dokumentų išslaptinimą.

3. Nedarant poveikio kitų Sąjungos institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų teisei susipažinti su dokumentais, įslaptinti dokumentai trečiosioms šalims paviešinami gavus rengėjo sutikimą. Jei įslaptintą dokumentą tvarko daugiau kaip viena institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra, šiam dokumentui suteikiamas vienodas slaptumo laipsnis, o jei jų nuomonės dėl apsaugos lygio, kurį reikėtų suteikti, nesutampa, kreipiamasi į tarpininką. Su teisėkūros procedūra susiję dokumentai neįslaptinami; įgyvendinimo priemonės įslaptinamos prieš jas priimant, jei įslaptinti būtina siekiant išvengti neigiamo poveikio pačiai priemonei. Remiantis Sąjungos vardu sudarytais tarptautiniais susitarimais, susijusiais su konfidencialios informacijos dalijimusi, trečiosioms šalims arba tarptautinėms organizacijoms nesuteikiama teisė neleisti Europos Parlamentui susipažinti su šia konfidencialia informacija.

4. Paraiškas dėl galimybės susipažinti su dokumentais, įslaptintais pagal 7 ir 8 straipsniuose numatytą tvarką, gali tvarkyti tik tie asmenys, kurie patys turi teisę susipažinti su tais dokumentais. Tie asmenys taip pat įvertina, kokią nuorodą į įslaptintus dokumentus galima būtų pateikti viešajame registre.

5. Įslaptinti dokumentai registruojami institucijos, įstaigos, tarnybos ar agentūros registre ar paviešinami gavus dokumento rengėjo sutikimą.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

6. *Institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra, nusprendusi neduoti leidimo susipažinti su įslaptintu dokumentu, nurodo tokio savo sprendimo priežastis, nepažeisdama 4 straipsnio 1 dalyje nustatytomis išimtimis ginamų interesų.*

7. *Nedarant poveikio nacionalinių parlamentų teisei vykdyti kontrolę, valstybės narės imasi reikiamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad, tvarkant paraiškas susipažinti su Sąjungos įslaptintais dokumentais, būtų laikomasi šiame reglamente nustatytų principų.*

8. *Institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų taisyklės, susijusios su įslaptintais dokumentais, skelbiamos viešai. [31 pakeit.]*

4 straipsnis

Išimtyt

1. Institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga visuomenės intereso, susijusio su:

- a) *Sąjungos arba vienos ar kelių valstybių narių visuomenės saugumu, įskaitant fizinių ir juridinių asmenų saugumą. [32 pakeit.]*
- b) gynybos ir kariniais reikalais,
- c) tarptautiniais santykiais,
- d) ~~Bendrijos~~ *Sąjungos* arba valstybės narės finansine, pinigų ar ekonomine politika, [33 pakeit.]
- e) aplinka, pvz., retų rūšių reprodukcijos vietomis.

2. Institucijos, *įstaigos, tarnybos ir agentūros* nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga: [34 pakeit.]

- a) fizinių arba juridinių asmenų komercinių interesų,
- b) intelektinės nuosavybės teisių,
- c) teisinės pagalbos ir, *susijusios su* teismo proceso, arbitražo ir ginčų sprendimo procedūrų *procesu*, [35 pakeit.]
- d) tikrinimo, tyrimų ir audito tikslų,
- e) ~~atrankos~~ *viešojo pirkimo* procedūrų objektyvumo ir nešališkumo *apsauga tol, kol institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra užsakovė priima sprendimą, arba atrankos komisijų darbo objektyvumo ir nešališkumo apsauga vykstant personalo įdarbinimo procedūroms tol, kol skiriančioji institucija priima sprendimą.* [36 pakeit.]

3. Galimybė susipažinti su ~~toliau išvardytais~~ dokumentais, *kuriuos institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra parengė vidaus naudojimui arba kuriuos ji gavo, susijusiais su klausimu, dėl kurio ji dar nepriėmė sprendimo*, nesuteikiama, *tik* jei jų atskleidimas *dėl jų turinio ir objektyvių padėties aplinkybių akivaizdžiai ir rimtai pakenktų institucijų sprendimų priėmimo procesui.*

- a) ~~dokumentais, susijusiais su klausimu, dėl kurio nebuvo priimta sprendimo,~~

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

b) dokumentais, kuriuose pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti šių institucijų vidaus svarstymų ir preliminarinių konsultacijų dalimi, netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas. [37 pakeit.]

4. Išimties pagal 2 ir 3 dalį taikomos, nebent atskleidimo reikalaujant svarbesnis viešasis interesas. 2 dalies a punkto atveju **Vertinant viešąjį interesą atskleisti dokumentų turinį pagal 1–3 dalis**, manoma, kad yra svarbesnis visuomenės viešasis interesas atskleisti informaciją, jeigu ji susijusi su teršalų išmetimu **prašomas dokumentas susijęs su pagrindinių teisių ir teisinės valstybės apsauga, viešųjų lėšų patikimu valdymu arba teise gyventi sveikoje aplinkoje, įskaitant teršalų išmetimą į aplinką. Institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra, siekianti taikyti vieną iš šių išimčių, turi atlikti objektyvų ir individualų vertinimą ir pagrįsti, kad esama numatomos, o ne vien hipotetinės rizikos, kad būtų pažeisti saugomi interesai, ir paaiškinti, kaip susipažinimas su dokumentu galėtų konkrečiai ir realiai pažeisti saugomą interesą.** [38 pakeit.]

4a. **Dokumentai, kurių turinį atskleidus kiltų pavojus aplinkos apsaugai, pvz., retų rūšių dauginimosi vietoms, atskleidžiami tik laikantis Reglamento (EB) Nr. 1367/2006.** [39 pakeit.]

5. Valstybines pareigas einančių asmenų, valstybės tarnautojų ir suinteresuotųjų asmenų atstovų vardai, pavardės, prievardžiai ir pareigos, susiję su jų profesine veikla atskleidžiami, išskyrus atvejus, kai tam tikromis aplinkybėmis šios informacijos atskleidimas neigiamai paveiktų tokius asmenis. Kiti asmens duomenys atskleidžiami laikantis teisėto tokių duomenų tvarkymo sąlygų, nustatytų EB teisės aktuose dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis. **Asmens duomenys neatskleidžiami, jei juos atskleidus būtų padaryta žala susijusio asmens privatumui ar neliečiamumui. Nelaikoma, kad padaryta tokia žala:**

— jeigu duomenys susiję tik su atitinkamo asmens profesine veikla, nebent konkrečiomis aplinkybėmis esama priežasčių manyti, kad atskleidus duomenis asmeniui būtų daromas neigiamas poveikis;

— jeigu duomenys susiję tik su viešuoju asmeniu, nebent konkrečiomis aplinkybėmis esama priežasčių manyti, kad atskleidus duomenis asmeniui ar kitiems su juo susijusiems asmenims būtų daromas neigiamas poveikis;

— jei duomenys jau paskelbti sutikus atitinkamam asmeniui.

Tačiau asmens duomenys atskleidžiami, jei tai būtina dėl svarbesnio viešojo intereso. Tokiu atveju atitinkama institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra privalo konkrečiai įvardyti viešąjį interesą. Ji nurodo priežastis, dėl kurių konkrečiu atveju viešasis interesas svarbesnis už susijusio asmens interesus.

Jeigu institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra atsisako leisti susipažinti su dokumentu remdamasi šia dalimi, ji sprendžia, ar galima leisti iš dalies susipažinti su tuo dokumentu. [40 pakeit.]

6. Jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tik kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys paviešinamos.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

7. Šiame straipsnyje numatytos išimtys yra taikomos tikrai tokiam laikotarpiui, kai toks draudimas yra pateisinamas, atsižvelgiant į dokumento turinį **netaikomos dokumentams, perduotiems pagal procedūras, susijusias su teisėkūros akto arba bendro taikymo deleguotojo arba įgyvendinimo akto priėmimu. Išimtys netaikomos ir institucijoms, įstaigoms, tarnyboms ar agentūroms pateiktiems dokumentams, kuriais lobistai arba kitos suinteresuotosios šalys siekia daryti įtaką politikos formavimui.** Išimtys gali būti taikomos **tik tiek, kiek tai pateisinama dokumento turiniu, ir jokiais būdais** ne ilgiau kaip 30 metų. Kalbant apie dokumentus, kuriems išimtys taikomos dėl asmens duomenų apsaugos ar komercinių interesų, taip pat slapto pobūdžio dokumentų atveju, išimtys, jei reikia, gali būti taikomos ir pasibaigus šiam laikotarpiui. [41 pakeit.]

7a. **Mokslinio tyrimo tikslais institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra gali suteikti išimtinės teises naudotis dokumentais, kuriems taikomos 1–3 dalys. Jei suteikiamos išimtinės teisės, informacija atskleidžiama tik jei laikomasi atitinkamų naudojimosi ja apribojimų.** [42 pakeit.]

5 straipsnis

Konsultavimasis su trečiosiomis šalimis

1. Kalbant apie trečiųjų šalių dokumentus, institucijos, **įstaigos, tarnybos ir agentūros** konsultuojasi su trečiąja šalimi, siekdamas nustatyti, ar taikytina išimtis, numatyta 4 straipsnyje, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas gali arba negali būti atskleistas.

2. Jeigu prašymas susijęs su dokumentu, kurį parengė valstybė narė, išskyrus dokumentus, perduotus vykstant teisės akto arba bendro taikymo ~~teisinės galios neturinčio~~ **deleguotojo arba įgyvendinimo** akto priėmimo procedūrai, konsultuojamasi su tos valstybės narės valdžios institucijomis, **jei kyla abejonių dėl to, ar dokumentui turėtų būti taikoma viena iš išimčių.** Dokumentą turinti institucija atskleidžia jį, išskyrus atvejus, kai valstybė narė pateikia priešastis, dėl kurių jis turėtų likti neatskleistas, remdamasi išimtimis, nurodytomis 4 straipsnyje, arba konkrečiomis savo teisės nuostatomis, draudžiančiomis atskleisti atitinkamą dokumentą. Institucija įvertina valstybės narės pateiktų priešasčių tinkamumą ~~kiek jos pagrįstos šiame reglamente nustatytais išimtimis ir, remdamasi savo nuomone, priima sprendimą, ar atitinkamam dokumentui taikomos išimtys.~~

3. Jei valstybė narė gauna paraišką dėl jos turimo dokumento iš ~~ji parengusios institucijos,~~ **kurį parengė institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra,** ta valstybė narė, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas gali arba negali būti atskleistas, konsultuojasi su atitinkama institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra, kad galėtų priimti sprendimą, kuris nepakenktų šio reglamento tikslams. Arba valstybė narė gali nukreipti paraišką į tą instituciją, įstaigą, tarnybą ar agentūrą. [43 pakeit.]

5a straipsnis

Teisėkūros aktai

1. **Laikydamosi ES sutarties 9–12 straipsniuose išdėstytų demokratišų principų ir atsižvelgdamos į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką, institucijos, veikiančios kaip teisės aktų leidėjos, įskaitant atvejus, kai jos veikia pagal deleguotuosius ir įgyvendinimo įgaliojimus, ir valstybės narės, kurios veikia kaip Tarybos narės, sudaro kuo geresnes galimybes susipažinti su dokumentais, susijusiais su jų veikla.**

2. **Dokumentai, susiję su teisėkūros programomis, išankstinėmis konsultacijomis su pilietine visuomene, poveikio vertinimu, ir kiti su teisėkūros procedūra susiję parengiamieji dokumentai, taip pat su teisėkūros procedūra susiję dokumentai, turintys ryšį su Sąjungos teisės aktų ir politikos įgyvendinimu, yra prieinami naudotojui patogioje ir bendrai tvarkomoje tarpinstitucinėje interneto svetainėje ir skelbiami specialiojoje elektroninėje Europos Sąjungos oficialiojo leidinio serijoje.**

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

3. *Vykstant teisėkūros procedūrai, kiekviena sprendimų priėmimo procese dalyvaujanti institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra viešai paskelbia visus savo parengiamuosius dokumentus ir visą susijusią informaciją, įskaitant teises nuomones, Europos Sąjungos oficialiojo leidinio specialiojoje serijoje, taip pat bendroje interneto svetainėje, kurioje pateikiama atitinkamos procedūros eiga.*

4. *Priimti teisėkūros aktai skelbiami Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje, kaip numatyta 13 straipsnyje. [44 pakeit.]*

6 straipsnis

Paraiškos

1. Paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais gali būti pateikiama bet kuria raštiška forma, įskaitant elektrone, viena iš ES Sutarties 55 straipsnio 1 dalyje minimų kalbų, ir formuluojama pakankamai tiksliai, kad institucija galėtų dokumentą identifikuoti. Pareiškėjas nebūtinai turi nurodyti paraiškos pateikimo priežastį. [45 pakeit.]

2. Jei paraiška nėra pakankamai konkreti arba jeigu prašomų dokumentų neįmanoma identifikuoti, institucija, *įstaiga, tarnyba arba agentūra per 15 darbo dienų* kreipiasi į pareiškėją, kad patikslintų paraišką, bei padeda jam tai padaryti, pavyzdžiui, suteikdama informaciją, kaip naudotis viešuoju dokumentų registru. 7 ir 8 straipsniuose nustatyti terminai pradedami taikyti institucijai, įstaigai, tarnybai arba agentūrai gavus prašytus paaiškinimus. [46 pakeit.]

3. Tuo atveju, kai paraiškoje prašoma labai ilgo dokumento, arba ji susijusi su labai dideliu skaičiumi dokumentų, atitinkama institucija, įstaiga, tarnyba arba agentūra gali neformaliai pasitarti su pareiškėju, kad būtų surastas teisingas ir praktiškas sprendimas.

4. Institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros teikia informaciją bei pagalbą piliečiams apie tai kaip ir kur pateikti paraiškas dėl galimybės susipažinti su dokumentais.

7 straipsnis

Pirminių paraiškų tvarkymas

1. Paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentu nagrinėjama nedelsiant. Pareiškėjui išsiunčiamas patvirtinimas apie paraiškos gavimą. Per 15 darbo dienų nuo paraiškos užregistravimo, institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra arba duoda leidimą susipažinti su dokumentu ir per tą laikotarpį suteikia tokią galimybę pagal 10 straipsnį, arba pareiškėjui raštu nurodo visiško arba dalinio atsisakymo priežastį bei informuoja jį apie jo teisę pateikti pakartotinę paraišką pagal 4 dalį.

2. Ypatingais atvejais, pavyzdžiui, jei prašoma labai ilgo dokumento arba paraiška susijusi su labai dideliu dokumentų skaičiumi, straipsnio 1 dalyje numatytas terminas gali būti pratęstas *tik vieną kartą ir ne ilgiau kaip 15 darbo dienų*, su sąlyga, kad pareiškėjui pranešama iš anksto ir nurodomos konkrečios priežastys. [47 pakeit.]

3. ~~Visiško arba dalinio atsisakymo atveju~~ *Institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra praneša pareiškėjui, ar tikėtina, kad galimybė susipažinti arba iš dalies susipažinti su dokumentu bus suteikta vėliau, ir, jei taip, kada ji bus suteikta.*

Pareiškėjas gali per 15 darbo dienų nuo institucijos, įstaigos, tarnybos ar agentūros atsakymo gavimo pateikti pakartotinę paraišką, prašydamas, kad ji dar kartą peržiūrėtų savo poziciją. [48 pakeit.]

4. Institucijai, įstaigai, tarnybai ar agentūrai neatsiuntus atsakymo per nurodytą laikotarpį, pareiškėjas turi teisę pateikti pakartotinę paraišką.

4a. *Kiekviena institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra paskiria asmenį, atsakingą už tikrinimą, kad būtų tinkamai laikomasi visų šiame straipsnyje nustatytų laiko terminų. [49 pakeit.]*

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

8 straipsnis

Pakartotinių paraiškų tvarkymas

1. Pakartotinė paraiška nagrinėjama nedelsiant. ~~Per 30 darbo dienų~~ **Ne ilgiau kaip per 15 darbo dienų** nuo tokios paraiškos užregistravimo **susijusi** institucija, **įstaiga, tarnyba ar agentūra** arba duoda leidimą susipažinti su dokumentu ir per tą laikotarpį suteikia tokią galimybę pagal 10 straipsnį, arba pareiškėjui raštu nurodo visiško arba dalinio atsisakymo priežastį. Visiško arba dalinio atsisakymo atveju **ta** institucija, **įstaiga, tarnyba ar agentūra** informuoja pareiškėją apie tai, kokiomis priemonėmis jis gali ginti savo teises. **[50 pakeit.]**
2. Ypatingais atvejais, pavyzdžiui, jei prašoma labai ilgo dokumento arba paraiška susijusi su labai dideliu dokumentų skaičiumi, straipsnio 1 dalyje numatytas terminas gali būti pratęstas **tik vieną kartą ir ne ilgiau kaip** 15 darbo dienų, jei pareiškėjui pranešama iš anksto ir nurodomos konkrečios priežastys. **[51 pakeit.]**
3. Visiško arba dalinio atsisakymo atveju pareiškėjas gali pateikti ieškinį institucijai, įstaigai, tarnybai ar agentūrai Bendrajame teisme ir (arba) paduoti skundą Europos ombudsmenui atitinkamai SESV 263 ir 228 straipsniuose nustatytais sąlygomis.
4. Jei institucija, **įstaiga, tarnyba arba agentūra** per nurodytą laikotarpį neatsiunčia atsakymo, tai laikoma neigiamu atsakymu, ir pareiškėjas turi teisę pradėti teisminį procesą prieš instituciją, įstaigą, tarnybą ar agentūrą ir (arba) paduoti skundą Europos ombudsmenui pagal atitinkamas ~~EB sutarties~~ **Sutarčių** nuostatas. **[52 pakeit.]**

8a straipsnis

Naujos paraiškos

Jei gavęs informaciją pareiškėjas prašo instituciją, įstaigą, tarnybą ar agentūrą pateikti papildomų dokumentų, šis prašymas nagrinėjamas kaip nauja paraiška pagal 7 ir 8 straipsnius. [53 pakeit.]

9 straipsnis

Slapto pobūdžio dokumentams taikoma tvarka

1. ~~Slapto pobūdžio dokumentais yra laikomi institucijų arba jų įsteigtų agentūrų, valstybių narių, trečiųjų valstybių arba tarptautinių organizacijų parengti dokumentai, kurie, priklausomai nuo atitinkamos institucijos taisyklių, klasifikuojami kaip „TRÈS SECRET/TOP SECRET“ (YPATINGAI SLAPTI), „SECRET“ (SLAPTI) arba „CONFIDENTIEL“ (KONFIDENCIALŪS), ir kurie gina esminius Europos Sąjungos arba vienos ar daugiau valstybių narių interesus 4 straipsnio 1 dalies a punkte minimose srityse, ypač susijusius su visuomenės saugumu, gynyba ir kariniais reikalais.~~
2. ~~Paraiškas dėl galimybės susipažinti su slapto pobūdžio dokumentais 7 ir 8 straipsniuose numatyta tvarka gali tvarkyti tik tie asmenys, kurie turi teisę susipažinti su tais dokumentais. Šie asmenys, nepažeisdami 11 straipsnio 2 dalies, taip pat sprendžia, kurios su slapto pobūdžio dokumentais susijusios nuorodos, gali būti pateikiamos viešajame registre.~~
3. ~~Slapto pobūdžio dokumentai registruojami registre ir paviešinami tik tai esant dokumento rengėjo sutikimui.~~
4. ~~Institucija, nusprendusi neduoti leidimo susipažinti su slapto pobūdžio dokumentu, nurodo tokio savo sprendimo priežastis, nepažeisdama 4 straipsniu ginamų interesų.~~
5. ~~Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, užtikrinančių, kad, tvarkant su slapto pobūdžio dokumentais susijusias paraiškas būtų laikomasi šiame ir 4 straipsniuose nustatytų principų.~~
6. ~~Institucijų taisyklės, susijusios su slapto pobūdžio dokumentais, skelbiamos viešai.~~

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

~~7. Komisija ir Taryba teikia su slapto pobūdžio dokumentais susijusią informaciją Europos Parlamentui pagal tarp šių institucijų priimtus susitarimus. [54 pakeit.]~~

10 straipsnis

Galimybės susipažinti su dokumentais realizavimas pateikus paraišką

1. Pareiškėjui suteikiama galimybė susipažinti su dokumentais, leidžiant juos peržiūrėti vietoje arba atsiunčiant kopiją, įskaitant ir, jei įmanoma, elektroninę kopiją, pagal pareiškėjo pasirinkimą.
2. Jei dokumentas viešai prieinamas ir pareiškėjas gali jį lengvai gauti, institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra gali įvykdyti savo pareigą užtikrinti galimybę susipažinti su dokumentais paaiškindama pareiškėjui, kaip gauti prašomą dokumentą.
3. Dokumentai pateikiami turima versija ir forma (įskaitant elektroniniu būdu), arba alternatyviu formatu, pavyzdžiui, Brailio raštu, stambiais rašmenimis arba įrašo forma, visiškai atsižvelgiant į pareiškėjo pageidavimus.

3a. Galimybė susipažinti su dokumento turiniu suteikiama nediskriminuojant dėl silpnos regos, darbo kalbos ar operacinės sistemos platformos. Institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros numatyto realių galimybių pareiškėjui susipažinti su dokumentų turiniu be techninės diskriminacijos. [55 pakeit.]

4. Kopijų gamybos ir siuntimo išlaidos gali būti pateikiamos apmokėti pareiškėjui. Toks mokestis neturi viršyti realių kopijų gamybos ir persiuntimo išlaidų. Susipažinimas su dokumentu vietoje, mažiau nei ~~20 puslapių~~ **50 puslapių** A4 formato kopijų ir tiesioginis priėjimas prie dokumentų elektroniniu būdu arba per registrą yra nemokamas. [56 pakeit.]
5. Šiuo reglamentu nenukrypstama nuo konkrečių sąlygų, reglamentuojančių galimybę susipažinti su dokumentais, nustatytą Sąjungos arba nacionalinės teisės aktuose, pvz., mokesčio mokėjimo.

11 straipsnis

Registrai

1. Siekiant užtikrinti piliečių teisių pagal šį reglamentą veiksmingumą, kiekviena institucija, įstaiga, tarnyba ir agentūra suteikia visuomenei galimybę susipažinti su jos dokumentų registru. Registras turėtų būti prieinamas elektroniniu būdu. Nuorodos į dokumentus registre įrašomos nedelsiant.
2. Prie kiekvieno dokumento registre pateikiamas nuorodos numeris (įskaitant, kur tinka, ir tarpinstitucinę nuorodą), dokumento tema ir (arba) trumpas jo turinio aprašymas bei data, kada jis buvo gautas arba surašytas ir įtrauktas į registrą. Įrašai daromi tokiu būdu, kad nepakenktų 4 straipsnyje nurodytų interesų apsaugai.
3. Institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros nedelsdamos imasi priemonių sukurti registrą, kuris pradėtų veikti nuo ~~2002 m. birželio 3 d.~~ **bendrą institucijų registru sąsają, kad būtų užtikrinamas registru derinimas. [57 pakeit.]**

12 straipsnis

Susipažinimas su dokumentais tiesiogiai

1. ~~Laikantis 4 ir 9 straipsnio nuostatų, visuomenei turėtų būti~~ **Institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros sudaro galimybes, kad dokumentai būtų** tiesiogiai prieinami **visuomenei elektroniniu būdu arba per registrus, ypač** dokumentai, parengti arba gauti ~~ES~~ **Sąjungos** teisėkūros aktų arba deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų priėmimo procese. [58 pakeit.]
2. Kai įmanoma, užtikrinama tiesioginė elektroninė prieiga prie dokumentų, ypač susijusių su politikos arba strategijos plėtojimu.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

3. Kai per registrą nesuteikiama galimybė tiesiogiai susipažinti su dokumentais, registre, jei įmanoma, nurodoma dokumento buvimo vieta.
4. Kiekviena institucija, įstaiga, tarnyba ir agentūra savo darbo tvarkos taisyklėse apibrėžia, su kokiais kitų kategorijų dokumentais visuomenė gali **pačios institucijos iniciatyva** tiesiogiai susipažinti. **[59 pakeit.]**

13 straipsnis

Skelbimas Oficialiajame leidinyje

1. Be SESV 297 straipsnio 1 ir 2 dalyse minimų teisės aktų, *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, laikantis šio reglamento 4 straipsnio, skelbiami šie dokumentai:

- a) Komisijos pasiūlymai ir valstybių narių grupės iniciatyvos SESV 76 straipsnio pagrindu;
- b) Tarybos ~~bendros~~ pozicijos, priimtose pagal ~~EB sutarties 251 ir 252 straipsniuose~~ **SESV 294 straipsnyje** nurodytą procedūrą bei šias bendras pozicijas pagrindžiančios priežastys, taip pat Europos Parlamento pozicijos šiose procedūrose; **[60 pakeit.]**
- c) aktai priimti pagal ES sutarties 25 straipsnį;
- f) ~~Bendrijos arba~~ **Europos Sąjungos** pagal ES sutarties ~~24 straipsnį~~ **37 straipsnį ir SESV 207 ir 218 straipsnius** sudaryti tarptautiniai susitarimai. **[61 pakeit.]**

2. Jei įmanoma, Oficialiajame leidinyje spausdinami šie dokumentai:

- a) pagal ES sutarties 30 straipsnį pateiktos valstybės narės arba Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai iniciatyvos;
- c) aktai, išskyrus nurodytus SESV 297 straipsnio 1 ir 2 dalyse, rekomendacijos ir nuomonės.

3. Kiekviena institucija, įstaiga, tarnyba ir agentūra gali savo darbo tvarkos taisyklėse numatyti, kokie dar dokumentai skelbtini *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

14 straipsnis

Informacija

1. Kiekviena institucija, įstaiga, tarnyba ir agentūra imasi reikalingų priemonių informuoti visuomenę apie teises, kuriomis ji gali naudotis pagal šį reglamentą.
2. Valstybės narės bendradarbiauja su institucijomis, įstaigomis, tarnybomis ir agentūromis, teikdamos informaciją piliečiams.

14a straipsnis**Informacijos pareigūnas**

1. **Kiekvienos institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros kiekvienas bendrasis administracinis skyrius paskiria informacijos pareigūną, kurio pareigos yra užtikrinti, kad tas administracinis skyrius laikytųsi šio reglamento ir vadovautųsi pažangiosios administravimo praktikos pavyzdžiais.**

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

2. Informacijos pareigūnas nustato, kokią informaciją dera pateikti visuomenei atsižvelgiant į:

a) šio reglamento įgyvendinimą;

b) pažangiąją patirtį.

Jis taip pat užtikrina, kad ši informacija būtų išplatinta tinkama forma ir būdu.

3. Informacijos pareigūnas įvertina, ar jo bendrojo administracinio skyriaus tarnybos remiasi pažangiąja patirtimi.

4. Informacijos ieškantį asmenį informacijos pareigūnas gali nukreipti į kitą bendrąjį administracinį skyrių, jei ieškoma informacija neįeina į to skyriaus kompetencijos sritį, bet įeina į kito tos pačios institucijos, įstaigos, tarnybos ar agentūros skyriaus kompetencijos sritį, jei minėtasis kitas skyrius turi šią informaciją. [62 pakeit.]

14b straipsnis

Gero ir atviro administravimo principas

Pereinamuoju laikotarpiu prieš patvirtinant taisykles, kaip numatyta SESV 298 straipsnyje ir remiantis Chartijos 41 straipsnio reikalavimais, institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros, remdamosi Geros administracinės elgsenos kodeksu, patvirtina ir paskelbia bendras gaires dėl SESV 339 straipsnyje numatytų konfidencialumo ir tarnybinės paslapties prievolių, prievolių, susijusių su pagrįstu ir skaidriu administravimu, bei 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾ numatytų asmens duomenų apsaugos prievolių taikymo srities. Tose gairėse taip pat numatomos sankcijos, taikytinos pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygas bei institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų vidaus taisykles tais atvejais, kai nesilaikoma šio reglamento. [63 pakeit.]

15 straipsnis

Administracinė **skaidrumo** patirtis institucijose, įstaigose, tarnybose ir agentūrose [64 pakeit.]

1. Institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros plėtoja gerą administracinę patirtį, siekdamos padėti įgyvendinti šiuo reglamentu garantuojamą teisę susipažinti su dokumentais.

1a. Institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros sąžiningai ir skaidriai informuoja piliečius apie savo organizacinę struktūrą ir nurodo vidaus skyrių funkcijas, vidaus darbo tvarką ir jiems pagal kompetenciją priskirtų procedūrų orientacinius vykdymo terminus, taip pat tarnybas, į kurias piliečiai gali kreiptis, kai jiems reikalinga pagalba ar informacija arba kai jie pageidauja pasinaudoti administracine teisių gynimo procedūra. [65 pakeit.]

2. Institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros įsteigia tarpinstitucinį komitetą, kuris nustatytų geriausių administracinę patirtį, sprendimų galimus konfliktus bei aptartų tolesnę visuomenės teisės susipažinti su dokumentais plėtojamą.

2a. Dokumentai, susiję su Europos Sąjungos biudžetu, jo vykdymu ir Sąjungos lėšų bei dotacijų gavėjais, yra vieši ir prieinami piliečiams.

⁽¹⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

Su šiais dokumentais taip pat galima susipažinti specialioje interneto svetainėje ir duomenų bazėje, taip pat duomenų bazėje, susijusioje su finansiniu Sąjungos skaidrumu. [66 pakeit.]

16 straipsnis

Dokumentų atgaminimas

Šis reglamentas nedaro poveikio jokioms galiojančioms autorinių teisių normoms, kurios gali riboti trečiosios šalies teisę gauti dokumentų kopijas arba atgaminti arba naudoti paviešintus dokumentus. [67 pakeit.]

17 straipsnis

Ataskaitos

Kiekviena institucija, įstaiga, tarnyba ir agentūra kasmet spausdina praėjusių metų ataskaitą, kur taip pat nurodytas atvejų, kai buvo atsisakyta leisti susipažinti su dokumentais, skaičius, tokio atsisakymo priežastys bei į registrą neįtrauktų slapto pobūdžio dokumentų skaičius.

1a. Ne vėliau kaip ... (*) Komisija paskelbia šio reglamento įgyvendinimo ataskaitą ir pateikia rekomendacijas, įskaitant, jei reikia, pasiūlymus dėl šio reglamento peržiūros, kurios gali prireikti dėl dabartinės padėties pokyčių, ir priemonių, kurių turi imtis institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros, veiksmų programą. [69 pakeit.]

18 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 panaikinamas nuo [...].

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal priede pateikiamą atitikties lentelę.

19 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

(*) Dveji metai po šio reglamento įsigaliojimo.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

PRIEDAS

ATTIKTIES LENTELĖ ⁽¹⁾

Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 2 dalis	—
2 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 4 dalis	2 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 5 dalis	2 straipsnio 4 dalis
—	2 straipsnio 5 dalis
—	2 straipsnio 6 dalis
2 straipsnio 6 dalis	2 straipsnio 7 dalis
3 straipsnis	3 straipsnis
4 straipsnio 1 dalies a punktas	4 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 1 dalies b punktas	4 straipsnio 5 dalis
4 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 2 dalis
4 straipsnio 3 dalis	4 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 4 dalis	5 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 5 dalis	5 straipsnio 2 dalis
—	4 straipsnio 4 dalis
4 straipsnio 6 dalis	4 straipsnio 6 dalis
4 straipsnio 7 dalis	4 straipsnio 7 dalis
5 straipsnis	5 straipsnio 3 dalis
6 straipsnis	6 straipsnis
7 straipsnis	7 straipsnis
8 straipsnis	8 straipsnis
9 straipsnis	9 straipsnis
10 straipsnis	10 straipsnis
11 straipsnis	11 straipsnis
12 straipsnis	12 straipsnis
13 straipsnis	13 straipsnis
14 straipsnis	14 straipsnis

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001	Šis reglamentas
15 straipsnis	15 straipsnis
16 straipsnis	16 straipsnis
17 straipsnio 1 dalis	17 straipsnis
17 straipsnio 2 dalis	—
18 straipsnis	—
—	18 straipsnis
—	19 straipsnis
—	Priedas

(¹) Atitiktis lentelė bus atnaujinta galutinio akto teisinio ir lingvistinio patikrinimo metu.

Europos jūrų saugumo agentūra *I**

P7_TA(2011)0581

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1406/2002, įsteigiantį Europos jūrų saugumo agentūrą (COM(2010)0611 – C7-0343/2010 – 2010/0303(COD))

(2013/C 168 E/46)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2010)0611),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 100 straipsnio 2 dalį, pagal kurias Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0343/2010),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
- atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 16 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (¹),
- pasikonsultavęs su Regionų komitetu,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Transporto ir turizmo komiteto pranešimą ir Biudžeto komiteto bei Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonės (A7-0372/2011),

1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą savo poziciją;

(¹) OL C 107, 2011 4 6, p. 68.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

2. pabrėžia, kad numatant daugiau užduočių Europos jūrų saugumo agentūrai turėtų būti taikomas 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾ 47 punktą; pabrėžia, kad bet koks teisėkūros institucijos sprendimas, kuriuo pritariama numatyti daugiau užduočių, neturi pažeisti biudžeto valdymo institucijos sprendimų vykdant metinę biudžeto sudarymo procedūrą;
3. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina savo pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jį nauju tekstu;
4. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

P7_TC1-COD(2010)0303

Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. gruodžio 15 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1406/2002, įsteigiantis Europos jūrų saugumo agentūrą

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 100 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus įstatymo galią turinčio teisės akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami iš įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1406/2002 ⁽³⁾, **kuris buvo priimtas po tanklaivio „Erika“ avarijos ir jos sukeltos didžiulės taršos nafta**, buvo įsteigta Europos jūrų saugumo agentūra (toliau – agentūra), siekiant užtikrinti aukštą, vienodą ir veiksmingą jūrų saugumo ir taršos iš laivų prevencijos lygį; [1 pakeit.]

(1a) po 2002 m. tanklaivio „Prestige“ avarijos Reglamentas (EB) Nr. 1406/2002 buvo iš dalies pakeistas, siekiant agentūrai suteikti daugiau įgaliojimų kovos su tarša srityje; [2 pakeit.]

⁽¹⁾ OL C 107, 2011 4 6, p. 68.

⁽²⁾ 2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento pozicija.

⁽³⁾ OL L 208, 2002 8 5, p. 1.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- (2) pagal Reglamento (EB) Nr. 1406/2002 22 straipsnį 2007 m. agentūros administracinė valdyba užsakė nepriklausomą reglamento įgyvendinimo išorės vertinimą. Remdamasi šiuo vertinimu, 2008 m. birželio mėn. ji paskelbė rekomendacijas dėl Reglamento (EB) Nr. 1406/2002, agentūros, **jos kompetencijos sričių** ir jos darbo metodų pakeitimų; [3 pakeit.]
- (3) remiantis išorės vertinimo rezultatais, administracinės valdybos rekomendacijomis ir daugiamete strategija, **priimta 2010 m. kovo mėn.**, reikėtų aiškiau išdėstyti ir atnaujinti kai kurias Reglamento (EB) Nr. 1406/2002 nuostatas. ~~Be to,~~ Dėl jūrų saugumo politikos pokyčių Sąjungos ir tarptautiniu lygmeniu agentūrai, **kuri skiria pagrindinį dėmesį savo prioritetinėms jūrų saugumo užduotims, taip pat** turėtų būti suteikta tam tikrų papildomų uždavinių. **Atsižvelgiant į Sąjungos biudžeto suvaržymus**, siekiant užtikrinti veiksmingą išlaidų ir biudžeto lėšų panaudojimą **ir išvengti dubliavimo**, būtina išsami peržiūra ir perskirstymas. ~~Taip būtų galima trečdalią papildomų Personalo poreikių, susijusių~~ **poreikiai, susiję** su naujomis užduotimis, ~~patenkinti~~ **turėtų būti tenkinami, kiek įmanoma**, agentūrai perskirsčius vidinius išteklius; [4 pakeit.]
- (3a) **šis perskirstymas turi būti koordinuojamas su valstybių narių agentūromis**; [5 pakeit.]
- (3b) **agentūra jau įrodė, kad vykdyti kai kurias užduotis, pavyzdžiui, diegti palydovinės stebėsenos sistemas, gali būti veiksmingiau Europos lygmeniu. Jei šios sistemos galėtų būti taikomos padedant įgyvendinti ir kitų politikos sričių tikslus, būtų sudaroma galimybė valstybėms narėms sutaupyti nacionalinių biudžetų lėšų ir kurti tikrą pridėtinę vertę Europai**; [6 pakeit.]
- (3c) **siekiant, kad agentūrai pagal šį reglamentą patikėtos naujos užduotys būtų atliekamos tinkamai, reikia padidinti, nors ir ne daug, jos išteklius. Tam reikės skirti ypatingą dėmesį vykstant biudžeto sudarymo procedūrai**; [7 pakeit.]
- (4) reikėtų aiškiau išdėstyti kai kurias nuostatas dėl konkretaus agentūros ypatingų agentūros valdymo aspektų. Atsižvelgdama į Komisijai suteiktą ypatingą atsakomybę įgyvendinti Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau - SESV) numatytų sričių Sąjungos politiką, Komisija agentūrai turėtų teikti politines rekomendacijas dėl to, kaip ji turėtų įgyvendinti savo uždavinius, kartu visapusiškai gerbdama agentūros teisinį statusą ir jos vykdomojo direktoriaus nepriklausomybę, kaip tai nustatyta Reglamente (EB) Nr. 1406/2002;
- (4a) **skiriant administracinės valdybos narius, derėtų visapusiškai atsižvelgti į subalansuoto lyčių atstovavimo užtikrinimo svarbą. Šio tikslo taip pat derėtų siekti renkant pirmininką ir pirmininko pavaduotoją bei pasirenkant trečiųjų šalių atstovus**; [8 pakeit.]
- (5) agentūra turėtų veikti Sąjungos labai **ir laikytis Komisijos gairių**. Tai ~~apima~~ turėtų apimti ir agentūros veiksmų laisvę už ES teritorijos ribų savo kompetencijos srityse, **skatinant vykdyti Sąjungos jūrų saugumo politiką, su trečiosiomis šalimis bendradarbiaujant techniniais ir moksliniais klausimais**; [9 pakeit.]
- (5a) **agentūra, gavusi valstybės narės prašymą, turėtų taikyti papildomas ekonomiškai efektyvias priemones ir remti kovą su jūrų tarša, įskaitant ir taršą iš jūroje esančių naftos bei dujų įrenginių. Jeigu jūra teršiama ES nepriklausančioje valstybėje, prašymą turėtų pateikti Komisija**; [10 pakeit.]

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- (6) agentūra turėtų Komisijai **ir valstybėms narėms** teikti didesnę pagalbą, susijusią su jos kompetencijos sritims priklausančia mokslinių tyrimų veikla. Tačiau reikėtų siekti, kad agentūros veikla nesidubliuotų su veikla, vykdoma pagal esamą Sąjungos mokslinių tyrimų sistemą. Visų pirma, agentūra neturėtų vadovauti mokslinių tyrimų projektams. **Išplečiant agentūros užduotis reikėtų atkreipti dėmesį į tai, jog būtų užtikrinta, kad užduotys būtų apibrėžtos aiškiai ir tiksliai, taip pat nebūtų dubliavimosi ir būtų išvengta bet kokios painiavos;** [11 pakeit.]
- (6a) **atsižvelgdama į kuriamas naujas inovacines programas ir paslaugas ir į tobulinamas esamas programas ir paslaugas bei siekdama sukurti Europos jūrų erdvę be kliūčių, agentūra turėtų visapusiškai pasinaudoti programų EGNOS, Galileo ir GMES teikiamomis galimybėmis;** [12 pakeit.]
- (7) pasibaigus galioti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 2850/2000/EB ⁽¹⁾ nustatytai Sąjungos bendradarbiavimo atsitiktinės arba tyčinės jūros taršos srityje sistemai, agentūra turėtų tęsti tam tikrą pagal nebegaliojančią sistemą vykdytą veiklą ir ypač pasinaudoti konsultacinėje techninėje grupėje įgyta patirtimi greitai reaguoti į atsitiktinę ar tyčinę jūros taršą;
- (7a) **agentūra pateikia valstybėms narėms išsamią informaciją apie taršos iš laivų atvejus, kad jos galėtų įvykdyti savo įsipareigojimus pagal 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/35/EB dėl taršos iš laivų ir sankcijų už taršos pažeidimus, įskaitant baudžiamąsias, įvedimo ⁽²⁾. Tačiau vykdymo užtikrinimo veiksmingumas ir sankcijos labai skiriasi, nepaisant to, kad tokia tarša gali išplisti į kitų valstybių vandenį;** [13 pakeit.]
- (8) naujaisi įvykiai parodė, kokį pavojų naftos ir dujų žvalgybos ir gavybos jūroje veikla kelia jūrų transportui ir jūrų aplinkai. Agentūros reagavimo igūdžiai pajėgumai turėtų būti naudojami ir reaguojant į tokios veiklos sukeltą **tuomet kai taršą sukelia tokia veikla**. Be to, agentūra turėtų padėti Komisijai tirti jūroje esančių dujų ir naftos įrenginių saugumą, siekdama nustatyti jų galimus trūkumus, remdamasi patirtimi, kurią ji įgijo jūrų saugumo, apsaugos jūroje, taršos iš laivų prevencijos ir reagavimo į taršą jūrose srityse. **Kartu su šiuo papildomu vaidmeniu, kuris suteikia Europos lygmens pridėtinės vertės, naudojant agentūros turimas žinias ir patirtį, reikėtų numatyti ir tinkamus finansinius ir darbuotojų išteklius;** [14 pakeit.]
- (8a) **visų pirma agentūros sistema CleanSeaNet, šiuo metu naudojama siekiant pateikti nuotraukas, įrodančias, jog iš laivų išsiliejo nafta, turėtų būti taip pat naudojama norint nustatyti ir užregistruoti iš pakrančių įrenginių arba iš atviroje jūroje veikiančių įrenginių išsiliejusią naftą;** [15 pakeit.]
- (8b) **siekiant, kad būtų galima sukurti vidaus rinką, derėtų kuo labiau naudoti trumpų nuotolių jūrų transportą ir sumažinti laivybai tenkančią administravimo našta. Projektas „Mėlynoji juosta“ (angl. Blue Belt) padės sumažinti pranešimo formalumus, kuriuos reikalaujama atlikti prekybos laivams įplaukiant į valstybių narių uostus ir išplaukiant iš jų;** [16 pakeit.]
- (9) Sąjunga sukūrė išsamią jūrų transporto strategiją iki 2018 m., kuri apima „e.jūrų sistemos“ koncepciją. Be to, ji kuria Sąjungos jūrų priežiūros tinklą. Agentūros turimos jūrų priežiūros sistemos ir programos padėtų įgyvendinti šių sričių politiką **ir, visų pirma, projektą „Mėlynoji juosta“**. Todėl agentūra turėtų suinteresuotiems partneriams suteikti galimybę naudotis turimomis sistemomis ir duomenimis; [17 pakeit.]

⁽¹⁾ OL L 332, 2000 12 28, p. 1.

⁽²⁾ OL L 255, 2005 9 30, p. 11.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- (9a) *norint prisidėti prie bendros Europos jūrų erdvės kūrimo ir padėti užkirsti kelią jūros taršai bei su ja kovoti, reikėtų užtikrinti institucijų, įskaitant pakrančių apsaugos tarnybas, sąveiką; [18 pakeit.]*
- (9b) *agentūra turėtų padėti Komisijai ir valstybėms narėms kurti ir įgyvendinti Sąjungos e. jūrų sistemos iniciatyvą, kurios tikslas – didinti jūrų sektoriaus efektyvumą geriau panaudojant informacines technologijas, nedarant poveikio sritims, už kurias atsako kompetentingos valdžios institucijos; [19 pakeit.]*
- (9c) *atsižvelgiant į tai, jog svarbu, kad Europa ir toliau pritrauktų naujus aukštos kvalifikacijos jūrininkus, kurie pakeistų į pensiją išeinančius jūrininkus, agentūra turėtų remti valstybes nares ir Komisiją, skatindama jūrininkų rengimą. Visų pirma ji turėtų stengtis, kad būtų keičiamasi geriausios praktikos pavyzdžiais ir būtų palengvinti mainai tarp jūrininkų rengimo įstaigų pagal „Erasmus“ modelį; [20 pakeit.]*
- (10) *agentūra įgijo autoritetingos Sąjungos jūrų transporto duomenų teikėjos reputaciją, o šie duomenys yra reikalingi ir svarbūs vykdant kitą Sąjungos veiklą. Savo veikla, ypač susijusia su uosto valstybės kontrole, jūrų eismo ir laivybos maršrutų stebėseną, taip pat su pagalba nustatant galimus teršėjus, agentūra turėtų prisidėti prie ~~tam tikrų~~ Sąjungos pakrančių jūrų taršos prevencijos ir likvidavimo operacijų sąveikos stiprinimo, skatindama įvairias pakrančių apsaugos tarnybas keistis informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais. Be to, agentūra, kaupdama duomenis ir vykdydama jų stebėseną, turėtų taip pat rinkti esminę informaciją, pvz., apie piratavimą ir apie galimus naftos ir dujų žvalgybos ir gavybos ir transportavimo jūroje pavojus jūrų transportui ir jūrų aplinkai; [21 pakeit.]*
- (10a) *siekiant kovoti su išaugusia piratavimo Adeno įlankoje ir Indijos vandenyno vakaruose grėsme, agentūra turi perduoti ES jūrų pajėgų operacijos „Atalanta“ dalyviams išsamią informaciją apie laivų su ES vėliavomis, plaukiančių per šias zonas, kurios laikomos labai pavojingomis, padėtį. Iki šiol ne visos valstybės narės suteikė leidimą šiai veiklai. Pagal šį reglamentą jos turėtų būti priverstos tai padaryti siekiant sustiprinti agentūros vaidmenį kovojant su piratavimu; [22 pakeit.]*
- (11) *agentūros sistemos, programos, patirtis ir duomenys taip pat svarbūs siekiant geros jūrų vandenių aplinkos būklės tikslo, kaip tai nurodyta 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/56/EB, nustatančioje Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (jūrų strategijos pagrindų direktyva) ⁽¹⁾, ypač dėl geros jūrų vandenių aplinkos būklės sudėtinių dalių, susijusių su laivyba, konkrečiai, balasto vandens, jūrą teršiančių šiukšlių, povandeninio triukšmo;*
- (11a) *uosto valstybės atliekamos kontrolės srityje Sąjunga glaudžiai bendradarbiauja su Paryžiaus susitarimo memorandumu dėl uosto valstybės kontrolės šalimis. Siekiant kuo didesnio efektyvumo, agentūra ir Paryžiaus susitarimo memorandumu dėl uosto valstybės kontrolės sekretoriatas turėtų kiek įmanoma glaudžiau bendradarbiauti, o Komisija ir valstybės narės turėtų išnagrinėti visas galimybes dar labiau padidinti efektyvumą; [23 pakeit.]*

⁽¹⁾ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/56/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (jūrų strategijos pagrindų direktyva), (OL L 164, 2008 6 25, p. 19).

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- (11b) **agentūros patirtis reaguojant į taršą ir avarijas jūros aplinkoje taip pat būtų vertinga siekiant parengti gaires dėl naftos ir dujų žvalgybos bei gavybos licencijų išdavimo. Todėl agentūra turėtų padėti Komisijai ir valstybėms narėms atlikti šią užduotį; [24 pakeit.]**
- (12) agentūra vykdo tikrinimus, siekdama padėti Komisijai įvertinti, ar veiksmingai įgyvendinami Sąjungos teisės aktai Reikėtų tiksliai nustatyti agentūros, Komisijos, valstybių narių ir administracinės valdybos vaidmenis;
- (13) Komisija ir agentūra turėtų artimai glaudžiai bendradarbiauti ~~rengdamos~~, **siekdamos kuo skubiau parengti** su tikrinimais susijusius agentūros veiklos darbo metodus. Tol, kol neišgalioja su tais darbo metodais susijusios priemonės, agentūra, vykdydama tikrinimus, turėtų laikytis esamos tikrinimų tvarkos; [25 pakeit.]
- (14) **siekiant patvirtinti** agentūros veiklos darbo metodų, taikomų atliekant tikrinimus, ~~reikalavimai reikalavimus, Komisijai pagal SESV 290 straipsnį~~ turėtų būti ~~priimti pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo igaliojimais tvarką suteikti igaliojimais priimti teisės aktus~~⁽⁴⁾; [26 pakeit.]
- (14a) **visos šios priemonės ir agentūros indėlis koordinuojant valstybių narių ir Komisijos veiklą turėtų būti skirti tikrai Europos jūrų erdvei sukurti; [27 pakeit.]**
- (14b) **reikėtų atsižvelgti į 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento** ⁽²⁾ (toliau – **Finansinis reglamentas**), **ypač į jo 185 straipsnį, ir į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo** ⁽³⁾, **ypač į jo 47 punktą; [28 pakeit.]**
- (15) todėl Reglamentą (EB) Nr. 1406/2002 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1406/2002 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 1406/2002 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 1–3 straipsniai pakeičiami taip:

„1 straipsnis

Tikslai

1. Šiuo reglamentu įsteigiama Europos jūrų saugumo agentūra (toliau – agentūra). Agentūra veikia Sąjungos labui.

⁽⁴⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.⁽²⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.⁽³⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

2. Agentūra valstybėms narėms ir Komisijai teikia reikiamą aukštos kompetencijos techninę ir mokslinę pagalbą, siekdama padėti joms tinkamai taikyti Sąjungos teisės aktus ~~jūrų saugumo, apsaugos jūroje ir taršos iš laivų prevencijos srityje~~, **siekiant užtikrinti aukšto, vienodo ir efektyvaus lygio saugą ir saugumą jūroje, naudoti jų turimus pajėgumus pagalbai, užkirsti kelią jūrų taršai, įskaitant iš atviroje jūroje veikiančių naftos ir dujų įrenginių, ir reaguoti į ją bei kurti Europos jūrų erdvę be kliūčių**, stebėti priemonių įgyvendinimą ir įvertinti jų veiksmingumą vietoje. [29 pakeit.]

3. Agentūra valstybėms narėms ir Komisijai teikia techninę ir mokslinę pagalbą atsitiktinės arba tyčinės taršos iš laivų srityje ir, gavusi prašymą, papildomomis priemonėmis, išlaidų efektyvumą užtikrinančiu būdu sustiprina valstybių narių reagavimo į taršą mechanizmus (tačiau tai neturi panaikinti pakrančių valstybių narių atsakomybės turėti tinkamus reagavimo į taršą mechanizmus), ir atsižvelgia į esamą valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimą šioje srityje. Jos veiksmai grindžiami ES civilinės saugos sistema, nustatyta 2007 m. lapkričio 8 d. Tarybos sprendimu 2007/779/EB, Euratomas, nustatančiu Bendrijos civilinės saugos mechanizmą^(*) (*).

2 straipsnis

Agentūros uždaviniai

1. ~~Siekdama užtikrinti 1 straipsnyje nurodytų tikslų tinkamą įgyvendinimą, agentūra vykdo~~ **nurodyti tikslai yra svarbiausios agentūros uždutys, ir jų turi būti siekiama pirmiausia. Kompetencija naujose srityse, išvardytose šio straipsnio 2 dalyje išvardytus uždavinius šiose srityse, suteikiama agentūrai, jeigu užtikrinama, kad ji nedubliuoja kitų subjektų veiklos ir tinkamai vykdo jūrų saugos ir saugumo ir apsaugos jūroje, jūrų taršos iš laivų prevencijos ir reagavimo į jūrų taršą uždutis valstybių narių ar Komisijos prašymu.** [30 pakeit.]

2. Agentūra padeda Komisijai:

a) atlikti paruošiamąjį darbą prieš atnaujinant ir tobulinant susijusius Sąjungos teisės aktus, visų pirma atsižvelgiant į tarptautinių teisės aktų raidą saugos ir saugumo jūroje srityje;

b) veiksmingai įgyvendinti susijusius Sąjungos teisės aktus, visų pirma vykdydama šio reglamento 3 straipsnyje nurodytus tikrinimus ir teikdama techninę pagalbą Komisijai, kai šioji atlieka pagal 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 725/2004 dėl laivų ir uostų įrenginių apsaugos stiprinimo^(**) (***) 9 straipsnio 4 dalį jai pavestus tikrinimus; ji gali Komisijai teikti pasiūlymus dėl galimo susijusių Sąjungos teisės aktų tobulinimo;

ba) teikdama techninę pagalbą Komisijai, pastarajai atliekant stebėsenos uždutis, pavestas Komisijai pagal 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/65/EB dėl uostų apsaugos stiprinimo (*) 13 straipsnio 2 dalį; [31 pakeit.]**

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- c) ~~teikti techninę pagalbą, kuri~~ **atnaujinti ir tobulinti nuostatas, kurios** yra reikalinga **reikalingos** dalyvaujant TJO, TDO ~~techninėse įstaigose~~ techninių įstaigų, Paryžiaus susitarimo memorandumo dėl uosto valstybės kontrolės ir kitų susijusių tarptautinių arba regioninių organizacijų darbe; **[32 pakeit.]**
- d) kurti ir įgyvendinti su agentūros uždaviniais susijusią Sąjungos politiką, ~~pavyzdžiui~~ **ypač susijusią su jūrų saugumu, taip pat** koncepcija „Jūrų greitkeliai“, Europos jūrų ~~erdvė~~ **erdvė** be kliūčių, **projektu „Mėlynoji juosta“**, „e.jūrų sistemos **sistemomis**“, ~~vidaus vandens keliai~~, Jūrų strategijos pagrindų direktyva, klimato kaita, ~~ir~~ **bei** tirti jūroje esančių ~~judriųjų~~ **naftos ir dujų ir naftos** įrenginių saugumą, **taip pat kovoti su tarša**; **[33 pakeit.]**
- da) **keistis informacija apie kitas politikos kryptis, atitinkančias jos kompetenciją ir patirtį**; **[34 pakeit.]**
- e) įgyvendinti su agentūros uždaviniais susijusias Sąjungos programas, pavyzdžiui, Aplinkos ir saugumo pasaulinės stebėsenos sistemą GMES ir bendradarbiavimo su Europos kaimyninėmis šalimis programas;
- ea) **rengti ir įgyvendinti politiką, kuria didinama Europos jūrininkų rengimo kokybė, taip pat propaguoti jūrininko profesiją, atsižvelgiant į labai kvalifikuotų darbuotojų paklausą ES jūrų sektoriuje**; **[35 pakeit.]**
- f) tirti įgyvendinamus arba jau įgyvendintus su agentūros veiklos sritimis susijusius mokslinių tyrimų projektus; t. y. nustatyti, kokių tolesnių teisinių priemonių būtų galima imtis atlikus konkrečius mokslinius tyrimus, ~~ir nustatyti pagrindines tolesnių ES mokslinių tyrimų temas ir prioritetus~~; **[36 pakeit.]**
- fa) **parengti reikalavimus ir gaires, susijusias su licencijų dėl naftos ir dujų žvalgybos bei gavybos jūros aplinkoje išdavimu, ypač susijusias su jų aplinkosauginiais ir civilinės saugos aspektais**; **[37 pakeit.]**
- g) atlikti visus kitus uždavinius, kurie bus jai paskirti esamais ir būsimais susijusios srities Sąjungos teisės aktais.
3. Agentūra dirba su valstybėmis narėmis, kad:
- a) tam tikrais atvejais organizuotų susijusių mokymo veiklą srityse, už kurias yra atsakingos uosto valstybė, vėliavos valstybė ir pakrantės valstybė;
- b) tobulintų techninius sprendimus, įskaitant susijusių paslaugų teikimą, ir teiktų su Sąjungos teisės aktų įgyvendinimu susijusią techninę pagalbą;
- ba) **padėtų stebėti pripažintas organizacijas, kurios valstybių narių vardu atlieka sertifikavimo užduotis pagal 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/15/EB dėl laivų patikrinimo ir apžiūros organizacijų ir atitinkamos jūrų administracijų veiklos bendrųjų taisyklių ir standartų (***) 9 straipsnį, nedarant poveikio vėliavos valstybės teisėms ir pareigoms**; **[38 pakeit.]**

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- bb) padėtų Komisijai vykdyti 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 391/2009 dėl laivų patikrinimo ir apžiūros organizacijų bendrųjų taisyklių ir standartų (*****) 3, 5, 6, 7 ir 8 straipsniuose nurodytas užduotis ir vertintų, kaip taikomas ir įgyvendinamas to reglamento 10 straipsnis; [39 pakeit.]*
- c) atsitiktinės arba tyčinės jūrų taršos atveju papildomomis priemonėmis, išlaidų efektyvumą užtikrinančiu būdu, pasinaudodama Sprendimu 2007/779/EB, Euratomas nustatyta ES civilinės saugos sistema, stiprintų jų reagavimo į taršą veiksmus, kai to prašoma; šiuo atveju agentūra, **taikydama atitinkamas technines priemones**, padeda nukentėjusiai valstybei narei, kuriai vadovaujant atliekamos valymo operacijos. [40 pakeit.]
- ca) rinktų ir analizuotų duomenis apie jūrininkų kvalifikaciją ir užimtumą, kad būtų galima pasidalinti geriausios jūrininkų rengimo praktikos pavyzdžiais Europos lygmeniu; [41 pakeit.]*
- cb) koordinuotų mokymo įstaigų programas, kad būtų užtikrintas jų nuoseklumas; [42 pakeit.]*
- cc) padėtų sukurti jūrininkų rengimo įstaigų mainus, panašius į programos „Erasmus“; [43 pakeit.]*
- cd) prisidėtų savo technine patirtimi laivų statybos srityje ar kitoje su jūrų laivyba susijusioje veikloje siekiant plėsti aplinkai nekenksmingų technologijų naudojimą ir užtikrinti aukštą saugumo lygį; [44 pakeit.]*
4. Agentūra padeda valstybėms narėms ir Komisijai:
- a) laivų eismo stebėsenos srityje, visų pirma skatina pakrančių valstybių bendradarbiavimą laivybos srityse, susijusiose su 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/59/EB, įdiegiančioje Bendrijos laivų eismo stebėsenos ir informacijos sistemą⁽³⁾ (*****), nurodytomis politikos sritimis, kuria ir taiko informacijos sistemas, reikalingas tos direktyvos tikslams įgyvendinti. Be to, ji padeda kurti ES jūrų sričiai skirtą bendrą informacijos mainų aplinką;
- aa) remdama jų veiksmus kovoje su neteisėta laivybos veikla ir piratavimu, teikdama duomenis ir informaciją, kuri gali padėti atitinkamoms operacijoms, ypač naudojant agentūros automatinio identifikavimo sistemas ir nuotraukas iš palydovų; [45 pakeit.]*
- ab) rengti ir įgyvendinti su agentūros veiklos sritimis susijusią Sąjungos makroregioninę politiką; [46 pakeit.]*

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- b) tirti avarijas jūrose pagal 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/18/EB, nustatančią pagrindinius principus, taikomus avarijų jūrų transporto sektoriuje tyrimui⁽⁴⁾ (*****); agentūra, **gavusi kompetentingų valstybių narių prašymą**, padės padeda valstybėms narėms vykdyti didelių avarijų jūrose tyrimus ir nagrinėja avarijų tyrimo ataskaitas, siekdama nustatyti pridėtinę vertę ES lygmeniu, t. y. patirtį, iš kurios reikėtų pasimokyti. **Agentūra taip pat kviečiama padėti valstybėms narėms vykdant su jūros įrenginiais (pakrantėse ar atviroje jūroje) susijusius avarijų, įskaitant dujų ir naftos įrenginių avarijas, tyrimus, o pačios valstybės narės raginamos visapusiškai ir laiku bendradarbiauti su agentūra**; [47 pakeit.]
- ba) **išsiliejus naftai iš atviroje jūroje esančių įrenginių, agentūra, naudodama savo CleanSeaNet tarnybą, padeda valstybėms narėms ir Komisijai stebėti tokių išsiliejimų apimtį ir poveikį aplinkai**; [48 pakeit.]
- bb) **jūroje esančių naftos ir dujų įrenginių klausimu – įvertinti valstybių narių procedūras, susijusias su avarijų padarinių šalinimo planais ir avarine parengtimi, taip pat įvykus avarijai koordinuoti kovą su naftos teršalais**; [49 pakeit.]
- bc) **jūroje esančių įrenginių klausimu – užtikrinti nepriklausomą trečios šalies atliekamą jūrų sektoriaus aspektų, susijusių su sauga, prevencija, aplinkosauga ir planais nenumatytiems atvejams, priežiūra**; [50 pakeit.]
- c) teikdama objektyvius, patikimus ir palyginamus statistinius duomenis, informaciją ir duomenis, agentūra įgalina Komisiją ir valstybes nares imtis reikiamų priemonių jų veiksmams pagerinti ir turimų priemonių veiksmingumui **ir sąnaudų efektyvumui** įvertinti. Tokie uždaviniai apima techninių duomenų rinkimą, registravimą ir vertinimą, sistemingą turimų duomenų bazių naudojimą, įskaitant jų kryžminį papildymą, ir tam tikrais atvejais – papildomų duomenų bazių kūrimą. Remdamasi surinktais duomenimis, agentūra padeda Komisijai skelbti informaciją apie laivus pagal 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/16/EB dėl uosto valstybės kontrolės⁽⁵⁾ (*****). Agentūra taip pat padeda Komisijai ir valstybėms narėms vykdyti veiklą, kuria siekiama – gerinti neteisėtai teršalus išmetančių laivų aptikimą ir patraukimą baudžiamojon atsakomybėn remiantis 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/35/EB dėl taršos iš laivų ir sankcijų už pažeidimus, įskaitant baudžiamąsias, įvedimo⁽⁶⁾ (*****). [51 pakeit.]
- 4a. Agentūra, remdamasi iš atitinkamų valstybių narių nacionalinių institucijų gautais duomenimis, kasmet parengia metinę incidentų jūroje apžvalgą, į kurią įtraukiamos pavojingos avarijos ir vos neįvykusios avarijos. Ši apžvalga kasmet pateikiama Europos Parlamentui ir Tarybai.** [91 pakeit.]
5. Agentūra Komisijos prašymu teikia techninę pagalbą dėl susijusių ES teisės aktų įgyvendinimo valstybėms, pateikusioms paraiškas dėl stojimo į Sąjungą, visoms Europos kaimynystės politikos šalims, **kai taikytina**, ir Paryžiaus susitarimo memorandumo dėl uosto valstybės kontrolės šalims. [53 pakeit.]

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

Agentūra, Komisijos prašymu, pagal Sprendimu 2007/779/EB, Euratomas nustatyta ES civilinės saugos sistemą toms valstybėms taip pat teikia pagalbą atsitiktinės arba tyčinės jūrų taršos atveju toms pačiomis sąlygomis, kurios taikomos valstybėms narėms, kaip tai nurodyta šio straipsnio 3 dalies c punkte.

Šie uždaviniai koordinuojami su dabartinėmis regioninio bendradarbiavimo programomis ir tam tikrais atvejais apima susijusios mokymo veiklos organizavimą.

3 straipsnis

Tikrinimai

1. Siekdama atlikti jai pavestus uždavinius ir padėti Komisijai atlikti Sutartyse numatytas pareigas, ir visų pirma įvertinti, ar Sąjungos teisės aktai įgyvendinami veiksmingai, agentūra **Komisijos prašymu** valstybėse narėse vykdo tikrinimus **ir padeda Komisijai peržiūrėti poveikio aplinkai įvertinimus**. [54 pakeit.]

Nacionalinės valstybių narių valdžios institucijos palengvina agentūros personalo darbą.

Be to, agentūra Komisijos vardu vykdo tikrinimus trečiojoje šalyje, kaip tai numatyta Sąjungos teisės aktuose, ypač Sąjungos pagal Reglamentą (EB) Nr. 391/2009 pripažintose organizacijose, ir tikrina jūreivių rengimą ir atestavimą pagal 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/106/EB dėl minimalaus jūrininkų rengimo-⁽⁷⁾ (*****).

2. Agentūros veiklos darbo metodams, kurių laikantis vykdomi 1 dalyje nurodyti tikrinimai, taikomi reikalavimai, kurie turi būti priimti pagal ~~23 straipsnio 2 dalyje~~ **23 straipsnyje** nurodytą tvarką. [55 pakeit.]

3. ~~Prireikus~~ Prireikus ir visais atvejais užbaigus tikrinimų ciklą, agentūra tiria to tikrinimų ciklo ataskaitas, siekdama nustatyti horizontalius rezultatus ir padaryti bendras išvadas dėl taikomų priemonių veiksmingumo **ir sąnaudų efektyvumo**. Agentūra tyrimo rezultatus pateikia Komisijai, kad šie būtų toliau aptarti su valstybėmis narėmis, **ir paskelbia juos viešai lengvai prieinama forma, be kita ko, elektroniniu formatu**. [56 pakeit.]

⁽⁴⁾ OL L 314, 2007 12 1, p. 9.

^(*) OL L 314, 2007 12 1, p. 9.

⁽²⁾ OL L 129, 2004 4 29, p. 6.

^(**) OL L 129, 2004 4 29, p. 6.

^(***) **OL L 310, 2005 11 25, p. 28.**

^(****) **OL L 131, 2009 5 28, p. 47.**

^(*****) **OL L 131, 2009 5 28, p. 11.**

⁽²⁾ OL L 208, 2002 8 5, p. 10.

^(*****) OL L 208, 2002 8 5, p. 10.

⁽⁴⁾ OL L 131, 2009 5 28, p. 114.

^(*****) OL L 131, 2009 5 28, p. 114.

⁽⁵⁾ OL L 131, 2009 5 28, p. 57.

^(*****) OL L 131, 2009 5 28, p. 57.

⁽⁶⁾ OL L 255, 2005 9 30, p. 11.

^(*****) OL L 255, 2005 9 30, p. 11.

⁽⁷⁾ OL L 323, 2008 12 3, p. 33.

^(*****) OL L 323, 2008 12 3, p. 33.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- 2) 5 straipsnio 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„3. Komisijos prašymu, administracinė valdyba gali nuspręsti, suinteresuotoms valstybėms narėms sutikus **ir su jomis bendradarbiaujant**, įkurti regioninius centrus, būtinus siekiant įgyvendinti agentūros uždavinius veiksmingiausiu ir ~~naudingiausiu~~ **našiausiu būdu, stiprindama bendradarbiavimą su esamais regioniniais ir nacionaliniais tinklais, jau taikančiais prevencines priemones, ir tiksliai apibrėždama regioninių centrų veiklos apimtį, kad būtų išvengta nereikalingų finansinių sąnaudų.** [57 pakeit.]

4. Agentūrai atstovauja vykdomasis direktorius. Vykdomasis direktorius agentūros vardu su kitomis įstaigomis, dirbančiomis agentūros veiklos srityse, gali sudaryti administracinius susitarimus prieš tai pranešęs administracinei valdybai.“

- 3) 10 straipsnio 2 dalis iš dalies keičiama taip:

-a) **b punktas pakeičiamas taip:**

„b) **priima metinę agentūros veiklos ataskaitą ir ne vėliau kaip birželio 15 dieną perduoda ją Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai, Audito Rūmams ir valstybėms narėms.**

Kiekvienais metais agentūra biudžeto valdymo institucijai pateikia visą informaciją apie įvertinimo procedūrų rezultatus.“;

[58 pakeit.]

- a) c punktas pakeičiamas taip:

„c) darbo programos ruošimo planuose nagrinėja valstybių narių techninės pagalbos prašymus, kaip nurodyta 2 straipsnio 3 dalyje;

ca) **priima daugiametę agentūros strategiją penkeriems metams, atsižvelgdama į Europos Parlamento ir Komisijos ~~nuomonę~~ nuomones;** [59 pakeit.]

cb) **priima agentūros daugiametį personalo politikos planą“;**

- b) g punktas išbraukiamas;

ba) **h punktas pakeičiamas taip:**

„h) **su agentūros biudžetu susijusias pareigas vykdo pagal 18, 19 ir 21 straipsnius, taip pat vykdo stebėseną bei užtikrina, kad būtų imtasi tinkamų priemonių, reaguojant į įvairiose vidaus ir išorės audito ataskaitose ir vertinimuose pateiktas išvadas ir rekomendacijas“;**

[60 pakeit.]

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

c) i punktas pakeičiamas taip:

„i) drausminę valdžią vykdo per vykdomąją direktorių ir departamento vadovus, nurodytus 16 straipsnyje;“;

d) l punktas pakeičiamas taip:

„l) peržiūri k punkte nurodyto išsamaus plano finansinį vykdymą ir biudžetinius įsipareigojimus, nurodytus 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 2038/2006 dėl daugiamečio Europos jūrų saugumo agentūros veiksmų reaguojant į laivų keliamą taršą finansavimo^(*) (*).

^(*) OL L 394, 2006 12 30, p. 1.

(*) OL L 394, 2006 12 30, p. 1.“.

3a) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valdybos nariai skiriami remiantis jų atitinkamos patirties ir kompetencijos jūrų saugos, saugumo ir atsako į jūrų taršą srityse lygiu. Jie taip pat turi turėti patirties ir žinių bendro finansų valdymo, administravimo ir personalo vadybos srityse.[61 pakeit.]

Administracinės valdybos nariai pateikia rašytinę įsipareigojimų deklaraciją ir rašytinę deklaraciją, kurioje nurodomi visi tiesioginiai arba netiesioginiai interesai, kurie galėtų neigiamai paveikti jų nepriklausomumą. Kiekviename posėdyje jie deklaruoja visus su darbotvarkėje numatytais klausimais susijusius interesus, kurie galėtų neigiamai paveikti jų nepriklausomumą, taip pat nedalyvauja diskusijose tais klausimais ir dėl jų nebalsuoja.“;

[62 pakeit.]

b) 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„3. Kadencijos trukmė yra ketveri metai. Kadencija gali būti atnaujinama vieną kartą. [63 pakeit.]

4. Prireikus trečiųjų šalių atstovų dalyvavimas ir jo sąlygos nustatomos susitarimais, nurodytais 17 straipsnio 2 dalyje. Dėl tokio dalyvavimo Komisijos atstovų balsų dalis administracinėje valdyboje nesikeičia.“.

[64 pakeit.]

3b) Į 12 straipsnį įterpiama 1a dalis:

„1a. Be to, į lyčių pusiausvyrą atsižvelgiama ir renkant pirmininką bei pirmininko pavaduotoją.“

[88 pakeit.]

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

3c) 14 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„2. 75 procentų visų balsų lygiai padalinami valstybių narių atstovams. Likę 25 procentų visų balsų lygiai padalinami Komisijos atstovams. Agentūros vykdomasis direktorius nebalsuoja.“.

[65 pakeit.]

4) 15 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies a ir b punktai pakeičiami taip:

„a) rengia daugiametę agentūros strategiją ir pasikonsultavęs su Komisija **ir atsakingu Europos Parlamento komitetu** teikia ją administracinei valdybai likus mažiausiai 8 savaitėms iki susijusio valdybos posėdžio; [66 pakeit.]

aa) rengia daugiametį agentūros personalo politikos planą ir pasikonsultavęs su Komisija **ir atsakingu Europos Parlamento komitetu** teikia jį administracinei valdybai; [67 pakeit.]

ab) rengia metinę darbo programą, **nurodydamas kiekvienai veiklai numatomus žmogiškuosius ir finansinius išteklius**, ir agentūros parengties ir reagavimo į taršą veiklos išsamų planą ir pasikonsultavęs su Komisija teikia juos administracinei valdybai likus mažiausiai 8 savaitėms iki susijusio valdybos posėdžio. **Jis priima visus Europos Parlamento atsakingo komiteto kvietimus pateikti savo nuomonę ir keistis nuomonėmis dėl metinės darbo programos**. Jis imasi reikiamų priemonių jų įgyvendinimui; **ir pagal 10 straipsnio 2 dalies c punktą jis atsako į visus Komisijos ar valstybės narės prašymus teikti pagalbą; [68 pakeit.]**

b) pasikonsultavęs su Komisija ir laikydamasis 3 straipsnyje nurodytų reikalavimų, jis nusprendžia, ar reikėtų vykdyti tame pačiame 3 straipsnyje numatytus tikrinimus. Jis glaudžiai bendradarbiauja su Komisija rengdamas 3 straipsnio 2 dalyje nurodytas priemones;“

b) 2 dalies d punktas pakeičiamas taip:

„d) organizuoja veiksmingą stebėsenos sistemą, kad galėtų palyginti agentūros laimėjimus su šiame reglamente nustatytais jos darbo tikslais ir uždaviniais. **Pritariant Komisijai, jis šiuo tikslu parengia specialiai pritaikytus veiksmingumo rodiklius, kuriuos taikant galima efektyviai įvertinti pasiektus rezultatus**. Jis užtikrina, kad agentūros organizacinė struktūra bus nuolat atnaujinama atsižvelgiant į kintančius poreikius ir neviršijant turimų finansinių ir žmogiškųjų išteklių. Dėl to vykdomasis direktorius kasmet parengia bendrosios ataskaitos projektą, kurį pateikia administracinei valdybai. Ataskaitą sudaro atskiras skyrius, skirtas agentūros išsamaus parengties ir reagavimo į taršą veiklos plano finansiniam vykdymui, ir pateikiama naujausia informacija apie visų pagal tą planą finansuojamų veiksmų būklę. Jis nustato pripažintus profesinius standartus atitinkančią reguliaraus įvertinimo tvarką;“

[70 pakeit.]

c) 2 dalyje išbraukiamas g punktas;

d) 3 dalis išbraukiama.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

5) 16 straipsnis pakeičiamas taip:

„16 straipsnis

Vykdomojo direktoriaus ir departamento vadovų skyrimas

1. Agentūros vykdomąjį direktorių skiria ir atleidžia administracinė valdyba. Vykdomasis direktorius renkamas iš Komisijos siūlomo kandidatų sąrašo penkerių metų laikotarpiui remiantis nuopelnais ir dokumentais pagrįstais administraciniais bei valdymo įgūdžiais, taip pat profesine kompetencija ir patirtimi, susijusia su jūrų saugumu, apsauga jūrose, taršos iš ~~laivų~~ prevencija ir reagavimu į **jūrų taršą**. Prieš paskiriant vykdomuoju direktoriumi, administracinės valdybos atrinktas kandidatas gali būti kviečiamas padaryti pareiškimą kompetentingame Europos Parlamento komitete ir atsakyti į komiteto narių klausimus. **Prieš oficialų paskyrimą atsižvelgiama į komiteto nuomonę, jei ji pateikta.** Administracinė valdyba sprendimą priima visų balso teisę turinčių narių keturių penktadalių balsų dauguma. [71 pakeit.]

2. Administracinė valdyba, Komisijos pasiūlymu, ir atsižvelgdama į vertinimo ataskaitą, gali pratęsti vykdomojo direktoriaus kadenciją ne ilgiau kaip ~~trejems metams~~ **penkeriems metams**. Administracinė valdyba priima sprendimą visų balso teisę turinčių narių keturių penktadalių balsų dauguma. Administracinė valdyba informuoja Europos Parlamentą apie ketinimą pratęsti vykdomojo direktoriaus kadenciją. Likus mėnesiui iki kadencijos pratęsimo, vykdomasis direktorius gali būti pakviestas (-a) padaryti pranešimą kompetentingame Europos Parlamento komitete ir atsakyti į jo narių klausimus. **Prieš oficialų pakartotinį paskyrimą atsižvelgiama į komiteto nuomonę, jei ji pateikta.** Jei kadencija nepratęsiama, vykdomasis direktorius toliau eina pareigas tol, kol paskiriamas naujas vykdomasis direktorius. [72 pakeit.]

3. Vykdomajam direktoriui gali padėti vienas ar daugiau departamento vadovų. Kai vykdomojo direktoriaus nėra arba jis negali dalyvauti, jo funkcijas perima vienas iš departamento vadovų.

4. Departamento vadovai skiriami **atsižvelgiant į lyčių pusiausvyrą** remiantis nuopelnais ir dokumentais pagrįstais administraciniais bei valdymo įgūdžiais, taip pat profesine kompetencija ir patirtimi, susijusia su jūrų saugumu, apsauga jūrose, taršos iš ~~laivų~~ prevencija ir reagavimu į **jūrų taršą**. Departamento vadovus skiria ar atleidžia vykdomasis direktorius, prieš tai gavęs administracinės valdybos sutikimą.“

[73 ir 90 pakeit.]

6) 18 straipsnis iš dalies pakeičiamas taip:

a) 1 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) mokesčiai ir rinkliavos už leidinius, mokymo ir (arba) kitas agentūros teikiamas paslaugas.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Vykdomasis direktorius, vadovaudamasis veikla grindžiamo biudžeto sudarymo principu, parengia ateinančių finansinių metų agentūros įplaukų ir išlaidų sąmatos projektą ir siunčia jį kartu su personalo plano projektu administracinei valdybai.“;

[74 pakeit.]

c) 7 ir 8 dalys pakeičiamos taip:

„7. Komisija sąmatą kartu su Europos Sąjungos bendrojo biudžeto projektu perduoda Europos Parlamentui ir Tarybai (toliau — biudžeto valdymo institucija).

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

8. Šios sąmatos pagrindu į Europos Sąjungos bendrojo biudžeto projektą Komisija įtraukia asignavimų, kurie, jos nuomone, yra būtini personalo planui įgyvendinti, sąmatą bei iš bendrojo biudžeto mokamą subsidijų sumą, ir pateikia ją biudžeto valdymo institucijai pagal SESV 314 straipsnį kartu su agentūros sąmatos ir iš bendrojo biudžeto mokėtinos subsidijos sumų skir-tumų aprašymu ir pagrindimu.“;

[75 pakeit.]

d) 10 dalis pakeičiama taip:

„10. Agentūros biudžetą tvirtina administracinė valdyba. Jis tampa galutinis po to, kai galutinai priimamas Europos Sąjungos bendrasis biudžetas. Prireikus jis atitinkamai pakei-čiamas kartu su metine darbo programa.“.

[76 pakeit.]

7) 22 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Reguliariai ir bent kartą per penkerius metus administracinė valdyba paveda atlikti nepriklau-somą šio reglamento įgyvendinimo išorės vertinimą, **kuriame nustatomas jo aktualumas, veiksmin-gumas ir ekonominis efektyvumas**. Komisija agentūrai suteikia galimybę naudotis visa informacija, kuri, pastarosios manymu, reikalinga tokiam vertinimui. [77 pakeit.]

2. **Atliekant šį įvertinimą nustatomas agentūros ir jos darbo metodų naudingumas, aktualumas, teikiama pridėtinė vertė ir veiksmingumas. Vertinant atsižvelgiama į Europos ir nacionalinio lygmenų suinteresuotųjų subjektų nuomones. Įvertinime visų pirma dėmesys kreipiamas į galimą poreikį keisti arba papildyti agentūros užduotis ar nutraukti jos veiklą tuo atveju, jei jos funkcijos taptų nereikalingos.**“.

[78 pakeit.]

7a) Įterpiami šie straipsniai:

„22a straipsnis

Galimybės tyrimas

Per ... (+) nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai nacionalinių pakrančių apsaugos tarnybų koordinavimo sistemos galimybių tyrimo atas-kaitą, aiškiai nurodydama susijusias sąnaudas ir naudą.

Prireikus prie ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisės akto. [79 pakeit.]

22b straipsnis

Pažangos ataskaita

Per ... (++) nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje nurodo, kaip agentūra vykdo papildomus įgaliojimus, suteiktus jai pagal šį reglamentą, ir argumentus dėl tolesnio jos tikslų ar uždavinių išplėtimo. Visų pirma šioje ataskaitoje pateikiama:

a) veiksmingumo padidėjimo, kuris pasiektas geriau integruojant agentūros ir Paryžiaus susita-rimo memorandumo dėl uosto valstybės kontrolės veiklą, analizė;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

b) *informacija apie tai, kaip veiksmingai ir nuosekliai valstybės narės taiko Direktyvą 2005/35/EB, ir išsami statistinė informacija apie taikytas sankcijas.*

Prireikus prie ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisės akto..

[80 pakeit.]

(⁺) *Vieneri metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.*

(⁺⁺) *Treji metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.“*

8) 23 straipsnis pakeičiamas taip:

„23 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetas (COSS), įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2099/2002 (⁺) 3 straipsnį. *Komisijai pagal 23a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl agentūros veiklos darbo metodų, taikomų atliekant 3 straipsnio 1 dalyje nurodytus tikrinimus.* [81 pakeit.]

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 3 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas..

[82 pakeit.]

(⁺) OL L 324, 2002 11 29, p. 1.“

8a) *Įterpiamas šis straipsnis:*

„23a straipsnis

Naudojimas įgaliojimais

1. *Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.*

2. 23 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami 5 metų laikotarpiui nuo įsigaliojimo datos. Komisija parengia ataskaitą dėl įgaliojimų suteikimo likus ne mažiau kaip šešioms mėnesiams iki 5 metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų suteikimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno tokio laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 23 straipsnyje nurodytą įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų suteikimas. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų teisės aktų teisėtumui.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

4. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 23 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuomet, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų, arba jeigu iki to laikotarpio pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie nepareišk prieštaravimų. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiams.“.

[83 pakeit.]

2 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse pagal sutartis.

Priimta

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

EB ir Uzbekistano partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimas ir dvišalė prekyba tekstilės gaminiais

P7_TA(2011)0586

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo, susijusio su Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Uzbekistano Respublikos partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo protokolo, pagal kurį iš dalies pakeičiamas susitarimas ir jo nuostatos pradamos taikyti dvišalei prekybai tekstilės gaminiais atsižvelgiant į dvišalio prekybos tekstilės gaminiais susitarimo galiojimo pabaigą, sudarymu, projekto (16384/2010 – C7-0097/2011 – 2010/0323(NLE))

(2013/C 168 E/47)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (16384/2010),
- atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį ir 207 straipsnį (C7-0097/2011),
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas: 2007 m. lapkričio 15 d.⁽¹⁾, 2006 m. spalio 26 d.⁽²⁾, 2005 m. spalio 27 d.⁽³⁾ ir 2005 m. birželio 9 d.⁽⁴⁾ rezoliucijas dėl Uzbekistano bei 1999 m. kovo 12 d. rezoliuciją dėl EB ir Uzbekistano partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo (PBS)⁽⁵⁾, 2011 m. birželio 8 d. rezoliuciją dėl socialinės politikos, pagal kurią skatinami darbo ir socialiniai standartai,

⁽¹⁾ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 478.

⁽²⁾ OL C 313 E, 2006 12 20, p. 466.

⁽³⁾ OL C 272 E, 2006 11 9, p. 456.

⁽⁴⁾ OL C 124 E, 2006 5 25, p. 422.

⁽⁵⁾ OL C 175 E, 1999 6 21, p. 432.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

išorės aspekto ir dėl Europos įmonių socialinės atsakomybės ⁽¹⁾ ir 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių, socialinių ir aplinkos apsaugos standartų tarptautiniuose prekybos susitarimuose ⁽²⁾,

- atsižvelgdamas į Europos ekonominės bendrijos (EEB) ir Uzbekistano susitarimą dėl prekybos tekstilės gaminiais ⁽³⁾ ir 2000 m. gruodžio 4 d. Tarybos sprendimą 2000/804/EB dėl susitarimo dėl prekybos tekstilės gaminiais sudarymo su tam tikromis trečiosiomis šalimis (įskaitant Uzbekistaną) ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą, nustatantį Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Uzbekistano Respublikos partnerystę ⁽⁵⁾, ir ypač į jo 16 straipsnį, kuriame teigiama, kad „ši antraštinė dalis netaikoma prekybai tekstilės gaminiais, kurie klasifikuojami pagal kombinuotosios nomenklatūros 50–63 skyrius. Prekybą šiais gaminiais reglamentuoja atskiras susitarimas, parafuotas 1995 m. gruodžio 4 d. ir laikinai taikomas nuo 1996 m. sausio 1 d.“,
- atsižvelgdamas į Tarybos išvadas dėl Uzbekistano, pvz., priimtas 2010 m. spalio 25 d. ⁽⁶⁾, 2009 m. spalio 27 d. ⁽⁷⁾, 2008 m. gruodžio 16 d. ⁽⁸⁾, 2008 m. spalio 27 d. ⁽⁹⁾, 2008 m. spalio 13 d. ⁽¹⁰⁾, 2008 m. balandžio 29 d. ⁽¹¹⁾, kuriose keliamas susirūpinimas dėl žmogaus teisių, demokratizacijos ir teisinės valstybės Uzbekistane,
- atsižvelgdamas į JT Žmogaus teisių komiteto baigiamąsias pastabas (2005 m. ⁽¹²⁾ ir 2010 m. ⁽¹³⁾), JT Ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių komiteto baigiamąsias pastabas (2006 m.) ⁽¹⁴⁾, Moterų diskriminacijos panaikinimo komiteto baigiamąsias pastabas (2010 m.) ⁽¹⁵⁾, JT Vaiko teisių komiteto baigiamąsias pastabas (2006 m.) ⁽¹⁶⁾, darbo grupės Uzbekistano bendrojo periodinio vertinimo klausimais ataskaitą (2009 m.) ⁽¹⁷⁾ ir TDO konferencijos komiteto ataskaitą dėl standartų taikymo (2010 m.) ⁽¹⁸⁾, TDO ekspertų komiteto ataskaitą dėl konvencijų ir rekomendacijų, susijusių su nepriimtiniu vaikų darbu, taikymo (2010 m. ⁽¹⁹⁾ ir 2011 m. ⁽²⁰⁾) ir TDO ekspertų komiteto ataskaitą dėl konvencijų ir rekomendacijų, susijusių su priverstinio darbo panaikinimo konvencija, taikymo (2010 m. ⁽²¹⁾ ir 2011 m. ⁽²²⁾), kuriose reiškiamas susirūpinimas dėl tolesnio vaikų darbo naudojimo Uzbekistane,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0260.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0434.

⁽³⁾ OL L 123, 1994 5 17, p. 745.

⁽⁴⁾ OL L 326, 2000 12 22, p. 63.

⁽⁵⁾ OL L 229, 1999 8 31, p. 3.

⁽⁶⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/117329.pdf

⁽⁷⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/gena/110783.pdf

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/sport/information-center/doc/timeline/european_council_12-12-2008_conclusions_en.pdf

⁽⁹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/gena/110783.pdf

⁽¹⁰⁾ <http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/103295.pdf>

⁽¹¹⁾ http://www.eu2008.si/si/News_and_Documents/Council_Conclusions/April/0428_GAERC4.pdf

⁽¹²⁾ Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biuras, konvencijos sutrumpintas pavadinimas: TPPP (angl. CCPR), Žmogaus teisių komiteto baigiamosios pastabos: Uzbekistanas. 2005 4 26. (CCPR/CO/83/UZB. (Baigiamosios pastabos / Komentarai)) [http://www.unhchr.ch/tbs/doc.nsf/\(Symbol\)/CCPR.CO.83.UZB.En?Opendocument](http://www.unhchr.ch/tbs/doc.nsf/(Symbol)/CCPR.CO.83.UZB.En?Opendocument)

⁽¹³⁾ Jungtinės Tautos, Tarptautinis pilietinių ir politinių teisių paktas, bendr. platinimas, CCPR/CO/3/UZB, 2010 m. kovo 25 d., Žmogaus teisių komiteto baigiamosios pastabos, Uzbekistanas, www2.ohchr.org/english/bodies/hrc/docs/co/Uzbekistan98_AUV.doc

⁽¹⁴⁾ <http://www.unhchr.ch/tbs/doc.nsf/%28Symbol%29/E.C.12.UZB.CO.1.En?Opendocument>

⁽¹⁵⁾ Jungtinės Tautos, Konvencija dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims, CEDAW/C/UZB/CO/4, bendr. plat., 2010 m. vasario 5 d., Moterų diskriminacijos panaikinimo komiteto baigiamosios pastabos, Uzbekistanas, (<http://www2.ohchr.org/english/bodies/cedaw/docs/co/CEDAW-C-UZB-CO-4.pdf>)

⁽¹⁶⁾ Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biuras, Vaiko teisių komitetas. Baigiamosios pastabos: Uzbekistanas. 2006 6 2. (CRC/C/UZB/CO/2.), ([http://www.unhchr.ch/tbs/doc.nsf/\(Symbol\)/CRC.C.UZB.CO.2.En?Opendocument](http://www.unhchr.ch/tbs/doc.nsf/(Symbol)/CRC.C.UZB.CO.2.En?Opendocument))

⁽¹⁷⁾ http://lib.ohchr.org/HRBodies/UPR/Documents/Session3/UZ/A_HRC_10_82_Add1_Uzbekistan_E.pdf

⁽¹⁸⁾ Tarptautinė darbo organizacija, 2010 m. konferencijos komiteto ataskaita dėl standartų taikymo, 99-oji sesija, Ženeva, 2010 m., (<http://www.ilo.org/global/standards/applying-and-promoting-international-labour-standards/conference-committee-on-the-application-of-standards/lang-en/index.htm>)

⁽¹⁹⁾ Tarptautinės darbo organizacijos konferencija, 99-oji sesija, 2010 m., Ekspertų komiteto ataskaita dėl konvencijų ir rekomendacijų taikymo, (http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_123424.pdf)

⁽²⁰⁾ Tarptautinės darbo organizacijos konferencija, 100-oji sesija, 2011 m., Ekspertų komiteto ataskaita dėl konvencijų ir rekomendacijų taikymo (ILC. 100/III/1A), (http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_151556.pdf)

⁽²¹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_123424.pdf

⁽²²⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_151556.pdf

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Skatinti padorų darbą visiems. Europos Sąjungos indėlis įgyvendinant padoraus darbo pasaulyje darbotvarkę“ (COM(2006)0249),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Ypatingas dėmesys vaikų klausimui ES vykdant išorė veiksmus“ (COM(2008)0055), taip pat į Europos Komisijos tarnybų darbo dokumentą dėl kovos su vaikų darbu (SEC(2010)0037),
- atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 14 d. Tarybos išvadas dėl vaikų darbo ir jos prašymą Komisijai „išnagrinėti nepriimtino vaikų darbo ir su prekyba susijusio vaikų darbo klausimą bei iki 2011 m. pabaigos pateikti pranešimą atsižvelgiant į tarptautinę patirtį ir kompetentingų tarptautinių organizacijų nuomones“⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) konvencijas, visų pirma į 1973 m. Konvenciją dėl minimalaus įdarbinimo amžiaus (Nr. 138)⁽²⁾ ir 1999 m. Konvenciją dėl nepriimtino vaikų darbo uždraudimo ir neatidėliotinių veiksmų tokiam darbui panaikinti (Nr. 182)⁽³⁾, kurias Uzbekistanas ratifikavo atitinkamai 2009 ir 2008 m. ir po kurių ratifikavimo buvo priimtas Uzbekistano nacionalinis veiksmų planas,
- atsižvelgdamas į 2008 m. liepos 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 732/2008 dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymo nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d.⁽⁴⁾ (BLS reglamentas) 15 straipsnį, taip pat į Pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistemos taikymo (COM(2011)0241) 19 straipsnį,
- atsižvelgdamas į įvairių nevyriausybinių organizacijų⁽⁵⁾ ir profsąjungų⁽⁶⁾ raginimus atlikti tyrimus, susijusius su BLS taikymu Uzbekistanui,
- atsižvelgdamas į Vidurinės Azijos Vystomojo bendradarbiavimo priemonės 2011–2013 m. preliminarąją programą⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnio 3 dalį,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto preliminarų pranešimą ir Užsienio reikalų komiteto nuomonę (A7-0427/2011),

⁽¹⁾ Europos Sąjungos Taryba, Tarybos išvados dėl vaikų darbo, Užsienio reikalų tarybos 3023-asis susitikimas, Liuksemburgas, 2010 m. birželio 14 d., (http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/115180.pdf)

⁽²⁾ Tarptautinės darbo organizacijos bendroji konferencija, Konvencija dėl minimalaus įdarbinimo amžiaus (Pastaba. Įsigaliojimo data: 1976 6 19.), Konvencija C138, Ženeva, 1973 6 26, (<http://www.ilo.org/ilolex/cgi-lex/convde.pl?C138>)

⁽³⁾ Tarptautinės darbo organizacijos bendroji konferencija, Konvencija dėl nepriimtino vaikų darbo C182, 1999, Ženeva, 1999 6 17, (<http://www.ilo.org/ilolex/cgi-lex/convde.pl?C182>)

⁽⁴⁾ OL L 211, 2008 8 6, p. 1.

⁽⁵⁾ Verslo socialinio suderinamumo iniciatyva „C.W.F. Children Worldwide Fashion“, organizacija „Anti-Slavery International“, Uzbekistano ir Vokietijos žmogaus teisių ir etiškos prekybos iniciatyvos forumas.

⁽⁶⁾ Tarptautinė profesinių sąjungų konfederacija (angl. ITUC) ir Europos profesinių sąjungų konfederacija (angl. ETUC).

⁽⁷⁾ Europos Komisija, Išorės santykių generalinis direktoratas, Rytų Europos, Pietų Kaukazo, Vidurinės Azijos respublikų direktoratas, Vystomojo bendradarbiavimo priemonės 2011–2013 m. preliminarioji programa, p. 54. (http://www.eeas.europa.eu/central_asia/docs/2010_ca_mtr_en.pdf)

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- A. kadangi tekstilės gaminiai neįtraukti į Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą (PBS) ir ši sritis reglamentuojama dvišaliu susitarimu, kuris nustojo galioti 2005 m., ir todėl atsirado teisinis netikrumas Sąjungos eksportuotojams, nes Uzbekistanas (nebūdamas PPO nariu) gali bet kada padidinti importo muitų tarifus, tuo tarpu Sąjunga didžiausio palankumo režimą (muitų tarifų srityje) suteikia visoms pasaulio šalims;
- B. kadangi šiuo protokolu siekiama įtraukti tekstilės gaminius į PBS ir dėl to abi šalys suteiktų viena kitai didžiausio palankumo režimo statusą ir baigtųsi Sąjungos tekstilės gaminių eksportuotojų teisinis netikrumas,
- C. kadangi anksčiau Sąjunga pašalino šį teisinį netikrumą, su kuriuo susiduria Sąjungos tekstilės eksportuotojai, iš dalies pakeisdama PBS su įvairiomis šalimis (pvz., Azerbaidžanu 2007 m. ir Kazachstanu 2008 m.);
- D. kadangi EB ir Uzbekistano partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo 2 straipsnyje teigiama, jog „pagarba demokratijai, tarptautinės teisės principams ir žmogaus teisėms, kaip jie konkrečiai nurodyti Jungtinių Tautų chartijoje, Helsinkio baigiamajame akte ir Paryžiaus chartijoje naujai Europai, taip pat rinkos ekonomikos principai, įskaitant nustatytus ESBK Bonos konferencijos dokumentuose, atitinka Šalių vidaus ir užsienio politiką ir sudaro partnerystės ir šio Susitarimo esminį elementą“;
- E. kadangi 2010 m. spalio 25 d. Taryba paskelbė, kad „tebėra rimtai susirūpinusi dėl bendros padėties Uzbekistane žmogaus teisių, demokratizacijos ir teisinės valstybės srityje“;
- F. kadangi Uzbekistano vyriausybė imasi svarbių veiksmų, kad užtikrintų demokratiją;
- G. kadangi Uzbekistano vyriausybės veiksmai prieštarauja 2011 m. balandžio 7 d. Taškente vykusio Europos Sąjungos ir Vidurinės Azijos ministrų susitikimo, kuriame abi šalys tvirtino, kad stiprios pilietinės visuomenės sukūrimas yra neatskiriama nuo demokratijos vystymosi, rezultatams;
- H. kadangi Uzbekistanas paveldėjo valstybės valdomo žemės ūkio sistemą ir jos beveik nereformavo; kadangi kitos to paties regiono šalys, pvz., Kazachstanas ir mažesniu mastu Tadžikistanas, modernizuoja savo žemės ūkį ir sprendžia daugumą jo problemų ⁽¹⁾; kadangi atlikus tikrą žemės ūkio reformą ir kartu jį mechanizavus bus sudarytos galimybės gerokai sumažinti priverstinį vaikų darbą, vandens švaistymą ir ūkiai taps rentablesni;
- I. kadangi Uzbekistano ūkininkai oficialiai gali laisvai ūkininkauti, tačiau jie nuomoja savo žemę, perka trąšas iš valstybės ir pastaroji iš jų reikalauja laikytis kvotų; kadangi valstybė perka jų medvilnę fiksuotomis kainomis ir uždirba daug pinigų, parduodama medvilnę daug didesnėmis pasaulio rinkos kainomis;
- J. kadangi Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė 2011 m. birželio mėn. Sąjungos pareiškime TDO priminė apie tinkamai dokumentais pagrįstus įtarimus ir bendrą Jungtinių Tautų institucijų, UNICEF, darbdavių ir darbuotojų atstovų organizacijų ir NVO sutarimą dėl to, kad nepaisant Uzbekistano

⁽¹⁾ Kas pasikeitė? Rytų ir Afrikos studijų mokykla, Londono universitetas, 2010 m. lapkričio mėn., (<http://www.soas.ac.uk/ccac/centres-publications/file64329.pdf>)

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- vyriausybės priimtų teisinių įsipareigojimų panaikinti priverstinį vaikų darbą, iš tikrųjų daugelį metų iš eilės maždaug 0,5–1,5 mln. mokyklinio amžiaus vaikų vis dar kasmet iki trijų mėnesių verčiami dalyvauti pavojingame darbe nuimant medvilnės derlių;
- K. kadangi per rudens derliaus laikotarpį mokyklos uždaromos ir tai kenkia lavinimui;
- L. kadangi vaikai, jų mokytojai ir tėvai rizikuoja būti nubausti, jei nepaklus;
- M. kadangi Uzbekistano valdžia paskelbė, kad vyresnių vaikų pagalba šeimos versle yra įprasta ir kad kaltinimai dėl plačiai paplitusio priverstinio darbo žemės ūkyje – nepagrįsti ⁽¹⁾;
- N. kadangi nepriklausomi tarptautiniai stebėtojai surinko įrodymų apie sistemingą ir organizuotą priverstinio darbo, ypač priverstinio vaikų darbo, praktiką, taip pat mokytojams ir šeimoms daromą spaudimą dalyvaujant policijai ir saugumo pajėgoms;
- O. kadangi Uzbekistano vyriausybė ligi šiol atsisakė įsileisti nepriklausomų stebėtojų misijas, kurių tikslas – išsiaiškinti faktus ir informuoti apie rudens derliaus nuėmimo laikotarpio trukmę, moksleivių darbo ir sveikatos sąlygas, jų amžių ir, jei taikytina, galimas bausmes už nepaklusimą;
- P. kadangi, remiantis Komisija, Sąjungos tekstilės gaminių ir drabužių eksportas į Uzbekistaną sudaro 0,05 proc. Sąjungos tekstilės gaminių ir drabužių eksporto;
- Q. kadangi Sąjunga yra viena iš pagrindinių medvilnės importuotojų iš Uzbekistano ir jos importas per pastaruosius dešimt metų apytikriais skaičiavimais siekė nuo 6 proc. ⁽²⁾ iki 23 proc. ⁽³⁾ Uzbekistano medvilnės eksporto;
- R. kadangi remdamasi Sąjungos išorės veiksmų principais ir tikslais Sąjunga, būdama viena iš pagrindinių prekybos partnerių ir didžiausia medvilnės iš Uzbekistano importuotoja, turi moralinę pareigą pasinaudoti savo svertais, kad sustabdytų šioje šalyje priverstinį vaikų darbą; kadangi dėl šios priežasties protokolas negali būti laikomas tik techniniu susitarimu, kol keliami klausimai dėl žmogaus teisių, pvz., priverstinio vaikų darbo, konkrečiai susijusio su medvilnės derliaus nuėmimu;
- S. kadangi siekiant vykdyti sąžiningą ir atvirą tarptautinę prekybą būtina užtikrinti vienodas konkurencijos sąlygas ir tokia praktika, kuri prieštarauja pagrindiniams žmogaus teisių ir vaiko teisių principams, neturėtų iškraipyti ekonominių veiksmų, kurie daro įtaką į Sąjungą eksportuojamų produktų kainoms;
- T. kadangi dauguma tekstilės gaminių mažmeninių prekybininkų, įskaitant Europos mažmeninius prekybininkus, nusprendė, kad daugiau nepirks medvilnės iš Uzbekistano ir praneš apie šį įsipareigojimą visiems savo tiekėjams ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ 2011 m. TDO ekspertų komiteto ataskaita dėl konvencijų ir rekomendacijų taikymo, p. 429, (http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_151556.pdf)

⁽²⁾ Šaltinis: Europos Komisija, Prekybos GD, taip pat

⁽³⁾ <http://unctad.org/infocomm/anglais/cotton/market.htm>

⁽⁴⁾ Tarptautinis darbo teisės forumas, <http://www.laborrights.org/stop-child-forced-labor/cotton-campaign/company-response-to-forced-child-labor-in-uzbek-cotton>

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- U. kadangi savo 2010 m. birželio 14 d. išvadose dėl priverstinio vaikų darbo Taryba paskelbė, kad visapusiškai suvokia, koks vaidmuo ir kokios pareigos tenka Sąjungai kovojant, kad nebeliktų vaikų darbo;
- V. kadangi Komisijos pirmininkas J. M. Barroso paragino Uzbekistano prezidentą Islamą Karimovą leisti TDO stebėtojų misijai atvykti į šalį siekiant spręsti klausimą dėl bet kokios išlikusios vaikų darbo praktikos ⁽¹⁾;
- W. kadangi teikiant Sąjungos paramą Uzbekistanui pagal ES ir Vidurinės Azijos strategiją iki šiol mažai dėmesio buvo skiriama žemės ūkio reformai;
- X. kadangi Komisija taip pat primygtinai ragina siųsti TDO stebėjimo misijas, kaip vienintelį tinkamą stebėjimo organą atliekant tyrimus dėl laikino BLS taikymo atšaukimo; palankiai vertina Komisijos pasiūlymą panaikinti šį reikalavimą persvarstant BLS reglamentą;
- Y. kadangi vanduo XXI amžiuje yra svarbus išteklius, todėl jo išsaugojimas turėtų būti laikomas prioritetu; kadangi medvilnės gamyba Uzbekistane lėmė tai, kad dėl prastų aplinkos apsaugos standartų ir neveiksmingos drekinimo infrastruktūros 1990–2008 m. Aralo jūroje labai sumažėjo vandens;
1. prašo Tarybos ir Komisijos atsižvelgti į šias rekomendacijas:
- i) griežtai pasmerkti priverstinio vaikų darbo naudojimą Uzbekistane;
- ii) tvirtai remti TDO raginimą Uzbekistano vyriausybei priimti aukšto lygio trišalę stebėtojų misiją ir suteikti jai visišką judėjimo laisvę ir galimybę tinkamu laiku patekti į visas vietas, įskaitant medvilnės laukus, ir susisiekti su atitinkamais subjektais, kad galėtų įvertinti TDO konvencijos įgyvendinimą;
- iii) atkreipti dėmesį į tai, jog svarbu, kad tarptautiniai stebėtojai stebėtų priverstinio darbo padėtį Uzbekistane ir kitose šio regiono šalyse;
- iv) raginti Uzbekistano prezidentą Islamą Karimovą išleisti į šalį TDO stebėjimo misiją, kuri spręstų klausimą dėl priverstinio vaikų darbo praktikos;
- v) raginti Uzbekistano vyriausybę leisti vykdyti TDO stebėjimo misiją ir užtikrinti, kad priverstinis ir vaikų darbas būtų veiksmingai uždraustas nacionaliniu, provincijų (uzb. *viloyat*) ir vietos lygmenimis;
- vi) priminti Uzbekistano valdžios institucijoms, jog, nepaisant to, kad žmogaus teisių principai įtraukti į Uzbekistano konstituciją ir Uzbekistanas pasirašė ir ratifikavo daugumą JT konvencijų, susijusių su žmogaus teisėmis, pilietinėmis ir politinėmis teisėmis ir vaiko teisėmis, šis oficialus teisinių dokumentų rinkinys vis dar nėra veiksmingai įgyvendinamas;
- vii) ragina įgyvendinant politinį dialogą ir paramos programas padėti Uzbekistanui vykdyti žemės ūkio sektoriaus reformas siekiant pakreipti šį sektorių į rinkos ekonomiką; pasiūlyti Sąjungos pagalbą siekiant remti perėjimą prie šio sektoriaus privatizavimo ir liberalizavimo atsižvelgiant į Uzbekistano kaimyninėse šalyse vykstančius pokyčius;

⁽¹⁾ Europos Komisijos pirmininko J. M. Barroso pranešimas po jo susitikimo su Uzbekistano prezidentu Islamu Karimovu, (<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/11/40&type=HTML>)

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- viii) užtikrinti, kad siekis panaikinti priverstinį vaikų darbą medvilnės gamyboje būtų Sąjungos žmogaus teisių strategijos prioritetas Sąjungos delegacijoje Taškente; primygtinai ragina, kad tai atsispindėtų politikoje, vykdant stebėseną, teikiant ataskaitas, sprendžiant personalo klausimus ir teikiant finansinę paramą;
 - ix) ragina Komisiją ištirti ir, jei tinkama, pateikti Europos Parlamentui teisės akto pasiūlymą dėl veiksmingo prekių, pagamintų naudojant priverstinį vaikų darbą, atsekamumo mechanizmo;
 - x) remti Parlamento raginimą medvilnės prekiautojams ir mažmeniniams prekiautojams daugiau nepirkti iš Uzbekistano medvilnės, pagamintos naudojant priverstinį vaikų darbą, ir pranešti apie šį išsipareigojimą vartotojams ir visiems savo tiekėjams;
 - xi) TDO stebėjimo organams nustačius sunkius ir nuolatinius Uzbekistano išsipareigojimų pažeidimus, Komisija turėtų svarstyti galimybę pradėti tyrimą dėl laikino BLS taikymo atšaukimo, jeigu visi kiti reikalavimai buvo įvykdyti; taip pat pabrėžia, kad taip elgdamasi Komisija tik įgyvendins galiojančias Sąjungos BLS taisykles, ir atkreipia dėmesį į tai, kad svarbu nuosekliai laikytis šių taisyklių;
 - xii) pabrėžti PBS ir jo demokratiniams ir žmogaus teisių principais pagrįstą Sąjungos ir Uzbekistano santykių svarbą ir dar kartą atkreipti dėmesį į Sąjungos išsipareigojimą toliau stiprinti dvišalius santykius, kurie apimtų prekybą, taip pat visas su demokratiniams principais, pagarba žmogaus ir pagrindinėms teisėms bei teisinės valstybės principais susijusias sritis;
 - xiii) aktyviai prisidėti prie Uzbekistano gyventojų socialinės, ekonominės ir žmogaus teisių padėties gerinimo skatinant taikyti principą „iš apačios į viršų“ ir remiant pilietinės visuomenės organizacijas ir žiniasklaidą, kad būtų pasiektas tvarus demokratizacijos procesas;
 - xiv) reguliariai teikti Parlamentui išsamią informaciją apie padėtį Uzbekistane, ypač susijusią su priverstinio vaikų darbo panaikinimu;
2. daro išvadą, kad Parlamentas svarstys sutikimo davimo klausimą tik po to, kai Uzbekistano valdžios institucijos bus suteikę TDO stebėtojams leidimą atlikti išsamią ir netrukdomą stebėseną ir kai jie patvirtins, kad buvo įgyvendintos konkrečios reformos ir jos davė apčiuopiamų rezultatų siekiant veiksmingai uždrausti priverstinį ir vaikų darbą nacionaliniu, provincijų (uzb. *viloyat*) ir vietos lygmenimis;
3. paveda Pirmininkui raginti surengti papildomas diskusijas su Komisija ir Taryba;
4. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Uzbekistano vyriausybei bei parlamentui.
-

II *Komunikatai*

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

Europos Parlamentas**2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis**

2013/C 168 E/19	Sprendimas dėl nuolatinių komitetų narių skaičiaus 2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento sprendimas dėl nuolatinių komitetų narių skaičiaus (2011/2838(RSO))	130
2013/C 168 E/20	Sprendimas dėl tarpparlamentinių delegacijų, delegacijų jungtiniuose parlamentiniuose komitetuose ir delegacijų parlamentinio bendradarbiavimo komitetuose bei daugiašalėse parlamentinėse asamblėjose skaičiaus 2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento sprendimas dėl tarpparlamentinių delegacijų, delegacijų jungtiniuose parlamentiniuose komitetuose ir delegacijų parlamentinio bendradarbiavimo komitetuose bei daugiašalėse parlamentinėse asamblėjose skaičiaus (2011/2839(RSO))	132

III *Parengiamieji aktai*

EUROPOS PARLAMENTAS

2011 m. gruodžio 13 d., antradienis

2013/C 168 E/21	Daugiametės finansinės programos peržiūra siekiant patenkinti papildomus ITER projekto finansavimo poreikius 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo, kuriuo iš dalies keičiamos 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo nuostatos, susijusios su daugiamete finansine programa, kad būtų patenkinti papildomi ITER projekto finansavimo poreikiai (COM(2011)0226 - C7-0108/2011 -2011/2080(ACI))	133
	PRIEDAS I	134
	PRIEDAS II	135
2013/C 168 E/22	Taisomojo biudžeto projektas Nr. 7/2011. ES solidarumo fondo mobilizavimas. Ispanija ir Italija 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos pozicijos dėl 2011 finansinių metų Europos Sąjungos taisomojo biudžeto projekto Nr. 7/2011, III skirsnis – Komisija (17632/2011 – C7-0442/2011 – 2011/2301(BUD))	135
2013/C 168 E/23	ES solidarumo fondo lėšų mobilizavimas Ispanijai dėl žemės drebėjimo Lorkos mieste ir Italijai dėl potvynių Veneto regione 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 26 punktą (COM(2011)0792 – C7-0424/2011 – 2011/2300(BUD))	137
	PRIEDAS	137

2013/C 168 E/24	<p>Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimas. Italijos paraiška „EGF/2011/002 Trentino-Alto Adidžė (Pietų Tirolis), pastatų statyba“</p> <p>2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Italijos paraiška „EGF/2011/002 IT/Trentino-Alto Adidžė (Pietų Tirolis), pastatų statyba“) (COM(2011)0480 – C7-0384/2011 – 2011/2279(BUD))</p>	138
	PRIEDAS	140
2013/C 168 E/25	<p>Teisė į informaciją baudžiamajame procese ***I</p> <p>2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (COM(2010)0392 – C7-0189/2010 – 2010/0215(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2010)0215</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. gruodžio 13 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/.../ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese</p>	140
2013/C 168 E/26	<p>Audito Rūmų nario skyrimas (K. Pinxten, Belgija)</p> <p>2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Karel Pinxten Audito Rūmų nariu (C7-0349/2011 – 2011/0814(NLE))</p>	141
2013/C 168 E/27	<p>Audito Rūmų nario skyrimas (H. Otbo, Danija)</p> <p>2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Henriką Otbo Audito Rūmų nariu (C7-0345/2011 – 2011/0810(NLE))</p>	142
2013/C 168 E/28	<p>Audito Rūmų nario skyrimas (J.-F. Corona Ramón, Ispanija)</p> <p>2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Juaną-Francisco Coroną Ramóną Audito Rūmų nariu (C7-0343/2011 – 2011/0808(NLE))</p>	142
2013/C 168 E/29	<p>Audito Rūmų nario skyrimas (V. Itälä, Suomija)</p> <p>2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Ville Itälä Audito Rūmų nariu (C7-0346/2011 – 2011/0811(NLE))</p>	143
2013/C 168 E/30	<p>Audito Rūmų nario skyrimas (K. Cardiff, Airija)</p> <p>2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Keviną Cardiffą Audito Rūmų nariu (C7-0347/2011 – 2011/0812(NLE))</p>	144
2013/C 168 E/31	<p>Audito Rūmų nario skyrimas (P. Russo, Italija)</p> <p>2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Pietro Russo Audito Rūmų nariu (C7-0348/2011 – 2011/0813(NLE))</p>	144
2013/C 168 E/32	<p>Audito Rūmų nario skyrimas (V. Caldeira, Portugalija)</p> <p>2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Vitorą Manuelį da Silvą Caldeirą Audito Rūmų nariu (C7-0344/2011 – 2011/0809(NLE))</p>	145

2013/C 168 E/33	Audito Rūmų nario skyrimas (H. G. Wessberg, Švedija) 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Hansą Gustafą Wessbergą Audito Rūmų nariu (C7-0342/2011 – 2011/0807(NLE))	146
2013/C 168 E/34	Europos apsaugos orderis ***II 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos pozicijos per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl Europos apsaugos orderio (15571/1/2011 – C7-0452/2011 – 2010/0802(COD))	146
	TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS	147
2013/C 168 E/35	Vienos paraiškų dėl leidimo apsigyventi ir dirbti pateikimo procedūra ***II 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl vienos paraiškų dėl vieno leidimo trečiųjų šalių piliečiams apsigyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje pateikimo procedūros ir valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių darbuotojų vienodų teisių (13036/3/2011 – C7-0451/2011 – 2007/0229(COD))	148
2013/C 168 E/36	Viduržemio jūros bendrosios žvejybos komisijos susitarimo rajonas ***II 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl tam tikrų žvejybos BVJŽK (Bendrosios Viduržemio jūros žvejybos komisijos) susitarimo rajone nuostatų, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1967/2006 dėl žuvų išteklių tausojančio naudojimo Viduržemio jūroje valdymo priemonių (12607/2/2011 – C7-0370/2011 – 2009/0129(COD))	149
2013/C 168 E/37	Tam tikrų tipų bendrovių metinės atskaitomybės, susijusios su mikrosubjektais ***II 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių nuostatos, susijusios su mikrosubjektais (10765/1/2011 – C7-0323/2011 – 2009/0035(COD))	150
	P7_TC2-COD(2009)0035 Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. gruodžio 13 d. per antrąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/.../ES, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių nuostatos, susijusios su mikrosubjektais	150
2013/C 168 E/38	Finansų valdymo nuostatos, taikytinos tam tikroms valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų arba kurioms gresia tokie sunkumai ***I 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl tam tikrų finansų valdymo nuostatų, taikytinų tam tikroms valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų ar kurioms tokie sunkumai gresia, iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 (COM(2011)0481 – C7-0218/2011 – 2011/0209(COD))	151
	P7_TC1-COD(2011)0209 Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. gruodžio 13 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2011, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 nuostatos dėl tam tikrų finansų valdymo nuostatų, taikytinų tam tikroms valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų ar kurioms gresia tokie sunkumai	151
	2011 m. gruodžio 14 d., trečiadienis	
2013/C 168 E/39	Pasirengimo narystei pagalbos priemonė ***I 2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1085/2006, nustatantis Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (IPA) (COM(2011)0446 – C7-0208/2011 – 2011/0193(COD))	152

	P7_TC1-COD(2011)0193	
	Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. gruodžio 14 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1085/2006, nustatantis Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (IPA)	152
2013/C 168 E/40	Žmonių maistui skirtos vaisių sultys ir tam tikri panašūs produktai ***I	
	2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 2001/112/EB dėl žmonių maistui skirtų vaisių sulčių ir tam tikrų panašių produktų (COM(2010)0490 – C7-0278/2010 – 2010/0254(COD))	153
	P7_TC1-COD(2010)0254	
	Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. gruodžio 14 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/ES/..., kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 2001/112/EB dėl žmonių maistui skirtų vaisių sulčių ir tam tikrų panašių produktų	153
2013/C 168 E/41	Fosfatų ir kitų fosforo junginių naudojimas buitiniuose skalbinių plovikliuose ***I	
	2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl fosfatų ir kitų fosforo junginių naudojimo buitiniuose skalbinių plovikliuose iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 648/2004 (COM(2010)0597 – C7-0356/2010 – 2010/0298(COD))	154
	P7_TC1-COD(2010)0298	
	Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. gruodžio 14 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 648/2004 nuostatos dėl fosfatų ir kitų fosforo junginių naudojimo plataus vartojimo skalbinių plovikliuose ir plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtuose plovikliuose	154
2013/C 168 E/42	ES ir Maroko žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarimas ***	
	2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Maroko Karalystės protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Maroko Karalystės žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, sudarymo projekto (11226/2011 – C7-0201/2011 – 2011/0139(NLE))	155
2013/C 168 E/43	Europos Centrinio Banko vykdomosios valdybos nario B. Coeuré skyrimas	
	2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento sprendimas dėl Tarybos rekomendacijos dėl Europos Centrinio Banko vykdomosios valdybos nario skyrimo (17227/2011 – C7-0459/2011 – 2011/0819(NLE))	155
	2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis	
2013/C 168 E/44	Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimas. Prancūzijos paraiška „EGF/2009/019 FR/Renault“	
	2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Prancūzijos paraiška „EGF/2009/019 FR/Renault“) (COM(2011)0420 – C7-0193/2011 – 2011/2158(BUD))	157
	PRIEDAS	159
2013/C 168 E/45	Visuomenės galimybė susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais ***I	
	2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (nauja redakcija) (COM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD))	159

	P7_TC1-COD(2008)0090	
	Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. gruodžio 15 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, kuriuo nustatomi bendrieji principai ir apribojimai, taikomi teisei susipažinti su Sąjungos institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų dokumentais [1 pakeit.]	160
	PRIEDAS	177
2013/C 168 E/46	Europos jūrų saugumo agentūra ***I	
	2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1406/2002, įsteigiantį Europos jūrų saugumo agentūrą (COM(2010)0611 – C7-0343/2010 – 2010/0303(COD))	178
	P7_TC1-COD(2010)0303	
	Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. gruodžio 15 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1406/2002, įsteigiantis Europos jūrų saugumo agentūrą ⁽¹⁾	179
2013/C 168 E/47	EB ir Uzbekistano partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimas ir dvišalė prekyba tekstilės gaminiiais	
	2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo, susijusio su Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Uzbekistano Respublikos partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo protokolo, pagal kurį iš dalies pakeičiamas susitarimas ir jo nuostatos pradedamos taikyti dvišalei prekybai tekstilės gaminiiais atsižvelgiant į dvišalio prekybos tekstilės gaminiiais susitarimo galiojimo pabaigą, sudarymu, projekto (16384/2010 – C7-0097/2011 – 2010/0323(NLE))	195

(¹) Tekstas svarbus EEE

Simbolių paaiškinimai

- * Bendradarbiavimo procedūra
- **I Bendradarbiavimo procedūra: pirmasis svarstymas
- **II Bendradarbiavimo procedūra: antrasis svarstymas
- *** Pritarimo procedūra
- ***I Bendro sprendimo procedūra: pirmasis svarstymas
- ***II Bendro sprendimo procedūra: antrasis svarstymas
- ***III Bendro sprendimo procedūra: trečiasis svarstymas

(Procedūra priklauso nuo Komisijos siūlomo teisinio pagrindo)

Politiniai pakeitimai: naujas ar pakeistas tekstas žymimas pusjuodžiu kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu █.

Atitinkamų tarnybų techniniai pataisymai ir pritaikymai: naujas arba pakeistas tekstas žymimas kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ||.

2013 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 300 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 420 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	910 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT